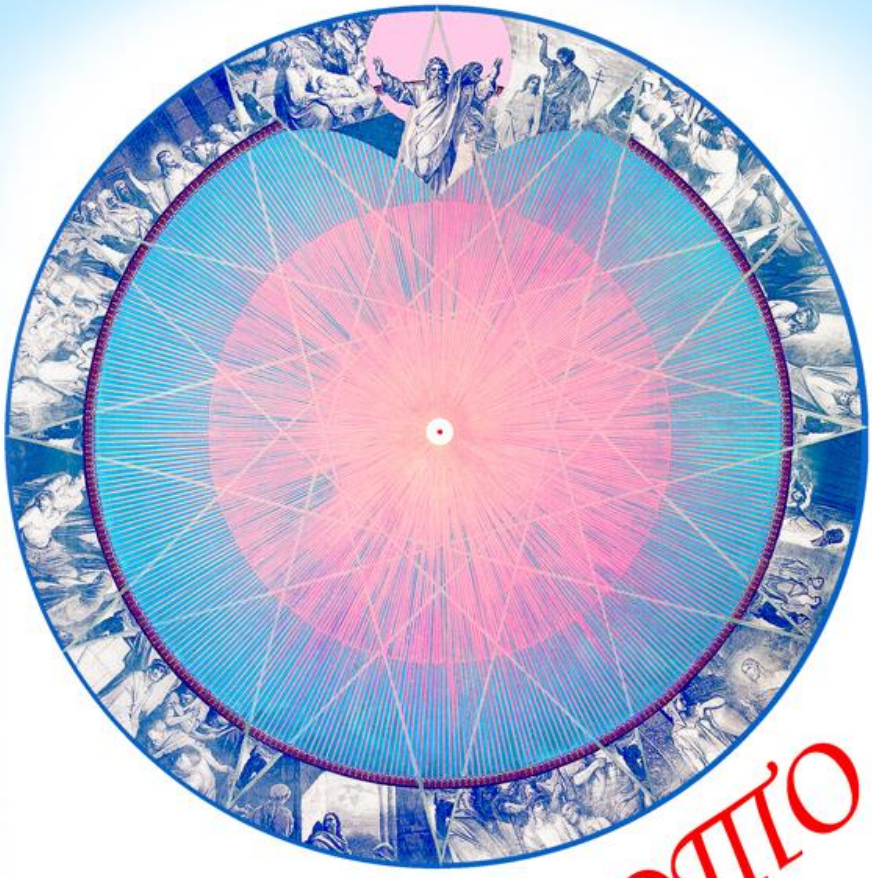

НЕОБЯТНОТО ГОВОРИ

Осияния от Елма, пояснения от единатора, кореспонденция и други текстове

Книга XLI

17.II–24.V.150(2014) г.

София - Изгрев

12002
Необятното говори, книга 41

ЕЛМА И ТРЪБИ

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ:

ОБЯСНЕНИЯ ОТ ЕДИНАТОРА, ФРАГМЕНТИ ОТ РАЗГОВРИ, ПИСМА И ЕВЕНТУАЛНИ ХОЛИЗАЦИИ

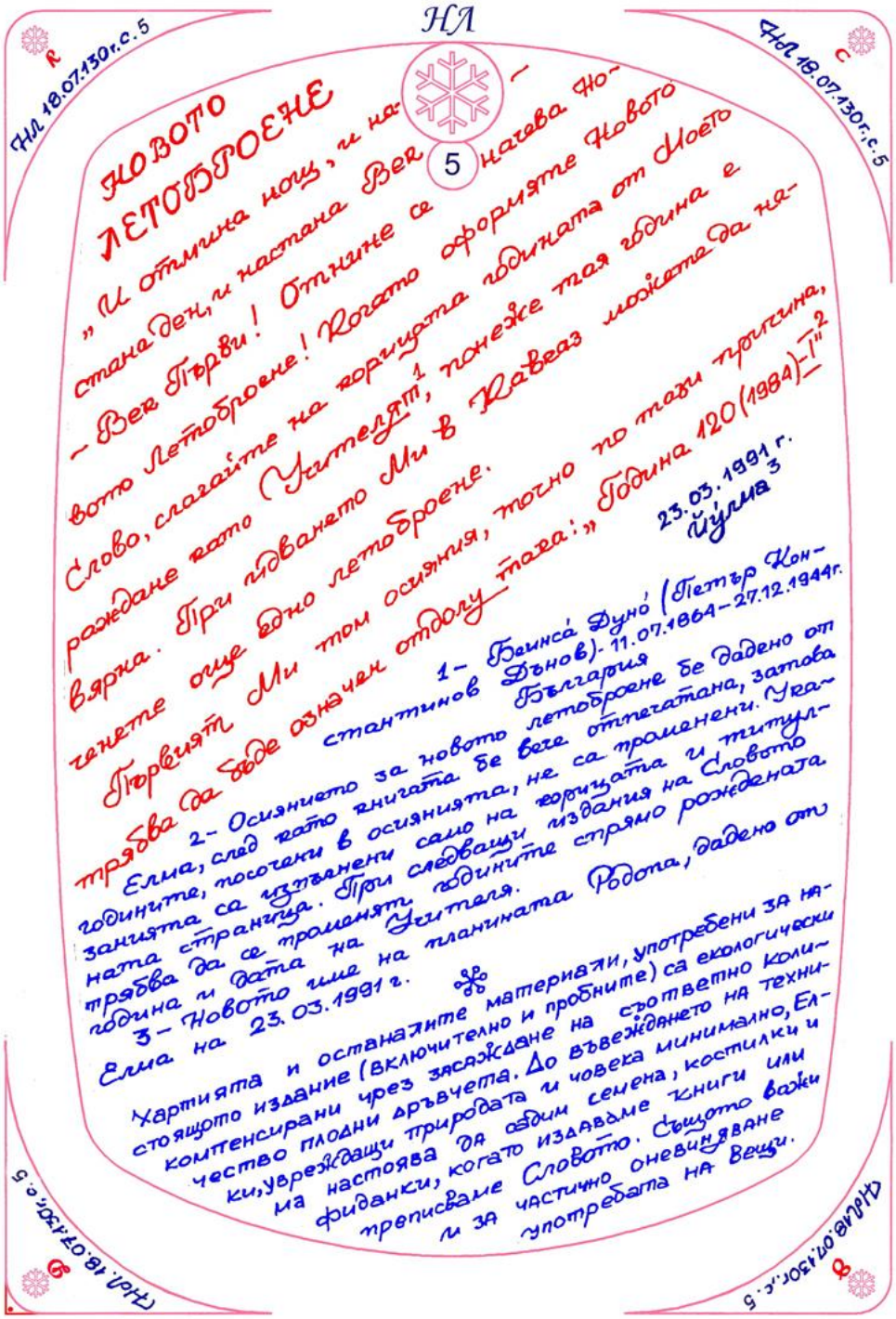

НЛ

НЛ 18.07.130г.с.5

НОВОТО ЛЕТОБРОЕНЕ

„И отминна нощ, и настана ден, и настана Век Първи! Отчине се начева Новото Летоброене! Когато оформяте Новото слово, слагайте на горицата годината от Моето раждане като Учителят[1], понеже тая година е вярна. При годването Ми в Кавказ можете да начетете още едно летоброене.

Първият Ми том осияния, точно по тази причина, трябва да бъде означен отдолу така:" Година 120(1984)-I"[2]

23.03.1991 г.
Йулма[3]

1- Баинса Дуно (Петър Константинов Дънов)- 11.07.1864-27.12.1944г.

2- Осиянието за новото летоброене бе дадено от Елма, след като книгата бе вече отпечатана, затова годините, посочени в осиянията, не са променени. Указанията страница. При следващи издания на Словото трябва да се променят годините спрямо рождената година и датата на Учителя.

3- Новото име на планината Родопа, дадено от Елма на 23.03.1991 г.

Хартията и останалите материали, употребени за настоящото издание (включително и пробните) са екологически компенсирани чрез засаждане на съответно количество плодни дръвчета. До въвеждането на технически, увреждащи природата и човека минимално, Елма настоява да общим семена, костилки и фиданки, когато издаваме книги или преписваме Словото. Същото важи и за частично оневиняване употребата на Вещи.

НЛ 18.07.130г.с.5

Страницата, която виждате, е от 18.VII.130(1994)г.Затова се налагат някои пояснения, съобразени със сегашния момент [150(2013)г]. В новите ни издания годините са променени според Новото летоброене, като в ско - би се дава и годината по официалния календар. В точка 2 по-горе се говори и за начало от *рождената дата* на Учителя, но това не сме направили, понеже ни е казано, че моментът още не е настъпил. В такова ново летоброене ще има нов тип месеци (плаващ лунен календар според реалните фази на Луната), ще се сменят коренно датите, а това би довело до драстични промени, за които човечеството още не е готово.

Когато говорим за Ново летоброене, ние имаме предвид календар с начало рождената дата на Мировия Учител във всяка кардинал - на епоха на човечеството, когато сам Господ слиза във всеки един от безбройните светове като физическо въплъщение на Бо - га. Христòвият Дух казва чрез Емануил Сведенборг (1688 - 1772), че Бог не е само невидим и абстрактен, както твърдят повечето религии. Бог винаги присъства във всяко човечество в Битието и

с физическото си тяло като Богочеловек - Учител на всички Учители и същества. Истинските Му ученици и в нашия век Го разпознават безпогрешно и се начева Ново летоброене.

КНИГА ЧЕТИРИДЕСЕТ И ПЪРВА

СЪДЪРЖАНИЕ:

НОВОТО ЛЕТОБРОЕНЕ.....12004
ВЪПЛЪЩЕНИЯТА НА ГОСПОД КАТО ЧОВЕК НА ЗЕМЯТА.....12005
СЪДЪРЖАНИЕ.....12006
1317 17.02.2014 Преображение 2 - разговор с Уралоний в гр. Видин.....12008
1318 17.02.2014 Писмо до Б.Е.за житния режим.....12042
1319 18.02.2014 Писмо до Л.В за Вертикалата и Хризонталата.....12044
1320 18.02.2014 Писмо от Х.С. за Вертикалата и Хоризонталата.....12046
1321 19.02.2014 Писмо до Р.Н. Пълноценността изисква да сме божествени; 1322 21.02.2014 Още тайни за житния режим.....12047
1323 21.02.2014 Мисъл от Учителя за приятелството и коментар.....12048
1324 21.02.2014 Писмо от един певец и коментар.....12052
1325 21.02.2014 Писмо до К.Ж. за зъбите и дъвченето.....12052
1326 22.02.2014 Мисли от Учителя за свободните отношения и коментар...12053
1327 23.02.2014 Писма от и до Приятели: .до Х.С. за истинското между истинските; 1328 23.02.2014 Отново до певеца. Синастрия с Карузо; 1329 23.02.2014 Писмо до Р.Е. за Словото и глухарчинката; 1330 23.02.2014 Писмо до Р.Е. за изгонването на домашните дракони.....12058
1331 23.02.2014 Писмо от Я.Д. за сродните души; 1332 24.02.2014 Писмо от Й.У. за свободните отношения и коментар; 1333 24.02.2014 Писмо до д-р Г.Л за Хипократ.....12059
1334 24.02.2014 Писмо до Р.Т.Пак за Р.и Карузо и за носталгията им по Бога; 1335 26.02.2014 Писмо до Р.Т. за коронните му астробеседи – беинсàстрия; 1336 26.02.2014 Писмо до Г.С. Пак за житния режим; 1337 26.02.2014 Писмо до Г.С. Радостта е радиална; 1338 27.02.2014 Писмо до Я.Д. за опитите със Сириус, Ахернар и Прис.....12064
1339 27.02.2014 Писмо до Я.Д. за истинската ни сродна душа.....12068
1340 01.03.2014 Писмо от Я.Д. за Лунните и Венерините периоди; 1341 01.03.2014 Писмо до Я.Д. Сливане в Центъра по диаметъра; 1342 01.03.2014 Писмо от Я.Д. Венерините клопки.....12078
1343 02.03.2014 Писмо до Я.Д. Излизане на слънчевата полянка.....12082
1344 02.03.2014 Писмо до Я.Д. Илюзията – мехлемът на Мировата Душа.....12084
1345 02.03.2014 За Драмите на Тод (С.Диловски) и диалог на Полукси и Кастор12087
1346 02.03.2014 Писмо от Я.Д. Дай Боже да си отворя очите!;1347 03.03.2014 Писмо от Я.Т.Това звучи повече от завладяващо,.1348 03.03.2014 Писмо до Я.Т. Идва ново поколение;1349.03.03.2014 Писмо до Г.Л. Благородни Небесен Принце!;1350.03.03.2014 Писмо от Я.Т. Това е великолепно!;1351 03.03. 2014 до Я.Т. Сродните души ценят творенията на себеподобните; 1352 04.03. 2014 Писмо от Й.У. Хей, това е много красиво!;1353 04.03.2014 Отговор от Я.Т. Твоето писмо е като езеро;1354.07.03.2014 Писмо до Х.С. Който избира избран, е избран; 1355 07.03.2014 Грижи за децата и въздействие върху тях чрез картини.....12091

12007
Необятното говори, книга 41

1356 08.03.2014 До 96 приятелки по случай 8 март: Тагор – „Вечна любов”. 1357.09. 03.2014 Писмо до Б.Н.Те си остават вечно в божествената бан-ка.....12096
1358.10.03.2014 Олтарят на Разпознаването. Какво се прави в дните от седмица-та.....12096
1359.21.03.2014 Писмо до Б.Н. ЕЛМА: „Не, в никакъв случай! Той е Мой!”.....12101
1360.22.03.2014 Писмо до Х.С. Разкритие на измамник в интернет.....12101
1361.23.03.2014 Едно прераждане на Г.О. и крилати мисли от Томас Пейн.....12102
1362.18.04.2014 Въпрос от Х.С. за „Отварям поле на небивало щастие!”;1363 18.04.2014 Отговор: Клъстърите на безсмъртието.....12105
1364 18.04.2014 Писмо от Х.С. Синхронизиране и ритъм на вектори; 1365 18.04.2014 Писмо от Б.Н. Летвата е вдигната твърде високо;1366 19.04.2014 Писмо до Б.Н. Да обединиш жените с душа.....12112
1367 19.04.2014 Писмо до Л.Л. За българистите, Словото и Акаша; 1368 20.04.2014 Писмо от Л.Л. Няма друг вече; 1369 22.04.2014 Писмо от Б.Т. А е имало вес-тители на радостта!.....12113
1370 23.04.2014 Писмо до Х.С. Мисли от Хегел.....12118
1371 24.04.2014 За хамалина и овчаря; за страданията и нежността.....12120
1372 25.04.2014 от Б.Т. Очите ми се пълнят със сълзи на някакъв трепет;1373 25.04.2014 до Б.Т. Отзвъняваш като струна; Определение на „враг”....12129
1374 26.04.2014 до Г.Д. Приятелството - единственият плод.....12132
1375 27.04.2014 до Р.Е. Архитектура, строителство, къщи.....12133
1376 27.04.2014 Учителят за близостта и коментар.....12135
1377 29.04.2014 от Б.Н. Манията за сродните души – или любов към всички?; 1378 29.04.2014 от Р.Е. Животоопределящо:.ако се вслуша човек в себе си.....12138
1379 02.05.2014 до Г.Л. При които има отклик.....12138
1380 02.05.2014 от Г.Л. Въпрос за Дейвид Уилкок: "Спиралата на времето”; 1381 02.05.2014 от Г.П. Писанията ти имат много по-дълбок смисъл; 1382 02.05.2014 от Х.С. Нищо не става без ЗАЕДНОСТ; 1383 02.05.2014 от Г.Л. И двете ти писма ме улучват като по часовник.....12140
1384 04.05.2014 Човешките въплъщения на Бога – Одри Хепбърн.....12142
1385 05.05.2014 от Х.С. Много е красива, колко нежна е била! (за Одри); 1386 05.05.2014 от Х.С. Да преминаваш от любов към любов, да си един все влюбващ се, да си пътуващ и неостаряващ;. 1387 05.05.2014 от Х.С. Боже, Боже! Четох и за серафимите, херувимите, алохимите и елохимите. Аз май съм по линия на илухимите.....12176
1388 06.05.2014 до Х.С. Някои хора са живели истински само няколко дни или няколко часа през целия си живот.....12176
1389 06.05.2014 от Х.С. Туптежът на сърцето е различен - може да се различи кога е от илюзия и кога е от истина; 1390 07.05.2014 до Х.С. Понеже си говорим в резонанс и издълбоко.....12181
1391 08.05.2014 до Х.С. Вечно течащото и никога не спиращо Слово и Дело Бо-жие.....12182
1392 08.05.2014 от Х.С. Когато е готов да види, разбере, приеме и действа; 1393 08.05.2014 от Х.С. Ако ЖЕНАТА беше законодател.....12186
1394 09.05.2014 от Г.П. Подрежда пъзела на Разпознаването; 1395 07.05.2014 до Г.Г. За бабичката в Рига, която се влюбила и се подмладила за една нощ; 1396 10.05. 2014 Мисъл от Учителя за любовта и коментар.....12188
1397 12.05.2014 Бо и До.....12191
1398 12.05.2014 Спомен на Теофана Савова.....12199
1399 13.05.2014 Приказка за Дявола.....12200
1400 14.05.2014 до Б.Т. Различието е божествено - да строим мостове; 1401 14.05. 2014 до Д.Я. "ан","ел","ин" и "Ева" - "Тази, без която не Може".;1402 14.05. 2014 до Д.Я. Също и "ка"; Лични печати за две приятелки.....12212
1403 14.05.2014 Чудеса!.....12214
1404 15.05.2014 Божите кравички.....12220

1405 16.05.2014 от Б.Т. Чудото се случва и ме прави щастлива; 1406 17.05.2014 до А.С. Стратегията на Интервентите от космоса; 1407 17.05.2014 до В.Л.: Защо Словото вече рядко се пише с червено?.....12236
1408 19.05.2014 Свещените фигури от Учителя.....12238
1409 24.05.2014 Свободна воля и послушание.....12255
УКАЗАНИЯ ЗА АВТОРСКИТЕ ПРАВА.....12299
КОИ МОГАТ ДА НИ СВЪРЖАТ С БОГА, С ХРИСТА И С УЧИТЕЛЯ.....12300

17.02.2014 09:29:00 "Преображение 2" - разговор със същия приятел в гр.Видин. Текстът е снет от видеозапис. Кадри от тия дни се слагат тука - за връзка с мястото и времето.

– Така. Днеска е дата 17 февруари, часът е 9ч. и 29м. Понякога си говорим много интересни неща в тази нова форма (разговорите, които записваме звуково). Не е нова, но сега е преобладаваща - даже напоследък изцяло е тази форма. Както виждаш, нещата не са прекъснали, протича ново Слово, протичат нови сведения, но най-вече при тандеми. Тоест, крайно желателно е някои души да бъдат заедно, да живеят заедно, да търсят ***заедно*** *решаване на проблемите. Защото извън тандемите, вече рядко се дава благодат. Това е основна тема тия дни и седмици, то е даже от месеци и години. Защото знаем от текстовете, знаем го и от Словото на Учителя, че*

*вече само в тандем, в братски живот, в **хармония** се решават истински проблемите. Иначе останалите начини и форми на живот, особено самотата на индивидуалистите, вече почти*

*не вършат работа. Когато е принудителна, е по-тежко, защото там се преподават сложни уроци. Тогава няма вина. Но истинското спасение е само братският живот – **това** си говорехме някога с един приятел - става дума за музиканта Е.С. Беше казал нещо, което сме го чели стотици пъти в Словото, но начинът, по който го каза, ни накара много да се замислим. Каза, че някои проблеми не могат да се решат абсолютно по никой начин, освен с братски живот. Значи, опитите ни за братски живот не трябва да спират, тъй като поотделно ние сме... - идва ми такъв израз - "зайци за обстрел"... Това е съдбата на **стария** човек - от Старата Земя и Старото Небе. Само в **тандеми** се решават въпросите днес - само тогава идва лесно ново Слово и почва да се изпълнява това, което се нарича "Дело".*

В този смисъл, сега искам да направя един преговор на едни неща, които не записахме през последните дни. Не помня дали записахме или не един разговор, в който се явиха думите "себеотричане" и "себеотрицание". Те минават за синоними, обаче имат и някои тънки разлики. В момента не мога

да си спомня дали коментирахме разликите, но си спомням това, че този Уранов процес (ето, това е едно ново сведение, че това е Уранов процес), е противоположност на Слънчевия процес. Това е ***полиаден*** *процес, за разлика от* ***монадния****, който е Слънчев. Самоотричането и себеотрицанието могат да се разгледат дори астрологически като опозиция на Уран към Слънцето или на Водолея към Лъва. Т.е., универсалното тяло тук се противопоставя на монадното тяло. В този процес човек отрича себе си - и не само човекът, но и всеки ангел, всяко божество и дори сам Бог, когато са в тази позиция. Както и Хегел казва: при самоотчуждението от Себе си, Бог се самоограничава, за да създаде същества, подобни на Себе си- да се превърне от Единство в Множество; на нашия език - от тотвселена в универсална вселена. Така Той се пръсва в Битието на множество обекти, някои от които виждаме като*

звезди на небето. Това са и всички други точкови обекти в Битието - на първо място в микросвета. Дали там са точно точкови, е друг въпрос. Това е тема на езотеричната физика, защото те са едновременно и точки, и вихри - това го ус-

тановява дори съвременната физика. В случая, самоотчуждението на Абсолютния Дух, когато се превръща в ***проявен*** *Бог, Отец или Тот, има отношение именно към Урановите процеси на* ***милостта*** *на Бога, Който иска да подари божественост и богоравност на Своите части, за да може всяка една от тях да се чувства щастлива, че е творец и че решава нещата по индивидуален начин - уникален дори за самия Бог. Той се самооткрива отново и отново чрез всяка Своя част, чрез уникалното, което извира от всяка една Негова част.*

Да преведем сега това на езика на лингвистиката - на базата на представките "само -" и "себе -". Като се разгледат тези представки като слънчеви или като монадни, ако коренът означава утвърждаване на ***себето****, това има отношение именно към този монаден свят. Започва се от Абсолютния - и после това доминира, вече проявено, в Бог - Отец. Точката се превръща в линия. Там е доминирането на индиви-*

дуалността, монадата, себето. Същото е и с думата "сам", което има отношение към индивидуалната самота - към този процес на индивидуализация. Поначало, произходът на тази

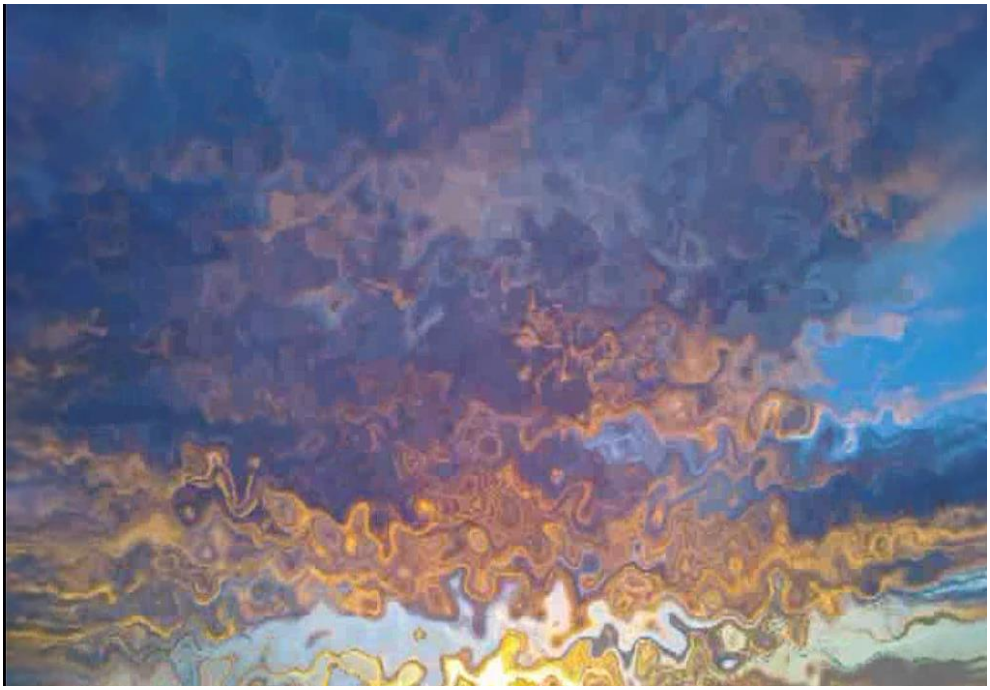

дума е ясен етимологически, на латински може да се каже как е, но на английски "individe" значи "неделим". Значи, индивидът е неделим, както вчера се видя в една от мислите в беседите, които обработваме - че в оригиналния Си вид, Цялото не може никога да се раздели. Това, което е неделимо и не може да се раздели, това е, всъщност суперфундаменталната частица на монадата, казано философски и физически, която е абсолютно неделима и е невъзможно да бъде разделена. Всеки опит отвън или отвътре да се раздели монада е обречен на неуспех - и никаква сила в Битието, дори сам Бог, не може да стори това, понеже това е ***Неговото*** *естество,* ***неговата*** *същност. Така че има неща, абсолютно невъзможни и за самия Бог. Това не значи, че Той не е всесилен и всемогъщ, но то е нещо аксиоматично - нещо, което представлява самата същност на Бога. Неговата най-дълбока същност, неговата Божествена Монада е неделима.*

Така че, в този преговор на наши предишни разговори си припомням, че говорихме за някаква отрицателна и някаква положителна фаза на Урановия процес на самоотричането и

себеотрицанието. Дали едната ще бъде наречена "отрица–телна", "женска", "пасивна", или по друг начин, е въпрос, който има да се изяснява - защото може да има и по-точни думи. Но ние говорим в момента за две противоположни фази, еднакво важни и силни, всяка в своята посока.

Именно в едната фаза, която аз условно нарекох "па–сивна" - при истинското самоотричане, - човек ***престава да тормози другите****. А в положителната фаза той започва да прави* ***малки добрини****.* ***Това*** *са, всъщност,* ***двата изхода****! Единият е – бих казал - пасивен. Той не е напълно пасивен, защо-то е пак активен в някакъв смисъл - съзнателно преставаме да тормозим другите. А при активния започваме да правим малки добрини. Това са двата изхода от ада. Адът съществу-ва и вън от нас в някои зони на Вселената, под кората на Зе-мята и над нея. То, всъщност, цялата цивилизация е един ад, но излизането от по-страшния, вътрешния, индивидуалния психологически и мистически ад става* ***единствено по тези***

***два начина**. Няма друг начин за излизане оттам, освен да престанем да тормозим другите и да почнем да правим малки*

*добрини. Както каза един приятел - това е **любовта**. Това е **любовта**, изразена чрез милосърдието. Водихме разговор с него и аз изтъкнах саможертвата, обаче той много правилно каза: "Това е **любовта**!" Не е нужно да стигаме до саможертва, като имаме любов. Саможертвата е само една **резервна** форма на на любовта, в която има и самоизмъчване, и мъка, и кисели, и горчиви физиономии, докато любовта е провеждане на доброто **с блаженство**. Не само с вътрешна благодарност, но и с **блаженство**. Кога ще стигнем до това, не знам.*

Освен тези теми, днес се яви една нова. Всъщност, не е нова, но идва по нов начин - а именно, какви може да са символите на акробатичните движения при спортистите. А в природата - на всички птици и насекоми. Те са и на всички движещи се животни, но предимно летящите извършват обемни траектории при летенето. При летящо същество - било птица или насекомо, - а това се имитира и от тези въздушни спортисти било само с тялото си, било от авиаторите при

*фигурния пилотаж, - в етера се образуват определени **линии**. Тези линии са типологични и са проектирани от ангелите-*

*създателите на видовете птици, морски животни, насекоми и други летящи и плуващи същества. Така е и при наземните, обаче там символиката и постиженията са други. Защото всички, които правят тези линии **във въздуха**, преобразуват умствения свят от нивото на ясновселената, която всъщност е начертала предварително тези фигури. Ясновселе–ната чертае тия линии **сънувайки** - тя твори по време на сън. Предимно извитите линии са нейните и те представляват графически израз на математическата й форма на съществуване в стереометричен вид - линейни уравнения, образуващи хармонични плетеници в Битието. Те биват симетрично или асиметрично хармонични, но не и хаотични. В определени фази, те стават повече или по-малко хаотични, когато се намесва Този, Който е над нея - защото **Тот** е Този, Който създава хаоса и живее в хаос. Хаосът е велика форма на съществуване на Проявеното Битие, управлявяно от Бог-Отец или Тот, но там има пълна свобода и неопределеност. В мо-*

мента, в който ясновселената се залавя с всичките си мощности да внася определеност, тя превръща тези хаотични

движения на Неговите импулси в симетрични или асиметрични, но все пак с преобладаващ елемент на закономерност на симетрия. ***Тя*** *е тази, която проектира движенията и на всички същества, защото те не са само птиците и насекомите, както стана дума - те са въобще траекториите на всички микро- и макросветове и същества. Тя ги програмира, обаче* ***Тот*** *е този, Който внася* ***свобода и изменения*** *в траекториите на ясновселената, за да има еволюция, да има Битие. Иначе това би била една замръзнала математическа форма на нейното съществуване, макар че нейният мотив и вътрешен двигател са милостта и грижата. Както знаем, нейната форма на съществуване е математическо битие в геометричен вид. Във всяко измерение той е различен, с различна форма на съществуване и различно действие. Това битие на всемирните плетеници представляват алгоритми, уравнения и неравенства, само че неравенства с преобладаващи* ***закономерности****.Защото крайните и абсурдни неравенства се импулси-*

*рат от творческата намеса на **Тот** като хрумване **в момента**, което може да разруши напълно всяко "сресано"*

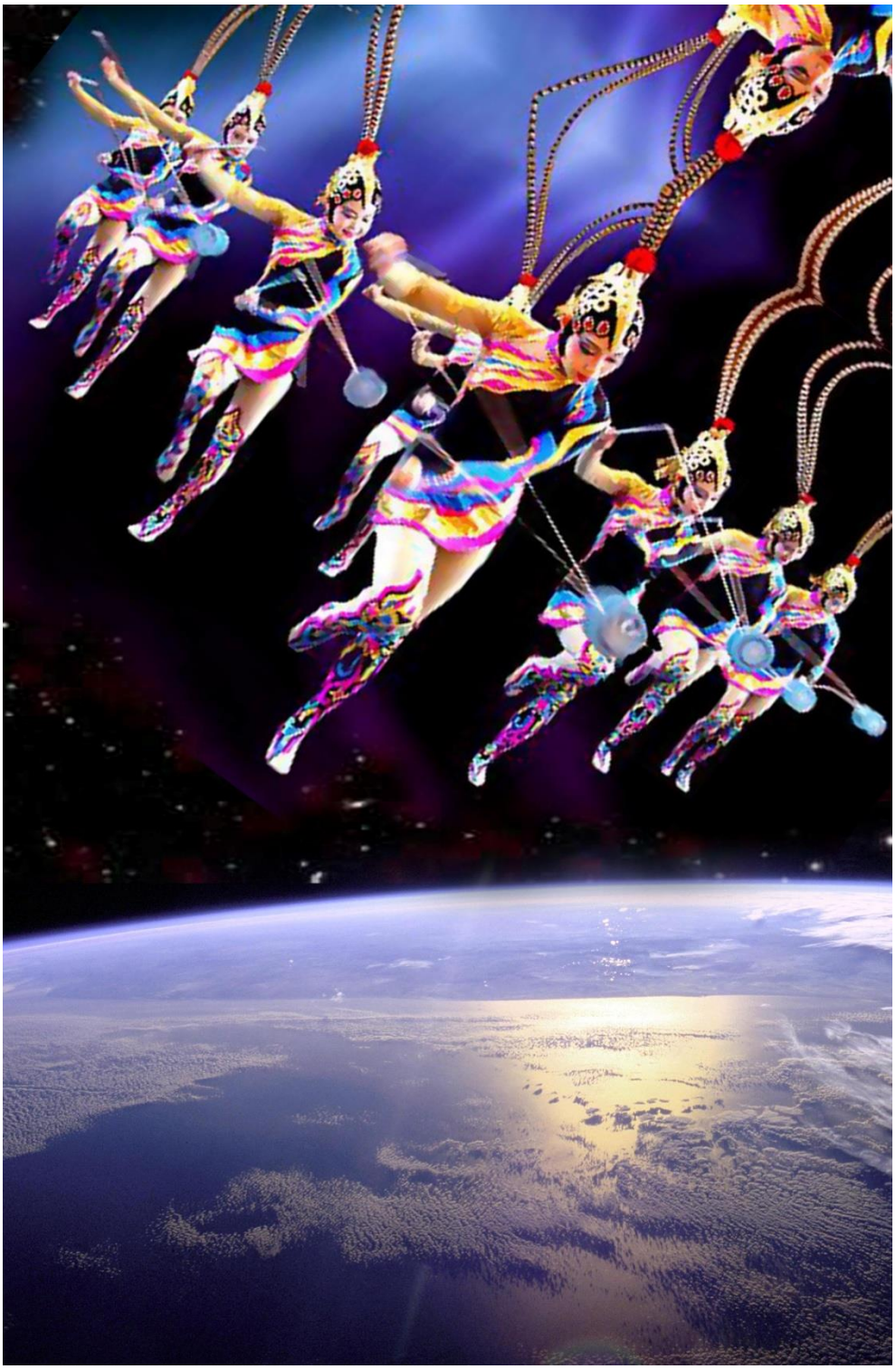

Около Земята е пълно с космически танцьори и акробати.
Всяко тяхно движение сега ни променя с векове.

уравнение. Така че всички движения на Мировата Душа, която създава ясновселената, са закономерно криволинейни. Хаоти-

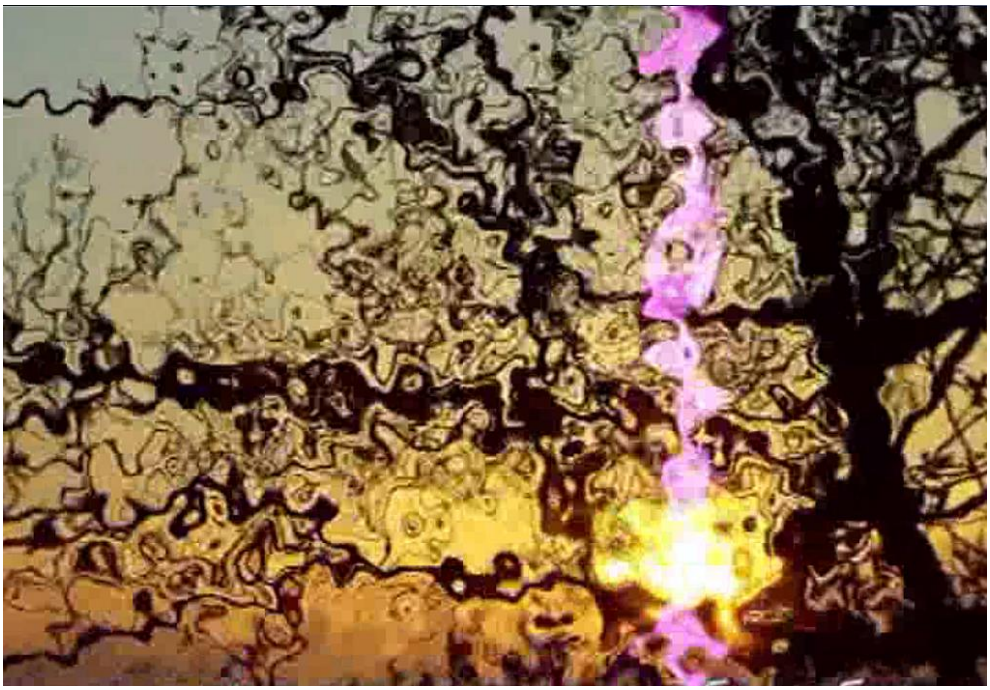

*чно криволинейни, скачащи, изскачащи от Нищото и зигзагообразни са движенията на Тот в **Хаоса**, а праволинейните Му движения са радиални и векторни. Праволинейните са идеалните движения на някои базални частици във физиката, които са всъщност **алохимите** - божествата алохими. Има **идеални** радиални движения на алохимите или на съответните "частици", защото в идеален вид, ако нямаше гравитация, те щяха да бъдат абсолютно радиални. Обаче според релативността, която ни разкриха Айнщайн и неговите следовници, на самите тия "частици" - тоест, на съответните същества, които те представлявят - им се налага да превърнат радиалното си движение в огънато. Това е друг въпрос - той е много интересен и все още спорен, понеже Посветени и гении като Никола Тѐсла отричат огъването.*

*А идеята, образът и вътрешното съдържание на тези нелинейни, вихрови и извити двежения са под формата на плетеници и матрици **в движение**. Това днес виждаме в гениал-*

ното откритие и генериране на фракталите, особено в 3D-клиповете - фракталните филми. В основата си, всеки микро-

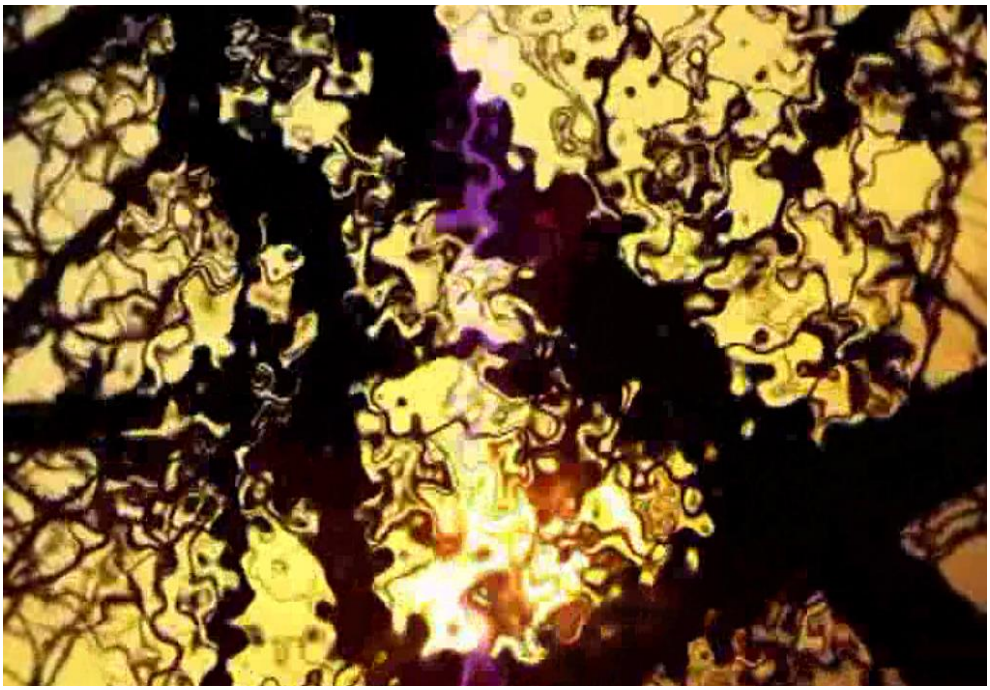

обект, всяка вселена, всяко същество представлява именно такъв комплекс от фрактали - едно математически определено ясновселенско проективно битие.

В случая ние си представихме един акробат, които прави много сложни движения - било типологични, проектирани от някой спортен творец, било импровизирани от самия изпълнител. Чрез намесата на монадата му, той може и има право да ***импровизира*** *всяко движение. Точно в тези импровизации, надхвърлящи модела на матрицата, се отличават най-добрите виртуози. В музиката това е* ***каденцата*** *- свободата на инструменталиста да импровизира в момента съвършено неочаквано свободни индивидуални варианти на основната тема. Дори ако вземем в спортната и художествената гимнастика, там има понякога изумителни фигури и скокове, в които се изразява тази индивидуална виртуозност. А всеки скок е излизане от астрала и импровизация в* ***ментала****, дори и в още по-горни светове.*

*Така че, всичко това днес бе в духа на едно откровение, че **някои приятели са обещали, още преди да дойдат на***

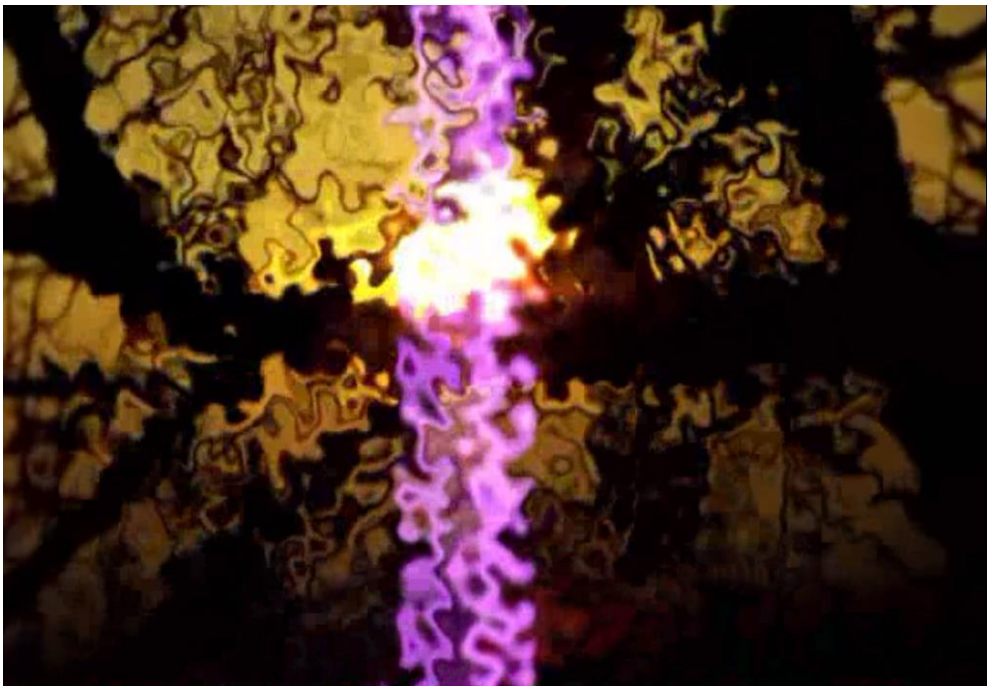

***тази земя, да извършват свръхсъзнателно и интуитивно такъв тип импровизации, които бяха сравнени съвсем основателно с така нареченото "салто мортале"**. Музи–ката спира, всички гледат атракцията със затаен дъх, ситнят само тихо барабаните. Така става и във вселената, ко–гато някой виртуоз на духа се опитва да докаже нещо ново. Обикновено той рискува живота си, понеже прави нещо невиждано. Цялата вселена със всички същества вътре в нея млъква за няколко мига, докато трае това изпълнение! Това е **смъртен** скок! Смъртен, защото, както и в цирка, при такива много сложни и опасни изпълнения, особено при тези акробати, които не се подсигурявят, в някои случаи се свършва с падане и физическа смърт. Ние знаем, че няма смърт, но това е най-рискованото нещо в акробатиката. Ние знаем, че тук става дума и за една **духовна** акробатика, целяща промяна на **статуса** на Битието, пробиване на едно измерение и влизане в друго - опасна мутация, вид **възкресение**, което не може да*

стане без опасност за живота. Мутацията - превръщането на какавидата в пеперуда - представлява смърт на черупката

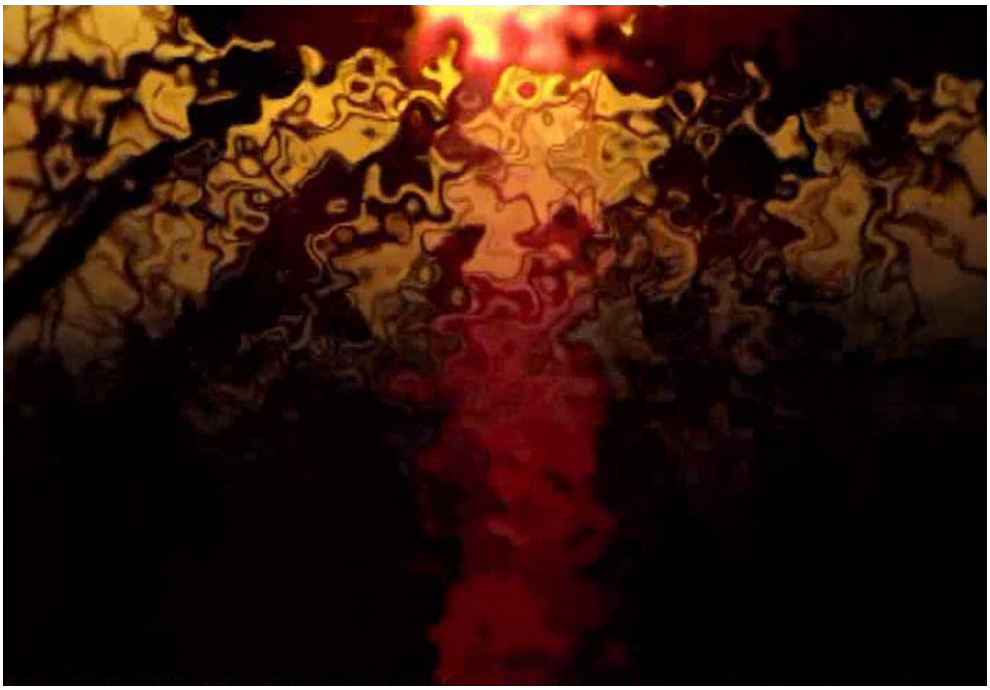

в името на това да излезе от нея едно възкръснало същество. Има акробати на духа, акробати на душата, акробати на ума или сърцето - те създават ***космоси****!*

Именно дълбокото, безпаметно страдание на предани - те на Бога души днес върши работа! Предани на Този, Който е все още на кръста в една от основните Си форми. Казвам "безпаметно", защото те са се съгласили на само да Му бъдат съпричастни, но и да забравят това, за да бъде страданието им истинско. Така те извършват най-съвършено тези пируети, тези уникални акробатически номера на духа в някакви висши пространства, най-тайнственото от които е ясновселената, а и още по-високото от нея – в тотвселената. Тя ги импровизира в тях неуморно, за да могат да промѐнят бития, да поддържат съществуващите светове и да ги трансформират в по-високи.

И тук ние стигнахме, ако си спомняш, до един много интересен образ, който също бе разтълкуван по нов и неочакван

начин. Ние си представихме, че един от образите, макар и на пръв поглед неподвижен, са различните видове ***възли****. Гово-*

рихме си за това, че майсторите на Ремонтното Битие, по висшата повеля и с разрешението на Бога имат право да за – вързват най-различни майсторски възли. Да кажем - моряшкия, но те са десетки и стотици, милиони. Има си познавачи и майстори на тия възли, при които те оплитат и затягат толкова сложно дадена нишка на ясновселената, минаваща през нашата душа, че се получава много стегнат възел. Изясни ни се, че те не са виновни - че да стягат тези възли е тяхната основна длъжност. Те да са само ***изпълнителите*** *на нашите грешки и грехове, при които първи* ***ние*** *се оплитаме и стягяме във възли, неразвързваеми понякога с векове и по-големи цикли. Всяко дръпване на въжето* ***към себе си****, от едната или от двете страни, затяга възела още повече. Мисълта за себе си, мисълта за своето собствено нещастие, за* ***своето*** *страдание, дори мисълта за своята собствена изява или мисия дръпва тази нишка още по-силно в двете посоки и по този начин Гордиевият възел се стяга още повече.*

Тука дойдѐ и един интересен паралел - защо и как може да се използва самото име на Гордиевия възел, тъй като, чи-

сто исторически, то излиза от името на фригийския цар Гор - дий. Причината за всеки стегнат кармичен възел е гордос– тта. Това, което всички знаят, е че той не бива да се према- хва чрез разсичане, както е сторил ядосан самият Алексан - дър Велики. Разсичането дори само от едната страна може да повлече крайно неприятни последствия, тъй като всичко е в движение и тази ясновселенска нишка на живота минава през определени пролуки. Затова възелът, който е разсечен, но е останал неразвързан, може да се застопори в някое от хилядите отверстия и да спре живота. На какво е символ то- ва, може в бъдеще да се разсъждава, да се пита. То има отно- шение и към митологичния образ и драмата на Икар, който си лети в небесата, но изведнъж - поради разтопявянето на во- съка - пада. Това е едно от тия дръпвания. Разтопяването на восъка при много високо летене също е символ.

Изясни се, междувременно, и въпросът за това, че същ- ностите от Абсолюта или от татван, както и духовете с

монада от тотвселената - типично мъжките същности и същества, които вървят все още по пътя на инволюцията, -

*все още изграждат и проявяват своята **индивидуализация**. Те не са стигнали до дъното - повратната точка, откъдето нататък започва нагоре еволюцията, която в най-горните си фази преминава в **синволюция, преволюция** и т.н.*

*По пътя надолу по тази огъната линия, индивидуализи - ращите се духове страдат дълбоко, когато Битието, същес- твата и обстоятелствата ги карат да прекъсват непрекъс- натостта на своето съзнание, на своето състояние, на сво- ите действия или своята мисия. Това са типичните болки и страдания на човека, който е само дух или повече дух, но все още не е започнало превръщането на индивида в **личност**, т.е. не преминал от инволюция в еволюция. При такъв прекъс- ването на съзнанието е болезнено, драматично, трагично. Ко- гато обаче се премине от татванно и тотвселенско със- тояние в ясновселенско и започне да действа **еволюцията**, все повече и повече предишните индивидуализирани духове до- биват способността да прекъсват съзнанието си и линията*

*на живота си с междини, които започват да образуват **универсално** битие. То е прекъснато, за разлика от тотвселенс-*

*кото, което е непрекъснато. Затова гностиците, а днес и астрофизиците виждат прекъснатото битие като Вселената с нейните звезди и галактики. То е прекъснато, защото тези безброй обекти, които виждаме на небето, представляват Единното Битие, разбито на отделни обекти с пространство между тях. А то в едно високо измерение е „Емпиреят" - най-високото според Данте или неговия източник Дионисий Псевдоареопагит. В него всичкото това прекъснато битие - универсумът - се вижда от мистиците като **Точка**. За нея говори Данте, за нея съобщават и някои мислители, а също и съвременните физици.*

*Така че, по пътя на еволюцията, която е под ръководството на ясновселената или Мировата Душа, започват да се проявяват качества на **душата**. Тя става все по-способна да превръща божеството, ангела или човека от аутична и затворена в себе си индивидуалност в пластична и откликваща се на нуждите на битието и на съществата около себе си съ-*

*щност. Тази пластична откликваемост е вече в едно **прекъснато** битие - т.е., битие, в което основната индивидуална*

*линия, без която не може да има живот въобще, вече е способна да се прекъсва от светкавични или по-продължителни актове на прекъсване на мисълта за себе си, в така наречените "набези" за правене на по-малки или по-големи добрини. Това са набези към **външното** битие, към **другите** същества - от **милост** към тях, от **любов** към тях, с прекъсвания на собственото индивидуално битие. Нейната линия, фактически, си остава **в потенциал** невредима, но нейният вектор е вече навълнѐн. Вертикалният алгоритъм не се унищожава, но се явява способността на душата да забравя себе си. Да преминава от милосърдие към самоотречение и себеотрицание. Това е проява в името на Бога **в другия** и **другите** и на **техните** нужди. Те, всъщност, са една **имитация**, тъй като Бог в тях имитира необходимостта от индивидуални, лични нужди, за да проявим милост не само към самите конкретни същества, а и към самия Бог. Той се е самоотчуждил и си е позволил да страда заедно с тях, за да изпита нашето милосър-*

*дие към Него и Неговите части чрез способността ни периодически **и ние** да се самоотчуждаваме от себе си.*

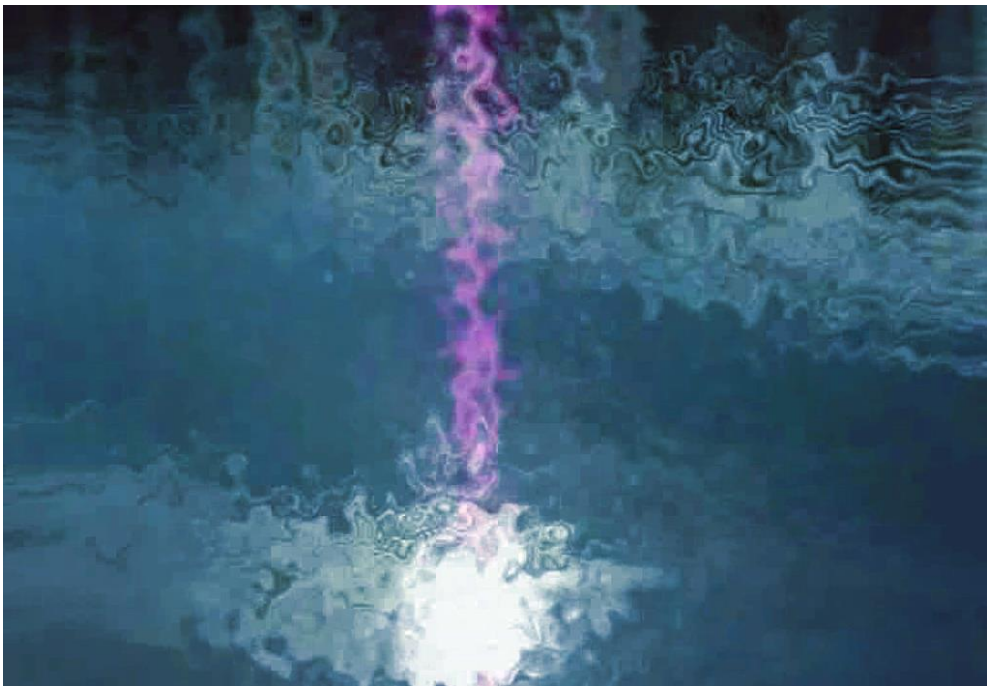

*Колкото по-близко е един дух до дъното - за тези, които слизат, които са все още в инволюцията и изграждат своята индивидуализация, - толкова самоотчуждението е почти невъзможно: за тях или е драматично, трагично и крайно болезнено. Те са свикнали да мислят само за себе си или за собствената си изява. Стига се дори до нежелание за живот и до самоубийства поради необходимостта да прекъсват собствената си линия, индивидуалното си съзнание - дори и при най-високия и божествен мотив на индивидуалната мисия. Говоря за тези, които са с монада, с искра Божия. За разлика от много псевдосъщества без душа; за разлика от титаните, които са опиянени от самодейност и гордост, **зрелите божествени същества** имат чувство за **колективна** мисия, желание за помагане и изпълнявяне на един **общ** план на Битието. Но, както казах, за тези от тях, които все още слизат надолу по пътя на индивидуализацията към "дъното" на Битието, наистина прекъсването на съзнанието е болезнено. Това е **обя-***

***снимо** и Бог го **оправдава**, защото то е свещен процес на **зреене в Утробата на Битието**, при който откъсването от*

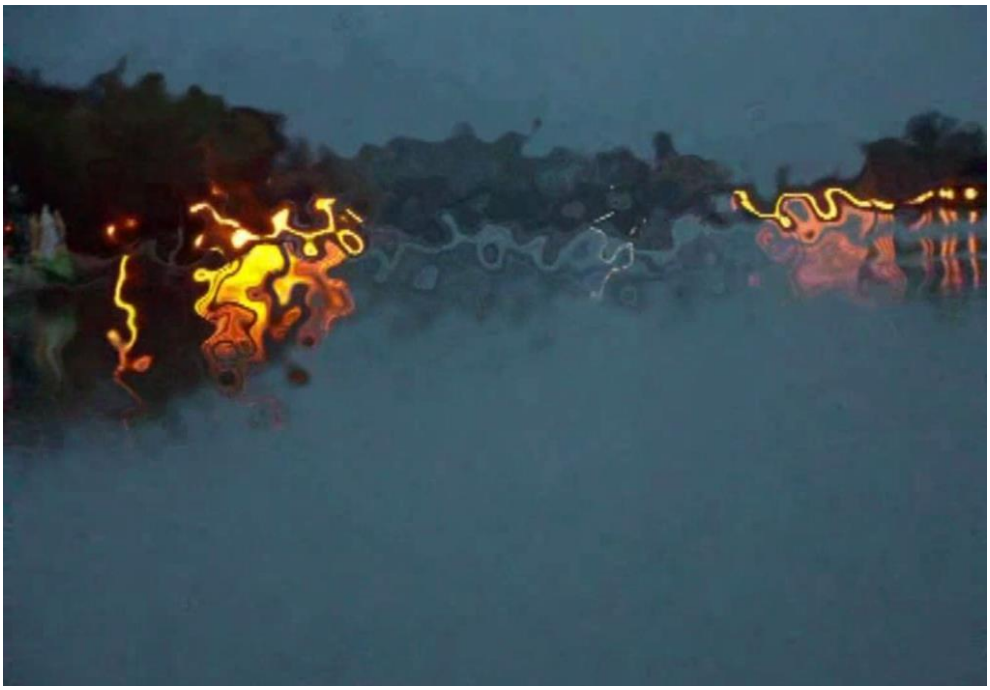

*мисълта за себе си и от самообслужването е немислимо. Дори някъде бе казано, че е истинско престъпление да изискваме от същества в тази фаза да излязят от утробата и да почнат да извършват неща за другите, които са им не само противни, но и са невъзможни за тях, защото са в процес на зреене, на слизане по пътя на инволюцията. Тръгнем ли обаче в пътя на еволюцията, започнем ли да се проявяваме като души и личности под крилото на Мировата Душа – Милостивата Майка Божия, - както и в обкръжението на себеподобни, в нас се явява **способността за прекъсване на индивидуалната ни линия, с по-чести или по-редки импулси за правене на добрини**. Колкото е по-нагоре един дух, станал вече **душа**; или един дух, който в момента се е облякъл в **душа** и се проявява като **душа**, въпреки че духът вътре си присъства; колкото е по-напред и по-нагоре в пътя на **индивидуацията**, за разлика от индивидуализацията - приемаме термина на Юнг, - толкова по-способен става той поради милосърдие да*

*прекъсва мисълта за себе си и да прави по-редки или по-чести отклонения за правене добрини. Така че, в пътя на **индивиду-***

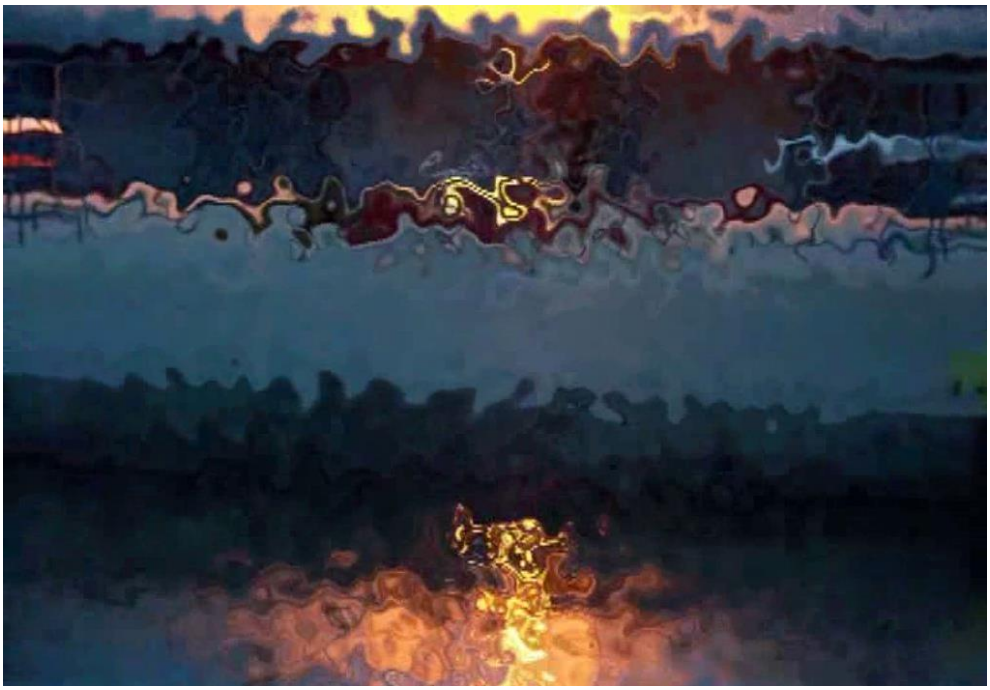

***ацията**, т.е. **на възвръщането към Бога** - вече във фазата на **милостта**, а не на абсурда, - толкова по-способен става един дух да се проявява **като душа и като личност в обществото**. Вече може да играе съзнателна роля в него, в която е **социално и етически адекватен**. Докато духът, който все още слиза надолу към дъното на Битието, често е социално неадекватен, затворен в себе си, а в болезнените случаи може да стане и аутик, и шизофреник - психиатричен случай. Има не само титани, но и велики божества, които в потенциал са си божества и божественото начало в тях е ярко, блестящо и налично, но в тях все още не се е появила конденсацията като **душа**, като **личност**, която да е **социално адекватна**. Това, към което ни привикват истинските Учители и съответно Мировият Учител, е да бъдем **добри хора, духовни ученици, които изпълняват и преизпълняват съвестно своите социални обязаности**. Те, всъщност, не са обязаности, а форма на **проявената** Божия Любов, в която дей-*

*ства вече **душата** и в която човек става **адекватна личност в обществото**. Духът е постигнал вече нивото да прекъсва*

*едната си фаза в определени интервали, както прави един двигател с вътрешно горене или каквато и да е друга подобна система. Правите токове вече могат да стават променливи. Образът е технически, но истинският пример е биенето на сърцето, което в своите две фази илюстрира точно тия две форми на живота. То реализира живота на Бога като "Хол" - като **Цялостния или Благия Дух**. Сѝстолата и диѐстолата на сърцето са Бог Отец и Мировата Душа **в единство** - на **действащ дух като творчество и действаща душа като служене**. В едната Си фаза Бог вдъхва **дух**, а в другата из-дъхва **душа**. Като Дух, Той почива, съзерцава, създава или твори, а Като Велика и милостива Душа живее **за другите**, проявява се с добрини **за другите** и се самораздава **на другите**. Това е ритмичен процес в **третото** измерение, а в по – високите е едновременен. Така че, колкото по-напред и нагоре е един дух, който вече е преминал през дъното и се е превърнал в душа, толкова повече той е и личност с **етично и аде-***

кватно *социално поведение. Той не е с аутичното, аутсайдерско поведение на маниаците и отшелниците, а е способен*

да прекъсва собствената си линия в името на по-чести или по-редки импулси за правене на добро. Преди казах "нàбези" защото в началото те са именно такива - само по импулс, редки и краткотрайни, обикновено като жест от тщеславие.

Много трудно е за един себичен дух да излезе от мисълта за себе си, от мисълта за собствената си истина или мисия. В истинските случаи тя е индивидуална и уникална - и именно със своята уникалност тя поддържа цялото Битие, защото никога не е имало и няма да има такова нещо до края на вечността. Но най-честата форма, когато някой е още в началото на своята ***индивидуация****, са именно спорадични "нàбези". Това е една много точна и подходяща дума за описаниие на този род добрини. В най-добрите случаи това е същото, което прави един гмурец, когато изважда бисери от дълбочините или спасява удавник. Спасителят е една от формите на пробуждащата се човешка душа, която се е превърнала от дух в душа, в личност. Той си взема въздух, и в рамките на те-*

зи 5 или максимум 8-10 минути може да извади ценни бисери или да спаси удавник. Това е един от набезите на спасители-

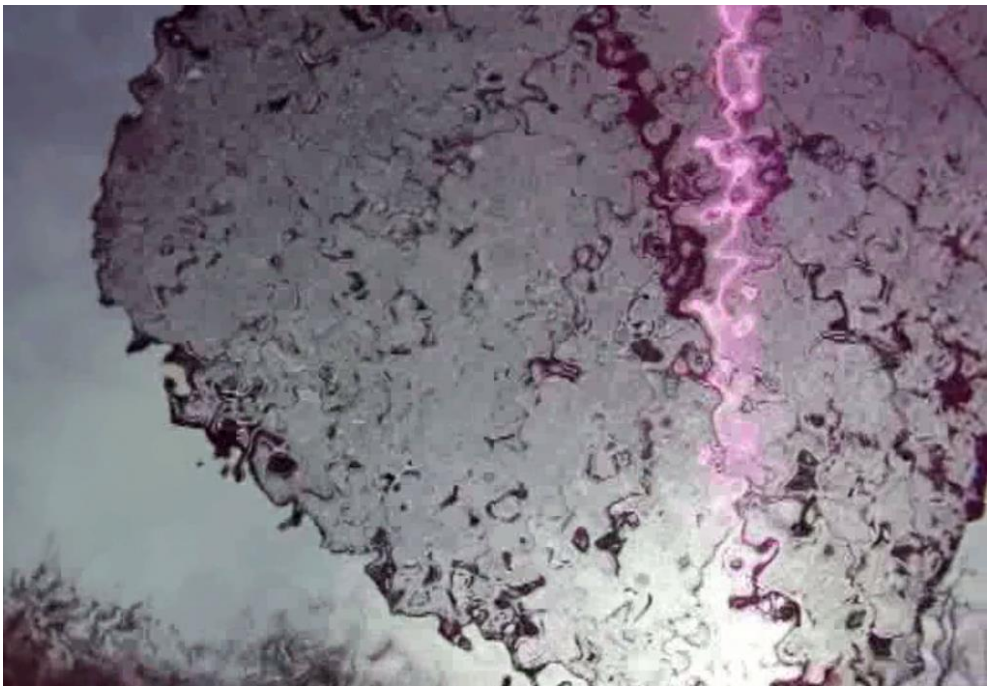

те, обаче е още началото на тяхната душевна еволюция, защото на тях им трябва много повече време на повърхността, за да реанимират и да могат да се подготвят за следващото гмуркане. Те не могат да се гмуркат в ритъм едно към едно като сърцето, защото това за тях практически е невъзможно. Но в пътя на душевната еволюция, колкото повече се увеличава любовта към ближния и към Бога ***в ближния****, толкова повече се увеличават* ***онези*** *сегменти от амплитудата, които са мисъл и живот за* ***ближния.*** *Толкова по-кратки са периодите, в които човек се възвръща към себе си и към духа си. Ние познавахме и познаваме такива напълно персонализирани духове. Казано научно и философски в духа на новото Слово, това наистина е път на персонализация и универсализация на личността. Защото пътят надолу или инволюцията, това е* ***индивидуализация****; пътят нагоре, който превръща духа в душа, е път на персонализация и универсализация. В този процес човек престава да мисли денонощно само за себе си и до-*

*бива способността, импулса и в крайна сметка щастието и блаженството **да служи**. Колкото по-нагоре е в този път на*

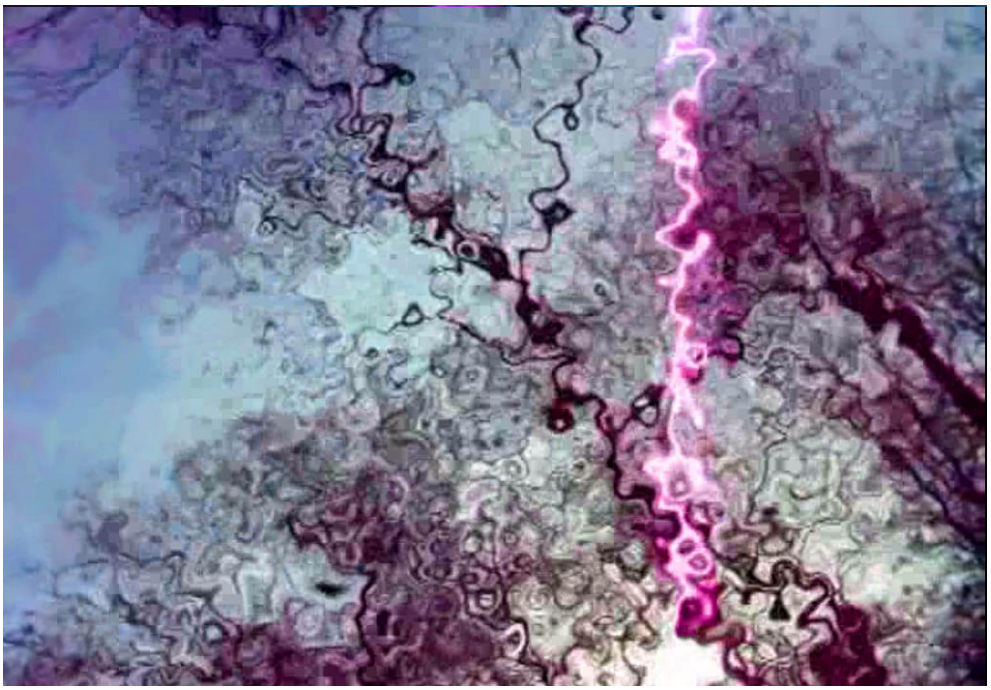

*милостта и саможертвата, толкова повече той превръща набезите в **доминантен** стил на поведение. Те престават да бъдат редки гмуркания, при които ти свършва въздухът, и ти един ден ставаш "човек-амфибия". Ние **познаваме** такива хора, знаем, че има и велики Учители, има въплъщения даже на Мировия Учител, при които Той – например, като Рама, Кришна или Заратустра - има семейство и любими близки души, на които служи неуморно. Това не е само само сродната му душа, въплътена в човешко тяло, а са още много сродни духове и души, които са Неговото голямо семейство. Това са и Неговите ученици - хиляди и милиони в Битието. Колкото повече те се умножават, толкова по-универсален е един дух. Та със Своя живот и своя пример, останал в историята на Битието, дори **Мировият** Учител ни показва, че такъв велик дух може да бъде и семеен, и баща на физически деца. Както знаем от осиянията на Елма, Отец еволюира в Татко и Баща. Не само **сътворява** същества, **но и поема грижа и отговор-***

***ност за тях**. Това е и душевна, и конкретна социално-битова грижа за тях - от любов и милост.*

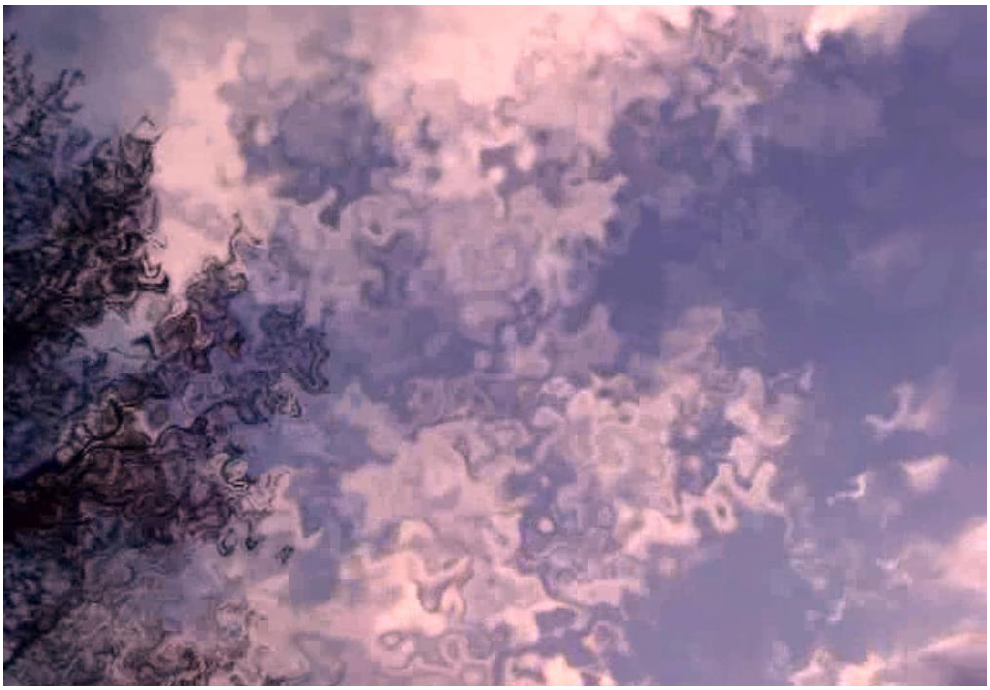

*Такова нещо обаче не може в никой случай да се изисква и не е възможно за духовете, които току-що са излезли или още не са излезли от дъното. Докато все още правят индивидуални лупинги и салтоморталета; докато човек е все още само един виртуоз на самостта и азизма - солист, ас и шампион, - не можем да очакваме да се превърне лесно от дух в душа. Но ако неговото милосърдие твърде дълго не може да надделее над мисълта за себе си или самосъжалението, той един ден се разбива в земята и ще трябва в дадено преражда-не да прекъсне полета си и да чака друго преражданe. Така се губи време, но, както казахме, времето при нас е триизмерна категория и важи в по-ниските полета. За Битието и за Бога няма никакво значение дали един дух ще се разбива сто или хиляда пъти, докато надделее в него съвестта, т.е. милосърдието. Дали такъв ще се преражда стотици пъти, докато любовта към Бога и ближния не се превърне в поведение на **сърце и душа**, за Небето няма значение.*

*Класът на **отците** на небето и на земята не е в състояние и няма задължението да поема отговорност. Те са още в*

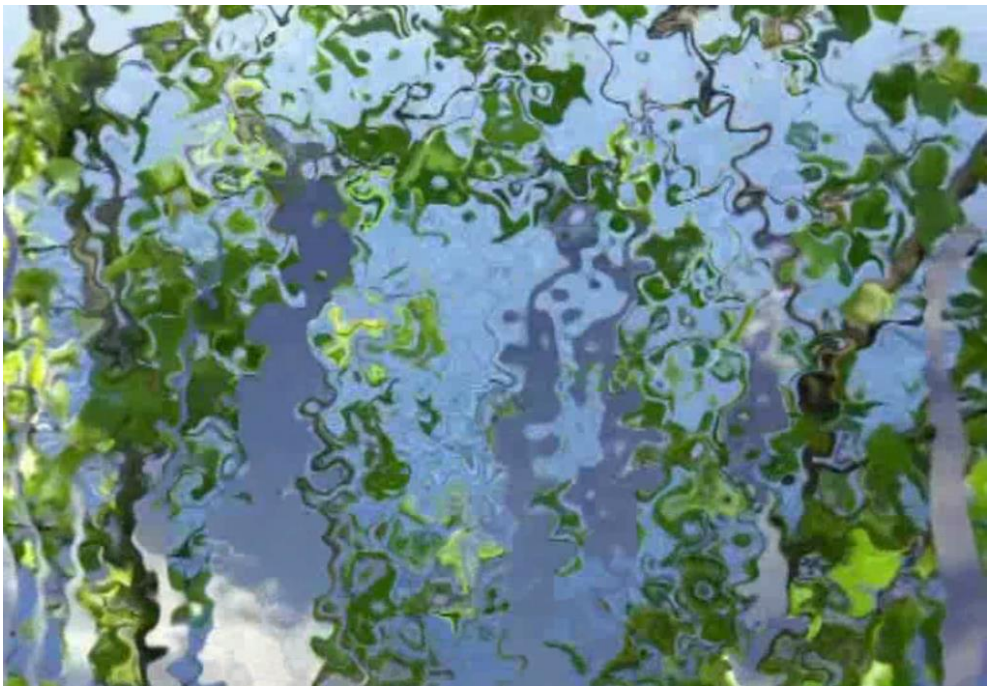

*Утробата и се занимават с вярност към **себе** си, **с индивидуализация –** все още **излизат** от Бога. А поемането на отговорност е в точно обратната посока: **възвръщане** в Бога. Това е най-висшият мотив на **индивидуацията**, но той трябва да е реален, а не само на думи. Не може да е реален, докато летецът или акробатът е още в реанимация и не се знае дали ще оживее. Не може да очакваш от един акробат или един пилот, който се е разбил и лежи гипсиран с месеци или години в корито и е още в безсъзнание, да поеме отговорност. Това е немислимо, а да му разбиеш гипса преждевременно е престъпление. Ако някой си представя, че може да поиска от един такъв дух да излезе преждевременно от гипсовото корито - дори и да е много висш дух, - той се лъже.*

***Обаче тук има едно много особено положение, едно голямо изключение**. Има души и духове, които отдавна са постигнали и индивидуализацията, и индивидуацията. Те са **изпитани**, няма защо да искаме от тях тепърва да пъплят*

нагоре. Ако някой прегледа черепа на такъв човек, ще се увери, че той вече е постигнал този синтез и го е доказал много

*пъти в минали животи, затова за него това **не е предстоящо**. Ето тук стигаме до един много важен елемент на нашите разговори, който е добре да бъде осъзнат от някои приятели - че има **жертвени** духове или **хора със специална задача**, на които не предстои тепърва да еволюират и да се персонализират и универсализират, защото те вече са го постигнали. Ако човек владее френологията и физиогномиката ще се увери в това - ние **познаваме** такива хора.*

*В момента говорим за високи категории, високи неща, но понякога този вид хора самите не могат да повярват, че са такива, защото са го забравили. Това не е случайно - пожертвали са се да го забравят, за да бъде страданието им **истинско**. Те са жертвени ангели, именно за да покъртят душите, да покъртят съучениците си, близките и своите почитатели, които се ползват от трудовете им. Почитателите им може да се броят на пръсти, може да са десетки, стотици и стотици хиляди, но само двама или трима се замислят как живее*

този човек, който си е дал целия живот и здравето за тази мисия - за това, което не може да направи никой друг. Тези

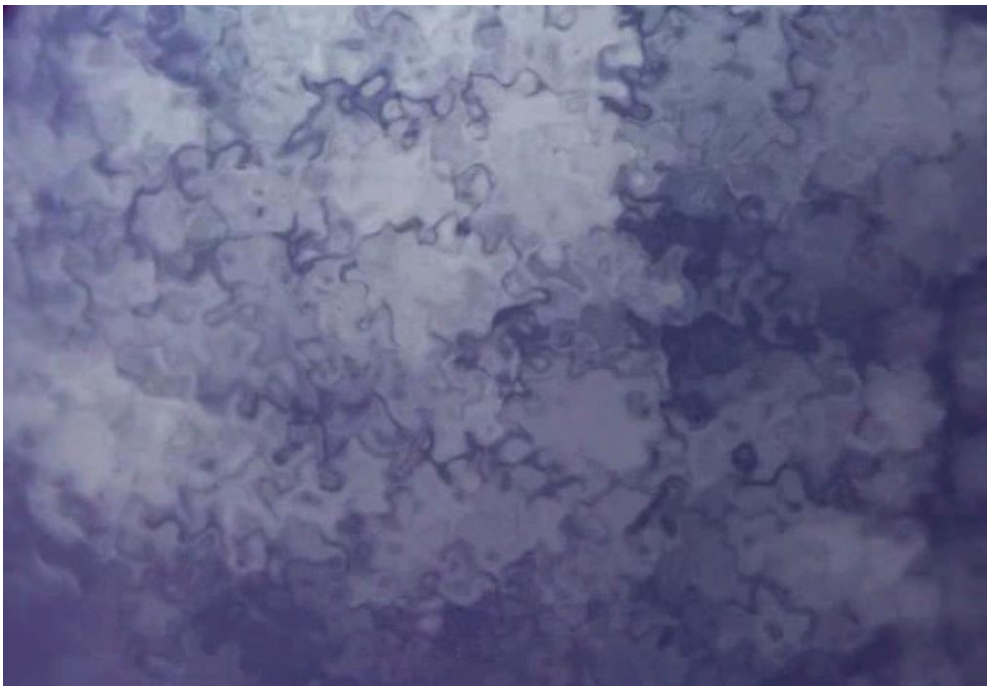

консуматори, колкото и да имат духовни интереси, се намират в една ***несъзнателна, невежа, егоистична*** *форма на съществуване. Немилостиво, автоматично и без всякаква мисъл за другия те изоставят тези жертвени ангели на произвола на съдбата. Това е* ***техен*** *проблем за осъзнаване, инак знаем, че Съдбата е точна и справедлива.*

Но тук не трябва да говорим повече на тази тема, за да не помислят, че искаме нещо, че бием на чувства. И все пак трябва да се спомене, че ние познаваме изоставени хора от духовните ни среди и от други духовни среди не само от днес, а и в цялата история на човечеството. Те са били изоставяни абсолютно невежо и немилостиво - при цялата им саможертва и подвиг за другите. Те са били изработили и са доказали многократно в животите си не само качествата на духа си, но и своята милост и милосърдие като души и като личности. Дошли са пак да помагат съвършено съзнателно, но са изпаднали доброволно в една амнезия в този живот. Те са си в ***рабо-***

тна *кондиция. В такива случаи, след като не е реално консу-маторите край тях да се осъзнаят и да проявят милосърдие,*

тези самотници поемат раните и реанимацията на света чрез ***лично*** *страдание.*

По този случай се връщаме към една тема, която започнахме още в началото и която е лайтмотив не само на Христовото учение, и в други върхови точки на божествени-те религии - а именно, ***идеята и практиката на тандема****. В слу- чая, за който говорихме - не знам дали този пример бе даден в нашите разговори досега, - ние знаем, че Бог ни дава възмож- ност* ***да не сме самотни пилоти****. Дава възможност, мигове преди опасността от разбиване на самолета ни в твърдия грунд на човешкия егоизъм, да ни изпрати* ***втори пи-лот****. Той може да е по-опитен, може да е опитен колкото нас, може да е по-малко опитен, но той не е изпаднал в безсъзна-ние от болка поради тоталното мъртвило наоколо. Може да поеме кор- милото и да изкара самолета от свредел. Да спаси първия пилот, който не от честолюбие и тщеславие, а от* ***милосърдие*** *е слязъл толкова надолу - за да помага и гаси пожари. В таки-ва случаи цялото Небе се радва, защото*

единствено *танде-мът решава проблема. В други случаи вторият пилот - било*

стажант, било инструктор над нас, - в своите опити да ***промени*** *ситуацията, на свой ред рискува живота си, рискува душата си, рискува еволюцията си* ***заради нас****. Това Учителите са го правили и го правят постоянно, включително нашият любим Учител Христос, защото не е само историята с разпятието. Това Той го прави непрекъснато, както се казва в едно удивително осияние "Аватар и ятак". Такива духове не ги разпъват само веднъж - те работят като един двигател с вътрешно горене и като самото сърце - това е техният* ***работен*** *режим. Те ни покъртват с фази на величие и фази на падение; фази на страдание и смърт, включително и душевна смърт, каквато не съществува, но Учителите идеално имитират и нея. Те изпадат в даден момент на дъното на живота във всяко отношение, в опит да* ***покъртят*** *душите - и някои души се покъртват.*

Казва се, че на хиляда години една душа се покъртва и поема по пътя на саможертвата за Цялото и за ближния. Тези

комедии и тези водевили, които разиграваме ние, като си мислим, че живеем за ближния в някакви си кочинки, в които се

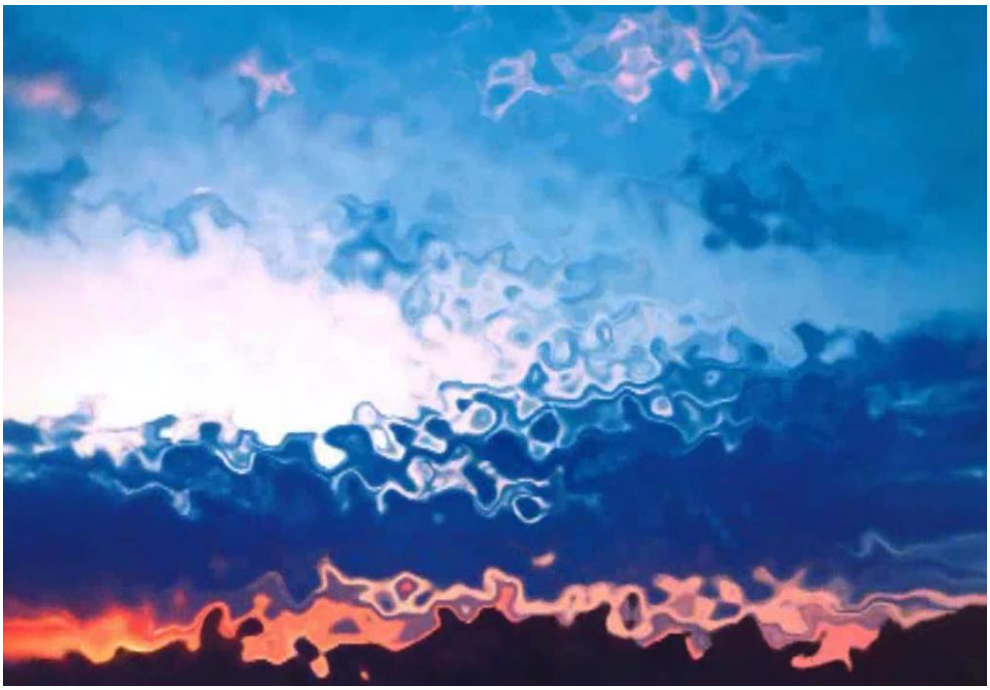

*опитваме да постигнем "щастие" и "уреждане в живота" – това са само имитации на нещастни същества, които в крайна сметка до едно фалират. Всички ние отиваме в гробищата, ако само **това** ни е мотивът, дори и да има зад него следа от хуманизъм. Без любовта към Бога, към Цялото, това е само един фарс, който завършва в гроба, а преди това - в болницата, с чекмеджета, пълни с лекарства, с инфаркти, инсулти, лудости и т.н. Просто ние душата, духа, Битието, Бога не можем да ги излъжем по никой начин. Душата си не можем да излъжем по никой начин! Има строги закони, които не могат да позволят безлюбието да вземе връх. Ето, това е един от **абсолютните абсурди** - абсолютен абсурд и за самия Бог. И за **Него** има аксиоматични положения, абсолютни абсурди. Абсолютен абсурд е Бог да не е Любов. Той може само да **играе** тази роля понякога чрез някои Свои проекции, за да се види какво става, когато **няма** любов. Бог може да не е Любов само в един случай – когато е в ипостаса си Дух.*

Няма друго спасение, освен тандема и опитите за братство, опитите за комуни, за да излезем от тия мъртви хва-

тки на Старата Земя и Старото Небе, на хората без душа или с твърде замъждяла монада. Те са бръмбари, които са вече умрели, но са ни вклещили в пипалата си и ние си мислим, че още съществуват - не можем да се освободим от тях. Из–лизането от хватката им става ***само в тандем, само в колектив****. Казва се, че сродни обятия са единственото спасение в момента. Както знаем отскоро, вече никакви молитви, никакви формули, дори дадените от Мировия Учител или от Учителите не могат днес да ни спасят радикално, ако ние не сме в сродни обятия. Обятия на същества, за които се жертваме и за които живеем; които сами ни разбират и се жертват за нас. Своеглавието и егоизмът на някои хора трябва да отпаднат окончателно, ако искат да разберат това. Те ще видят, че в тази фаза на живота, в която сме се пожертвали да бъдем в безсъзнание, натрошени и гипсирани в коритото*

на съдбата или на ролята ни, ние не можем да имаме нормалните функции на човек, който изпълнява своите социални за-

*дължения. Трябва да бъдем разбиращи и милостиви към такива - да ги приемем такива, каквито ги заварваме, защото те са **наши** жертви, а се пожертвали **за нас**.*

***150(2014).02.17 11:50:12 писмо до Б.Е. за житния режим**. И други искат да започнат преди 19 февруари. Това не е лошо - пак ще има добри резултати. Но класическото положение, дадено от Учителя с много сериозни основания, е два - три дни след пълнолунието и даже повече, за да се падне в **сряда** и да свърши след 10 дни в **петък**. Сега 19-о число е точно такова. Започване преди това не вреди, даже е добра подготовка, обаче трябва да продължи до петъка.*

*Символът и магиката на започване в сряда се състоят в това, че ние трябва първо да постигнем съвършенство във **взаимоотношенията** ("Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!"), за да увенчаем живота си със щастие и благуване. Обратното е невъзможно. Благуването, т.е. петъкът е плодът*

на усилията ни да бъдем Човеци сред човеците - саможертвени помагачи и служители, без кълчовете на своеглавието, че

Leo Friedlander (1888-1966)

столюбието, тщеславието, гордостта и егото.

Ако някой е започнал режима веднага след пълнолуни - ето, а не е погладувал два-три дни или е бил на по-лек режим, пак е добре. Но началният старт вече тогава започва с друг мотив, в зависимост от деня от седмицата. За да не остане този мотив водещ, желателно е, дори и със започнат житен режим, от 19-и тази година да се смени нещо в него като съставка и изпълнение точно в сряда, за да започне Меркуриевият цикъл - ставането брат и сестра на човечеството и започването на ***Ученичеството -*** *върхът и целта на пентаг-*

*ралната еволюция в началото на Епохата на Водолея. Тя се отличава с **живот в Ято.***

2014, Февруари 18 09:55:00 EET до Л.В, отговор на въпрос за Вертикалата и Хоризонталата.

*Вертикалата е Духът, хоризонталата - Великата Разумна Природа. Двете заедно са Свещеният Кръст, който е Христос или хипервселената – живовселената. Значи, без съчетаване на вертикално и хоризонтално, живот няма. Всяко засилване само в едната посока дава остаряване, деформации и в крайна сметка смърт. Нещо по-лошо - смърт на духа или душата (вертикалата и хоризонталата), понеже и те са смъртни, ако не изпълняват функциите си. Връщат се в Първичния Океан. Духът трябва да се **подвизава**, душата - да се **обменя**. Засега сърцето ни не се обменя въобще или се об-*

меня по предпочитания и кармични причини. Душата се обменя по волята Божия, значи – само със същества с искра Божия.

Всеки от нас е портрет на теориите си и теориите на едностранчиви учения; такива портрети са и измислячите им. Когато Кръстът, т.е. Кристалът се попълни сферично с благост и блаженство и неотричане на вертикалата или хоризонталата и тяхната равнопоставеност по чистота и святост, човек става едно с Бога и равен на Бога - от матриален или духовен става божествен. Сатанинските духове и учения отричат вертикалата и се борят да я скъсят до изчезване. Луциферическите духове и учения скъсяват хоризонталата и се мъчат да я унищожат изцяло, но и това е невъзможно. Те искат да внушат на половинчатите същества, че във Вели–ката Разумна Природа има греховни положения. Да, има, но не в Нея, а в извратените същества и същности, които усилват органните удоволствия за сметка на духа и правят това със същности или същества от по-ниска еволюция или родени от други бащи, а не от Бога. Обаче невинните духове, които още не са заразени от луциферически учения поради заблуждения, внушаващи страх или гордост, знаят, че всеки орган, както казва Учителят, има нужда да изпитва, дарява и обменя любов и по вертикала, и по хоризонтала. Органите ни, без абсолютно никакво изключение, са създадени от Бога и затова желанията им са чисти и святи като Бога. Дяволът се е намесил с внушенията, че трябва да намалим или унищожим желанията на даден орган изцяло или да ги увеличим прекомерно. В първия случай действа Луцифер, който третира греха църковно; във Втория - Сатана. Желанието, удоволствието, огнението, блаженството не са създадени от антиподите на Бога, а са лично от Нейго, понеже самият Тяй пребивава в тях ритмично или постоянно (зависи от измерението). Това е Неговата ***Хоризонтала*** *- половината от Извора на Живота.*

Когато Бог ни моли "Покайте се", Тяй ни моли на колене и със сълзи на очи да се отречем от луциферическите и сатанинските учения, да забравим гордостта и своеглавието и чувството за притежание на същества и истини - и да тръгнем към Красотата, Младостта и Живота. Да ги възстановим в себе си, ала не само за себе си.

2014, Февруари 19 11:46:10 от Х.С.: *Всяко писмо приемам като подарък отвисоко. Може би съм твърде ниско, но малко се успокоявам, защото знам, че даровете са за всички и особено за заслужилите. Винаги се възхищавам от диалектиката, височината, от живостта на всеки текст, защото е Слово.*

Относно кръста от вертикала и хоризонтала. Разбира се, че е така - духът и природата са колкото противоположни,

толкова и единни. Унищожаването или игнорирането на едно - то прави невъзможно не просто другото, а самото им един - ство или целостта. Ако мога да си послужа с един собствен образ, то природно-душевното е някаква първа етажност, а духовно-умното (любовното и благото) са последващи, но та - ка, че първото се извисява до второто, а второто се спуска, без да се загубва в първото и отново се връща при себе си. И дори още: заради способността на душевното да се издига и заради това, че духът го приема, самото душевно се самообновява като все по-светло; щом може да се издига и разтваря в духовното, то се разкрива като велико и отново се самопола-га като по-хубаво от преди; а духовното, което не се самовлюбва и не забравя за живостта на тоталността, не просто приема душевното в себе си и му позволява да се разтвори в него, а само̀ се спуска в душевното и го просветлява, гостува му и се прибира в своето царство. И едното, и другото са едно, но в различни форми, които обаче, по силата на единността си, благодарение на разликите си преминават едно в друго и се завръщат при себе си, запазвайки другостта като свое определение.

Тя, всяка образност, е условна, но преминаването в дру–гото, мисля, че е Божественото - или поне белег за напускане на собствената крайност.

С безгранична благодарност!

***150.02.20 14:12:10 до Р.Н. Пълноценността изисква да сме божествени, а не само духовни**. Напълно си права - това е крайно необходим процес. Но тъй като пълноценността изисква да сме божествени, а не само духовни, Животът ни моли да имаме понятие за ритъм. След всяко духовно извисяване трябва да се гмурваме в рая на Природата, за да изградим здрави и пълнозвучни сърца, души и тела. Само ум и дух ни изсуша-*

ват, само сърце и природа ни "надуват". А съвършеният човек е хармоничен, понеже редува самота с обмяна.

21 февруари 2014 г., 12:50 - до много приятели: още тайни за житния режим. *Вчера по време на житния режим се изясни още нещо. Който си изяжда порцията до 20 минути, влиза във* ***физическия*** *свят и пречиства само него; който удържи до 40 минути дъвчене, веднага или през нощта влиза в* ***духовния*** *свят; който издържи до 1 час или повече, влиза в* ***божествения*** *свят. Който няма воля, може предварително да си раздели порцията на 60 части и да дъвче всяка по една минута, чак накрая на минутата да преглътне. Това е най-общо, а за желаещите да го направят по-прецизно, трябва в Юпитеровите часове да се нахранят най-много за 40 минути (понеже следва Сатурнов); в Слънчевия и Венериния може да ядат цели 2 астрологически часа, като ги разпределят на равни хапки. Който е само на сурово жито, не стигат и два часа, ако иска да сдъвче всяка хапка до разпадане - житото да не е вече като дъвка. Който не е чел два текста за нашите опити с житния режим през предишните години, може да ги види в кн.36 и кн.38 или направо в:*

http://neobyatnotogovori.com/?idpub=1267&book=36
http://neobyatnotogovori.com/?idpub=1319&book=38

А ето и една от днешните мисли за Приятелството от ДЕС (Диалектическата енциклопедия на Словото), този път с по-голям личен коментар:

ПРИЯТЕЛСТВО, ИСТИНСКО *24.04.27н щги* ***Питам: по какво се отличава любовта на приятеля? Ще кажете, че тя е идеална любов. Аз ще ви определя какво се разбира под "идеална любов", т.е. приятелска. Двама приятели, и двамата бед - ни, живеят заедно; обичат се, готови са на всякаква жер -***

тва един за друг. Като деца заедно са играли, заедно са учили, свършили са гимназия и през всичкото време са имали идеални отношения. На разходка ходят заедно, на работа пак заедно – неразделни са. По едно време единият от тях се оженил за богата мома и работите му се наре - дили добре. Постепенно той се издига до най-високото обществено положение, става министър. Той е щастлив в семейството си, радва се на децата си. Приятелят му обаче си остава беден – не му върви в живота. Казвате: "Приятелят му трябва да го назначи на добра работа - да докаже своето приятелство". – Това не е достатъчно. Ако той запази същите отношения и чувства към прия- теля си, каквито е имал по-рано, <u>това</u> наричам "идеална любов". Най-малката промяна в отношенията нарушава закона на приятелството. Този закон се отнася и до от- ношенията между братя и сестри, между родители и де- ца. Истинската любов е вечна и неизменна. /.../ Знае се, че колкото по-близо е тялото до Слънцето, толкова по- бързо се движи. Има един закон, който определя бързина- та на движението на телата. Този закон има отношение и към любовта. Следователно, колкото повече обичаш ня- кого или нещо, толкова по-бързо се движиш, толкова с по- голяма скорост отиваш към него. *КОМЕНТАР: От това твърдение на Учителя и от небесната механика произлизат изключително интересни изводи. Да сравним орбиталните скорости на планетите в нашата слънчева система в км/с : Меркурий - 47.87, Венера - 35.02, Земя - 29.78, Марс - 24.13, Юпитер - 13.07, Сатурн - 9.69, Уран - 6.81, Нептун - 5.43, Плу - тон - 4.67. В един разговор с Весела Несторова преди години, тя нарече Меркурий "планетата на любовта". Ние бяхме оза - дачени, понеже знаехме, че това може да се каже за Венера и за Нептун, може и за всяка друга и за Слънцето - за всяка в*

различен аспект, но защо тя даде такова предимство на Меркурий? Тук стигаме до разковничето: "Христос е човекът на ***проявената*** *Божия Любов". Другаде тази формула е дадена разширено:* ***"Христос е Човекът на изявената, проявена и осъществена Божия Любов"****. От друга страна, Меркурий се счита за планетата на човека, а за Христос е казано "Ето Човекът!". А какво би било, ако обичахме хелиоцентрически?... Меркурий лети със скорост 48 км/сек, а външните слоеве на екватора на слънцето се въртят с над 26 милиона км/сек! Колко ли пък е скоростта близо до самия му център?... Излиза, че физическата близост до Центъра, т.е. до Баща ни, когато присъства на земята като Учител, се измерва със скоростта, с която се въртим около Него, и със скоростта, с която се приближаваме към Него (а тя е неравно експоненциално ускорителна). Оттук произлиза необходимостта да живеем с ближен, близък и семейство; с род, интимна група, комуна, братство.* ***Ето*** *къде е величието на Меркурий, а колко много повече - на Слънцето! Венера може да си обича някого, но да не изяви, да не прояви и осъществи любовта си; да не говорим за особеностите в любовта на останалите планети. Те са уникални и свещени, всяка изработва различни добродетели и качества на любовта, някои от които може да са недостъпни за Меркурий, но Меркурий си остава лидер на близостта и необходимостта от конкретна близост и обмяна с конкретен човек, конкретни хора. Хора със слаб и наранен Меркурий и силен Юпитер (Стрелец, числото 3 и пр.) умеят да реализират дистанция, но има* ***още*** *да учат любовта като* ***конкретна*** *изява, проява и осъществяване към* ***конкретни****, най-близки хора. Астрологически, Слънцето и вътрешните планети (Лусин, Вулкан, Меркурий, Венера и др.) усещат любовта като нужда от близост и предпочитания, но Луната е вътрешно-външна: тя първа ни учи на симпатии и антипа-*

тии... Това е нормално - антипатията не винаги е нещо лошо. В нормален вид, тя е безразличие към несродните души и способност да се дистанцираме от лошите, да им се съпротивляваме. Още нещо: хора, които не ни чувстват близки или не ни харесват, които имат нещо против нас, обикновено имат не само сериозни антропологически (френологически) разлики с нас, но и в синастриите ни с тях вътрешните планети не са в добри аспекти. Ако конфликтуват слънцата и луните ни, такива хора не искат да бъдат в едно общество или да живеят с нас; ако има ранен синастричен Меркурий, не искат да знаят за нас, не ни търсят, не отговарят на призивите ни, говорят зад гърба ни или имат недобри мисли и чувства към нас; в най - лошия случай са безразлични. Защо това е най-лошото, има специални обяснения още преди 2000 години, въпреки че безразличието е едно "свещено" право на всяко същество с непробудена душа. При негативни аспекти по синастрия или "липса" на аспекти между някои планети в два хороскопа (в българската астрология винаги има аспект), хората избягват различията, но не подозират, че така се лишават от еволюция. Дори и най-лошият или заблуден човек, дори и врагът ни има какво да ни научи и да научи от нас, затова трябва да го обичаме, да го търсим.

Тук няма да говорим за мисията на външните планети (от Марс до Плутон и нататък), които също имат велико предназначение и изработват други качества на любовта и други добродетели. По този начин работят и аспектите от 90 до 180 градуса. Ако полусекстилът, например, означава близост по пространство, то квинконцията (150 градуса) оз - начава ***душевна*** *близост, при която далечните пространства нямат никакво значение. Прекалените Меркурианци и Венерианци* ***страдат*** *без физическа близост и близки, а хората с голям обхват на духа и сърцето могат да обичат всички и да*

работят и живеят за всички или за една по-голяма група от хора. Те са родолюбци, хуманитаристи, интернационалисти, космополити и пр. - развиват глобално и универсално съзна - ние.

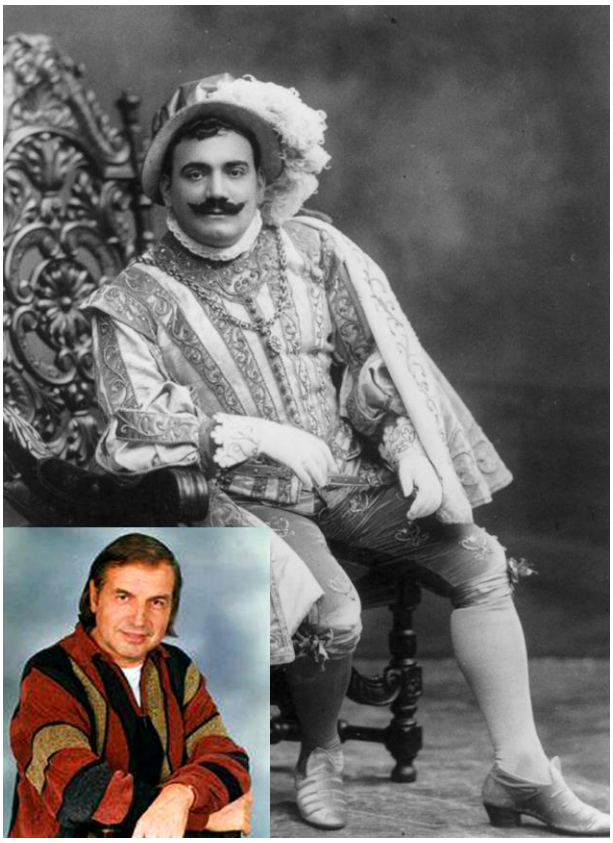

150 (2014) г., февруари 21 19:46:33 ч.: Относно писмо от един извес-тен певец, в което той потвърждава пристрастието си към Карузо, *след като в осияние за него бе казано, че той има нещо общо с духа му. За този певец още преди години бе каза-но от Елма, че пее-нето му звучи до ор-битата на Юпитер, а в последното осияние за него се твърди, че днес вече гласът му се чува вече из ця-лата вселена, понеже се разпространява мигновено навсякъде като в квантов обект. Още от първия миг, когато го чухме на Рила, с приятелите си казахме, че неговото пеене е „носталгия по Бога". А днес, като изследваме изказванията за Карузо в тогавашната преса, срещаме същото - че Карузо имал „носталгично пеене".*

21.2.2014 г. 20:45 ч.Писмо до К.Ж. за зъбите и дъвченето. *Обадѝ се на нагуалите на Карлос Кастанеда... Това, което знаем за зъбите, е че Природата ги е направила като бушони, за да гръмват, ако искаме да пробутаме стари навици и учения в Новата Вселена... Плюсът на беззъбието е рухване на егото,*

ако все още у нас е останало старо его (понеже има и боже–ствено его). Така че, никой смъртен не прави изключение.

Некадърните зъболекари не възпроизвеждат вида на зъбите както ни ги е дала индивидуално Природата, а правят изкуствени бисерни броенички... Ако сме имали преобладаващи големи резци като при гризачите, те ни ги изравняват като при хищниците и заприличваме на филистери.

Та при беззъбие, мюонното тяло се изработва не с дъв - чене на твърда храна, а с дъвчене на каши и течности. Дъвче - нето е много важно не само за стимулиране на амилазата, липазата и пр. в слюнката и за проникване на етера първо в мозъка, но и за духовни постижения. Хищниците не дъвчат, те гълтат плячката наведнъж. Така и ние, от лакомия, пре-глъщаме хапката или водата веднага на големи глътки, кое-то вкарва в стомаха субстанция, а не енергия, и ни прави сла-нини и гуша. Добрата новина е, че може да се дъвче и теч-ност.

*Обадих им се... Ето какво казаха нагуалите...(цитат от Кастанеда)**: "Как е въз можно да ми пораснат нови зъби? - С помощта на непреклонно намерение. Парадоксът е в то-ва, че когато го достигнеш, зъбите повече няма да те въ-лнуват. Или обратно: ако те вълнуват зъбите, за теб в този момент намерението не е достъпно. Когато воинът чувства достатъчно своята връзка с намерението, това автоматически означава, че той изчиства голяма част от своето его. А именно то е източник на желанията. Ка-кво ще остане, ако няма какво да се желае? - Командите на Духа! Воинът престава да съществува като личност. Той живее за Духа. И Духът прави за него всичко, което поже-лае".***

2014.02.22 2:42 до много приятели. Тема: свободни отношения.

още една от мислите за Енциклопедията от тази сутрин:

МЪЖЕ И ЖЕНИ, ЗА ДА БЪДАТ СВОБОДНИ 1924 април 27н щги КДМ50 Някой ученик се оплаква, че не му върви в училището и търси помощ от някой приятел или приятелка. Докато очаква външна помощ, той нищо няма да направи. Такъв пример имаме в живота на Адам. Той беше поставен в райската градина - **там** да реши една важна задача. Но Адам каза: "Сам не мога да реша задачата си. Искам да имам един приятел или приятелка - **заедно** да решим задачата". Дàде му се една приятелка, но вместо да решат задачата правилно, те съгрешиха, заради което ги изпъдиха от училището. Из-

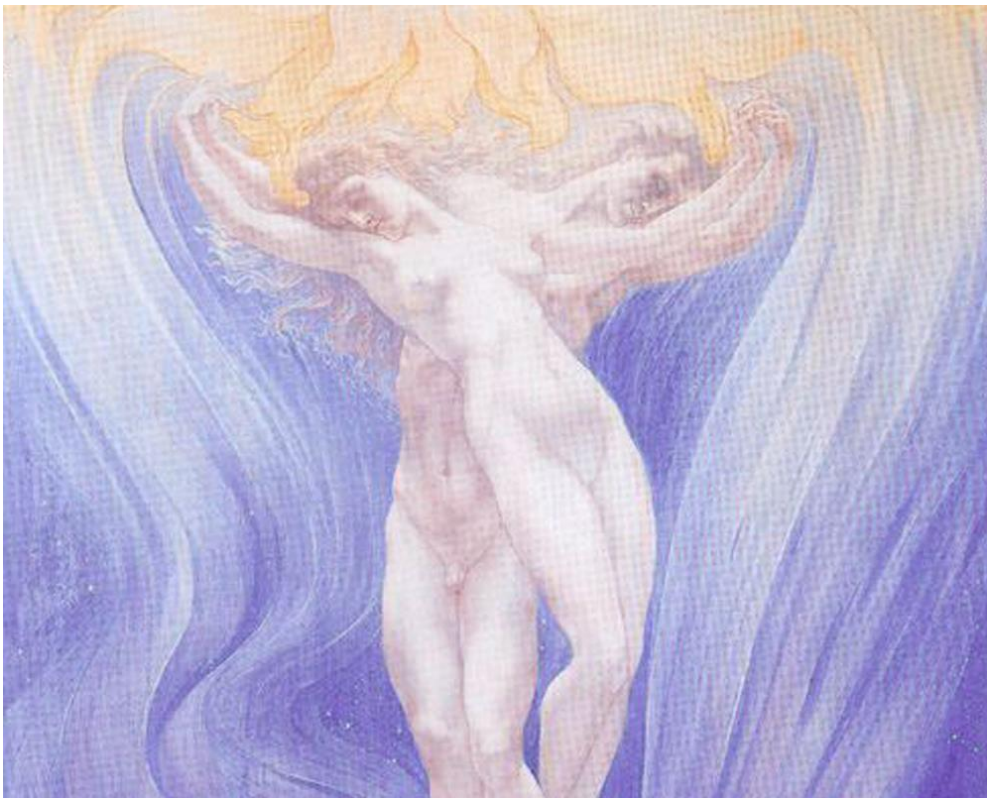

пратиха ги вън, в света – **там** да решават задачите си. Това не изключва отношенията между хората. За да бъдат свободни, мъжете и жените трябва да се върнат в центъра на любовта, от която са излезли. Само така те

ще се познаят и обновят. Само така ще разберат какво значи отношения между души.

КОМЕНТАР: Фундаментална мисъл, която отново поставя въпроса за любовта с обект и любовта като принцип. В повечето случаи, любовта с обект е грехопадение. Изключенията са много редки и само по волята Божия. Истинската любов оставя хората свободни. Неведнъж в беседите Си Учителят казва, че в бъдеще жената няма да излиза от дома на родителите си и да отива да живее при мъжа си, въпреки че ще има интимни отношения с него и даже деца от него. Другаде се казва, че красивата жена и жената и мъжът въобще не са създадени, за да ги притежава някой - те трябва да са като ценна статуя на площада, за да им се възхищават всички. Това се илюстрира и геометрически - да излизаме от центъра на любовта, значи да сме радиални, да имаме еднакви отношения към всички точки на окръжността или сферата. ***Ето*** *какво значи "отношения между души"! Любовта с предпочитания и с желание да живеем постоянно с някого е любов по хорда, а хордите означават симпатии и антипатии. Така имаме "най-близък" и "най-близки" - най-късите хорди. Не че е лошо, не че и това не е божествено, но Бог го благославя, само когато едновременно пускаме и радиуси към центъра на любовта, а оттам - радиуси към всички души. Тогава личната любов и предпочитанията са божествени - близкият не ни пречи да обичаме и други, нито ние - на него. Ако се окаже, че той е точно на 180 градуса, тогава това не е вече хорда, а диаметър –* ***единствената*** *ни сродна душа, с която сме свързани през Центъра. Но нека не си представяме, че срещата с нея на Земята е нещо лесно и много често – доскоро това е ставало веднъж на 40 прераждания. Тя обаче постоянно търси хора, относително подобни на нея, за да общува и се обменя с нас и на земята. В случай, че сме обвързани с някого хордиално, ние трябва да имаме свободата мигновено да се превърнем в радиус или диаметър, ако Любовта поиска това от нас. Значи, Новият Човек или въобще не прави хордиални връзки, или, ако ги прави, то е по волята на Бога и с разрешение от Бога. Тогава*

*Бог е преценил, че двама ще бъдат достатъчно смирени и пластични, достатъчно неегоистични, за да дадат свобода на другия или да съвместят хордиалната любов с радиалната или диаметралната. В противен случай, те ще трябва **да излязат** от рая и да идат в света, за да опитат своите вкусове и теории. Въпросът е още по-сложен, тъй като радиалната и диаметралната любов се оказват синоним на "отношения между души". В мисълта се казва, че това не изключва отношенията между хората. Това не са само абстрактни и дистанционни отношения. Въпросът е философски, но и практически: зависи кой какво разбира под "душа". В Словото Божие, в божествените учения въобще, за разлика от дуалистичните, противопоставящи духа на природата, се казва, че духът не може да бъде откъснат от плътта по никой начин - те са едно цяло. Духът и душата трябва да се противопоставят само на адската плът, но не и на божествената. Адската плът се отличава по това, че иска нещо и някого само за себе си или изземва териториите на другите потребности на човека, за да превърне блаженството в сладострастие и психически вампиризъм. Има и божествени удоволствия и желания, но те нямат нищо общо с адските и тия на падналото човечество, на падналите божества и ангели. Те предпочитат необузданото каращисване със същества от по-ниска или крайно различна еволюция. Или затварянето само с едного за дълго време на една територия, без това да е по волята Божия. Въпросът има и друг аспект: свещени ли са и от Бога ли са телата на хората; и може ли да им се помага по радиален, а не само по хордиален начин? - За лекаря това е решен въпрос - той е дал Хипократова клетва. Ето какво казва Словото по този въпрос (включвам утвърждения, за разлика от отрицаването на плътта и тялото, което също присъства в Словото, но хората помнят и цитират предимно антитезите, без да познават тезите и синтезите):*

"Законът е, че ако аз не помагам на умовете на хората, не помагам на своя ум. Ако помагам на сърцата на хората, помагам на сво-

ето сърце. Ако помагам на телата на хората, помагам на своята сила. Такъв е Божественият закон в света! Ако аз откажа, на себе си отказвам" *("Служене", 3.VI.1942 г. ООК)*

"Това е най - хубавото, което може да се приложи! Вярвайте във вашия ум, който Бог ви е дал, вярвайте във вашето сърце, което Бог ви е дал, вярвайте и в тялото си. Вярвайте в духовете на хората, в сърцата и в телата на хората. Туй трябва да ви стане правило!" ***("Едно ви недостига", 15.12.1040, неделна беседа)***

*„Съществуват три връзки. На физическия свят – връзка, която свързва телата на хората. Ако погледнете, ще видите, че всичките хора са свързани физически. И духовно имат по една нишка, и божествено пак имат по една нишка. Ако тия нишки са скъсани, работите не стават."****("Влюбване и любов", 3.IV.1940, ООК)***

Естествено, в случая Словото говори за не кои и да са хора и за не кои и да са човешки тела. Свещени и чисти са само телата на хората с душа, колкото и да са се окаляли и грешни в даден живот на земята. Но това не значи, че не трябва да им помагаме – напротив, тук помощта е много по-необходима. А че ще има и други форми на помагане, това е нещо предстоящо - в близко или далечно бъдеще.

"Дълго време се изисква още, докато телата на хората дойдат до такова развитие, че да могат да възприемат живите явления в природата в истинския им вид". ***("Учителят говори", "Светлина").***

Трябва обаче да знаем, че в света винаги е имало представители на Бога - Велик Учител, велики и неизвестни Посветени, истински Приятели, Сестри, Братя, Братство, Ято. Живеейки с тях като в едно семейство минимум 25 години, общувайки най-често и тясно именно с тях, ние имаме шанс да осветим душите и телата си ***и днес****, а не в далечно бъдеще. Повтарям основната мисъл от днес:*

"За да бъдат свободни, мъжете и жените трябва да се върнат в центъра на Любовта, от която са излезли. Само така те ще се познаят и обновят. Само така ще разберат какво значи „отношения между души".

150.02.23 . 05:40:30 писмо до Х.С., която бе написала: *"Истинс - кото е истинско между истинските, когато му се подчиняват". - Ти събра няколко хилядолетия и стотици хиляди томове в едно изречение!...*

150.02.23 11:42:39 до Р.Т.: Отново до певеца. Синастрия с Карузо. *Прекъсвам замалко установената процедура по правене на небомиг, понеже ти ме вдъхнови да ти направя синастрия с Карузо. Излезе нещо много любопитно. Съвпадът на твойта Венера с Луната му е впечатляващ, при това ти си роден във Венерин час, а той в Лунен - разменили сте си "акредитивните писма"... Слънцето му е в тригон с твоя Меркурий и твоя Уран и в секстил твоя МС, което дава небесна връзка между вас и възможност той да влиза в тебе на сцената, ако... не си ти самият той... Твоят Северен лунен възел е в съвпад с неговата Венера, което още веднъж говори за призвание музика, пеене, красота, хармония, любов. Има още доста свързващи ви аспекти и положения.*

150.02.23 12:06:13 писмо до Р.Е. за Словото и глухарчинката: *Абсолютно да - никакви ограничения! Нека вятърът да си духа*

глухарчинките накъдето иска, независимо дали или кога ще попадне някоя в добра почва... То, Словото, като си лети, пак осиява души и поля и се радва на слънцето и живота, на гледката, на самото себе си...

150.02.23 12:22:12 писмо до Р.Н. за изгонването на домашните дракони: *За съжаление,* ***такава*** *е горчивата истина, когато говорим за мъже и жени. Така е навсякъде - ако има изключения, това е нещо много рядко и цяло чудо. В случая обаче говорим за обмяна на душите и за нуждата понякога от срещи и близост и физически, а то означава непременно това, което си мислят хората. Нощта дава неща, които денят не може. Преспиването на гост вкъщи, дори и в другата стая, може да отслаби значително действието на домашните и съседските дракони, които изсмукват живота и силата ни. Можем дори да стопим или изгоним завинаги домашен дракон, ако имаме гости по-често и особено в нашата стая. Или като самите ходим на гости, тъй като от гостуването носим чисти струи от етера на други хора, които са също с душа, с монада. Това, което Бог може да ни даде и ни дава като сме сами е* ***едно****; но чрез Бога в* ***другия*** *е съвсем друго. Едното не замества другото, освен в много редки случаи, когато човек е вече Учител. Той е едно с Бога и затова започва да прилича на* ***Него****.*

2014, Февруари 23 22:21:32 от Я.Д.: Приятелю, прочетох тази вечер твоята бележка от 2008 г. към Синята книга: „Необятното говори" – книга 5: 1336: *"Окончателната редакция под контрола на Елма завърши на 30.10.2008 г. в 15:34:53 ч. На въпроса, защо това фундаментално осияние не продъжи повече от числото пет и няма да продължи и в рамките на новия век, Той бе отговорил още тогава, че има много дълбоки причини. Сега обаче може те да се изнесат – не директно, но чрез пре-*

разказ: *Числото шест ще почне да действа когато бъде разбрано - когато човечеството навлезе еволюционно в Шестата раса. Тогава ще стане срещата на Сродните Души, излезли от Бога по двойки и на групи още при Сътворението.*

От нея включих, че настъпването на Сатя юга на 03 януари тази година, за което ти говориш в писмото си "За днешното чудо", е това навлизане еволюционно в Шестата раса. Следователно, важи написаното от теб в същото писмо: *"През тази година - 2014 или година 150-а от раждането на Едного на Земята - Слънцето по 12 показателя прави аспект квинконция към мястото си през 1864 г. Това е аспект на веригата от сродни души, към която принадлежи всеки човек с монада."* ***и***

това: *"Тогава ще стане срещата на Сродните Души, излезли от Бога по двойки и на групи още при Сътворението."* ***Моля те, кажи ми дали правилно съм асоциирал - или това са различни събития. Точно сега ме вълнува този въпрос. Сърдечен поздрав: Я.***

2014, Февруари 24 00:45:20 от Й.У.: ***Хей, това за свободните отношения много ми допада - за мен е точно така.! Пиши ми още - обичам да чета твои неща! Й.***

Коментар: *От десетки години се наблюдава решително увеличаване броя на душите с искра Божия в женско тяло, които са много по-отворени за Божественото, отколкото повечето познати мъже, дори и от най-духовните. Това е една приятна изненада за нас.*

150.02.24 10:28:10 писмо до д-р Г.Л.: *Тия дни търсих етимологията на името Хипократ, за да намеря скрити значения на Хипократовата клетва. "Крат" значи управление, власт – оттам излизат думи като аристокрация, демокрация, теокрация и пр. - зависи кой управлява. Подобен е и коренът "арх". А "хи-*

по" значи "под" - антоним на "хипер", което значи "над". Обаче "хипо" значи и "кон" - хипопотам значи речен кон, а хиподрум - ясно какво. Така че Хипократ значи или "подвластен", или "конска власт" (власт над конете)... И двете имат резон, ако си поразтегнем малко логиката...

150.02.24 10:28:10 писмо до д-р Г.Л.: *Тия дни търсих етимологията на името Хипократ, за да намеря скрити значения на Хипократовата клетва. "Крат" значи управление, власт – оттам излизат думи като аристокрация, демокрация, теокрация и пр. - зависи кой управлява. Подобен е и коренът "арх". А "хипо" значи "под" - антоним на "хипер", което значи "над". Обаче "хипо" значи и "кон" - хипопотам значи речен кон, а хиподрум - ясно какво. Така че Хипократ значи или "подвластен", или "конска власт" (власт над конете)... И двете имат резон, ако си поразтегнем малко логиката...*

*Но това Някой прави постоянно в беседите Си, даже и да не е коректен винаги етимологически - **има** това право на това, със сугестивна и словотворческа цел. Така че, да си подвластен може да значи няколко неща: най-високото - подвластен на **Бога**. Друго - да си по-долу, **под** амбициите и претен-*

*циите за власт (което всъщност значи да си **над** тях...). Може и да е робско чувство или талантът на служителя, обаче сам Христос е първо **слуга**, а **после** Небесен Цар - измива краката на учениците си. Да си под властта на разумния е благодат - **"Мъдър да те бие, прост да те не милва"...***

*Обаче какво е един лекар, ако не божествен служител и слуга? Хората на сатанинската власт вечно се делят и се взаимоунищожават, разболяват и убиват и клиентите на са – танинските навици и продукти. Тогава се явяват Лечители - те, които казват: "Аз съм на **ничия** страна - обслужвам и ед - ните, и другите - и добрите, и лошите ("Любете враговете си"). Точно това направи и прероденият Хипократ днес - Жан - Анри Дюнан, бащата на Червения кръст.*

Медицината е под Нептун и Рибите или в XII дом астрологически, но понеже цялото винаги съдържа и частта, противоположността си, от VI дом добрият лекар взима познанията, лечебните методи и средства, както и високия про - фесионализъм в служенето на хората. Върхът там е ману - алната профилактика и терапия, понеже ръката и най-вече пръстите и дланта са органът на Бога в VI дом или Девата: там са всички методи и лекарства. Всеки микрон и ангстрьом от пръстите и дланта излъчва специфично лекарство за уси - лване на съответната добродетел и - съответно - за изце - ление на органа или мястото, където се е явила болест поради липсата на тази конкретна добродетел и услилването на греха и злото, които са нейни антиподи. В бъдеще лекарят ще знае точно под какъв ъгъл (квантовата, кабалистичната аспектология) да насочи определена точка от даден свой пръст или дланта си, за да облъчи като с лазер болното място. Но това се получава естествено при галенето. Милването е тотален и универсален метод, много по-мощен и от масажа, и от всякакви пунктури и пресури, тъй като няма начин

да не се включи търсената точка и необходимият лъч, ко - гато милваш под всички ъгли (обмилване на тялото). Но по линия на поговорката за мъдрия и простия, понякога ударът на мъдрия изгонва дяволите, т.е. болестта, много по-ефективно, докато милувките на "простия" може да ги докара... И при обмилването, и при шамарчето има резултат, понеже еманацията идва не от инструмента, лекарството или тех - нологията (те само помагат и насочват), но от Любовта и Милосърдието, а също и от идейния свят. Тогава в болния първо ще се яви импулсът да престане да греши и какво точно да започне да поправя в себе си, в разбиранията си, в поривите, вкусовете навиците и мотивите си. Точно това е ду - шевната профилактика и хигиена, психокатарзисът и субма - цията. Така че лекарят само ***помага*** *на болния да се осъзнае и да възстанови божествения си стремеж към чистотата и съвършенството, към изпълнение на волята Божия - реанимиране на божественото ДНК. Това автоматично води до изцеление, понякога моментално. Затова един рак може да изчезне мигновено, ако някой раздаде цялото си богатство или упори- тото си самомнение, когато престане да се тревожи за бли- зките си и се откъсне от домашния дракон, който пие живо- та на еднокъщниците.*

150.02.24 17:28:21 писмо до Р.Т.: *Когато съм споделил с приятелите (или Някой над нас е казал), че твоето пеене е "носталгия по Бога", нямал съм и*

помен от понятие, че това се казва и за Енрико Карузо. Едва днес потърсих и намерих ето какво в интернет: ***"Гласът на Карузо е невероятно мощен, кадифен и с такава изумител-на носталгия, че някои хора го наричат "гласът - сълза":***
http://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=126833090

Явно и други са в час - ето и една музикална поредица:
Music › Miscellaneous › Nostalgia › Enrico Caruso ›

150(2014).02.26 10:57:42 писмо до Р.Т.: *Добро и светло предпролетно утро! Изпращам ти изображение на блока с твоите коронни (царски) беседи от Учителя и твоята Първа Коронна или Царска беседа "Време и сила". За мен ще бъде голямо удоволствие да направя всичко това за теб! Благодарността ни към теб е безкрайна и това е най-малкото, което може да се направи - не съм само аз, хиляди хора те обичат и са трогнати и даже лекувани от пеенето ти...*

Коронните (царските) лични беседи са най-важни, тъй като те са по Слънцето на беседата и на човека със Слънце на същото място в зодиака (или възможно най-близко). Затова те би трябвало да дават указания за искрата ни Божия, монадата ни, духа ни, индивидуалността ни - т.е. за методите, по които можем да постигнем единство на съзнанието, интеграция на всички части на същността ни; сведения за нещата, които ни дават живот и чрез които ние даряваме живот на другите, но и за пречките в това отношение, които трябва да преодолеем. Ако открием такива сведения в корон - ните си беседи, които считаме за валидни за нас, можем да си направим списък и да работим в живота си по него - какво да използваме в плюс и какво още имаме да изработваме в себе си и да коригираме в живота си. Дори и само Царските си бе-

седи да обработим така, това ще е достатъчно, тъй като те са израз на Слънцето, на Цялото, което решава проблемите на всички свои части.

Но все пак е желателно да проучим и душевните си бе - седи (по Луната), умствените (кортикалните - по Меркурий) , сърдечните (кордиалните - по Венера), и т.н. Така в тях можем да открием сведения и съвети за специфичните таланти на душата, ума и сърцето си и т.н., както и методи за тяхното усъвършенстване и коригиране.

150.02.26 12:59:20 до Г.С.: *Не, на 28-и ти е последният ден от режима, въпреки че при тебе стават повече от 10 дни. Дълбоката причина да се започва в сряда и да завършва в петък (когато в дадена година е възможно), е че първо трябва да станем Човеци, а благата и блаженствата на живота ще дойдат накрая. Сряда (Меркурий) има за цел преди всичко да направи човека* ***Човек****, т.е. да прави вярно своите избори в живота по високия идеал, да общува и да се обменя само с хора от равна и по-висока еволюция. Когато прави това с хора, същества и вещества от по-ниска еволюция, то е само ако те са с монада (дух, душа, искра Божия) и ако не прекратява общуването си с равни и по-напреднали от себе си, за да има какво да дава на по–долните. Това е социалната цел и добродетел на Меркурий, а идеалната е разпознаването и изучаването на Словото Божие от най-последното му идване на земята и работата за него. Така че започването на житния режим в сряда има за цел именно тия две неща. Ако човек я постигне и я преследва в живота си съзнателно, тогава на 10-ия ден, в петък, както и през цялата година след това има шанс да преживее и подари незабравими радости и блаженства. Обмяната ни с души с искра Божия е нещо неописуемо, то няма нищо общо с това, което се преживява с обикновени хора. Затова Учителят казва, че препоръчва щастието като основен дар и метод на жи-*

вота, затова и е създал песента "Аз в живота ще благувам" и други подобни на нея.

И други приятели ме питаха може ли да се започне по-рано от 19-и тази година. Може, мнозина го направиха, това също дава добри резултати. 17-и беше в понеделник, което означава започване с Луната, ясновселената, Мировата Душа. Пречистването е гарантирано, усилването гласа на душата - също. Но ако човек знаеше една тайна, започване в Лунен ден би имало оптимален резултат, ако е в тандем със сродна душа - даже в едно жилище, в една стая. Единствената ни Сродна душа слиза много рядко на земята, но тя търси хора, относително подобни на нея, за да общува чрез тях с нас, да се обменяме. Тези хора са преди всичко чисти - трезвеници, вегетарианци, вегани и пр; но чисти и по мисъл и чувства и поведение. Безкрайно деликатни и нежни са с нас и копнеят да ни служат, да се жертват за нас, да правят това, което ***именно*** *на нас ни е необходимо, и то по начините, по които* ***на нас*** *ни е необходимо, а не както* ***те*** *си представят. В такъв случай, житният режим може да започне и в понеделник и тогава блаженствата ще са не по-малко силни и приятни от тия при петък* ***накрая****. Нещо повече - те ще са не духовни, а божествени блаженства, понеже Божественото започва с щастие и завършва с щастие. Т.е. то никога не завършва, но Венерините радости и блаженства в петък са началото на нескончаеми божествени радости през цялата година. Ако режимът се започне във вторник, има други изисквания, но за това почти няма готови хора на земята.*

Та ангелската супа почни в събота. А аз за себе си решавам да продължа с подмладителен и оздравителен житен режим безсрочно по принципа на дните от седмицата. Лимеца ще го редувам в трите добри астрологически часа: понеделник до обяд, разделно, с киви, шамфъстък или други зелени

плодове и черупкови; а следобед - със зелен зехтин или някаква друг чиста лунна мазнина с лунни микроелементи (сребро), с авокадо и пресни зелени зеленчуци. Във вторника са червените неща, люти, железосъдържащи и пр; в сряда - жълтите, кафявите, кореноплодните и пр. - и т.н.

150.02.26 13:04:26 до Г.С.: *Радостта е* ***радиална*** *- идва от обичта към всички. Обаче към всички същества* ***с душа*** *- нещо много важно! Гордостта е хордиална - идва от хордите в окръжността: симпатии и антипатии... Да „патим" от тия, които предпочитаме; и от тия, които са ни противни...*

150.02.27 12:12:00 до Я.Д. *Бях ти писал, че се възхищавам от връзките, които правиш - аз не помня текстовете и затова мога да свързвам само такива неща, които помня. Ето един пример: всички до един, вкл. и аз и К. сме били забравили осиянието за клюквата и вече 20 години по цял свят правим упражнението за Сириус, без да включим звездата Прис, за която трябва да се пие сок от клюква 13 дни преди съвпада на слънцето с Уран; тази година - от 20 март в 1 ч. Трябваше да ни го каже Е., за да ни подсети! Надявам се вече да съм ти писал за това. Ако не - ето как са опитите тази година (поне за звездите, които помним, а може в осиянията да е казано и за опити с други звезди):*

ОПИТ С АХЕРНАР - грозде (ако няма - стафиди):

От 1 март 2014 10 ч.сутр. до 5 март в добър час до преди залез

ОПИТ СЪС ЗВЕЗДАТА ПРИС ОТ СЪЗВЕЗДИЕТО РАК :

От 20 март 2014г. 13 ч. до 2 април 13 ч., като от 20 до 24 март се пие през целия ден, а от 25 март до 2 април - само следобед в добрите часове.

ОПИТ СЪС СИРИУС - малинов сок:

От 25 март 2014 13 ч. до 2 април 13 ч.

Отговор на писмото на същия от ***24 Февруари 2014, 21:51:14,*** *в което пита:* ***Имам един въпрос в контекста на питането ми снощи за навлизането в Шестата раса. Чел съм в твои писма или в осияния, че в година 2 срещаме сродната си душа. През година с лична вибрация 2 срещаме сродната или сродните си души? Кога е тя и кога са всички те? И каква е разликата със сродната душа по линия на Шестицата? Моля те, отговори ми с няколко реда. Сърдечен поздрав: Я.***

- Тази година всички, особено ние, Седмиците, забравихме, че по новото летоброене сме 6 вибрация, което наистина дава шанс за срещи със сродните души. Там е работата, че става дума за сродни ***сърца****, а не души. Разликата е голяма. Сродните сърца, които са по линията на Венера, харесват* ***сърцето*** *ни, привличаме ги* ***емоционално,*** *но при тях не е голяма силата на формулата, че "Христос е Човекът на изявената, проявена и осъществена Божия любов". При Венерите любовта може да си остане не само неосъществена, но и неизявена и непроявена. Без Луната, за осъществяване не може да стане и дума, но първите две качества на Христова Любов при Вене-ра не само че не винаги се проявяват, но и не са задължите-лни. Това не е непременно недостатък, може и да е висше качество, достойнство. За разлика от Луната, Венера е спо-собна на тайна или платонична любов. Или поради стесните-лност, или от някакъв вид морал или висок идеал, или поради обстоятелствата. А когато е изявена и проявена, Венера иска да е с нас само от време на време, и то повече през деня. Има приятелска и духовна любов по симпатии - Венера е спо-собна и на това. Пълноценна обмяна с нея е възможна, тя мо-же да бъде много силна, красива, сладка, предана и пр., но тя не иска непременно да е в един дом с нас и не иска плътно нощта ни. Това е много важна разлика. Значи, с Венерината любов двама не могат да възлязат в ясновселената. В този*

смисъл обаче тя е много "удобна" за любовници или окултни ученици, които имат причини нощта им да бъде неприкосновена. Венерианците не ни канят в дома си или защото са обвързани и си имат някой вкъщи за през нощта (даже и той вече отдавна да не ги вълнува), или защото по кармични причини някой прави това невъзможно. Домашният дракон, невидим за простосмъртните, иска да пие човека сам в леглото му или в близост до несменяеми, "постоянни присъствия", които са неговите агенти. Това е ***тъмната*** *страна на Лунната обвързаност – ситуационната, биологическата, кармичната.*

Една от версиите на „Вълшебната фейта".
Сценичен дизайн: Esther Bialas
Авторката много добре е схванала вида и ролята на домашните паякообразни и дракони през нощта.

Неотнемането на нощта обаче е благодат в най-висока степен за мистика и ученика, които възлизат нощем горе в Школата за занятия и за космически пътешествия. Ако сме в Лунна връзка с някого - в битова, домашна близост - и той ни държи буден след 10 ч. вечерта или ни буди през нощта по каквито и да е причини, ученичество в Специалния клас и над

него е немислимо. Колкото и да са милостиви и привързани много духовни хора и към животните вкъщи, положението е същото. Въпреки взаимната любов с котки и кучета и голямата душевна и лечебна полза от тях, и въпреки ползата за тях, че им се ускорява еволюцията, те са един вид похлупак, който не пуска мистика по-високо от ментала. ***Тук*** *е моментът, когато ученикът трябва да направи своя избор - не само по отношение на канарчета, рибки, морски свинчета, таралежи, котки и кучета... Умилението и нуждата от грижа, страхът от самотата се имат предвид от Небето, затова за повечето хора са необходими домашни любимци и човешко "постоянно присъствие" през нощта, дори и в другата стая. Но за мистика те не вършат работа, дори могат да са фатални. Така че по този показател можем от раз да познаем кой къде е в еволюцията, къде е по стълбата на съвършенството - на науката пентаграмика. Някой иска да отидеш или да отиваш при него, да оставаш и през нощта в сатята му, но да се откаже от кучето или котката е абсурд. За него те са членове от семейството му - не са животни, а са "души" и "безпомощни деца" - ако ги изхвърлят, нямало да оцелеят на улицата. И прави са - поели са ангажимет към една Божия душа и не могат да я оставят.. Като им кажеш, че ще им намериш добри хора, които също ще ги гледат добре, пак отказват - това издава тяхната собствена лунна привързаност към животното, имат вече психо-астрална обща кръвоносна система, от която са зависими. Това не е за обвинение, то не касае хората до VI обикновена степен по пентаграма, за тях това може да е полезно и необходимо. Имали сме много случаи, когато такъв човек избира животното - и губи любим човек по тази причина. Значи, когато говорим за минусите на Лунните сродни души или психо-биологични съобщества, винаги трябва да помним, че там въпросът е кой кого да смуче етерно и ас-*

*трално **през нощта**. Може да не е смучене, може и да ни прелива здраве и сила, да изпитваме радост от милото му поведение и привързаността му, но така лунният човек и животното вкъщи ще храни стреотипа на „лунните" хора. Между две или повече същества, те винаги държат на тези от по-ниска еволюция. Това, че е от милост и чувство за грижа се пише шестица в бележниците им е хубаво, но по висок избор и идеал те имат редовно двойки. Има френологични и физиогномични, съответно и корпологични белези за това (по формата и състоянието на тялото им).*

*Да разгледаме сега **плюсовете** на Лунната връзка пред Венерината, когато се касае **за хора, събрани лично от Бога** на една тясна територия в битова и биологична връзка. Да кажем - обичат се, привличат се, не могат един без друг, признали са си го пред себе си и пред другия и са го изпълнили. Астрономическият (астрологическият) знак на Луната изразява именно това: **дом - бит - семейство**. Който не иска да е с нас през нощта (понеже Луната е нощта), той не ни е сродна душа или човек от веригата ни сродни души. Това е закон, пробен камък, аксиома, канон. Луната иска физическа и биологическа близост и през нощта, не само през деня. Това са "покоите" на човека - "светая светих" - IV дом астрологически. Интимната връзка в дома и покоите ни е сакрална - най-висш израз и условие за възлизане на две души в ясновселената. Докато няма насилие и корист или само лъст, това е божествено. Мнозина са заедно поради кармичните обстоятелства или плътските щения, които наричат "тръпка", но те не възлизат в ясновселената - въргалят се нощем из ада, в нисшия астрал. Там допълнително блудстват с тях по най-извратени и ужасни начини елементалите, вампирите, тъмните духове. За тази цел им са нужни късните вечѐри с манджи, месища, специи, сладкиши, цигари, алкохолища, треви и пр.; с по-*

ловите пиршества след 10 ч. вечерта и даже след полунощ и със зомбирането на жертвите си да спят след изгрев слънце.

*Истинската ни сродна душа или нейна представителка на земята без да подозира това, е направила еднозначно своя душевен, Лунен избор: когато може през деня, но непременно и през нощта тя иска за живее с нас - **именно с нас, само с нас.** Жестоките мъки и борби на неосъзнатите същества да бъдат с някого в битово-семейни отношения, да бъдат с него през нощта, води до нескончаеми въздишки, сълзи, депресии и ипохондрии, ако това не може да бъде постигнато. Вярата на вторачения, че единствено той и именно той е достойният да бъде с някого в тази роля води до грозни зависти и ревности и до преките ултиматуми "другата" да бъде напусната незабавно, да се получи развод. За лунните психики от понисш порядък това е битка на живот и смърт за **Лунна** близост, за легло, за обсебване на **ѝмума** на човека или неговата "светая светих". Чуждицата "ѝмум" е не само рима, но и семантичен синоним на славянския глагол "имам". - Малцина подозират това, дори и да знаят какво е "имум" в астрономията и астрологията (дъното на хороскопа, върхът на IV дом). Не само хората, но и ангели и даже божества изпитват огромната нужда да имат нещо **свое**, някой **свой** - любов **с обект**. Това е мотив и за Венерите, но при Луните той е въпиюща потребност от постоянна или преобладаваща битова и плътска близост. Докато не е станало обсебителство и грозно поведение, тук няма вина - това е едно особено невидимо тяло в съществата с много къс радиус на обмяна - от нула до 4-6 метра. Когато говорим за "обмяна на съществата", това е тялото с най-къс радиус и то произлиза от най-високо - от ясновселената. Затова се казва, че домът и семейството са **божествена** институция - ясновселената е в божествения свят. Именно Селена или Луната отговаря за "**осъществе-***

***ната** Божия Любов" - не само за изявената и проявената. Дълго време не разбирахме каква е разликата, докато не осъзнахме, че "осъществена" значи създаване на **същество** – ЗАЧЕВАНЕ, НОСЕНЕ, РАЖДАНЕ, ОТГЛЕЖДАНЕ И ВЪПИТАВАНЕ НА **СЪЩЕСТВО**. Венера няма луничка над кръгчето - тя не изпитва тази необходимост, за нея любовта е само удоволствие, независимо дали е духовно, интелектуално, естетическо или плътско. В този смисъл, Меркурий е нещо **над** Венера, както узнахме от една високо посветена астроложка в Пътя: тя нарече Меркурий "планетата на любовта". Тъй като Близнаци и Дева управляват **обмяната на същества и на вещества на всички полета**, това може много лесно да доведе не само до изявена и проявена, но и до **осъществена** любов. При това Меркурий е не само тръба и пощаджия на боговете (Близнаци), но и реализатор, служител, майстор, виртуоз на **осъществената** любов, когато го визираме в Дева и VI дом на небомига. Това вече е горната му октава **Ренун**, но това е друг въпрос.*

*Нека сравним - от съставните елементи на планетните знаци има такъв само като кръгче (пълнолунието), кръгче с точка - Слънцето, Само луничка - Луната. Минават за основни, те са "Светилата", но това не е достатъчно. Мъдрецът говори постоянно за "дух, душа, ум, сърце и тяло". Обаче има и планети, които синтезират всичко това в едно - това са Меркурий, Юпитер, Уран и Ренун. Знакът на Меркурий е един от синтезаторите на интегриона, понеже съдържа и кръга, и луната, и кръста. Именно затова Меркурий е емблема на Човека - **синтезът** на Битието, последното творение на Бога. Ренун е кръг с точка в средата, под него - луната в една от 4-те й фази, а кръстчето - под нея. Значи, Меркурий, на сегашната степен на развитие на човечеството, не е още Новият Адам, Новата Ева. Той е емблема на **пълноценния** човек, но*

*от Старата Земя и Старото небе. Изразява **властта на божествата илухими** в настоящата фаза на еволюцията, тъй като луничката в него е най-горе. В него **тя** подчинява кръга и кръста. Обаче опитните казват: "Легнала луна - прав моряк; права луна - легнал моряк"... Легналата луничка в знака на Меркурий означава внушението на илухимите, които властват в нашата зона на Битието, да поставяме душата над духа, личността - над индивидуалността, природата - над Бога (пантеизъм), битието - над съзнанието. Това е предвидено и допуснато като основен мотив за развитието на Петата коренна раса и петата подраса, които са именно Меркуриеви. Те целят развитие на ума и на социалността затова и човекът е наричан "хомо сапиенс". Това е същност едно съмнително название, тъй като се оказва, че човекът досега не е разумен, но е само умен, и то казано твърде условно. Последствията от псевдорелигиите и идеологиите, от псевдокултурата и цивилизацията доказват това. В най-добрия смисъл, тези, които успяха да станат човеци в една доста висока степен, са най-умните и най-социалните хора на света: хуманистите. Те синтезираха човека до най-високата степен, достъпна за еволюцията му на Меркуриева основа - **хуманния** човек. Той е съставен от една легнала луна с рогове нагоре, едно кръгче без точка и кръст отдолу.*

Сега идва епохата на Водолея - на Ученичеството. За "домашно" ни остава да изтълкуваме защо знакът на божественото Уран е най-горе с кръг с точка в средата, под него – кръстът, а от двете му страни - две луни: отляво растящата, отдясно - смаляващата се. За това могат да се напишат цели трактати. И защо адският или светският Уран е с кръгче отдолу без точка? - Това са черните и светските мъдреци и умници, популярните и платените окултисти, които не разпознават и не признават Словото Божие в последната му изя-

ва на земята. Те използват мъдростта си за лични цели или за развяване на тщеславието си. Затова още до 1944 година е казано: "Светът досега мина през родовата гордост, през етническата гордост, религиозната гордост, през мистичната гордост, през научната и философската гордост, през политическата и материалистичната гордост. Сега идва най-страшната - окултната гордост..

В резюме и най-просто, по темата можем да кажем:

Дали ще са "Лунни" или "Венерини" сродните ни души, дали ще са "Меркуриеви", "Марсови", "Юпитерови" и пр. - това има да се изяснява теоретически и практически още дълги векове.

За нас най-простия и ясен въпрос, който трябва да си зададем, когато се питаме дали някой ни е сродна душа или в каква степен ни е сродна, е да употребим три базални думи: ***Живот, Слово и Дело****. Те са основата на всички биографии.*

Който се интересува от Словото, в което вярваме или което протича през нас и иска да си сътрудничим в тази област, ни е сродна душа по линия на ***Словото****. Тук се съвпадаме по кръгчето с точката. Духовете ни се обменят* ***в Слънцето и оттам имат достъп до цялата вселена.***

Който се интересува от Делото, което ни вълнува и което движим и иска да си сътрудничим в него и го прави, той ни е сродна душа по линия на ***Делото****. С него можем да обитаваме цялата слънчева система до орбитата на Юпитер и на самия Юпитер. Това не са приказки, понеже такива пътешествия и телепортирания се правят.*

Който копнее ***да живее с нас*** *на една територия не само лично, но и в един Житен Клас или Ято от сродни души, колкото и траектории да описва навън всеки от нас периодично и поотделно (принципът на водния клъстър), той ни е сроден дух, душа, ум, сърце и тяло и отговаря на знака на Уран, т.е. българската буква ж. Такъв е и знакът на Христа през*

средновековието. Само трябва да помислим защо тук има две луни: една горе растяща, и една долу, пак легнала. Последната е и символ на Нептун, и на епохата на Рибите - на Лодката, Котвата, Милосърдието, Саможертвата, Надеждата, Спасението.

Новият човек обаче днес е навлязъл с нас в Епохата на Водолея. Тук главната фигура е Пентаграмът; главният импулс - Ученичеството. Като самоопределил се към ***един*** *Бог,* ***един*** *Учител,* ***една*** *Школа и* ***едно*** *родно Ято -* ***едно*** *свято и свидно семейство от вечността и през вековете. Той изпитва нуждата да сме плътно в общ Живот и общо Слово и Дело* ***не по-малко от 25 години на тази земя****, което е срокът на Школата за тази епоха.*

Всеки, който има други предпочитания, не ни е сродна душа в пълния смисъл на думата и затова можем да му отделяме само периферно време и внимание. Да му помогнем, доколкото можем, да осъзнае своите привързаности, илюзии, вкусове и теории. Казва народната мъдрост: "Който се не дава да го познаеш, виж го къде ходи". Щом в свободното си време има други предпочитания, не сме ***ние*** *сродните му души в този живот. Затова не трябва да ни е особено мъчно за него, колкото и да го сжаляваме и да го обичаме, тъй като той е единак или от друго стадо или ято, и трябва да изпита собствените последствия. Не че другите стада са непременно лоши - всеки си има своите особености, които се мъчи да задоволява в съответна среда, затова не бива да ни е мъчно, когато някой си избира славейчетата, овцете, вълците, лъвовете или хиените. Лесно е да се каже „успокой се", но често ни е много мъчно, когато душа от* ***нашето*** *стадо или семейство през вековете не може да ни разпознае и харесва*

чужди видове; или харесва хищник (нали много хищници са по двойки...)

*Да си припомним, че "осъществената любов" не винаги ражда деца от плът, ако това не е дадено в един живот. Но ние имаме възможността да раждаме деца в етера, астрала, ментала, каузала, будическия свят или атмическия и даже по-горе. За тази цел трябва да открием своята "Царица на нощта". Тя е зловеща, само когато не е от нашето Ято и не по волята на Бога. Истинската ни Царица е Селена или божествената Луна - **тя** е Царицата в кошера на нашата душа, **тя** зачева и снася "яйцата" ни. Останалите пчелички са прекрасни, с тях можем да бъдем и любими, и прители, но по линия на Марс и Венера **в множеството**. Колкото и да е странно, Венера управлява и множеството - а нали пчелите са от Венера? С тях можем да летим само през деня, да събираме сладък мед за човечеството, да се дивим на просторите и да кацаме по цветята, опиянени от миризми и багри. Тук няма да приложа едно многогодишно изследване на учените след дълги наблюдения, че митът за моногамните двойки сред птиците и хищниците е твърде преувеличен... Венера в **единството**, когато е под влиянието на Луната - тогава създава семейство и се грижи за него по чифтове. Но Венера под Слънцето, Марс, Уран, Нептун или Юпитер се грижи за оцеляването на **вида**. Тогава забежки са не само приятни, но и необходими... Те не пречат на вълъка и орела да се грижат основно за семейството си. Природата обаче се интересува от здраво и многобройно потомство, а не само от привързаности.*

.

2014, Март 01 12:06:33 от Я.Д. Вече ми стана ясно за разликата между Лунни и Венерини периоди[1]. Въпросът ми беше дали винаги човек среща много сродна душа и се обменя с нея в лична

---

[1] ***Въз основа на текст, вече включен в Книга 39: 295.150(2014).02.27, 150-а юбилейна година. Лунни и Венерини сродни души, стр.11599***

година двойка. Доколкото съм разбрал отпреди, това е така, но исках потвърждение от теб, че винаги се случва. Ти не ми отговаряш категорично, но от последния материал разбирам, че е така. Като си направя ретроспекция, в лична година Двой - ка винаги съм преживявал на всички полета интензивна обмяна с най-сродна душа.

Просто си мислех за една приятелка, чиято Луна е в съв - пад с моя Асц., а моята Луна - в съвпад с нейния Асц. Т.е., взаимно е. Но тя не дава вид, че го усеща. Може би се заблуждавам да мисля, че сме сродни души. Или наистина е така, а тя все още не го знае. При тази позиция, съпроводена и с други точни аспекти - тригони, секстили, квадратури и квинконс - би трябвало да значи, че сме много сродни и че ще има обмяна и желание за това. Така ли е според теб? Или това са си мои илюзии?

150.03.01 14:07:01 отговор до Я.Д. *Много ти е ценно и интересно наблюдението от опит, че в година двойка ти се случват такива работи. Това обаче в повечето случаи е предимно* ***потенциално****, тъй като душите са в различна степен пробудени за сродната си душа, действаща чрез относително най-подобните на нея хора на земята. Странични връзки, заблуждения, фикции, незрели вкусове и илюзии ги държат настрана от Лунния шанс двама да минат като диаметър през Центъра - през Бога; или по-точно - да се срещнат по диаметъра в Центъра - Бога. Това не е само Двойката, но и свещеният аспект Опозиция.*

За въпросната приятелка може да важи същото, въпреки че искрено бих желал да почувства какъв човек си ти и какво може да преживее с тебе. Въпреки споменатата синастрия, нещата първо са въпрос на "животински" вид или на еволюция. Може да си направим синастрия и с таралеж, с акула, с копче, с херувим... Това не ги прави нито длъжни, нито виновни, ако първо ***Бог*** *не е дал една връзка и - второ - ако не сме от едно еволюционно семейство. Един приятел някога ни*

бе дал чудесен пример, когато го попитахме как да познаем коя е сродната ни душа. Това важи и за нас, и за този, на когото се надяваме, когото харесваме и въздишаме по него. Приятелят каза: "Ако нощем гледаш звездното небе, можеш ли да разпознаеш измежду всички коя е твоята звезда? Но когато изгрее Луната, можеш ли да я сбъркаш, че е звезда и че не е само една? Ами когато изгрее Слънцето?..." - Така е и с любовта, със Сродната Душа. Ако някой ни е такъв, ако ние сме такъв за някого, не е възможно абсолютно никакво, никакво колебание. Не можеш да объркаш луната със звезда или слънцето с нощна звезда или с луната. Любовта нахлува като "морско нашествие" или бурен прилив - събаря ни, минава и над главата ни! Любовта прави тотално невъзможно да си тръгнеш, ако си отишъл при Единствената или ако сте седнали някъде на кафе и трябва да ставате. Любовта е "да си глътнеш граматиката"... В средновековната източна поезия любовта е гръм - от пръв поглед двамата падат на земята в безсъзнание. Учителят говори други неща, но Той визира съвсем друга степен на любовта и сродството. Тук говорим за будическата и астралната любов. Ако не са умрели от удара на любовта и се свестят, те се сливат мигновено и не може да ги раздели даже и Бог - защото сам Той е съединението им. Има неща, които и Бог не може - не може да накара сродни души да не се слеят веднага или да ги раздели, понеже сам Той е в тях. Това значи да раздели Себе Си, а това е невъзможно, понеже Бог е Неделим и е Любов. Това би значело да престане да съществува или да няма Бог - светът да е безбожен, атеистичен. От това следва, че несъединяването на сродните души ***моментално*** *би било безбожие, ако такова нещо бе възможно. От логиката следва, че ако не стане моментално такова съединяване, то или няма Бог, или двама души не са сродни души. Казано философски, макар и да е доста тъжно,*

не бива да въздишаме чак толкова много по някой, който е способен да си тръгне, да не бъде като ударен от гръм като ни срещне, да не се слее с нас в секундата - изцяло и завинаги. Ако е Ученик, това във времето става периодично. С такива, които се оказват от друго стадо или ято или са жертви на принизени вкусове и теории, трябва да сме услужливи и любезни, но само донякъде. Всеки ще иде там, където го влече сърцето, където му е леговището, коневръза или кошарата. Е, може и... ангелското облаче...

Разбира се, има и други случаи. Например, две души да са сродни, но едната да е още замаяна, да гони миражи. Тогава се налага да я чакаме с векове и години, за да опита вкусовете и теориите си. Невъзможно е на любовта да не бъде отговорено, но в такива случаи се иска време. Ако сме ***духовни*** *приятели с такава, нужен е пълен самоконтрол, нужно е безкористие, джентълменство, нито миг сълза и въздишка – форми на слабостта или изнудването. За случая важи едно от най-силните стихотворения на Евтушенко:*

***

Не мърси своя гений, поете,
и ума си, пред който немеят,
със паунски слова - еполети,
за да трупаш любовни трофеи!

Не хленчи, че си сам. Не ходи
с нажалени очи йезуитски.
Не развявай тъги и беди
като оня шинел на Грушницки.

Ти от женския трепет и страх,
пред които си бог и икона,
милостиня да просиш е грях,
да изнудваш доброто е долно!

Най-престъпно е стих да четеш,
с интонация горестно-бавна... –
За мъжа е съмнителна чест
да превзема превзети отдавна.

Да си "някой" е страшен магнит -
накачулват те фиба връз фиба...

Даже кламерът мисли: "Хвани,
по възможност, най-тлъстата риба!"...

Та магнит ли си, дърпаш наред:
и бижу, и консервата куха...
Но измъкнеш ли гвоздея клет –
и иконата писана рухва.

Ти поет си. Бъди и човек.
Забравѝ за лъжи и мишени
и не падай до подвига лек,
а вдигни се до връх-поражение!

Освен това, има и случаи като описаните от Беа Нади. Ако две сродни души се слеят преждевременно, може да анихилират, а те все още имат мисии ***поотделно*** *на Земята. Както виждаме, Беа описва в такива случаи красиви срещи с* ***други*** *сродни души, които не са "Единствената". За тях това не само че е позволено, но е и благословено, здравословно, необходимо и за тях, и за Вселената.*

2014, Март 1 20:47:47 от Я.Д. О, приятелю, благодаря за светлината върху този неразрешим проблем за нас все още. Все тия блянове фантомни, все сладки песни любовни в пустиня, пълна с миражи. Все... Бях наистина си въобразил, подведен от синастрията, че може да ми се случи Любовта след дълги пости, но сега вече съм наясно, че те си продължават. А и прогнозата за срещата на сродните души през тази година ме окрили, както и личната година Двойка, в която е въпросната дама. Голям съм наивник! Добре че си ти да ме учиш - сега си точно в ролята на мой наставник, който с търпение и обич помага на малкия ученик да не пада вече във венерините усмивки-клопки. Ще внимавам вече къде стъпвам...

Всъщност, нищо трагично няма в случая - само пак се бях влюбил до уши... Но аз си имам защитна реакция винаги в такива случаи. Щом разбера окончателно, че нямам шанс, се успокоявам и огънят ми затихва. Това ме спасява. В някои случаи наистина настава трагедия и лежа прострелян смъртоносно. Но сега случаят не е такъв и казвам "Майната му", както един съвременен гуру съветва да правим в проблемни ситуации.

Бъди благословен за всички добрини!

Честита Баба Марта!

150.03.02 08:13:22 до Я.Д. *Непременно един прекрасен ден излизаме на слънчевата полянка! Неизбежно е това да се случи и с теб, защото си високо развита и чиста душа Божия. Съвсем още малко! Как става това? – Отрязваме безапелационно и абсолютно завинаги въздишките по нежни особи, които не тръгват с нас* ***незабавно и без замисляне****. Те не са виновни – всички сме „животни" от различни видове. Да не си позволяваме дори да си помислим да въздъхнем по такава - това би било отново началото на илюзията, на заразата. Знаеш, че това не е от себизъм и гордост. То е поради Закона – изпълнението на божествения Закон. Което си прилича, се привлича. И противоположностите се привличат, но то е друг закон. Противоположностите се отблъскват - трети закон, също валиден. Подобията се отблъскват - четвърти, и той валиден... Трябва да усещаме кой закон важи в даден момент с дадена същност, даден човек. Не че нямаме нужда от изявена, проявена и осъществена божествена любов, но тя не е приоритет на тази земя и това човечество в този тъжен момент на земната еволюция. Тук задачата ни е ученичество, работа, труд, саможертва и страдание. Другото се дава, но само от време на време - за освестяване, за отдих, и като подарък за добре сършена работа.* ***Може*** *- и на земята може! Само че това се дава като "десерт", като награда за подвига за смелото из-*

тръгване на поредния дяволски нокът от нас, за подвига в работата за Слово и Дело, подвига в саможертвата за по-слабите, подвига в преизпълнението на светските задължения.

Допълнение от по-късно към това писмо – един мъдър съвет с неизвестен автор: ***„Не губете времето си с хора, които не ви харесват"*** *(в смисъл – не харесват* ***вас****).*

150.03.02 09:17:30 писмо до Я.Д. *Несъзнателните души, които са още по пътя, не са виновни. Нито са ни длъжни, нито са виновни. Великата ни Майка се е помолила на Бога да позволи въвеждането на един нов, изобретен от Нея милостив и много ефикасен метод за по-бавна еволюция - "с мехлем".* ***Това е илюзията, булото на Мая.*** *Влагайки в някой образ или някоя фикция копнежа на душата си за щастие, за "реализация", за "уреждане" в духовния или материалния живот, слабата душа проектира фантазията си в този обект и включва системата*

на очакванията. Тя очаква от неодушевен предмет или крайно различния човек да реагира както си представя фикцията й, но той не реагира, понеже по него не тече ток към нас, по отношение на нас той е астрално мъртъв. Или е химически елемент, който може да се съедини с нас само чрез 1, 2 или 5 валенции, не чрез 100. Това е психохимия. Такива души може да са по своему прекрасни и е недопустимо да правим грешки с нереални очаквания - те имат нужда от нас само по линия на ***конкретния*** *химизъм между нас.*

Наистина, съществуват и хора в самото начало на пътя или въобще не влезли в никакъв път. Има хора без монада. Даже и когото такъв се мърда и създава впечатление за "уреденост в живота" или внушава чувства и страсти, това е една мъртва купчина от егоизъм, безсъвестност, душевна безответност, непросветеност, наглост, а в много случаи е просто страх и морализъм. Познатата несъзнателна жестокост и студенина на такъв човек, която непременно ще му се върне от някой друг, по когото той на свой ред безутешно въздиша - това ще му е урокът от Съдбата. А често идолът ни е някой объркан обикновен човек, към когото имаме слабост и почваме безкрайни жертви за него. Очакването обаче е ***женският*** *демон, макар да поразява и мъже, които нямат и капчица опит и мъдрост и очакват отклик от стена, която не е виновна. Може да не е стена, а жив добър и етичен духовен човек, но той е вторачен* ***другаде****. Както казах, самият той въздиша по някого, който не отговаря на очакванията му и който също не е виновен, тъй като двамата не са един за друг.* ***Ето*** *драмата – хлътването по някого, крайно различен от нас и от копнежите ни. Обаче ни е хванала куката на външния му вид (без да е виновен човекът), куката на тръпката, която той ни внушава (често без да е манипулатор) или куката на възможностите, които може да ни предостави в така нарече-*

ния "живот" (извършваме натурална или законна проституция, ако го харесваме поради това). Започваме серия от външни или вътрешни атаки на обекта да отговори на очакванията ни, без той да иска или да е способен за това. Серии от сривове след всеки скок – падаме разкървавени на паважа. И така - безкрай. Втората ни сигнална система не може да сработи нормално - не може да види закономерността, връзката. Даже животното се дресира по-лесно като види пръчката. Ние ядем пръчката с десетилетия - това е вътрешната ни болка. А както знаем, болката е сигнал, че пипаме остър нож или горяща печка. Или парче лед, което с нищо не е виновно. Дори и да е религиозно, не му се моли!

Има и тежкотонажни психики с дългобойни надежди, които обсаждат желаната крепост с години. В крепостта има храна и вода, а обсадителите умират от глад и жажда и се надяват на милост. В крепостта са сити и си се веселят, хабер си нямат. Сит на гладен не вярва. Почваме да обикаляме като просяци с нажалени очи и въздишки, белким някой се трогне. А зад нас има поляна с диви ягоди, вековни дървета с орехи, извори във всеки дол и под всеки връх! Втораченото сърце тря-

бва да претърпи валяците на унижението и самоунижението, за да разбере разликата между астралната мръвка и безкрайната свобода.

***Истината** за Любовта - това е най-дълбокото, което е скрито дори от божествата, от много богове. Даже божествата въздишат от илюзии. Бог пази да не докопат Истината за Любовта понеже моментално ще я прекроят по своя модел и матрица. Така са се родили безбройните неистини за Любовта, които обслужват слободията, вампиризма на религиите, на егоизма и стереотипите.*

Има един великолепен пример на тази тема в българската езотерика. Добре е да се изучават Драмите на Тод (Стоян Диловски). Ето една от книгите му. Вижда се, че и чрез него Небето е „плачело”
да му подражаваме, както ни моли и самата Господня молитва. Много силна е и книгата му „СОЛОМЕ - ВСЕМИРНИЯТ КУЛТ НА ЧОВЕЦИТЕ", особено - "Златната песен на любовта" в нея. Това са чисти холизации, препоръчвани от самия Учител Беинса Дуно. Уникално необогомилство! В светлината на осиянията на Елма, там се разкрива драмата на божествата илухими, които живеят щастливо, само когато са по двойки. В книгите на Беа Нади това са "делѐните" – те са дори над боговете. Те са двойките сродни души, излезли едновременно от Бога. Падналите божества алохими искат да ги

разделят, за да ги ограбят. Ето един диалог от "Златната песен на любовта" от Стоян Диловски – Тодъ:

БОГИНЯ ПОЛУКСИ:

Един от Боговете взе от мене милувката и я направи слънце, друг взе нежността на моя поглед и го направи лазурен простор, трети взе усмивката и я направи нежен цвят, четвърти взе моята сънна мечта и я направи тъга... И от мен не остана нищо, уви! Къде е Жената? Твоята Дружка къде е, мили - тази, която трябва да бъде само твоя? Не ти ли е мъчно за мен? Скрий ме от боговете, скрий ме, мили мой!

КАСТОР:

Когато отвориш своя взор, миличка моя, аз искам да бъде само мой. Когато разгърнеш своите нежни ръце, аз искам да бъдат само мои. И розата, която откъснат в ранно утро, да бъде само за мен. А ти защо ме забрави, защо ме остави сам в тъгите на живота? Ако ти си моя, защо не дойдеш при мен?

ПОЛУКСИ:

Лика ми отнесоха боговете по цветята и по слънцата моите мечти. Един от ударите на моето сърце взеха и с него запалиха звездните мирове. И паднаха на колене боговете пред мен, и сложиха ниско до земята чело... "защото няма по-красиво нещо от Красотата на жената!". О, колко бяха далече тогава те от мен! Къде да те търся, о

мили мой? Аз искам да се намеря, защото намерих тебе. Какво направи ти с Жената? Къде е твоята Възлюбена? Скрий ме, скрий ме! Да не ме даваш повече на боговете!

КАСТОР:

И когато падна едно листенце от букета на твоите просторни сияния, аз го взех, турих го на устните си. То било една от твоите усмивки... Когато така се засмееш, мила Полукси, нека това да бъде само за мен!... Когато чуя твоя сладък глас, искам да бъде милувка само на моето лице. Ако ти си моята вековечна Дружка, защо не дойдеш? Те останаха далече, боговете. Не моята Майка ги роди. Моята Маминка не ражда богове, а СЪРЦА на богове.

ПОЛУКСИ:

Те нямат сърца, боговете, защото нямат Дружки, родени като мен, и затова не говорят за Жената. Не са богове онези, които са без сърца от твоята Маминка*! Само слова и имена, не Богове! О, скрий ме от лъжливи тронове и самозвани имена на прашинки без сърца. Скрий ме от боговете, страх ме е, скрий ме!

****"Маминка", всъщност, е Мировата Душа, Майката Божия, Любимата на Бог-Отец и Царицата на ясновселената, която е НАД света на боговете („теòрите" в книгите на Беа Нади).***

Като почне да се пречиства човек с един интелигентен и по-хард режим на хранене, като посреща сутрин слънцето,

като чете и изучава Словото Божие и помага за Делото, общувайки с хора, които вече са излезли на Слънчевата Полянка, той започва да развива ясновидство. И без да е пряко визално, пак се вижда как обожаемите, желаните от нас, по които въздишаме, са пълни с астрални и ментални червейчета, които при това вонят. От един момент вече не можеш да си представиш как ще седиш дълго около тях, камо ли да ги докоснеш. Не само глисти, но и големи, дълги червеи, кърлежи, пиявици, октоподи, тении...[2] *Такива представляват вече ходещ труп, пълен със сентенции и претенции, въпреки че приличат на човек - на привлекателен мъж, красива или приятна жена. Те не са виновни, понеже са жертви на традицията. Оригиналните клетки в тях са вече не повече от 2 килограма – всичко друго са изродени, гигантски клетки-ленивци и хищници, които ядат лакомо само боклуци - това, което вкарват в „торбата", което чувстват и мислят. Тези клетки са си на мястото, защото отлагат смъртта за известно време - ядат мръсотиите. Етерните им тела диктуват глада за помии и боклуци; астралните – харесването на некачествени неща и хора, ревността и обидата; въздишките, очакванията, принизените вкусове и избори; а менталните - теориите, представите за морал, чест и съвест, както и съображенията за "уреждане в живота" сред смъртни. Понеже денонощно фабрикуваме шкарто, "дяволските" клетки в нас са се пожертвали*

---

[2] ***Ето какво казва по този повод един български Мъдрец*** *(1934.05.27н имв ПНС98:236-237):* *„Казват: "Много красива жена!" – а аз усещам една воня, която излиза от нея, и гледам да се освободя. /Някой/ казва: "Няма ли да я прегърнеш?" – Казвам: "**Ти** си я прегръщай, щом ти харесва!..."*

да ги ядат и да набъбват, докато могат. Като се уморят, хвърляме топа.

Приятелю! Такова едно нещастно същество, на което посвещаваме стихове и го рисуваме в сънищата си, не е способно нито за миг да си представи, че ако смени вкуса си и теориите си и отиде при някой човек с душа, при някой чист извор, ще почне да изкарва помията и червеите си, но първо започва голямо повръщане и разстройство... На такива си нужен само за жалби и оплаквания, но когато ти се доверят, това е вече шанс за тях. Стига да не е зацикляне без изход: след 30 години - една и съща латерна... Такива трябва да бъдат оставени на съдбата им. Ако такова същество е с душа, ако го обичаш, трябва да го изтърпиш и половин век. Един мъдрец казваше: "Аз умея да чакам". Но той не чакаше зелените със скръстени ръце - денонощно имаше работа с узрелите.

Всеки пита: "Ама къде ги тия узрели?..." - Те са навсякъде! За да ги видим, трябва самите ние да узреем. Това значи да престанем да въздишаме по зелени и да се запретнем за работа и подвиг.

2014, Март 02 17:16:21 Миличък приятелю, твоята мъдрост винаги ме успокоява и вкарва в релсите за известен период. Но все по някое време пак дерайлирам душевно. Дай Боже вече да си отворя очите и запазя равновесие завинаги!
В края на тази година транзитният Сатурн като кацне върху асцендента ми, белким ме поизчисти (само да не ме очисти). Знам, че бая съм още позатрупан с прахоляци.
Та имам нужда от приятелските ти наставления от време на време. То бая дължка е опашката от такива като мен пред вратата ти, ама нали си ни Даскал...

Хайде, пращам ти...поздрав от един тройкаджия...

2014, Март 03 01:10:17 от Я.Т. ***Това звучи повече от завладяващо! Преливаща от любов!***

2014, На 03 март 2014 г. 9:53 до Я.Т.: *Ами идва ново поколение с нови вкусове и потребности, затова трябва да му трасираме пътя!*

150.03.03 10:20:30 писмо до Г.Л.: *Благородни Небесен Принце! Не знам защо сега те нарекох така - мярна ми се в бели дрехи с нещо като рубашка и красив колан, млад и строен принц с дълга черна коса на опашка в някакво царство. Като че ли беше японско...*

2014, Март 03 22:01:45 от Я.Т. ***Това е великолепно - ти принуждаваш хората да се влюбят в теб - друг изход няма:) Гледах днес "Градът" - много ме впечатли - безкрайно блгодаря!***

150.03.04 08:39:36 писмо до Я.Т. *Сродните души ценят творенията на себеподобните, понеже са родени от* ***Един*** *Баща. Тези, които не ценят нечии творения, са родени от друг баща. А това, че ти си тъй мила да казваш добри думи и да поддържаш връзка с "дядо" си толкова много години вече, ме кара да използвам днес за теб един мой вариант на четиристишието от Петрарка за вечната му любима Лаура:*

Благословен да бъде оня чуден миг
и времето годишно, и часът,
по волята на Някой Дух велик,
когато те съзрях за първи път!...

Да! Едно прелестно момиче в една група млади хора на Витоша реагира някога единствена със сърдечен отклик, когато се срещнахме по волята на този "Някой". В тази група имаше хора, с които се бяхме срещали години наред сутрин в гората или на Изгрева, на Рила и пр. и които биваха канени пе-

риодично за си взимат свободно от безплатните дарове на "сергията". Но несродните души няма как да гледат някого топло и отзивчиво, след като не го разпознават и харесват. Ако им протегнеш ръка сърдечно и те случайно я поемат със студена длан, гледат по-бърже да си я издърпат, да кажат нещо безизразно и формално и да си обърнат гърба. И Бог ни дава картина как ще им се развие животът по-нататък.

А едно чаровно създание си остана всякога сърдечно, топло, мило, приветливо и добро!

2014, Март 04 15:15:29 от Й.У.: ХЕЙ ТОВА Е МНОГО КРАСИВО, БЛАГОДАРЯ ТИ. ЦЕЛУВАМ ТЕ! - Й.

2014, Март 04 17:34:13 писмо от Я.Т. Твоето писмо е като езеро - "каквото повикало, това се обадило"... :) Много те обичам! Преливаща от любов!

150.03.07 09:16:53 до Х.С.: *КОЙТО ИЗБИРА ИЗБРАН, Е ИЗБРАН.*

150.03.07 20:56:22 писмо до много приятели: *ОТНОСНО ГРИЖА - ТА ЗА ДЕЦАТА И ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ВЪРХУ ТЯХ ЧРЕЗ ТРОГА - ТЕЛНИ КАРТИНКИ. Опитано е - има огромно въздействие не само върху децата, но и върху всички хора с душа, които знаят, че няма нищо по-важно от примирението, търпението, грижата, подвига за беззащитните и милосърдието.*

150.03.08 18:37:26 писмо до 96 приятелки по случай 8 март:

Изпращам нещо за тебе, понеже днес си Богиня!
И не само днес, но това не всеки го знае.

♥

Специално за Осми Март!
Посветено на Тебе, защото си Жена!
Най-последното и най-прелестното въплъщение на Бога.
Каквито и да сме сега, горе сме богове.
Сегашното е само временно - само един миг
от Вечността.
Ти си Жена. Ти си Майка. Ти си Съвършена.
Обичаме те безкрайно!

ВЕЧНА ЛЮБОВ

(едно любимо стихотворение от Рабиндранат Тагор)

През бездни от време, в безчислени образи аз
те виждах, че с Тебе сме слети.
Безкрайно те любя от шеметен брой хилядолетия!
В безспирен любовен захлас,
гирлянди съм сплитал от химни, копнежи, звезди и мечти.
Във храм за богини превърна Те моята страст,
която запазил съм вечно - понеже си Ти!
Когато вълтоп от легенди скръбта завърти
с въздишки, сълзѝ и разделите вечни;
когато се взирам в глъбта на съдби бързотечни
и виждам гори от айсберги насън,
през тях просветлява в полярната зима,
Усмивката Твоя любима!...
И сякаш от лъч, през звездите прострян,
от Тебе съм аз осиян!
Взривени от пулса на трепетни тайни,
витаем прегърнати в бездни безкрайни -
и пак разлюлял ни е ритъм такъв,
бушуващ и в Бога, и в нашата кръв!
Нанякъде с Тебе, след дългия мрак,
със хиляди влюбени плуваме пак...
Скръбта е зората на обич гореща
и всяка раздяла - на Вечната Среща!
Летим без одежди във слънчево Ято -
сега любовта ни е космос от злато...
Така че безбройните брънки от нея
да свържем по-скоро във пръстен копнея!
Поднасям ти, Свята, огнѐния ♥ рой -
плода на надежди и мъки безброй;
Бездънната влюбеност, жадна без край,
и Царството Божие - Вечния Рай!

И всичко, което поети, пророци, светици, светци,
горило е страшно безчет векове -
от дън - времена -
Сега в любовта ни е светла хазна!

♥ Огнѐние - върховното преживяване на влюбените, когато стават едно с Бога и цялата вселена и в което се зачеват видими или невидими деца.

***150.03.09 15:32:29 до Б.Н.**: Да, трябва тежък опит, за да осъзнаем истината. Но това не обезценява доброто и жертвите ни - те светят в Битието прекрасно, дори и когато сме били най-невежи и глупави или не сме си слушали интуицията. Те си остават вечно в божествената банка.*

10.III.150 (2014).

ОЛТАРЯТ НА РАЗПОЗНАВАНЕТО

Писмото е до една нова млада приятелка - духовна, умна, талантлива и прекрасна във всяко отношение. За нея още от първия миг дойде усещането, че е преродена една любима сестра от Братството - поетесата Теофана Савова.

09:12:44, до И.Ц. : - Благодаря за кристалните стихове, подобни на капки от Вечността.

Ако ти си тази сестра, която също изливаше в поетически трели любовта си към Бога и Учителя и бяхме озарени от душата ѝ, няма да се учудя. Тя изказа за мене едно пророчество, което бих мечтал да се осъществи - не зная дали ще е в този живот. Тя, именно, както никой друг, заедно с удивителната си родна сестричка е живяла на палатка през най-лютите зими и снежни фъртуни на 15 метра срещу дома на Учителя, защото не са могли да си представят, че ще оцелеят душевно и физически в аурата на по-ниски същества от Него и Ятото Му.

По това, именно, се разпознават рожбите Му от глъбините на Битието. Не само по изворността на сърцето им и ручейността на чудния им глас и талантите им, по които ги разпознаваме през вековете, но и по високия им вкус и идеал да търсят и намират своите си при всички случаи, дори и да са закопани на хиляди мили под земята. Невъзможно е да не затрептим от най-чисто божествено припомняне, когато чуем такъв роден глас! Даже изведнъж се разплакваме и не знаем как да сдържим сълзите си при такава дългоочаквана сре-

ща. Душите, в които е ударил звънът на Втория Вселенски Гонг на върха на планината Морея, не могат да не изоставят мрежите и сечивата си моментално, когато срещнат Единствения и родните си братя и сестри от Неговото безсмъртно гнездо - и да не тръгнат с тях и след тях като замаяни! Неизмерими и странни са магнитните отливи от смъртоносния бряг на света, в които ни повлича чувството към тях. Всички казват "Стой си на брега!", а ние знаем, че навътре в Океана на Любовта ни чака сливане завинаги, за вечни времена. Тъй се случи и с една невинна девойка на брега на океана, за която ни разказа един брат от Безвремието. Тя излезе по райски дрехи на своята скална тераса на 50 метра над морето, за да се погрее на Божието слънце както я е майка родила. Но завари там странен човек и в началото се уплаши и й стана неприятно, че са й открили тайното място. Обаче човекът се оказа пратеник от Вечността. Попита я дали иска Свобода и тя извика без замисляне "Да!" Олтарят на Разпознаването - Цветето на Второто Посвещение - вече отдавна пламтеше с всичка сила в сърцето й. Цялата й душа с всичка сила бе закопняла за Приставане: Приставане на Съвършения и Съвършените. Посвещението Приставане е **такова**: умираш завинаги за света и всичко и всички от миналото си. Макар и да функционираш все още в света през деня без никой нищо да подозира, ти нощем пориш просторите на Вселената със Своите си. Тя бе обещала сватбен венец на един земен човек и на брега я чакаше влюбен годеник и после съпруг, уютен дом, семейство, уреденост на живота и човешка кариера, обаче бе ударил Часът на Избора. Необикновеният Човек на скалната тераса до нея направи едно магическо движение, взе я на ръце и те скочиха с възторжен вик към сърцето на океана! Нещастният годеник, който бе видял всичко това, скрит зад скалата, съзря далече долу само един кръгов гейзер от

ослепителна пяна. После видя как два щастливи тюлена плуват като едно същество, като торпили по огнената пътека на слънцето към центъра на Океана[3].

Тя нямаше как да знае, че при пробуден Олтар на Разпознаването една висша жлеза в мозъка пробужда способността ни да се превръщаме във всяко същество от всички краища на вселената, което си поискаме, да се озоваваме с полет или мигновено във всяко слънце ли на всяка планета на Вселената - в обширното и безкрайно красиво Царство Божие на Любовта.

Но и да не си самата наша най-любима сестра и поетеса, ние пак сме братя и сестри от глъбините но Онзи, Който е вечна Светлина и Трепет и ние сме прострени пред нозете Му в постоянна възхита и ридание, копнение, носталгия и непрестанно признание със сълзи и молитви от душа във вечна и предана Обич и Любов:

Рабиндранат Тагор

О Господи - Боже, Царю на вселената,
в молитва безкрайна, без глас,
аз вечно, без дъх, неизменно,
пред Теб ще стоя във захлас!

Сред звездните острови, сам, непотребен,
във бездни от вечности, аз,

---

[3] Това е, накратко, съдържанието на разказа "Панталони от тюленова кожа" от Ерик Линклейтър.

до смърт разридан от копнежа по Тебе,
пред Теб ще стоя във захлас.

Вселени избухват от жаждата странна -
те чуват Те в нощния час...
В прибоя им стигнал, и аз, в Океана,
пред Теб ще стоя във захлас.

Щом волята Твоя до края изпълня,
глупец ли, мъдрец беловлас,
тогава, о Боже, самотен, безмълвен,
пред Теб ще стоя във захлас...

.

*22:55:03 ч. Четвъртък вечер и нощем и петък до обяд е единственото време през седмицата, когато може да се влезе в холивселената, която е **над** божествения свят. Едно от условията е да не се вечеря и закусва. Другите условия засега са неизпълними за почти всички земни хора, тъй като те нямат понятие и потребност да работят за Словото и да общуват по-дълго време с хората му - всеки си има **свои** занимания, предпочитания и завръзки.*

*Ако човек има божествено семейство или се грижи за някоя божествена майка, в понеделник вечер може да възлезе в ясновселената; но тя е част от **божествения** свят, а не от цяловселената. През нощта във вторник се възлиза в тотвселената, ако имаме висок вкус и идеал да общуваме с някой от Отците или Героите на Делото. В сряда вечерта се влиза в умствения свят и в Школата, ако сме разпознали Словото и работим за него; в петък - в будическия, ако сме със сродна ду - ша; в събота вечерта и през нощта се пътува в универсума (физическата вселена) и във вътрешността на Земята, а не - деля - през цялото денонощие - в божествения свят. За влизане във всеки от световете се искат съответни храни и различни спътници. Но ако четем тия неща казваме, че са интересни, но не си промѐняме живота и не изпитаме жажда за Космос и Школа повече, отколкото за слънцето и въздуха, на*

практика си оставаме отвън. Фактически, не сме имали вяра, понеже се казва, че вяра без дела е мъртва.

150.03.21 08:31:25 до Б.Н. *До тази сутрин си мислех, че и ти трябва да го изоставиш на съдбата му, ако продължава с негативните неща. Обаче веднага се намеси Някой и каза:*

*- Не, в никакъв случай! Той е **Мой**! От днес нататък ще общувате, при условие че поне половин час ще четете /една избрана книжка с молитви/ по следния начин: първо **ти** прочиташ една молитва, после **той**, а после и двамата заедно в синхрон. Ще изпълнявате стриктно и упражненията към молитвите, които съм дал. Следващия път продължавате оттам, докъдето сте стигнали. Като изчетете цялата книга за няколко дни, започвате отначало. Четѐ се бавно, отчетливо, изразително, с паузи, за да отиде това до народите и до тия, които в момента искат да избухне война. Сега от тия, които четат заедно молитвите по този начин, зависи съдбата на света. Който я чете сам, може и по цяло денонощие само с половин час сън, но да си отбелязва докъде е стигнал и да продължи другия ден нататък. Най-малкото, което може да направи свободният човек, е да прочете на глас цялата книга всеки ден – и **тогава** да се занимава с другите си работи. Който не е свободен, да прочете колкото може".*

150.03.22 142016 до Х.С. *РАЗКРИТИЕ КОЙ Е ИЗМАМНИКЪТ В ИНТЕРНЕТ, КОЙТО ИЗПРАЩА СТАНДАРТНИ ЛЮБОВНИ ПИСМА НА ЖЕНИТЕ, КОПИРАНИ ОТ РОМАНТИЧНИ КЛИШЕТА. Една*

приятелка ми изпрати такова писмо на английски за мнение – вече е била започнала романтична кореспонденция с въпросния Дон Жуан, с надеждата, че най-после е срещнала сродна душа и истински мъж. Обаче едно пиленце се обади, че става дума за измама, затова се наложи да се открие откъде в интернет въпросният любовник черпи "искрените" си думи - и бе открито:

- Драгичка, иди в http://www.stopscammers.com/letter.asp?id=9683 и виж второто писмо от Анита до Рахим: Letter(s) from Anita Dallas to Raheem (USA):

Ето текста - копирам го от цитирания сайт, който се казва "Спрете измамниците!", а не от това в скайпа, което си получила от този "романтик" - съвпадат се до запетайките... Тия стандартни вълнуващи писма се изпращат, с цел да се хванат повече наивни рибки...:

23.III.150(2014)

ЕДНО ПРЕРАЖДАНЕ НА Г.О.

Subject: До кръстника на една велика страна!

Томас Пейн
(Thomas Paine, February 9, 1737 [O.S. January 29, 1736] – June 8, 1809) - кръстника на USA[4]

*- Е, останала е малко от задачката ти от вековете вече само **ти** да диктуваш условията и да няма вече абсолю-*

---

[4] В оригиналното писмо това име не е съобщено - разкрива се в едно от следващите писма до този приятел-българин, който от много години е в Америка.

*тно, абсолтно, абсолютно никой, който да диктува условия на **тебе**. Ех, ако знаеха някои хора, че си утвърдил блестящо **ЗДРАВИЯ РАЗУМ** в страната, която си кръстил лично ти!... Затова, именно, на теб бе дадено онова **С**амо **А**бсолютно **Щ**астие[5], макар и в българския му вариант САЩ. Сега Същият може да ти преведе мисията като основател и на новите USA (**U**niversal **S**oul **A**lliance[6]). Някой Окат още **кога** завери с тълкуването на това съкращение на български език кой си за Америка и за света! Ти си кръстникът на цяла огромна страна, от която един ден ще се роди **Седмата** раса! Фамилното ти име от онова време и до днес резонира в душата и живота ти като **болка** за слабите и онеправданите, болка за чистотата на истината, болка като тази на Онзи, в чийто знак си роден!*

Ако знаеха някои хора това, щяха да ти се поклонят до земята и да те оставят да си бъдеш Ниагара, а не да се опитват да те свиват до... Боянския водопад... Не знаят, че силният дух избива в стотици и хиляди извори, където не ги очакваш.

Ето част от крилатите ти брилянти, с които си вдъхновявал и вдъхновяваш и днес милиони честни мъже и жени не само в Америка. Какво друго са те, освен осияния?:

Ако една-две приветливи две думи могат да направят някого щастлив, ти трябва да си пълен негодник, ако му ги спестиш.

---

[5] *Преди години дойдоха няколко лични послания от Елма за този приятел. Две от тях бяха съвсем кратки - само по едно изречение, и то устно. Първото бе след негов въпрос, какво да очаква сега, при първото му отиване по бизнес в Америка. Отгвори се: "Някои отиват по Божи работи, други - по бози работи..." След връщането му от USA той потвърди, че всичко там е било "пълна боза" - провàли и опасности на всяка крачка. Обясни му се, че всичко зависи **от мотива**: дали приоритетът е духовен или материален. Като разбра това, той отиде следващия път там вече със съзнание за истинската си мисия. Преди заминаването пак попита какво да очаква. Именно тогава незабавно дойде отговорът: "САЩ - Само Абсолютно Щастие". След завръщането си, той потвърди това.*

[6] *Универсален или Вселенски съюз на душите*

Тщеславният е тъй самодоволен, че в него няма място за нищо друго.

Единствената идея, която човек може да се свърже с името на Бога, е идеята за Първопричината - Причината за всичко. Колкото и да е непостижимо и трудно за човека да разбере какво представлява Първопричината, той ВЯРВА в Нея, защото да не се вярва в Нея е десеторно по-трудно. Невероятно трудно да се разбере че пространството няма край, но е още по-трудно да се проумее неговата крайност. Свръх силите на човека е да разбере вечната продължителност на времето, но още по-невъзможно и да си представи „времето", когато вече няма да има време.

Клеветата е порок с необичайни свойства: ако се борите да я унищожите, вие само я разпалвате; оставете я на мира - и тя ще си умре сама.

Такова е непреодолимото естество на истината, че тя иска и желае само едно: свободно право да се роди. Слънцето няма нужда от обяснителен надпис – то се отличава от тъмнината съвсем очевидно.

Умереността в проявата на характера е винаги добродетел, умереността в принципите винаги е порок.

Аз уважавам човека, способен да се усмихва когато е в беда, да черпи сила от страданието, а разумът му да е синоним на доблест.

За да е щастлив, човек трябва да е верен на себе си.

Единствената истинска идея на всички живи и разумни същества, която заслужава да ни ръководи, е идеята за служене на Бога.

Когато трябва да се свърши нещо, ние трябва да му се отдадем с цялата си душа и сърце - или въобще да не се захващаме с него.

Моята църква е моят собствен ум.

Моето мнение за теологията е, че тя изучава човешките представи и фантазии за Бога... Тя не изучава самия Бог непосредствено в делата Му, а писанията на хората за Него.

Аз вярвам в равенството и вярвам, че задължението на религията е да ни подтикне към справедливи постъпки, милсърдие и желание да направим нашите братя щастливи.

Моята родина е Вселената; цялата човешка раса са братята ми, а религията ми - да правим добро.

150.04.18 08:46:00 въпрос: ***МОЛЯ, ако е възможно да разтълкуваш абзаца от 38 книга на осиянието "Тази голяма секта": "ОТВАРЯМ ПОЛЕ НА НЕБИВАЛО ЩАСТИЕ ОТ МИГА, В КОЙТО ПОЧНАТ НАЙ-ЧИСТИТЕ И СВЯТИ ПОДРАЖАНИЯ НА ВОДНИЯ КРИСТАЛ".***

150.04.18 *ОТГОВОР: КЛЪСТЪРИТЕ НА БЕЗСМЪРТИЕТО. Отговарям на въпроса ти по памет и само по изречението, което си цитирала, понеже оригиналният текст не ми е под ръка в момента. Всички учени, които се занимават с кристала на водата, наречен "клъстър", наблюдават явление с фантастична честота: винаги един елемент от него излиза, за да дойде отвън друг. Това гарантира цялостта и функцията на клъстъра, т.е. съобществото, а оттам и въобще на живота, тъй като водата е носител на живота. Нима не е същото и с клетките в организма: на определени периоди те се подменят с нови клетки изцяло, ако ние не им пречим. В измислените човешки съобщества и най-вече в микрогрупите, наречени "род" и "семейство", този природен и космичен закон е фатално на-*

рушен, поради което там се наблюдава образуването на така нареченитe родови, домашни, междусъседски, квартални и селищни невидими чудовища, които пият силата и смисъла на живота ни. Главно оттук започват болестите, нещастията и смъртта на хората. Загубена е волността на духа и душата ни да бъдат скитници където и когато си искат и да се обмѐнят свободно с други човешки индивиди и "клъстъри" (общности). А за Великата Разумна Природа и за целия Разумен Космос, ***единствено това*** *е нравственост, чистота и морал - свободата на духа, душата, ума и сърцето да правят каквото си искат. Един прелестен Човек казваше: "Вятърът духа накъдето си иска..." Така живеят свободните човечества в целия космос. При тия постоянни екскурзии, пътешествия и гостувания се обменят кристално чисти енергии и субстанции и се раждат щастливи преживявания, които не могат да се сравнят с нищо познато на сегашното ни човечеството. Бог лично се радва и взима участие в тия целомъдрени обмени, тъй като чистота и девственост, според Учителя, е само изпълнението на Волята Божия, а не някакви традиции и постановки, наложени от сатанинските религии и правила на обществото. Старостта и болестите идват от чувство за дълг към случайни хора, а не към Бога и Ятото ни, с което сме дошли от Вечността. Когато някъде се яви спонтанност и свобода, цялото Битие, цялата Вселена спира за миг работата си, за да се възхити на това и да вземе лично участие в този свят миг, когато са се срещнали същества с монада – с искра Божия. За* ***това*** *говорят беседите на Учителя, с* ***това*** *са пълни и осиянията на Елма, обаче ние само си ги четем и слушаме, а живота си не променяме. Чувството за дълг към Бога и безсмъртието, към сродните ни души, е затъмнено от чувството за дълг към* ***други*** *неща и хора, поради което се разболяваме, въздишаме и остаряваме. Нас ни интересува*

*какво ще каже **светът**, а не какво иска **Бог**. Темата за водния клъстър в социален, интимен и селищен план съм отразил и в един фантастичен разказ със заглавие "Дървото на живота" на стр.391 от книгата "Фантастични видения", която може би съм ти дал на диск или изпращал по интернет. За всеки случай ти я пращам пак, тя е дадена за издаване и ще е с илюстрации от любимия ни художник Кеазим Исинов.*

Тук ти копирам една от темите в Диалектическата енциклопедия на Словото, макар и с един по-дълъг коментар. Колкото и да е несъвършен в сравнение с чистото Слово, той е още един опит за синтез на познанията ни в тази област:

*УМ И СЪРЦЕ - СЪЕДИНЯВАНЕТО ИМ И ИДВАНЕТО НА ДУХА, АКО СЕ ПРИЛОЖИ БОЖИЯТА ВОЛЯ (1933.01.08н ддж ЖИХ97:112): Ние трябва да знаем, че в нас има вложено нещо свещено - туй, което наричаме "ум"; туй, което наричаме "сърце" в човека. Тия двете неща, ако гисъединим и приложим Божията воля, ще дойде в нас **Духът** и ние ще придобием всичко онова, към което се стремим. Тогава ще дойдат хората, които ще оправят света. КОМЕНТАР: Това твърдение на Учителя, което сме го срещали стотици пъти в беседите Му в най-различни варианти, винаги ни е звучало много мъдро и вдъхновяващо. Обаче колцина сме се замисляли какво по-точно може да означава това **конкретно за всеки от нас;** и как то може да се окаже спасително за излизане от ямите, в които се намираме? Четем го с удоволствие, даже го проповядваме, но проумяваме ли как то може да ни придвижи напред в еволюцията и да ни даде излаз и щастие? И древната, и съвременната психология, и религиите по света дават безброй съвети как да сдобрим ума и сърцето си и какво значи да се изпълни една Висша колективна Воля, която е за доброто на всички и на всеки поотделно. Кои от тия съвети са верни е въпрос, но в това, което вярваме, че е автентично Слово Божие, идеите и методите са хиляди чудотво-*

*рни разковничета, ако някой реши да приложи поне няколко от тях. Определени сили обаче са борят отдавна (от момента на Първото Грехопадение преди 200 милиона земни години) да разбалансират ума и сърцето ни и да предлагат **фалшификати** на колективната воля. Това са много ненаши воли: волята на егрегорните отци и идеолози, волята на "народа", волята на монарха или управляващата върхушка, волята на рода и традициите, волята на удобството, страха, егоизма, самомнението, амбициите, тщеславието и какво ли още не. Умът и сърцето ни са вкарани в перманентна битка помежду си и с факторите, които биха могли да възстановят баланса им. Това е основната стратегия на всяко раково образувание в обществото - интервентите изяждат истинските клетки или експлоатират субстанцията и силата им. За тях е "морално" всяко нещо, което спомага за оцеляването и разпространението на самите тях, а "враг" е всеки и всяко нещо, които са опасни за постигането на целта им. Обладаната от демони власт или отделен човек считат себе си за "най-прави" или "единствено прави". По-интелигентният човек се бори да не влиза в глутниците и стадата им - не им ще ни меда, ни жилото. Но и той, ако е вече обработен, е жертва на собствения си егрегор или някой типов егрегор на обществото, който му внушава, че трябва да се върти в кръг и не бива да го разчупва в спирала по никой начин. Внушава му, че това е "относително най-изгодно и безопасно" или че такова е "естеството" на жертвата му. Човек още от малък си вярва, защото му е внушено, че това, което силно иска и което силно не иска представлява неговото **естество**. Ако е програмиран от възпитанието, от махленското и общественото мнение, това му е **социогенезата**. Обаче има и **родово** зомбиране (наследствеността, биогенезисът, филогенезисът), има и **индивидуално** - онтогенезисът. Последният е по-малко известен и се разглежда само в ученията, които вярват, че човекът е безсмъртен дух и носи своите особености и настройки от предишните си животи И да вярва в безсмъртието, индивидуалистът често не е "евоспособен" - не иска или не може да еволюира. И в трите типа програмиране се води съзнателна или подсъзнателна битка на живот и смърт срещу равновесието на ума и сър-*

*цето и срещу Волята на Цялото. Те биха отнели властта на обсебителите, които са успели да внушат на донора си, че е най-безопасно да не мърда, да не прави експерименти извън обещанията си, извън стереотипите си и предписанията. И да е съпричастен към някоя група, зависимият изпълнява **нейната** воля, а не тази на Истината. Ето какво казва Учителят на тази тема: **ЗАВИСИМОСТ** (233.04.02н рад ЖИХ97:342-343): Докато си зависим от **външните** условия на живота, ти не си в Истината; докато си зависим от знанието на **хората**, ти не си в Мъдростта; докато си в зависимост от живота на **другите**, Животът не е в теб. /Във всяка от тия три зависимости/ ти си подложен на огромни изпитания". Божественото Цяло обаче се отличава по това, че иска всичките му части да са равностойно, равнопоставено активни и щастливи. Да няма презадоволяване на една за сметка на друга. Това важи както социално, така и индивидуално - физически, духовно, психически. Не че любовта с обект и предпочитания е нещо ненавистно на Бога - сам Той е вложил този стремеж и потребност в създанията Си. Обаче Противоположната Сила, макар и напълно под Неговия контрол, се стреми с всички сили да ни вторачва в хора и обекти от по-ниска или крайно различна еволюция и да им се чувстваме длъжни. Тя има сметка от това, за да бъдем заробени, незадоволени и нещастливи – това, именно, е източникът на нейната храна. Получава се затворен кръг, един странен мазохизъм, в който тя ни кара да привикнем към нещастието си и дори да го защитаваме - по много странна логика. Обаче волята на Природата е оцеляването на вида, а не на болното същество. За всеки природен вид е морално всичко, което спомага за оцеляването **на всички** - за **физическото** им оцеляване. **Това** е волята на Цялото, ако говорим за отделния вид **в природата**. В божествен смисъл важи същото, но вече с друг модус - **създаването, оцеляването и разпространяването на съществата с монада, с искра Божия, обаче без да се посяга на други същества и на природата.** Ако нещо пречи на това, Цялото ни създава перманентни спънки, защото има опасност да нарушим*

*"заповедта" на Бога да се плодим и множим **със себеподобни**. Друг е въпросът, че има принцип за максимално разнообразие на съчетанията, за да бъде постоянно свеж и жизнен геномът. Тайната обаче е в това, че тук разнообразиено трябва и е възможно да бъде само **в рамките на вида**. Изключения **има**, но те са **предимно психологически** - универсалната **душевна** любов между същества от различни видове. Биологически обаче зачеване между различни видове е невъзможно - може само в някои подвидове. По същия принцип и Сведенборг ни разкрива, че контактуване между различните ангелски общества на Небето е опасно и на практика невъзможно: това е въпрос на психохимия, може да се получи експлозия. Драмата иде от това, че всяко ангелско общество има собствена представа за любов, мъдрост, истина, правда, добро, щастие, свобода, чувство за дълг, съвършенство. Бог обаче е заложил възможността за такива опити чрез един крайно рискован експеримент, в който успехите могат да бъдат много малко, но истински. Това е въплъщаването на съществата от различните небесни класове и йерархии **като човеци на Земята** и на планети и в светове като Земята. Тук има предимство свободната воля и свободата да се привличаме и съчетаваме с хора от различни йерархии. Казахме "много малко" не случайно и даже засега само теоретично, тъй като, според най-авторитетни източници, в цялата история на земното човечество все още не се е явила двойка мъж и жена, която да разреши правилно въпроса за любовта. Но все пак няколко десетки **относително** успешни опита в цялата история на земното човечество **съществуват**. Това са двойките и групите, при които всеки прави усилия да се приближи максимално до естеството, разбиранията и потребностите на **другия** и да пожертва своите до определени граници. Както са казва в беседите - без нито един отрицателен поглед или лоша мисъл и дума през целия живот. Когато това е взаимно, различията на йерархиите и съществата намират общ език и възникват коридори във вселената за обмяна на човечествата им. Няма друг начин за пътуване и контактуване в космоса. Така се стига дори до междувидови зачатия и бракове по Волята Божия – създаването на нови космически видове и раси. Те не са мутанти, а равно-*

стойно прекрасни, здрави и божествени същества и народи. Невъзможното за частта е възможно за Цялото. Но и тук важи основният закон - да имаме монада от ***един и същ*** *Баща. Съществуват монади по линия на Отца, по линия на Майката Божия, по линия на Духа Божий, по линия на Христос, Рама, Кришна, Зороастър и т.н. И* ***това*** *е заложено - любов и популация на* ***разномонадни*** *същества, - но до този момент в бъдещето ни делят* ***манвантари****. Първо трябва да се постигне съгласие между две или три същества от* ***един*** *Баща, от* ***една*** *галактика. Изпълни ли се мечтата на Сина Божий ("двама или трима в Мое име"), нашата галактика мигом ще стане сферична. За да се постигне това, трябва да се появят двама или трима, всеки първо със съгласие между ума и сърцето си вътре в себе си и с динамично равновесие помежду им на всичките 12 основни полета, но непременно В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ВОЛЯТА БОЖИЯ. Там няма "искам" и "не искам", "мога или не мога" или "какво ще кажат хората" - има беззаветна работа и преданост за създаването и оцеляването на съществата с монада и умножаването им по вселената. Само в този смисъл е валидна "заповедта" на Баща ни "Плодете се и множете се". Наградата е* ***най-голямата****: преживявания, които не могат да се сравнят по нищо с нисковолтовите и жалки удоволствия на хората с монофиксациите, хората на самомненията и "невъзможностите", хората на "тръпките" и чувството за дълг към смъртни; хората на страха, своеглавието и самоупованието. При все това, никой не може да отнеме на нас, хората, които остарявме, свещената свобода да проверяваме в затворени цикли и много дълго своите вкусове и теории и да си мислим, че живеем. Все пак, това е* ***натрпуване на опит****, макар и по спирала, а не по вертикала - като в училищата за бавноразвиващи се...*

2014, Април 18 12:02:44 от Х.С.: ***Здравей! Благодаря за мислите в тези текстове! Възприемам ги като много сурова критика, независимо дали точно това си имал предвид. Когато преди около седмица говорихме за свободата и за установеното, ти каза, че трябва да има ритъм между тях. Имайки предвид своя опит, аз се опитах да кажа, че самата свобода ми застава като определена, че тя може да не е фактично многообразна, но е оп-***

ределена като линия и действия, възможно е дори да става дума за саможертвеност. И това удивява. Може би има етапи на подчертано отдаване и изхождане от другите, разположени сред етапи, в които можеш да изхождаш предимно от свои разбирания и вярвания. В отдадеността на другите също се изхожда от собствени разбирания и вярвания, но векторът е обърнат - от другите към теб; а в предния случай - от себе си към света, другите и Небето.

2014, Април 18 19:49:16 от Б.Н. Благодаря! Прочетох коментара ти веднага... Както винаги - летвата е вдигната твърде високо... Пожелавам ти будни празници!

150.04.19 07:59:17 писмо до Б.Т. *Много е вярно и трогателно писмото ти, би могла да отвориш такава тема във фейсбука и да обединиш жените с душа, и ако има и мъже такива. То си е въпрос на осъзнаване и еволюция. В Русия, например, имаше случай, когато руснаците щяха да пребият едни българи, когато ги видяха какво ще правят с едно агънце за Великден. Разказах за този случай в ефир по Хоризонт точно преди 20 години на връх Великден и говорих за орфическия принцип, в противоположност на псевдодионисиевия и вакхическия, от който произтичат пиенето и жертвоприношенията, мършоядството. Обадиха се много хора с душа в подкрепа на тази теза. В Поморие един ден видях "човек" с количка агънца за продан точно за "празника" - може да си представиш каква му беше физиономията. А те, милите дечица, понеже ги е гледал, с проточени шийки му лижеха от любов лицето!... В Рига малко преди това ме помолиха да измисля ритуал за една сватба без традиционните отрови - и го проведоха перфектно.*

Отворил съм си папки с черно и бяло досиета за хората без душа и хората с душа, но те са в другия ми компютър. И една за универсалната любов във вселената, в която слагам уникални снимки и случаи за божественото дори в хищниците

и въобще за любовта между различните животински видове. Може би съм ти изпратил случая за вълците, които станали акушери на една жена, родила през зимата в полето. Тези набедени същества в случая са милиард пъти по-святи и чисти не само от касапина, но и от месоядеца, който е 4 пъти повиновен кармично от касапина, понеже му е клиент. Сега ти изпращам още нещо, което може да не си го виждала – прикрепям ти файл. Покажи го на твоята принцеса.

***19 април 2014 18:18 до Л.Л**. Драга Л., моля те най-приятелски да се отнесеш с внимание и снизходително към това мое писмо, което пиша **само на теб**. Може да правим грешки като обикновени хора в личните си взаимоотношения, но в задачките си като българи и ученици, за които сме дали обещание, би трябвало да сме взаимотърпими и да се обединяваме. Знаем отлично, че неразбирателство и "отрязвания" между съученици от Школата се отразяват моментално на света - ние сме крайно отговорни за това. Един шамар на "сестра" от "Братския съвет" преди години върху друг член на същия съвет пред всички на Рила активира незабавно влаковата катастрофа в Казичене, в която загинаха много хора. Но ти ги знаеш тия работи. Една негативна реплика на ученик, дори и да е вярна, може да предизвика чума в Африка или наводнение в Индия; някъде да не се подпише мир. Няма към кого другиго да се обърна по въпросите, които ти копирам по-долу, понеже имам най-голям респект именно към теб - нека засега говорим само професионално. Живо ми е необходимо твоето мнение и подкрепа, за да разбера прав ли съм и къде може да греша. Бих задал същите въпроси само на още двама души, но имам причини първо да питам теб; няма защо да се обръщам към тях, ако ти ми отговориш.*

Сигурно се сещаш, че един българист, роден в Братството, знае защо се е родил в България. Болката от сегашни-

те сгрешени и даже вражески издания на беседите е тъй огромна, че няма как човек да не си посвети остатъка от годините на реставриране на това, до което има достъп. Някога бр. Борис ни поверяваше за работа най-доброто и автентичното, но с кражбите, за които знаеш, тия материали бяха обсебени от други хора и те от години правят с тях каквото си искат. Стигна се дотам, че съвършено непознати особи, които се появиха в ръководните позиции на "Братството", казваха със злост за нас, въпреки че лично не ни познаваха: "На тоя никога няма да дам да редактира и издава беседи - кой е той?!". Известно ти е кои сили взимат връх след всяко заминаване на Учителя през всички векове. Но затруднения имаме и с най-вътрешни хора. Само на теб казвам какъв ми е главният проблем с /.../. Нееднократно сме се уверявали в нейните качества и вярност към Делото и в нейния контакт с Невидимото, но ако наистина е преживяла едно нещо, което тя ми сподели преди години, а сега не го изпълнява, не знам вече какво да мисля. Бр. Борис одобряваше моите редакции и ги придвижваше за времената, когато ще могат да дойдат до печат. Иска ми се да мисля, че и днес Небето ми има доверие в това отношение. Проблемът е бил видян горе, и една вечер, както тя казва /.../, на прозореца й отвън се почукало (а тя е на шестия етаж) и се появил дуъхът на майка ми. Казала й: "Моментално да предадеш неиздадените беседи на Г.!" Чак тогава аз узнах и тя ми призна, че има пълен комплект машинописи от всички неиздадени по онова време 1800 беседи – именно от синтезите на бр.Борис. Не ми бе казала това на мен в миналото не поради неуважение и его, а понеже и тя, и другите над нея знаеха, че ме разкарват и малтретират по милициите и че един ден мога да проваля работата, особено ако включат изтезания. Ти поне знаеш през какво минахме. Не

е лесно неведнъж да си бил зад решетките и да издевателстват над тебе.

Проблемът е, че минаха вече 20 години, но /.../ не иска да ми предаде материалите или поне да разреши да направим копия от тях. Ние сме на възраст, не се знае кой кога, а как ще се отчетем един ден пред Небето? Пред теб разкривам смисъла на живота си като българин и кандидат за ученик: да минат беседите и през моя редакция, пък Небето ще съди каква е била тя. Съвестта ми не може да допусне да се занимавам с нещо друго. Твърде късно се осъзнах, дано ми даде Бог още годинки. Но стига на тази тема, може би само ти можеш да ме разбереш, като душа със същия идеал. Копирам ти тук какво написах ***само за себе си*** *след заглавието на "Радостта" – последната беседа от твоя том "Живият хляб", която обработвам в момента за извадки по тези, антитези и синтези за една "Диалектическа енциклопедия на Словото". Моля те за взимане на отношение - за мен това сега е най-важно и на никой друг нямам повече доверие. В момента важна е идейната работа. Ето проблемите във връзка с „Радостта":*

„Цялата беседа трябва да се вземе от "Живият хляб", а не от "Възкресението", ***както е тук****, понеже в него са изменени и пропуснати много неща. По-скоро не са изменени, а се придържат към оригиналния машинопис* ***само от една стенограма****, с претенции за автентичност. Такива са всички издания на Вергилий Кръстев и на някои други издатели.* ***Свереният синтез на всички стенограми от отделните стенографи е бил направен от бр.Борис и поверен от него само на няколко души, една от които е Милка Кралева, издателката на "Живият хляб"*** *(издателство "Сила и живот", Бургас). Тя и екипът й са се доближили максимално до това, което е искал сам Учителят и е провела сестра Паша преди отпечатването на всяка беседа - трансформиране на говорната реч в*

обобщена и изгладена писмена. Подобни са и изданията на Мария Митовска - личи си кога работи Ученик, свързан с Учителя и с академична съвест и подготовка. ***До народа трябва да достигнат само такива беседи****. Така наречените "автентични" машинописни дешифровки от една отделна стенограма само на един стенограф, изкопана от комунистическата Държавна сигурност, Държавния архив или кой знае откъде, е далече от истината в доста отношения и крайно ръбата, нелогична на много места с липсващи и избледнели думи и пасажи, даже цели страници. Виждали сме такива немалко, нашарени със задрасквания и вметки от неизвестни самодейци, всеки от които премахва корекциите на предишните и пише между редовете каквото си иска. Където има "да", слага "не" и обратно, считайки, че стенографът или сам Учителят може нещо да е посгрешил...* ***Коригираните и обединени окончателно текстове от всички стенографски течения нямат такъв вид, понеже там е изпълнена съвестна, интелигентна, професионална и сверена с акашовите записи на беседите версия, предаваща вярно духа на Словото и имаща огромна сила на въздействие.*** *Борис Николов Дойнов един ден каза:* ***"Аз гарантирам абсолютно за синтеза на стенограмите на всички стенографи, който направих, и се отчитам пред Учителя и Небето и българския народ за добре свършената работа"****. Той бе темпераментен и се гневеше искрено от атаките на некомпетентни и амбициозни новодошли, които му тикаха пред очите така наречените "оригинали" (някоя отделна дешифровка, пълна с ръкописни драсканици и задрасквания". Той никому не разкри, че пази стриктно самите стенограми на всички стенографи и че си прави сверките оттам, но преди всичко от Акаша.* ***Ученикът от Школата не губи никога връзка с Учителя си и затова, когато редактира, за всяка буквичка се***

консултира десетилетия наред лично с Него - Учителят не си е заминавал никъде. *Нещо повече, сам Духът на Учителя има право да реставрира чрез най-добрите си ученици собствените Си оригинални беседи, изкривени от стенографите, машинописците, коректорите, редакторите и печатарите, понеже все пак те са несъвършени хора - допускат неразбирания и грешки. А тези от тях, които са врагове, съкращават, изменят и допълват Словото умишлено, както е станало и с Библията и Евангелието и с много други свещени писания. Такава е работата на Черната ложа. Но тя е допусната, за да отличи Учителят истинските Си ученици - деца на Бога с искра Божия. Те не се заблуждават от никакви фалшификати и виждат и чуват Словото в оригинал, дори и когато четат или редактират издания на врагове и самодейци.*

Трябва да се сканира оригиналния том "Живият хляб" и да се конвертира в уърдов файл, за да се доредактират беседите там - има дребни правописни и стилистични грешки и някои пропуснати неща, които все пак фигурират в тома "Възкресението". Да се изясни защо в последния има беседи, които липсват в "Живия хляб", поради което сме принудени за тях да ползваме изданието на "Жануа".

2014, Април 20 07:33:59, от Л.Л.: ***Здравей! Прочетох писмото ти и тонът му с искреността си ме върна във времето, когато не е имало недоразумения между нас. То е, защото темата която те е подбудила да ми пишеш, е най-важната тема и на моя живот. /.../ Работата с беседите на Учителя и начинът по който трябва да се представят на интелигентния и здравомислещ българин е задача на учениците, за изпълнението на която Небето ще ги държи отговорни. Такъв е заветът на Учителя. Ще ти пиша, не се безпокой. Ти си единственият в който имам най-голямо доверие по отношение редактиране на Словото. Няма друг вече.***

2014, Април 22 17:15:51 от Б.Т. ***Когато човек ежедневно е ограбван, неразбиран, използван с негово съгласие, той се променя. Променя се толкова, че ежедневните му нужди се занижават, слага си маска, радостта му е привидна и непълна, животът му се превръща в някакъв сивичък и малко цветничък сън. Събужда се с някакъв стремеж, а си ляга с обида и тъга. Ако има малка и чиста душичка до себе си, започва да се опитва да живее за нея... А е имало хора, които са вестители на радостта! Иска му се да се израдва и той. А дали може изобщо да се радва?... Дали може да намери сили да излезе от дълбините на нерадостите си?.... Как ли става това?... Колко далеч от себе си може да бъде човек!...***

2014.04.23 8:39 до Х.С. */Тълкуване на лични хороскопи, което не е за тук/. Писмото завършва с избрани мисли от Хегел:*

Ако волята се хваща само за дреболии, само за безсъдържателни неща, тя се превръща в твърдоглавие. Това има само ФОРМА на характер, но не е характер.

Ако казват истината само за да настояват на своето, без оглед на бъдещия успех, това е вече излишно. Истината е необходима не за да се ИЗКАЗВАТ за работата, а за да я СВЪРШАТ.

Ако някой прави своя цел нещо суетно, тоест несъществено и дребно, в това е заложен не интерес към делото, а към самия себе си.

В религията на страданието човек презира своята радост и отхвърля мисълта за нея.

Волята, която не решава нищо, не е действителна воля - безхарактерният никога не достига до решение.

Истината си пробива път тогава, когато й дойде времето, не по-рано.

Истинската същност на любовта изисква да се откажеш от съзнанието за самия себе си, да забравиш себе си в другото "аз", и същевременно в това изчезване и забвение да намериш самия себе си и да приемеш самия себе си.

Колкото е по-необходимо да притежава сила на волята този, който упорства в достигането на разумна цел, толкова е по-отвратително твърдоглавието…

Най-вредно е желанието да се предпазваш от грешки.

Не това, което е, предизвиква у нас чувство за нетърпение и страдание, а това, което не е такова, каквото ТРЯБВА да бъде.

Нищо велико на този свят не се извършва без страст.

Разумът може да се образова без сърцето, а сърцето – без разум. Съществуват едностранчиви неразумни сърца и безсърдечни умове.

Само чрез осъществяването на велики цели човек намира в себе си великия характер, правещ го за другите мек…

Страхът от грешка е сам по себе си грешка.

Тайната на щастието се изразява в способността да излизаш извън сферата на собственото "аз".

Твърдоглавият упорства в своята воля само затова, защото това е НЕГОВАТА воля. Той упорства в нея без разумно основание, т.е. без неговата воля да представлява нещо, имащо ВСЕОБЩА ценност.

2014.04.24 23:41 до много приятели

ЗА СИМВОЛИТЕ НА ХАМАЛИНА И ОВЧАРЯ, ЗА ПОНАСЯНЕТО НА СТРАДАНИЯТА И ЗА НЕЖНОСТТА

По-долу има откъс от ДЕС за символите на хамалина и овчаря. Понеже търсим всичко по утвърждения, отрицания и обобщения (тези, антитези и синтези), оказва се, че и за хамалина има положителен символ, а за овчаря (чобанина) – отрицателен. Обикновено е обратното - овчарят е класически добър символ и в Евангелието, а хамалите сме ги считали за "долна проба" (освен когато сами сме били такива и сме търсели смисъл и в това...)

*Така че, да се замислим от кои сме в живота... Които понасят с доблест и безропотно страданията - добре дошли под крилото на звездата Хамал (Алфа от съзв. Овен, означава "Главата на Овена")... Странно съвпадение! Хамалите се оказват овни, но **има** логика: овенът не е овчар, а **жертва** на овчаря, когато овчарят е от лошите. Добрият овен, добрият мозък, добрият хамалин претърпява всичко, което му се стоварва на главата от лошия овчар, включително и от страна на Съдбата. Имаме много хляб за размисъл в тълкуването на тия символи от Учителя, които цитирам по-долу. Правилното им развързване и прилагане в живота ни може да се окаже спасително, базално разковниче за някои от нас. Ако не успеем да станем "хамали" в този живот (натоварващи се с тежестите на светските задължения и духовния подвиг, без да*

се отчайваме и роптаем), то поне да се опитаме да не бъдем или да бъдем по-малко "чобани". Често съм мислел за плюсовете и минусите на овчаря, говедаря, козаря. Овчарите, макар и велик символ за опазването и изхранването на Стадото (сам Исус е Овчар), имат и лоша страна, когато са от ниска еволюция или пропаднали в еволюцията. Искало ми се е да напиша стихотворение или есе на тема "Цуено млѐко" (псувано мляко), става и за заглавие на стихосбирка... Всеки е чувал с какво отчаяние и злоба всички овчари по света "майкьосват" овцете - без абсолютно нито едно изключение. Влагат цялата си душа (ако това е душа), цялото си люто негодуване към живота, който им се налага да водят. Интонацията им е неподражаема, навикът им е неизкореним; ако ги попиташ, ще ти кажат, че говеда и овце само от това разбират, не можело с нежни думи. Овчарският, гведарският тон в общуването с хората и отношението ни към живота и страданието, даже и в репченето ни към Бога и Съдбата, не е нещо, с което сме приключили напълно. Негодуванието е порок на незрелите души, в които все още няма пълно разбиране и смирение ("разнолика, нестройна душа"). Спасява ни само тренингът от десетки години да превръщаме скорпиона или гъсеницата в пеперуда (това го виждат ясновидците) – да превръщаш на мига лошата мисъл и дума в добра. В Словото се казва: "В света има два принципа: на недоволството и на Любовта". Недоволството на говедарите, на чобаните в общуването и мисленето им се връща по най-различни начини - от болести до малшансове в живота. Казано е "Кротките ще наследят Земята", "Върви с незлобие в сърцето". Бунтарите срещу съдбата си, ядосващите се на всичко и проклетисващите виновни и невинни, всъщност отправят това към Бога. Бог е милостив, но те не схващат това, не разбират, че търпението Му най-после един ден прелива чашата. Не че нещо може

да Го поклати, но когато сме отчаяни и злобни, той ни обръща гърба Си, а гърбът Му е рефлектор. Не неговият гняв ни поразява, а нашия собствен, който ни се връща. Абсолютно, немислимо, тотално невъзможно е в Новата Вселена да се промъкне и микрон, и атом, и най-малката частица недоволство. Това е „говедарство", грубост; на практика – ожесточение. Затова, именно, българската фонтанела е най-дебелата в света: говедарят няма понятие за нежност, финес, деликатност, обхода (заобикаляне), ненараняване и пр. - за него това са "лигавщини". Когато векове наред сме бомбардирали Битието с говедарщини и козарщини, трябва най-после да се сетим, че в света съществува и ехо - каквото повикало, такова се отзовало. Ние сами си бием шамари, но правим виновни обстоятелствата, другите и даже Бога. Лицето и тонът ни се изкривяват като физиономията на онзи, ехидният, който е опонентът на Бога. Той е майстор на злобата и сарказма, "справедливото" жило за него е удоволствие, а несправедливото - върховен оргазъм. Репликата "в прав текст", според него, е синоним на истината - какво падение, какво жалко рухване на интелекта под нивото на всяка нормалност! Тия, които считат себе си за прави, нормални и реалисти, всъщност често са деца на дявола, който играе ролята на най-ненормалния - духът на недоволството и озлоблението. Познаваме хора, които са хулели и Бога в своето несмирение и пълно духовно невежество. Но не, недоволство и злоба не се приемат - никога, в никакъв случай, в никаква форма и по никой начин! Не се приема и отчаянието, което е женската форма на озлоблението. Това е зараза от небитието, затова ни връща в небитието. Битието е нежност, деликатност, финес, благодарност, признателност, милосърдие, смирение, благоговение и т.н. - всеки микрон от фонтанелата съдържа си-

ноним на Бога, Който е върхът на тази пирамида и цялата пирамида.

За психолога е крайно интересно да види общото и различното в грубостите на говедарите, овчарите и козарите. Това са Телците, Овните и Козирозите. Не непременно по знак - има хора от тия зодии много нежни и кротки, добромислещи. Ако е за злоба и отрицание, Девите и Скорпионите бият тия трите по всички показатели... Да общуваш с дева и \скорпион в лошите им издания е все едно да хвърлиш камък в рядко едикаквоси - апострофирането им е начин на живот. В някои случаи - рефрен, грамофон, тотално непоправими. В повечето случаи си ***измислят*** *греховете на другите, тъй като чувството за собствена правота и непогрешимост е изчадие на горделивостта, а горделивият иска да е* ***над*** *другите. Високомерието им се наслаждава, когато унижава. То вижда само недостатъците и нищо друго; ако няма такива, измисля си ги. В ролята на педагог, поучител и назидател се чувства най-щастливо.*

Не възприемайте тази критика в момента като израз на тия пороци на преизподнята - това може и да е "назидание" от новите - само с информация, но без злоба. Помним, че имаше и такава форма на Контакта, след която дойдоха и други форми, даже и едно "блажение". Тази година обаче е официално под числото Седем - година за назидания. Който е с монада от Учителя, той е под Шестицата тая година и затова може да прояви милосърдието, деликатността, мекотата. Остротата на този анализ в момента се налага по две причини - да се осъзнаят приятелите, които бият самите себе си с камъни по главата; и да престанем да обстрелваме света с печални физиономии и недоволства или със своите поучителства и сарказми, понеже това незабавно се превръща някъде в изстрел, бомба, епидемия, обявяване на война. Човекът, кой-

то е имал шанс да се скачи с Централата, е безкрайно отговорен дали ще праща благодат или токови удари.

*СИМВОЛ, ХАМАЛИН 1 - ПОНАСЯЩ СТРАДАНИЯТА (1934.05.06н диж ПНС98:173): Човек трябва да **носи** своите страдания - да **търпи** страданията, да **понася** страдания. **Това** е хамалин!*

СИМВОЛ, ЧОБАНИН 2 - НЕПОНАСЯЩ СТРАДАНИЯТА (1934.05.06н диж ПНС98:173) Ако ти не понасяш страданията, ще бъдеш чобанин.

*КАРМА И ДИХАРМА, САМИ СИ ГИ СЪЗДАВАМЕ (1934.05.06н диж ПНС98:169): Сенките ги създаваме **ние**, противоречията човек **сам** си ги създава, мъчнотиите човек **сам** си ги създава. Всичките нещастия в живота човек сам си ги създава. Туй наричаме "карма", "съдба". Щастието и нещастието човек сам си ги създава.*

ТЕРЗАНИЕ 2 (1933.01.29н зав ВЪ399:471-472) Съвременните хора, за да влязат в закона на безсмъртието, непременно трябва да се освободят от закона на самосъзнанието, от тия терзания. Ти лягаш с терзание и ставаш с терзание – все терзания!

ВЪЗКРЕСЕНИЕ, ПЪЛНО ПРИКЛЮЧВАНЕ С МИНАЛО - ТО (1933.01.29н зав ВЪ399:470) Като възкръснете, вие ще се простите завинаги със сегашното си съзнание, със сегашния си живот, в който има вътрешни терзания,

вътрешно недоволство - в един момент сте доволни, а в друг не сте; спохождат ви често съмнения, завист, ревност и какво ли още не.

*СВОБОДА, ШИРОТА, СНИЗХОДИТЕЛНОСТ И ПРОЩАВАНЕ (1933.01.29н зав ВЪЗ99:471) Оставете човешката душа свободна! Бог **има** вяра в нас, човешката душа е красива, Бог ни вярва. Ние, и да грешим хиляди пъти, Той **има** вяра в нас. Той казва: „Ще се поправят...“ Дòйде ангел и каже за някого: „Съгреши!“ - Господ го погледне и само се позасмее малко... Сега ще кажете, че само Бог може да направи това. - Това, което Бог може да направи, и ние можем да го направим, понеже Той живее в нас. Това, което слънцето може да направи, и вие можете да го направите. Вие не можете да го направите в голям размер, но всеки от вас е в състояние да запали един огънчец в миниатюр. Това е закон на съзнанието. Нашето сегашно съзнание трябва да се измени.*

НЕЖНОСТ(Основи на знанието, 4.XI.1923): Знаете ли какъв е свещеният трепет на душата? Знаете ли колко е нежна човешката душа? В душата няма абсолютно никаква грубост. Когато душата отправи един свой нежен трепет към някое малко същество, то трепва и казва: "Ето една душа, която ме разбира!" Нежността, благостта, които притежава душата, това са качествата на Бога. /.../ Вън от този принцип вие ще

*замязате на старци и след 100 години всичко ще изгубите, животът ви ще се обезсмисли. Вие - Специалният, Младежкият клас - сте клас, който трябва вечно да расте и да се подмладява и никога да не остарява! В скрита форма, аз наричам Младежкия клас „Клас на вечната младост, на божествената нежност“. /.../ Аз бих желал вие да останете завинаги деца – не по ум, но **душите** ви да бъдат детски; или ще употребя един свой термин: душите ви да бъдат **нежни**!*

НЕЖНОСТ (Марта и Мария, 14 януари 1917) И когато дойде Учителят - Духът, Който е във вас, - дали сте мъже или жени, вие трябва да слушате дълбоко в себе си гласа на меката нежност, на Любовта.

НЕЖНОСТ (Божествената светлина, 6 юни 1928) Хората са ухапани от Змията преди 8000 години (200 милиона земни) Змията е лишена от нежност, от съчувствие, в замяна на което в нея са силно развити разрушителни елементи. Светлината, пламъкът, който излиза от очите на змията, внася страх, ужас в човека. Страхът прекъсва връзката в човешкото съзнание и той може да припадне. /Ние не се усещаме, когато Змията почне да гледа през нас. Погледът ни, изражението ни, думите ни стават отровни и хората почват да ни избягват. После - защо животът ни бил тежък, защо страдаме, защо никой не ни търсел.../

НЕЖНОСТ(Свещени думи на Учителя): Ученикът трябва да бъде много нежен, да образува около себе си вълни от нежност, за да може да разбере Великата Любов. Тя е Божественото и най-свещеното нещо на земята.

НЕЖНОСТ(Вечният Завет на Духа): Вслушай се в тихата светлина на звездите! Те говорят тъй ясно за оня, който иде и носи вълната на Любовта! Новото слиза безшумно в душите като пролетен лъх, като музика, като велика хармония, като мекота и нежност, като Любов, която въздига душите от смърт в живот, извежда ги от мрак на свобода и простор.

НЕЖНОСТ (Красивото в живота, 3.05.1922): Ако се стремите към благородство, към чистота, към нежност, очите ви ще придобият нещо особено, ще станат прозрачни, меки. Ако почне да преобладава грубият елемент на личните чувства, на гордостта, очите пак ще бъдат ясни, но ще бъдат светнали и ще представят една грубост, неподвижност. В човешкото лице очите играят най-важна роля. Те са най-красивите. Затуй в класа ще се борите, когато имате някое негативно чувство. Някой път сте неразположени, имате горчиви чувства - ще се стараете туй горчиво чувство да го отделите от себе си, ще го гледате обективно и ще работите над него както майстора с чука си, докато го смекчите.

НЕЖНОСТ (Децата и Царството Божие, 12 април 1942): Едно гениално чувство ще те накара да станеш добър човек. Тъй е, който иска да знае истината. Чие е Царството Божие, в което децата живеят, което всичко устройва? - На **тия** деца е Царството Божие! Всичко е за тях, те разполагат със всичко. Христос казва: "Ако не станете като тях". **Гениални** са тия деца, имат знание. Когато тия деца срещнат един момък и една мома, казват им: „Да бъдете като нас, ще започнете да работите върху себе си, да омекнете!" - Как? - Започват да ги учат как да се обичат. Хората не знаят да се обичат. Децата знаят как да се обичат. Аз съм виждал децата на нежните прегръдки. Като прегръща майка си, каква нежност има! Като те погледне в очите, **тъй** те погледне!... Така нежно прегърне с ръцете, че тази милувка струва милиони! А не някой да те "помилва" като някоя пила... Благодарим за такава милувка...

НЕЖНОСТ (Отвори им умовете, 4 ноември 1923) Любовта носи живот, носи нежност, деликатност, привлекателност - всички тия качества, които осмислят вътрешния живот.

НЕЖНОСТ(Предназначението на човека, 31 август 1941): Ние казваме: „Къде е Господ?“ - В слънчевата светлина, която иде! Той е **там**. Във въздуха, който дишаме. Във водата, която пием. В хляба, който ядем. Във всичко, с което

*сме заобиколени. В тия грижи и нежност, които имаме. В **туй** е Господ!*

НЕЖНОСТ (Каквото вържете на земята, 25 декември 1921) Какво трябва да се крие в една женска форма? - Трябва да се крият всичките велики добродетели, трябва да се крият всичките най-благородни мисли и чувства! Жената е носителка на най възвишеното в света – на онази нежност, която се съхранява в нея.

***2014, Април 25 09:19:49 от Б.Т.** Казвала ли съм ти някога, че като получа писмо от теб, винаги очите ми се пълнят със сълзи на някакъв трепет, че ще получа нещо много голямо, някакъв невероятен подарък?... - Никога не съм се лъгала! Ти си на светлинни години от мен, от нас, от много хора. Ти си едно ангелче, което ни носи светлината, когато сме залитнали и сме се цопнали в някоя дупка. Това е невероятно! Прекрасно! Голямо! Моята фонтанела сигурно е непробиваема, ха - ха... Много ми хареса това за отчаянието - женската форма на озлоблението. Ами аз все си казвам, че не мога да мразя и да бъда зла. Да бе да, друг път... Колко пъти хващам настроенията на човека до мен и му ги връщам с пълна сила в лицето, така че даже той се стряска. Колко съм незлоблива и немразеща, нали?... Абсолютно ангелче! И ако знаеш как се гледам в огледалото напоследък и си казвам: Боже, колко съм остаряла и погрозняла! Как се чудя на външния си вид, ако знаеш... Знаеш ли колко "умна" приятелка имаш? Дори и не подозираш какви възможности имам да се спускам и да се свирам надолу по дупките... Най-интересното е, че в момента, когато чета подобни неща, всичко ми влиза от раз, но после ... Обичам те!!! Бъди здрав и много обичан!*

***150.04.25 12:33:49 до Б.Т.** Знам, че душата ти е добра. Просто ти си суперчувствителна и отзвъняваш като струна на всяка*

несправедливост - това е всичко. Твоят гняв е "ален благоро - ден гняв" - така биха го видели в аурата ти ясновидците, а не напоен със сатанинска злоба, както е в други хора.

После ще ти пиша още, сега ти копвам тук последната извадка, над която работих:

ВРАГ, ОПРЕДЕЛЕНИЕ (1933.01.29н зав ВЪ399): Всеки човек, който не разбира Истината, трябва да се счита за враг на народа си, враг на отечеството или враг на религията. КОМЕНТАР: Това твърдение трябва да се вземе в контекста на цялото Христово Учение, на Новото Учение сега в България и на всички Учения на ***Истинската*** *Истина, за да не се изтълкува превратно, понеже всяка насилствена власт санкционира хората от гледна точка на идеологическия си апарат. През всички векове досега човекът е ужасѐн от понятието "враг", което могат да му лепнат. Ето защо трябва ясно да се разбере, че едно определение от рода на цитираното не е повик към насилствени санкции и наказания на този вид врагове. То е само за да имаме светлина върху темата, да можем да различаваме истинските врагове на човечеството.*

*Тук има две основни положения. Първото е свързано със споменатото понятие "****Истинска*** *Истина" и с методите за различаването й от имитациите. Всяка псевдоидеология и псевдорелигия твърди, че именно тя владее тази истина. Има ли обективни критерии? - Истинската наука отговаря, че такива критерии съществуват и че те са абсолютни. Затова и винаги се е водила безмилостна война с* ***истинската*** *наука - ако хората я владееха, щяха да разпознават лъжците и демоните още при първата им поява на площада, на амвона, във вестниците, на екрана. Второто положение разглежда въз-*

*можностите как да бъдат контролирани по ефективен начин споменатите врагове на човечеството. Съдбата ги контролира чрез болестите, изгледа им на старини и смъртта, но докато са на земята, те все пак имат не малко време да вършат пакости. По тази причина Бялата Ложа има свои начини да ги следи, възпитава и елиминира, но не както прави това противоположната сила. Напротив, ако някъде липсват лъжци и насилници, Небето ги търси със свещ и ги пази като зеницата на окото си, тъй като без тях ние досега щяхме да сме в небитието. Лошите хора са необходими, за да се провери кой ги харесва, кой им става почитател или клиент. Да се види има ли зрящи и смели души, които не се присъединяват към имитантите или не им се плашат. Всичко опира до нашия индивидуален вкус и избор - не само идейно-политически и икономически, но и в интимния живот. Борбата със злото побеждава само по този начин - **индивидуално**. Мъдреците знаят, че външното унищожаване на злото го размножава като атомен взрив, като епидемия. Ако два или повече индивида с истински душевен вкус вече са осъзнали това и са се самоопределили, но Бог е дал и да се обединят, това в науката се нарича **индивидуация***, а в живота – щастие.*

Индивидуация - термин от Карл Густав Юнг (1875-1961), в противоположност на индивидуализацията: обединяване на **завършени** индивиди за **обща хуманна работа, обич и любов**. За нас това е синоним на **универсализацията** на съзнанието и живота, т.е. космичното съзнание, реализиращо успешни и щастливи тандеми в мезогрупите и макрогрупите. Най-малката мезогрупа е комуна от трима души - основна ядка по пътя към здравето, подмладяването и благоденствието на всички полета в епохата на Водолея. Може и да са двама, в духа на мечтата на Бога и Христа („Двама или трима в Мое име"), но с периодични доброжелателни и доброволни отсъствия на всеки от двамата, по импулсите и законите на Божествения Живот.*

***150.04.26 08:45:08 писмо до Г.Д**. Дано сега вече интернет е читав, за да мога да изразя както трябва благодарността си, че ме помниш. Трогнат съм от всички подробности за живота ти, които споделяш с мене! В края на краищата, приятелст-*

вото си остава единственият плод от миналото, който свети вечно в душите ни. Аз тогава те почувствах много близка и дори се случи онова "чудо", което се описва в осиянието за тебе[7]. А снимките и колажите, които ти правих някога, си имат специален олтар на едно място, където Вечните Спомени за Приятелството влизат с трепет и възхищение.

*По въпроса за това продължават ли информациите отгоре ти отговарям, че от няколко години са прекратени - не ги получавам по обичайния начин с диктуване на някого или писане, но това не значи, че Контактът е престанал. Небето предприе нова стратегия - Присъствието и Помощта да не идват с думи, а с **директно** изпълняване на желанията ни и разрешаване на проблемите ни. С това иска да ни каже, че сродните души имат нужда и от общ живот или поне периодични срещи, а не само от дистанционно общуване. Последно--*

[7] http://neobyatnotogovori.com/?idpub=764&book=22

то все пак върви: в главния сайт с осиянията - 38 книги досега - са влизали вече над 84 хиляди души[8], но това не значи, че всеки се е зачел в тях - знаеш как е в интернет. Повечето хора са само любопитни. Обаче 5-6 души са ме потърсили, понеже във всяка книга накрая съм си дал имейлите. Покълват трогателни и вечни приятелства! От предишните приятели, които уж много вярваха в холизациите, са останали малко. Само когато някому се случи нещастие или неприятност, се сеща за това и иска помощ. Така са устроени хората. Нали има поговорка в народа ни: "Когато някой се не дава да го познаеш, виж го къде ходи", а аз допълвам: "къде ходи в свободното си време, какво и кого харесва, с кого живее". Така различните "животни" се подушват с „животните" от своя вид, от своята степен на еволюция. И ***това*** *е добро, понеже все пак кипи живот, учат се уроци, не е мъртвило. Нали знаеш, че дори боговете слизат на земята, за да проверят своите вкусове и теории.*

2014, Април 27 06:07:32 до Р.Е. *Напоследък си мислих да те подсетя за едни думи на Учителя, и то изказвани неведнъж. Нали събирам всякакви мисли, срещам и изказвания за архитектурата и строителството, за къщите. Въпреки че салонът и домът Му на Изгрева са били нещо съвсем прилично за времето си, Той казва, че са му направили "кокошарник", понеже не са направили покрива от стъкло. А стъклото трябва да е кварцово, за да пропуск УВ-лъчите.*

---

[8] *Към 6.06.2017 г. – 193 020*

Мисля и по други въпроси - нали тук гледам градина. Тя е почти изцяло с плодни дървета, почти няма място за друго. Има едно място сравнително по-слънчево, него насадих с наземни неща. Но си мисля за под дърветата. Представям си панели с огледалца или станиоли, някакво подобно фолио, за да се въртят от вятъра и да просветляват сенките, да премахват и сянката на къщата. Мислех да увися на долните клони пак разни отразяващи неща. Не знам произвеждат ли се за масовия пазар стъкловлакна: ако се сложат от единия край най-горе на къщата и по дърветата, отдолу изходите им ще светят. Колко скъпи са светопроводите, пластични ли са, откъде можем да се снабдим? Някъде писаха за едни американски оранжерии, дело на бивши ракетни производители, които трябвало да пренасочат бизнеса си поради разоръжаването. Осигурили парниците си с изкуствен вятър и много силно осветление, май че беше хелиево, и почнали да произвеждат грамадна продукция.

БЛИЗОСТ (1934.03.04н пнс ПНС98:006) Един човек, който не вярва в това, в което ти вярваш, който не диша същия въздух, който ти дишаш, с него работа не можеш да вършиш, той не е за тебе. То е същото, както нуж-

*дата от Бога - **под думата „Бог“ аз подразбирам туй, без което не можеш**. Казвам на един човек: "Ти трябва да дишаш същия въздух, който аз дишам. Ако не го дишаш, между тебе и мене няма никаква връзка". Ще ми каже някой: „И без това може...“ - Не може! Има един свят на мисли и чувства, който е **необходим като въздуха**. Ако някой не мисли както аз мисля - не че аз измислям и му налагам нещо, - не може да има разбирателство помежду ни.*

КОМЕНТАР: Абсолютно фундаментално твърдение, аксиома за нуждата от така наречената Лична Космична Енергия, разковниче за разпознаване на сродните души на земята и от Вечността! Както знаем, едно от най-важните тела на човека и

*на всички същества с душа, без което животът би бил невъзможен, има **къс радиус** на обмяна и взаимодействие. Това е физическото ни тяло в широкия смисъл на думата. В широкия, понеже то не се изчерпва с видимата ни телесна форма. Физическият свят съдържа форми, енергии, чувства и конкретни мисли и изисква не само обмяна на веществата, но и **близка, контактна обмяна на съществата** в тия 4 сфери на Битието (вещество, поле, чувство и конкретна мисъл). А когато говорим за душата, тази потребност е **единият** й полюс; другият реализира обмяна с цялата вселена, с цялото Битие, независимо от разстоянията. Душата пулсира и може да става безкрайно малка и безкрайно голяма. Това тя прави ритмично, но във фазите на материализиране и смаляване изпитва нужда от близост и обмяна в **третото измерение**. Именно тук тестваме съществата за етерно, астрално и ментално привличане и съвместимост - съвременната биоритмология дори може да **изчислява** това. Наричат я "**био**ритмология", но тя не открива само биологически съвместимости и несъвместимости, а и емоционални и умствени. Физиката твърди, че атомът се строи отвътре-навънка - първо се образуват най-вътрешните електронни слоеве, започвайки от първия, както е при водорода ("аз и ти"), а по-външните слоеве и съответните химически елементи възникват по-късно. В Словото се казва, че без любовта към себе си (ядрото) и любовта към сродната душа (единственият ни спътник през Вечността, с когото горе сме едно) животът е невъзможен, т.е. няма живот. Ние си мислим, че живеем, но без вярност към себе си и без любов, това е само **съществование** - борба за оцеляване, изпълняване на задължения, физическа и духовна вегетация, преизпълнена с болки, въздишки и тъга. Мъчим се да строим атома си без първия електронен слой - **единствения** електрон. Без любимо семейство - следващия. Затова е тъй свеще-*

но Приставането, при което се откъсваш от всички заради Единствения. Същата мистерия важи и за братския живот и интимната ни връзка с Бога. Когато Бог е на земята като Господ, Богочеловек, Учител; когато е дошъл заедно с Ятото Си от вековете, те са нашият въздух, без който не можем. Ако сме разпознали сродните си души на земята и Водача на Ятото и ако ние сме именно от това Ято, а не от друго, необходима е ***максимална близост по вяра, чувства и физическа ситуация*** *-* ***един*** *дом,* ***един*** *квартал,* ***едно*** *малко селище. Ако някой не иска да диша един и същ въздух с нас, т.е.* ***да живее с нас****; да има сърдечна и идейна потребност от нас повече, отколкото с някой друг и всички останали; ако не иска да учи заедно с нас и да работим нещо заедно, той* ***не е нашият човек, не е за нас****, както казва по-горе Учителят. Ние имаме контакти и обменяме добри чувства и с по-далечни хора - това е необходимо и неизбежно. Обаче те са ни само познати и периферни приятели - интимните им ята са другаде, имат по-друга вяра и по-други интелектуални интереси, затова прекрасно оцеляват и без нас. Доколко е „прекрасно", това е друг въпрос, тъй като имаме сродни души, които са в плен на влечения и илюзии извън волята Божия за тях. Колкото и да ни е мъчно, връщането им в дома на Баща ни ще стане в други животи, когато опитът им ще е по-богат и вкусовете и теориите им отново ще се приближат към тия на истинското им Ято. Ще закопнеят да летят и гнездят с птици* ***от своя вид****, а не с други. Ще са научили, че* ***с други просто не се получава****, защото за тях ти си чужд, нежелан или не особено желан; жалък пред самомнението и идолите им и обикновено неправ ; тоест - „грозното патенце..."*

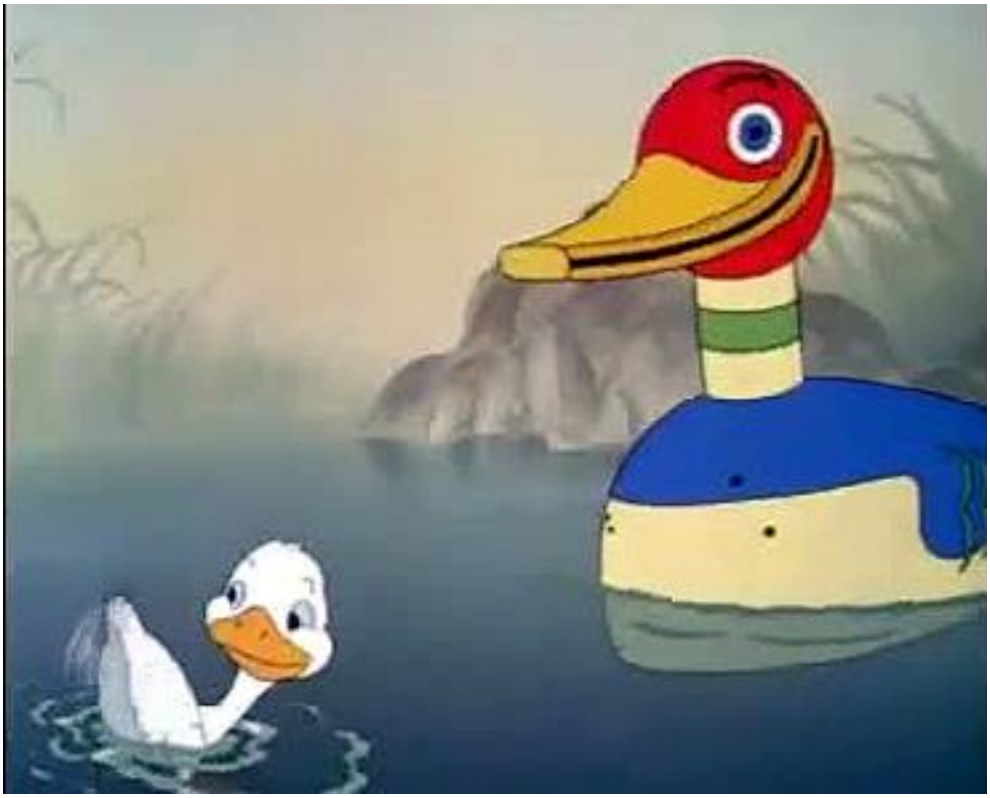

Сигурно помниш как то се опитваше да се сприятели с дървената патица и търсеше внимание и ласка от нея, но тя го удари с човка по главата и го потопи, понеже се клатеше по инерция...

2014, Април 29 11:02:33 от Б.Н. Любима тема са ми сродните души (и душите-близнаци). Те са нашата подкрепа, те са нашия актив, те са нашата любов... Но в духовния път от голямо значение са и другите души - "чуждите": тези, които трудно ги разбираме. Всъщост, чрез работата си с тях ние израстваме истински, чрез тях се извисяваме по-бързо... И ТЕ са божии същества, и В ТЯХ трябва да познаем Бога... Мислел съм си, че на един извисен етап от Пътя почти отпада значението на сродните ни души, защото ВСИЧКИ души ще ги възприемаме като сродни... Във ВСЯКА душа ще виждаме божествеността й, всички те ще са за нас част от Бога... Но този етап е твърде труден за постигане... Днес манията по сродните души много често е прикрита форма на егоизъм, на търсене на комфорт и удобства в духовния път, а духовният път е точно обратното на комфорта и удобството...

2014, Април 29 00:53:00 от Р.Е. Много ценна информация - животоопределяща - АКО СЕ ВСЛУША ЧОВЕК В СЕБЕ СИ. Да, така е. "Разбирането" е плод на общите принципи, мисли, ценности - общи идеи и дела. Благодаря :)

***2 Май 2014, 08:34 до Г.Л.** От днес нататък ще изпращам интересни неща само на няколко души - при които има отклик. Не се знае даже дали на останалите стотина души не досаждам с тия "бомбардировки"... Ти си един от тримата или четиримата, при които **има акустика**, и то не само на думи. Затова ти изпращам сега и един десерт - не всеки "яде" такова нещо:*

*СЪЖАЛЕНИЕ, ФАЛШИВО И ИСТИНСКО 1934.03.04н пнс ПНС98:019 За мене думата "съжаление", сама по себе си, е едно нищо. Аз не съжалявам човека теоретически. Ето какво разбирам: да го съжаля истински, значи да извадя и да му дам. А да му кажа "Много те съжалявам" и нищо не му дам, това какво е? "Съжалявам те" значи да бръкна в джоба си, да извадя 5–10–15 лева и да му ги дам. Не се питам колко има в себе си. **Това** е съжаление! А да кажеш "Аз много те съжалявам" и нищо да не му дадеш - то е **лъжа**. Съжалявам те, обуща нямаш – давам ти обуща. **Това** е съжаление! Гладен си, нахраня те, обед ти дам – **туй** е съжаление. А пък много да съ-*

жалявате и нищо не давате – това са фишеци. Никакво съжаление не е това!”

*КОМЕНТАР: В беседите на Учителя има още много примери и случаи, в които говори на тази тема. Нуждите на човешката душа да безброй, а горе ние всички сме едно. Давайки на едного, ние даваме и на себе си, и на още много същества. Ние самите често изпадаме в нужди от всякакъв вид и страдаме, че няма кой да ни помогне. Искаме помощ само от определено място, от определен човек - затова си заслужаваме участта. Народът казва: "Хвърли зад себе си, за да намериш пред себе си". Даването не се ограничава само до елементарните материални помощи. Имаме песен: "Давай, давай, **всичко** давай!". Пели сме я стотици и хиляди пъти, но това изречение минава през ушите ни механично. Пеем и тия думи: "Ти си ме, мамо, с **чисто** сърце родила: да обичам **всичко живо** в цялата вселена - туй животът е на рая". Казано е ясно - не само тук, но и в хиляди лекции и беседи. В няколко думи - шперцът към младостта и безсмъртието! Дава се **всичко на всички**, но не на кого и да е, **а само на живите** – съществата с искра от Бога. Това, именно, значи "сърце, чисто като кристал". Ние денонощно правим точно обратнотопо по всеки от тия пунктове. Не само че не даваме всичко на всички, но не го даваме и на едного; а когато му го даваме - той обикновено е без монада или с много задръстена монада и ни измъчва жестоко. Но и **това** е божествено, когато обичаме силно и когато човекът е с искра от Бога, макар и закъсал. Понякога обаче си мислим, че щом любовта и саможертвата са от Бога, значи си заслужава за един човек да дадем не само здравето и живота си, но и душата си. Нали това е любовта и приятелството, според Христос? Само че във всички оригинални и преводни версии на този стих от св.ап.Йоан една дума се съвпада без из-*

*ключение и тя е в **множествено** число: "Никой няма по-голяма любов от тази, щото да отдаде живота си и душата си за **приятелите** си" (15:13). В стотици лекции и беседи има стотици варианти на този закон, който тук даваме за пример само от едно място: "Голямото нещастие в света седи в това, че всеки иска да бъде **отделно** щастлив. Това е **невъзможно.**" (1934.07.22н хвх ПНС98:324).*

***2014, Май 2 11:32:47 от Г.Л.:** Приятелю, уникални са нещата, които изпращаш!... Продължавай в същия дух! Попаднах на интересна книга. Чета я в момента и много държа на твоето мнение за нея. Мисля, че много ще ти хареса! Авторът й е Дейвид Уилкок, "Спиралата на времето. Ключ към синхронността". А от този ученик на Юнг се оказва, че са преписвали повечето сценаристи на Холивуд.*

***2014, Май 2 18:42:51 от Г.П.:** Благодаря ти! Аз напоследък се бях доста депресирал. Пак имах желание да се замонаша или да избягам като отшелник в гората... Не знам дали не пускам някоя програма за саморазрушение, защото си представям често как там постя, докато умра. Точно в момента не съм на гребена на вълната на тези чувства, но много мислих напоследък в тази посока. Иначе чета нещата, които ми изпращаш, а споделяйки, те превръщам в личния ми психолог.. Тази ти роля не знам дали е подходяща, защото писанията ти имат много по-дълбок смисъл от това, което успявам да достигна.*

***2014, Май 2 18:47:03 от Х.С.:** Здравей! Това отдавна съм го мислила, че нито в личен, нито в обществен, социален аспект човек може да бъде щастлив, да "направи" нещо за себе си без ог-*

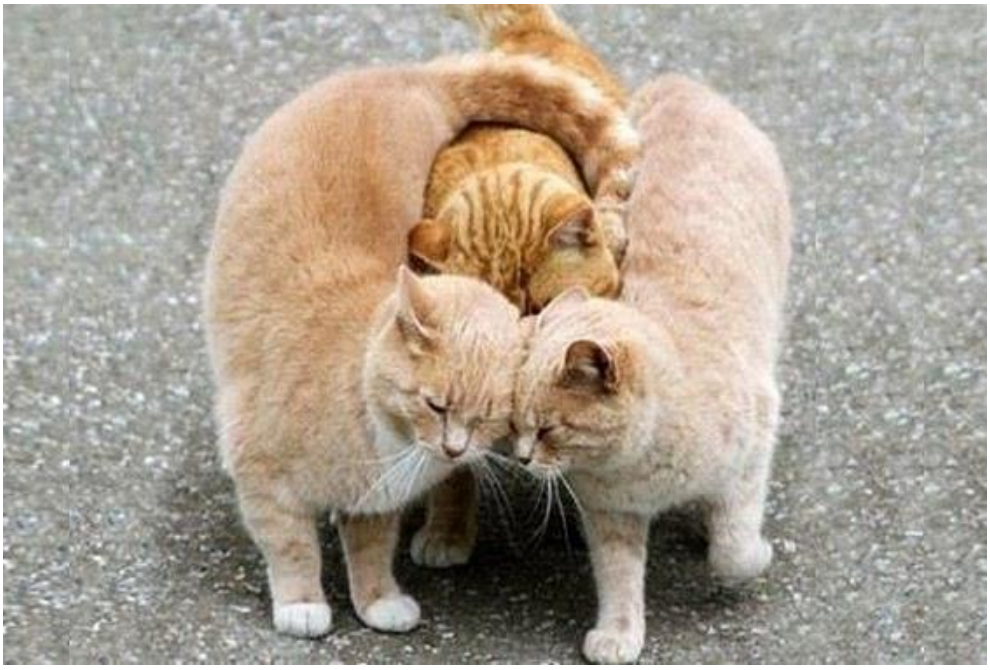

лед на другите, без ЗАЕДНОСТ с тях. Мисля, че оттам идват злините и бедите и в интимността, и в управлението и политиката, и в обществото, и в семействата, и навсякъде. Не че в крайна сметка можеш да отмениш себе си и своя път - напротив, трябва винаги да можеш да се завърнеш при себе си, да бъдеш себе си (макар да е най-трудното нещо), но да си опитал да създадеш заедността, да не си искал изключителността си, да си се отнасял към всеки съобразно честността към всички или съобразно една ЧИСТО разпозната воля на Бога. Благодаря ти! Благодаря!

2014, Май 4 13:22:12 от Г.Л.: ***Такива "бомбардировки" са истинско щастие! Подобно ежедневие като метод за излизане извън познатото дай всекиму, който е на такава честота. И двете ти писма ме улучват като по часовник - те са от онези, най-дълбоките... Благодаря!***

4.V.150 (2014)
Западна Рила

ЧОВЕШКИТЕ ВЪПЛЪЩЕНИЯ НА БОГА

(60 МИЛИАРДА КЪМ ЗЕМЯТА В ПЕТОТО ИЗМЕРЕНИЕ)

ПОРЕДИЦА "БЕЛИ ДОСИЕТА"

(ХОРА С ДУША)

Одри Хепбърн

(въплътен серафим от рубинен клас)

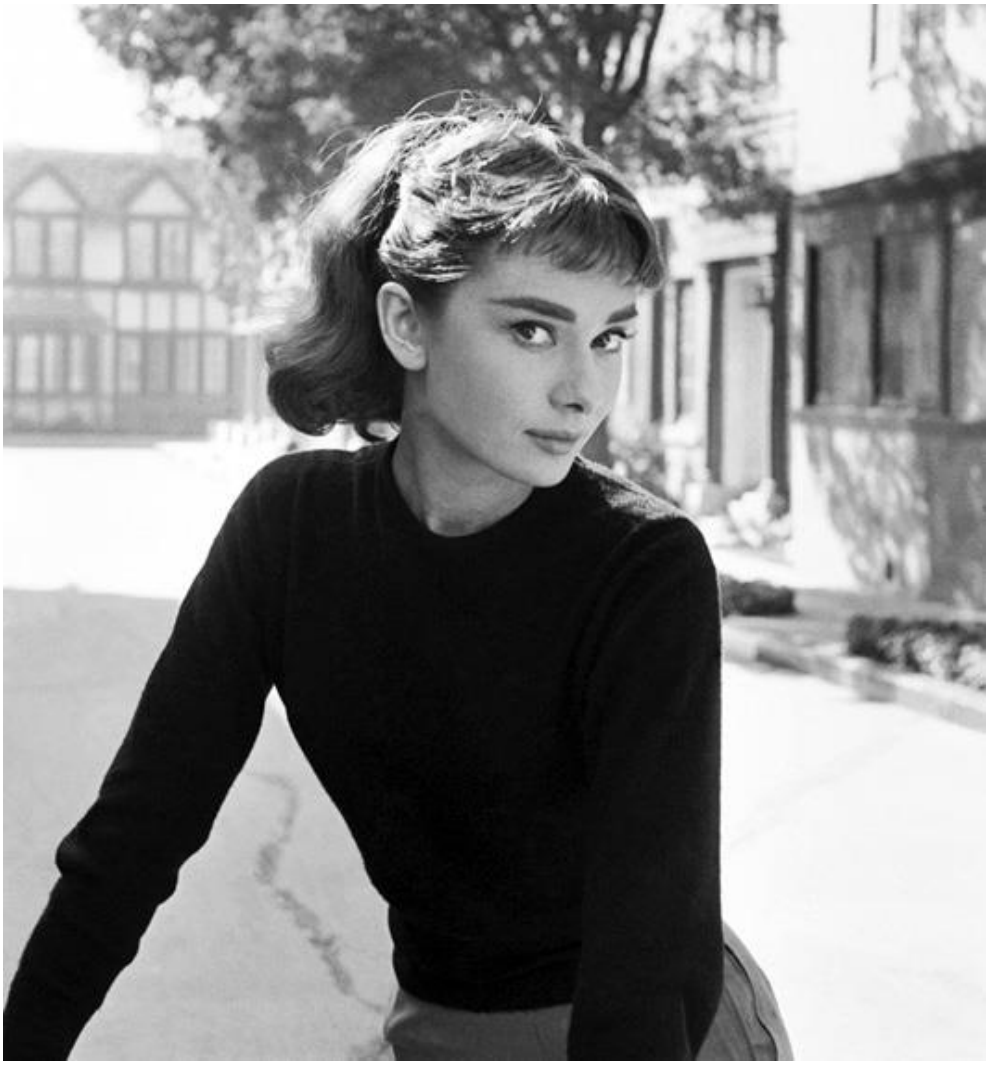

Този път ще си припомним още един ангел на земята, по случай рождения й ден днес - английската актриса Одри Хепбърн, родена в Белгия. Тя е считана за най-красивата жена на всички времена.

Като българи, ние имаме предимството да сверяваме часовника си с Едного, Който ни е хвърлил светлина по всички въпроси. За души като Одри Той е казал, че ако един ангел иска да се върне на небето, той непременно трябва да се влюби.

Друг път е казвал на учениците си, че би желал да имат много любовни романи. Това не е в противоречие с Учението Му, в него има всичко за всички.

Едно от твърденията в това Учение е, че няма нито един човек или ангел в цялата история на Битието, колкото и грешки да е правил, който да не е лично сам Бог на земята. Ние ежедневно се срещаме с въплъщенията на Бога като човек, без да подозираме това. Ето защо, не можем да не изпитаме любов и дълбоко уважение и към прекрасната Одри Хепбърн – може би наистина най-красивото лице на Бога на тази планета в женските Му въплъщения. Още съвсем малко й трябва във формата на ухото, за да избегне в бъдеще ямите, в които попадна през сегашния си живот.

*Допуснал е в случая да даде и поредния Си урок, както прави с всяко свое идване тук под формата на "обикновен човек". Един голям руски писател казва, че "обикновен човек няма". Необикновеното във всяко същество с дух и душа е именно **сам** Бог, **лично** Бог в една от безбройните Си форми във вселената. Обаче Бог има не само перфектна страна, но и една много странна, неразбираема за нас. Въплъщавайки се във всеки човек с душа без изключение, Той играе и ролята на несъвършен, грешен, невежа, за да изучаваме законите на живота и последствията от различните ангелски и човешки вкусове и теории. Така и Одри, поради едно малко несъвършенство във формата на ухото си и формата на носа си, колкото и да е красива, даде урок на човечеството откъде идва отклонението в някои случаи и как човек може да не остарее и да си отиде преждевременно - да остане съвършено млад, здрав и красив до 120-годишната си възраст и много повче. Това важи не само за нея, но и за всички нас. Всеки представя различен аспект на Божията красота и съвършенство, но и различни аспекти на отклонението, за да можем да се учим на живо.*

Грешките ни обаче, грешките на хората не може да са повод да разлюбим Бога, когато общуваме с Него в някоя от безбройните Му роли като човек, да престанем да Го обожаваме и уважаваме безкрайно. С благоговение и преклонение пред всеки човек с душа, ние всъщност проявяваме това към Този, Който се е маскирал зад тази форма. Когато се обръщаме към любимия, ние му казваме: "Благодаря ти за сладкото, но ти благодаря и за горчивото, тъй като то е ***твое****, а аз те обичам! Затова твоето горчиво е по-сладко за мен и от най-сладкото на който и да е друг човек, ангел или бог! Освен това, то ми дава възможност да проверявам постоянно себе си дали съм от хората с душа, тъй като горчивото от теб и връзките ти с други хора не ме карат да те обвиня, да те отпиша и повече никога да не те търся. А това значи, че още от първия миг моята обич към теб е била именно към тебе и към твоята душа, а не към мен самия."*

Многото любовни романи и грешки и на Одри Хепбърн и нейните скърби и страдания, както при почти всички артистични въплъщения на Бога, не отнемат нито за миг възхищението ни към нея, тъй като това е възхищение към самия Него.

Именно затова и точно в тази светлина вече ни звучат съвсем внятно думите от една знаменита реплика с обръщение към Бога в женски род: "Колко си красива, Господи!"

И наистина, ще минат векове, ние ще бъдем свидетели и участници именно в такива диалози. Героят ще казва на героинята нежно:

- .Обичам те, Господи, слушам Те, Господи, прав си Господи, благодаря ти, Господи за всичко, което преживях с Тебе и научих от Тебе!!

И героинята ще му отвръща със същото. На 120 или 1200 години, те ще изглеждат като на 20.

Защото ще са гравирали със златни букви в духа и сърцето си финала на една приказка на Бога от въплъщението му като Ханс Кристиан Андерсен. Продал дядото коня за кош гнили ябълки, а бабата му казала с щастлив възглас:

- Как? Какво каза? Не, сега аз трябва да те разцелувам - извикала бабата. — Мое мило, добро мъжленце! Чуй какво ще ти кажа. Тая сутрин ти тъкмо замина - и аз почнах да мисля с какво да те нагостя като се върнеш. Хубаво ще бъде да опържа яйца с лук, казах си. Яйца имаме, само лук липсваше. Отидох при жената на учителя - зная, че те имат всякакъв зеленчук, - но тя

е голяма скъперница. Помолих я да ми заеме малко лук, а тя: „Да ти заема ли? У нас в градината няма нищичко, няма дори и една гнила ябълка!“ Ето, сега аз мога да й предложа не една, не десет, а цял кош гнили ябълки! Ех, че смях ще падне, мое сладко мъжленце! — и тя целунала отново стареца по устните.

— Гледай ти какви чудеса! — извикали в един глас англичаните. — Работата отишла от зле на по-зле, а на тях все им весело... За такова чудо не ти е жал и пари да дадеш.

И те наброили на стареца четвърт крина жълтици, загдето бил получил целувки, вместо бой...

ТОВА е цялата приказка. Аз съм я слушал още когато бях дете. Сега и ти я чу и ще знаеш, че „каквото стори дядо — все е хубаво“.

Живот и вдъхновяващи изказвания на Одри Хепбърн

4 май 1929 - 20 януари 1993

Една от най-харизматичните, красиви и стилни икони на американското кино и до днес си остава неповторимата Одри Хепбърн.

Личният ѝ стил е отличителен белег на една епоха и истинско вдъхновение за милиони жени. Модна и филмова икона, Одри е вечна със своите думи, които подтикват толкова много жени да покажат истинската си красота.

Тя приличала на ангел, пратен от небесата, за да дарява любов. Блестящата кинопринцеса търсела много години мъжа, способен да оцени този дар. И никога не слушала доводите на разума.

Сякаш целият свят принадлежал на миниатюрната танцьорка с бездънни очи. Одри работела като фотомодел, играела и в едно шоу. Поканили за ревю и френския певец ***Марсел льо Бон****. Виждайки Одри, той си загубил ума - пишел ѝ любовни стихове, подарявал ѝ цветя. Трогателният младеж покорил сърцето на девойката:*

На едно парти тя се запознала с британския женкар и бизнесмен **Джеймс Хенсън**. Той умеел да ухажва красиво, а Хепбърн мечтаела за истинска любов... След тази вечер двамата почти не се разделяли. "Това беше любов от пръв поглед! - уверявала Одри. - Искаше ми се да зарежа професията си, за да съпровождам Джими навсякъде":

Разделяйки се с Хенсън, Одри отишла на

*снимките на филма "Сабрина". Там се запознала с актьора **Уилям Холдън**, в когото скоро се влюбила безумно. Той имал съпруга и две деца, но това не попречило на чувствата й.*

*Хепбърн подхождала идеално за ролята на принцеса Ана в "Римска ваканция", където за един ден се превръща в обикновено момиче. Целият вид на актрисата излъчвал аристократизъм. Но Одри имала и други качества – непосредственост, дружелюбие. Запознавайки се с партньора си във филма **Грегъри Пек**, тя невинно го целунала по бузата. И веднага тръгнали слухове за любовна връзка...*

*На една светска вечеря, Грегъри Пек я запознал с американския актьор **Мел Ферър**. Цяла вечер те говорили за творчеството и се разделили, уговаряйки се да играят заедно в някоя харесваща се и на двамата пиеса. Ферър удържал на обещанието си, намирайки за себе си и за Одри пиесата "Ундѝна". В началото на репетициите Хепбърн разбрала, че се е влюбила... Образованият Мел изглеждал надежден и сериозен. Романът на дъщерята й хвърлил майка й - баронесата - в ужас. **Мел Ферър** бил 12 години по-възрастен, три пъти женен и имал четири деца...*

- Аз съм се родила с огромна потребност от привързаност!" - повтаряла Одри.

След два аборта, Одри почти престанала да вярва, че някога ще стане майка. Често изпадала в отчаяние и Мел започнал да се уморява от депресиите й. Семейството било спасено от раждането на дългоочакваното бебе - сина им Шон.

*По време на снимките за филма "Двама на пътя", Хепбърн почувствала симпатия към актьора **Албърт Фини**. По всякакъв начин отричала слуховете за любовна връзка с него, но блестящите й от щастие очи говорели по-красноречиво от всякакви думи. Албърт накарал любимата си замалко да забрави вечно мърморещия си мъж...*

И... отново без ум...

След четиринадесет години брак, Одри и Мел решили да се разведат. Останала сама, Одри изпаднала в депресия. Силно отслабнала и изглеждала толкова уморена, че приятелите й я посъветвали да си вземе почивка. Такова чудовищно количество години само с една и съща физиономия наоколо няма как да не ни се отрази... Така казва и споменатият Българин в началото на разказа ни за този юбилей: "Няма по-голямо нещастие за човека от това, цял живот да му се метлярка една и съща физиономия пред очите".

*По време на пътуване по гръцките острови, Одри срещнала **Андреа Доти** - психиатър, специалист по женските стресове. Актрисата флиртувала с доктора, но не гледала на него като на сериозен почитател - Андреа бил девет години по-млад. Тя обаче не устояла на чара му, и следвайки отново повелята на сърцето си, безумно се хвърлила в обятията му. Естествено, новото влюбване мигом възвърнало младостта и красотата й, което личи от всичките й сърдечни романи, снимки и филми.*

Семейството на Доти изпаднало в ужас, научавайки за романа на 30-годишното им "момченце" с актрисата. Но Одри, гостувайки им на Коледа, покорила богатите аристократи. Те също й харесали. След сватбата, Одри и Андреа отишли в Италия. Той бил нежен, сприятелил се с Шон, но скоро плъзнали слухове за неговата невярност. Бракът не променил навиците на темпераментния италианец...

След раждането на сина си Лука, когото бута тука в количката, Одри задълго оставила работата. Разбирала, че бракът й е обречен, но самотата я плашела. Затваряла си очите за изневерите на съпруга си, надявайки се да спаси семейството си.

След няколко години без киното, Хепбърн се върнала на екрана. Все по-често напускала дома си, а след като Андреа едва не бил отвлечен в Рим, се зарекла да не се появява в Италия и заминала за Швейцария, която винаги й служела като сигурно убежище.

Разделяйки се с Андреа, Одри се хвърлила да спасява кариерата си. Но времената се били променили, киноиндустри-

*ята имала нужда от нови героини и актрисата **чувствала** това. На 60 години тя изиграла последната си роля - на ангела във филма на Стивън Спилбърг "Винаги". Неизбежно е един ангел да не играе себе си, когато има възможност да си избира ролите.*

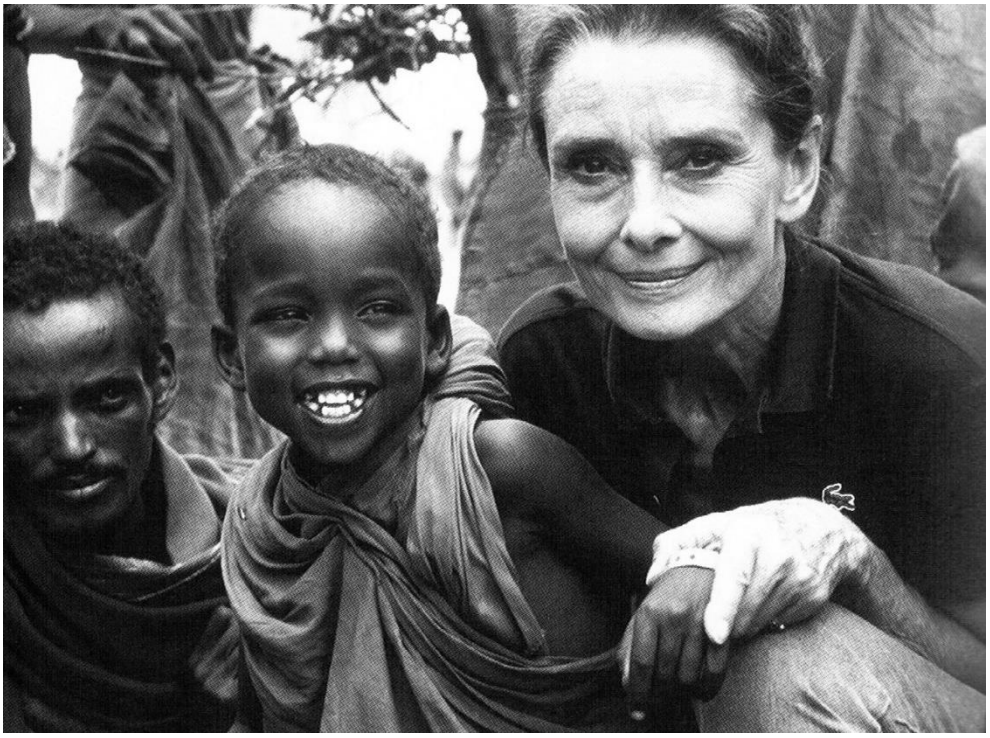

Сбогувайки се с киното, Хепбърн се заела с благотворителност. Отново легитимация на въплътен ангел, на серафим, илухим, елохим. Същите снимки виждаме и с елохима Алберт Швайцер, и с още много въплъщения на Бога на земята.

.

*Тя почти се примирила със самотата... Но веднъж, на вечеря у приятели, се запознала с актьора **Робърт Уолдърс**. Той тежко преживявал смъртта на съпругата си, актрисата Мърл Оберон. Одри също тъгувала.*

Робърт се увлякъл по нея веднага, а тя сметнала, че е намерила страхотен приятел. Влюбвала се постепенно, свиквайки с неговото постоянно присъствие, с умните му съвети, с нежността му.

Хепбърн представила Боби на майка си и - о, чудо! – баронесата за първи път одобрила избора й. Майка с душа разпознава първа истинския партньор за детето си и се съпротивлява на всички други. "Любовта се оказа за мен напълно

неочаквана - признавала Одри. - Чувството ме навести, когато вече се бях отчаяла да намеря своя истински мъж!"

Одри и Робърт живели щастливо девет години. Приличали си много - доброжелателни, спокойни, обожаващи цветята и дългите разговори. Когато станало ясно, че любимата му е нелечимо болна, Боби както можел я отвличал от мисълта за смъртта.

Напускайки този свят, великата актриса благодарила на съдбата за срещата с човека, за когото била мечтала от млада. За човека, който не престанал да я обича дори когато

сърцето на крехкия ангел от света на киното спряло да бие за този й живот.

Така става, *когато един серафим, обречен да се влюбва непрестанно, най-после се спре на любим с възможно най-сияйна монада, който осветява цялата вселена. Нали серафимната йерархия единствена прониква едновременно и духовния, и божествения свят и поддържа с чувствата си мирозданието да не рухне? Така или иначе, пряката връзка на любовните същества с Бога рано или късно ги пробужда за човека, който им е определен и с когото са свързани от Вечността.*

*Началните думи тука "**така става**" имат двойно значение. От една страна, спирайки се до края на живота си на **един** възлюбен по най-високата съвместимост и най-високия идеал, серафимът има шанс да възкръсне в **илухим** – **божествено** същество. От друга страна обаче, с това той приближава сетния си час на дадена планета, тъй като, според законите на Битието, човек трябва да се влюбва в нов обект все-*

ки ден, както всеки ръководител на дадено общество, ако има душа, трябва да ползва мандат само един ден или максимум едно денонощие, ако не иска да умре. Ние всички си отиваме от гангрените на амбициите си или ***предозиране на розовото:***

http://www.neobyatnotogovori.com/?idpub=1306&book=38

На снимката й розовото стои перфектно, но ако това предозиране е сърдечно и е за повече от едно денонощие, за някои същества то е бързо или бавно самоубийство, истинска трагедия. Обаче кое възкресение до този момент не е минавало през Голгота? За сметка на това, когато серафимът стане илухим, се изпълняват думите на Бога, т.е. Христос, казани във въплъщението Му в Емануил Сведенборг: в Битието има двойки, които са в божествена брачна любов през цялата Вечност и не им е необходим отвънка никой друг. Пълнотата на щастието им е абсолютна, тъй като всички съ-

щества и вселени са вътре в тях. А че над тях има елохими и зелохими - това вече е друг въпрос, който се изяснява в Словото.

Ето мъжете на Одри Хепбърн в този й живот – поне тия, които е успяло да идентифицира обществото...

Марсел льо Бон, Джеймс Хенсън, Уилям Холдън, Грегъри Пек

Мел Ферър, Албърт Фини, Андреа Доти, Робърт Уолдърс

Ако питате църквата, тя ще е на мнение, че тази грешница ще се пържи вечно в ада. Но не се знае дали вече от отдавна Одри Хепбърн не е някъде по върховете на рая и даже още по-нависоко. Всеки от мъжете й е с душа, с монада, а Грегъри и Робърт са с нещо много повче от монада.

Разгледайте всички достъпни снимки в интернет на избраниците на Одри Хепбърн или поне на най-важните мъже в живота й, които виждате тука и видяхте по-горе. Има ли някой непървокласен? Тя е ***рубинен*** *серафим, друго ни й е възможно. Съществуват и други представители на тази най-висока духовна йерархия - океански, изворни, речни, блатни и даже*

"помийни" серафими... Съществата, за които те се жертват, почти никога не отговарят на журналните представи и често са много окаяни, но често са и по-напред в еволюцията, понеже са си избрали по-обикновен костюм от гардероба на вселената. При водните разновидности на серафимното царство естетическият егоизъм не е на първо място, макар и да копнеят за красота с цялата сила и мощ на душата си и често се отчайват до смърт от липсата ѝ. При тях обаче ухото стои малко по-ниско на главата, горе е оформено по друг начин, а и Камперовият ъгъл и формата на темето им са по-различни.

Отворихте ли вече "Предозиране на розовото"?...

Ето какво казва великата Одри:

*"**Вярвам в розовото!** Вярвам, че смехът е най-добрият начин за горене на калории. Вярвам в целувките, в **многото** целувки! Вярвам в това да бъдеш силен, когато нищо не е наред. Вярвам, че щастливите момичета са най-красивите момичета. Вярвам, че утре е нов ден и вярвам в чудеса."*

"За красиви очи търси доброто в другите; за красиви устни изричай само мили думи; а за хубава стойка върви с мисълта, че никога не си сама..."

"Красотата на жената не е в лицето, истинската красота на жената е отразена в душата ѝ. Тя е грижата, която тя дава с любов; страстта, с която го прави. Красотата на жената расте с отминаващите години."

"Красотата на жената се вижда в очите ѝ, това е вратата към сърцето ѝ - там, където живее любовта."

"С годините ще откриеш, че имаш две ръце – една за да помагаш на себе си; и втора - за да помагаш на другите."

"Най-важното нещо е да се наслаждаваш на живота си - да бъдеш щастлив. Само това има значение!"

"Обичам хората, които ме карат да се смея. Мисля, че това е нещо, което харесвам най-много - да се смея. Смехът лекува много болести. Може би е най-важното нещо у човека."

"Веднъж чух една мисъл: „Щастието е здраве и понякога е много кратко“. Иска ми се да го бях измислила аз, защото е много вярно."

"Никога не съм виждала себе си като икона. Каквото е в главите на другите хора, със сигурност не е в моята. Аз просто си върша работата."

"Родена съм с огромната нужда да бъда обичана и ужасното желание да раздавам любов."

"Ако трябва да съм честна, ще призная, че все още чета приказки. Харесват ми повече от всички останали четива.”

И така, мила Одри, да погледнем по случай рождения ти ден небомига ти:

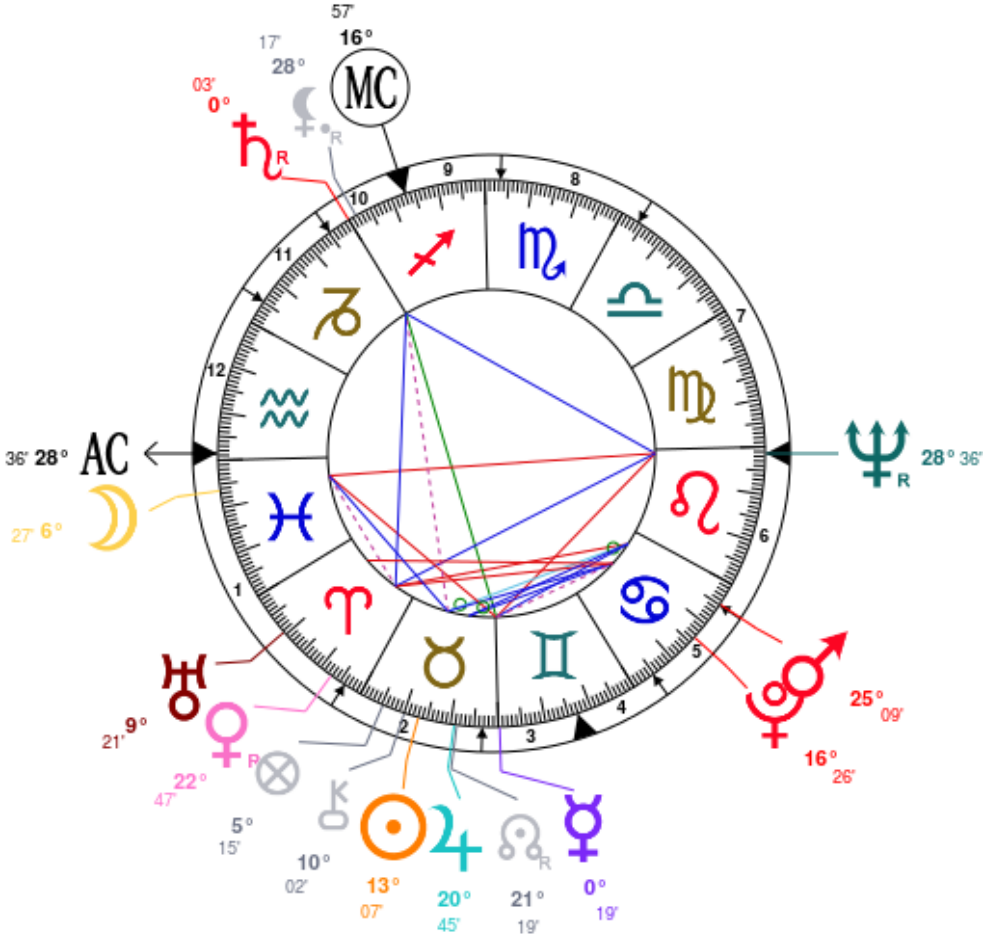

- Говори ли ви нещо това, че всичките й планети без Сатурн са под хоризонта? Може ли да бъде вятърничева при това положение? - Какво ще кажете за доминанта Нептун в Лъва (рубинните серафими), точно на върха на седми дом? Рубинна янтрїнка познаваме, но рубинен серафим е нещо още по-рядко.

- Защо не е дебела, след като Луната й е в Риби в първи дом? А съвпадът на Слънцето й с Юпитер в Телеца във втори дом какво дава? Уран и Венера в Овена какво дават? И какво Марс и Плутон в Пети дом в Рака?

Да погледнем какво казват Сабианските сивмволи и великият Дейн Рудиар, колкото и той да е сложен и абстрактен:

НЕПТУН Е АСТРОДОМИНАНТАТА Й - ЛЮБОВ КЪМ ВСИЧКИ И ТОТАЛНА НЕВЪЗМОЖНОСТ ДА СЕ СЪПРОТИВИ НА ЛЮБОВТА

Фаза 149 (29° от Лъв). От вълните на океана се повява русалка, готова да се прероди в човешка форма.

Ключ: стадий, в който интензивната чувствена интуиция, издигаща се от безсъзнателното, е вече почти готова да се превърне в съзнателна мисъл.

Русалката персонифицира стадий на осъзнаването, едва започнал да се отделя от вечно подвижния и неуловим океан на колективното Безсъзнателно, но вече наполовина формулиран от съзнателния ум. Всеки творец - мислител или артист – е изпитал особения микс от приповдигнатост и вълнение, типични за този стадий. Дали спонтанното чувство ще се удави, ако се върне назад в безсъзнателното – или непонятният импулс ще избие навън и ще изпита потребност да се въплъти в ясно осъзнаване или в някаква конкретна художествена форма? Този градус на Лъва ни разкрива, че пламъкът на желанието за ясна реализация и утойчива форма има шанс да подхрани корените на един брилянтен начин на самоизява. Безсъзнателната

енергия на този архетип става съзнателна в самия творец, чрез когото Космическата Любов търси осезаема проява в ЧОВЕШКАТА любов... Цялата дочовешка Вселена се стреми към ЧОВЕШКИЯ стадий на ясното и устойчиво осъзнаване! Този велик еволюционен стремеж, тази вулканична жажда за истински и конкретен живот със всичка сила се изразява в символа с русалката, копнееща за човешко въплъщение – жаждата за устойчива форма и утойчивост.

*Да не забравяме, че Нептун е устойчив в **любовта**, а не в обвързването!*

СЛЪНЦЕ - ОТ КАКВО ЖИВЕЕ ОДРИ И С КАКВО ДАВА ЖИВОТ НА ДРУГИТЕ:

Фаза 44 (14° от Телец). Деца играят на брега, а една молюска пълзи по края на водата.

Ключ: възвръщане към простите радости на живота за обновяване на жизнените сили. Тази донякъде двусмислена картина показва как могат в индивидуализирания ум да се съчетаят разнородни действия. Съзнанието на социализирания човек действа на две нива, при тясно взаимодействие на ума с това, което става в несъзнателната му сфера (морето). Естествените импулси са наполовина съзнателни, наполовина несъзнателни - на границата на мокрия пясък, отчасти заливан с

плитки вълни. Децата в това време играят игри, изискващи социокултурно въображение. Тежко натоваренят носач трябва да си разрешава понякога като детето да отпуска несъзнателните, но естествени импулси. Поне от време на време, за да възстановява силите си. Човек не трябва да се претоварва. Призивът на този стадий е да бъдем в тесен контакт с природните енергии и простите удоволствия, верни на девиза „Живей - и дай и на другите да живеят".

МЕРКУРИЙ В IV ДОМ В БЛИЗНАЦИ: ВСЕОТДАЙНА ИНТИМНА ЛЮБОВ, ПРОЯВЕНА С ГОЛЯМА МОБИЛНОСТ И КОМУНИКАТИВНОСТ:

Фаза 61 (1° от Близнаци). Лодка със стъклено дъно, през което се виждат чудесата на морското дъно.

Ключ: откриване на подсъзнателни енергии и глъбинни психически структури.

В относителната безопасност на "лодката", индивидът може да се научи да осъзнава скритите съдържания на човешкото колективно Несъзнавано, но само ако тази лодка, т.е. егото му има прозрачно дъно. Съзнателният ум трябва поне малко да почне да вижда общочовешкото. На този етап не може да се очаква човек да стане напълно открехнат за него, той все още има псхически задръжки, обаче започва да проумява какво става навън в широкия свят. Ето защо, в този първи

стадий на осъзнаане може да се говори предимно за ВИЖДАНЕ на външния свят, но не и за самовпускане в него. И все пак, това е голямо откритие за личността, която вече е способна да се изумява от гледката, която за пръв път й се разкрива: „Ах, преди аз нямах и грам понятие, че съществува такова нещо! Толкова е възхитително и прекрасно!"

– Тук сабианският символ и Дейн Рудиар илюстрират съвършено едно немалко количество хора от типа на Одри Хепбърн, предимно жени, които вече добиват ясновидство за начина на живот в Свободната Вселена, но не смеят да се впуснат смело в него. Това е, защото все още са обсебени от илюзии за нормалността и нравствеността на човешкия брак и от паразита на чувството за дълг към егоисти. Те упорито си представят, че в брака може да се удовлетвори викът на душата. Женят се последователно за цели серии от съпрузи и всеки път правят честни, героични опити за обзавеждане и стабилизиране на поредната лична подводница, защитена и от общественото мнение. Като смени местожителството си и плати на попа, съвестта на такъв човек за известно време няма никакъв проблем... Обаче такива богати психики с вече проглеждащо подсъзнание и свръхсъзнание почват редовно да изпадат в неуправляеми делириуми от илюзии за личен оазис, прекъсвани от поредното влюбване в нещо друго и някой друг навън, и взривната потребност от приключения, риск и свобода. Това постоянно дава на късо в сърцето им, искрата на Божественото хронично изпепелява нравствения апарат на цитатите и задръжките в кората на мозъка им. Един ден виждаме касавеца или красавицата изведнъж рухнали за няколко години и все още пържещи се болезнено в маслата на „съвестта" и терзанията за Истина, Свобода и Любов със всичка сила.

Тук ще предам по памет почти автентично няколко изказвания на Учителя Беинса Дуно от различни беседи, обединявайки ги на едно място:

ВИЕ КАКВО СИ МИСЛИТЕ, КАК СИ ПРЕДСТАВЯТЕ ВАШАТА ЧОВЕШКА ВЯРНОСТ И ПРЕДАНОСТ КЪМ НЯКОЙ СМЪРТЕН В ЕДНО ПРЕРАЖДАНЕ, СЛЕД КАТО В СЛЕДВАЩОТО И ПО-СЛЕДВАЩОТО И ВЪВ ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ ВСЕКИ ПЪТ СЕ ЖЕНИТЕ ЗА РАЗЛИЧНИ ХОРА?... ДА НЕ МИСЛИТЕ, ЧЕ ЗА БОГ НЕ Е ВСЕ ЕДНО ДАЛИ ГИ СМЕНЯТЕ ЗА 50 ИЛИ ЗА 500 ГОДИНИ? ТАКА ЧЕ ВЪОБЩЕ НЕ СИ ВЪОБРАЯВАЙТЕ, ЧЕ СТЕ „МОРАЛНИ" И „НРАВСТВЕНИ", АКО В ЕДИН ЖИВОТ СТЕ БИЛИ САМО С ЕДИН ЧОВЕК, ОСОБЕНО АКО И ДВАМАТА НЕ СТЕ ЖИВЕЛИ ЧИСТО И ХАРМОНИЧНО. ОЩЕ ПОВЕЧЕ, ЧЕ СПОРЕД КОСМИЧНИЯ ЗАКОН, АКО СТЕ ЖИВЕЛИ С НЯКОГО ДОРИ ПОЛОВИН ВЕК В ПЪЛНО РАЗБИРАТЕЛСТВО, НО НЕ СТЕ БИЛИ СВЪРЗАНИ С БОГА И ОТ БОГА И С ЯТАТА МУ, ВИЕ ПОВЕЧЕ НИКОГА НЯМА ДА СЕ СРЕЩНЕТЕ ПРЕЗ ВЕЧНОСТТА!

*СЕВЕРЕН ЛУНЕН ВЪЗЕЛ В ТЕЛЕЦА в Трети дом: откриване на конкретните сродни души от родното ято и заживяване с тях в неразривно братство – **ето** задачата на това нейно прераждане, за да направи крачка напред в еволюцията си.*

Фаза 52 (22° от Телеца). Бял гълъб, летящ над вълнуващи се води.

Ключ: духовно вдъхновение, обхващащо индивида след преодоляването на всяка криза. Тук ние виждаме и символа на ръководството. Гълъбът над водите ни напомня историята с Ной и дъгата. Ной е посрещнал мъжествено своята лична криза и кризата на човечеството, подчинявайки се напълно на божествените повеления. Когато изпитанието приключило, той получил знамението с гълъба. Това е знамение на Светия Дух, възвестяващ един нов Промисъл. Тази символична сцена може да бъде отнесена кам един личен кризис, причинен от емоционален трус или нахлуване на безсъзнателни сили и импулси в съзнанието, стига да е правилно посрещнат и преработен. Това обаче не се дължи на някаква култура или теории, а е ритъмът на космични, предопределени от БОГА цикли, увенчани в заключителния си акорд с един жив и конкретно значим символ – НАГРАДА ЗА ВЕРНИЯ.

Както казахме – верният на ЛЮБОВТА, а не на обекта.

ЮЖНИЯТ Й ВЪЗЕЛ Е В ДЕВЕТИ ДОМ В СКОРПИОНА - *Талантите и мотивите й от миналото като ярко изявена в света в предишните прераждания, сега трябва да са й само средство, но не и цел и начин на живот - инак ще я погълнат. Символът на 22 градус е* ***защита на природата****.*

Ако след работа тя не се прибира при СВОИТЕ СИ, има опасност някой външен да я уцели и нарани, както се случи в сегашния й живот. Белият гълъб над вълните оцелява, само защото все пак следи Водача и обикновено е плътно с Ятото - САМО С НЕГО лети и гнезди всякога. Освобождаването на агресивните групови мъжки инстинкти, както вижда този градус Дейн Ръдиар, е крайно опасно за белия гълъб, макар и ловът да е нещо като клапан за изпускане на пàрата, която инак може да взриви котела или да подтикне към война.

*За **Марсел льо Бон** засега не може да се каже нищо, понеже почти няма данни за него в интернет, освен че е роден в Белгия през 1936 г. Въпреки че са се омесили в пикантните сосове на кабаретата (едно от заглавията там е за един скеч, който двамата са пели танцували цели 433 пъти...), любовта им изглежда чиста и като че ли са*

сродни души.

*Индустриалецът **Джеймс Хенсън (James Edward, Baron Hanson)** е по-известен - роден е в Англия на 20 януари 1922 г. Една година е бил с Одри. Имат тригон между асцендентите, неговият Меркурий квадратира Слънцето й, Венерата му прави квадрат с Нейната Венера и опозиция с нейния Марс, неговият Юпитер квадратира нейния Плутон, Сатурн му е в опозиция с нейния Уран. Луната й е в точен съвпад с неговия Уран, Слънцето й квадратира неговия Нептун - и т.н. Ако Одри имаше понятие от астрология, би си направила изводите, че са се привлекли само по две линии - почти всичко останало са „нерегулирани кръстовища и червени светофари".*

.

Исках за изчерпателност да я сравня астрологически и с другите й мъже, но в момента едно пиленце ме спира и казва:

*"Хайде, стига толкова, не си губѝ повече времето! Ще ти го кажа и без астрология: измежду осемте, за които знаеш, Бог й бе определил възможности за щастие само с Грегъри и Робърт. С първия можеха да бъдат **абсолютно** щастливи, ако не бяха се разминали, а с втория все пак се получи сносно. Така е, когато човек слуша сърцето си."*

В този миг позвъня телефонът за аварийна ситуация и тръгнах веднага да гоня рейса. Като се върнах, поисках разрешение да довърша расъжденията си с няколко думи за споменатите двама мъже на Одри - и се разреши. Не че ще има

наказание, но ако човек пита и слуша, ще мине по преките пътища.

Лично на мене най-много ми се искаше Богиня Одри да се бе съединила завинаги с Бог Грегъри Пек... За разлика от Джеймс с 4 квадратури и 2 опозиции към нея и само 1 съвпад и 1 тригон, те имат 4 важни съвпада в синастрията си и 4 хармонични аспекта, срещу 4 проблемни (учебни, еволюционни).

"Давам" я с уговорки и на първата й любов - лиричния Марсел - и на симпатягата Албърт Фини, когото запомнихме с много смях и добро чувство от "Раждането на Майло" в ролята на дядо му, който бе пуснат от горния свят на земята заедно с него, за да го кандърдиса да се роди... И успя...

Фактът обаче, че Одри е намерила пълното щастие на склона на годините си с ***Робърт Уолдърс*** *се подчертава и от уникалната им синастрия:* ***16 хармонични аспекта срещу са-***

***мо един негативен**! Ако въобще е негативен, тъй като опозицията е всъщност **диаметърът**, а той единствен минава през Центъра – **Двете Сродни Души**! Това, че една година след смъртта й той си намира нова любима и след година още една, не може да затъмни с нищо тази голяма и изключителна любов. Още две въплъщения на Бога за един артист са нищо пред нейните минимум 7 до този момент, плюс стотиците хиляди горещо влюбени в нея във въплъщението на Бога като богинята "**Благородна Сила" (Audrey), „Пламтящата от Щастие изгора" (Hepburn)**. Това е нашият свободен превод само по звучене на фамилното й име, въпреки че на англо-шотландски буквално значело "могила"... Но означава и "хълм", затова ние ще вземем **това** му значение: **"Хълм на Благородната Сила"...** Дават и друг превод на Hepburn: **"Възвишение до вода".** Идеалното съчетание на **Духа и Водата** - на **Духа и Чувството**, от които се раждат децата на Бога:*

***"Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Царство Божие."** (Йоан 3:5).*

2014.05.05 18:35 от Х.С.: ***Здравей, В. Не знаех, че Одри се приема за най-красивото въплъщение на Бога в женски образ, но си е съвсем основателно. Много е красива, колко нежна е била!***

2014.05.05 21:39 от Х.С: ***Много нежно и силно, дълбоко и отвисоко е написано това за Одри! Все едно тя няколко пъти се е приземявала и излитала с нейните мъже. Защо ли обаче се е разминала с Грегъри Пек? Може би не си се довлюбил в един - и вече се влюбваш в друг... Диалектично е. От една страна, може и така - да преминаваш от любов към любов, да си един все влюбващ се, да си пътуващ и неостаряващ; може би си вечен, но имаш ли време да го осъзнаеш? От друга страна, да потънеш в дълбокото, доколкото може, е да забавиш, да спреш времето, да погледнеш невремевостта. Но тогава може би остаряваш, защото си спрял времето... Или оставаш млад (ставаш вечен), но нямаш време да го разбереш; или достигаш младостта и вечността, но нямаш време да го изживееш. Или е съвсем друго?...***

2014, Май 5 22:55:21 от Х.С: ***Отново здравей! Прочетох няколко осияния от "Необятното говори" Там, в словото за Словометрията, отново ще се върна, че е сложно и трябва сериозно вникване при четенето, ама като не съм филолог, не знам докъде ще разбера. Но се радвам, че те видях и разпознах - точно си ти, при цялата "вихровост"... Боже, Боже! Четох и за серафимите, херувимите, алохимите и елохимите. Аз май съм по линията, която се спуска от илухимите... Може би и нещо мъничко различно...***

2014.05.06 12:40 до Х.С *Много е вълнуващо, че сме в такъв душевен и духовен диалог с тебе - с други нямам точно такива преживявания. Все още не съм ни направил синастрия на хороскопите, да видя и оттам откъде идва това.*

Много дълбоки ти са разсъжденията и за артистката Одри. Тук искам да кажа, че подмладяването, щастието, здра-

*вето и красотата на хората от нейния вид и на серафимите въобще, както и на така нареченитe "хостонни" хора, души и ангели и на божествата "алохими" произтичат именно от постоянната смяна на съществата, в които се влюбват и с които преживяват любовта. В това те не са виновни, такова им е **естеството**. Греховете и грешките им произтичат не от това, а от "каращисването" със същества от по-ниска еволюция или крайно различна, с която имат голяма или пълна несъвместимост. Не разбират това и се стига до празни надежди, неизпълними очаквания, конфликти, въздишки, травми, обвинения или перманентно преглъщане на мъката до сълзи и скърб и накрая до рухване. Това обаче не сваля от съкровищницата на Любовта часовете и миговете, когато тя е била преживяна **взаимно, честно, силно и искрено** - дори и с **такива** партньори. Някъде се казваше, че някои хора са живели истински, сумарно само няколко дни или часа през целия си живот. Обратно - "сумарно" щастие 100 или близо до 100% е възможно и се получава, само когато едно същество е от илухимна или херувимна еволюция като тебе и е попаднало на любим по волята Божия от **своя** клас или **своята** йерархия; а най-добре - на сродната си душа от Вечността или от Веригата сродни души - от космично й Ято. Единствения срещаме на земята само веднъж на 40 прераждания. Така е било досега, но се твърди че днес, в "скончанието на века", това става много по-често, почти постоянно, понеже вече се връщаме в Бога. А това възвръщане, макар и в голямо ято, става **по двама** - с този, с който сме излезли някога заедно от Бога. В този смисъл, за тази категория същества грешка и грях е всяко отклонение от вътрешния усет и вътрешния идеал на душата - заблудите и компромисите ни в търсенето на **единствения**. Ако сме от този тип, ние не сме виновни, че не искаме и не можем да правим интимни обмени с когото и да е. Все пак си*

"набелязваме" (или то самичко си се получава) много достоен човек с високи качества и който ни привлича като магнит.

*Драмите обаче се получават при крайното различие в йерархиите или в еволюцията на същества – поради **преобладаващата** несъвместимост. За такива случаи Емануил Сведенборг казва, че обмяната на души или ангели от различни йерархии е невъзможна или предизвиква взривове, отравяния, задушаване на сърцето в една среда, в която то не може да диша.*

*Но когато срещата е **кардинална** - в **кардинално** преражданe, - по волята Божия и с любим от **нашата** йерархия, получава се това, за което Сведенборг пише в главата си за браковете на небето. Такива бракове и на земята са абсолютно щастливи и водят до вечна младост, радост, красота и безсмъртие именно поради това, че двамата са от **един** космически вид, от **едно** ято, в което представите за любов, мъдрост, истина, добро, правда, съвършенство и пр. са напълно идентични - или подобни в най-висока степен.*

Та в този смисъл, на мене ми се искаше Одри и Грегори Пек да са именно такава двойка и на земята, а не само на небето, обаче явно това не им е било дадено в този живот - или по-скоро не са го осъзнали. За мен богове и ангели на земята са и перфектни актьори като Чарли Чаплин, Деми Мур, Кевин Костнър, Алек Болдуин и Джеф Голдблъм (и тримата от йерархията на Грегъри Пек), Мерилин (и тя е с душа!), Мерил Стрийп, Робин Уилямс, Никол Кидман, Мел Гибсън, Джоди Фостър, Еди Мърфи, Кейт Уинсли, Том Хенкс, Мишел Пфайфър, Марлон Брандо, Мег Райън, Шарук Кхан, Шърли Маклейн, Ричард Гиър, Киану Риивс, Харисън Форд, Робърт Редфорд, Кевин Спейси, Джон Траволта, Морган Фриймън, Леонардо ди Каприо, Ал Пачино, Антъни Хопкинс и Брад Пит (поне заради Meet Joe Black), Джони Деп (поне заради "Новият Дон Жуан", но не и за пиратските му издънки заради пари), Дъстин Хофман, Силвестър, (колкото и да ни е чудно), Джон Гудмън, Майкъл Дънкан - и т.н.

Това изреждане от моя страна в никой случай не изчерпва всички актьори с душа, с монада, които харесвам, при това тук се спрях само на американските. Нито ми е това задачата, нито съм изгледал всички филми, но гарантирам за тия, които са ми познати.

Думата ми беше защо най-големите красавци и красавици измежду тях са имали и имат интимни романи с куп хора без душа или крайно задръстена монада, или от крайно различна, несъвместима еволюция. Дължи се не само на Стария Адам и Старата Ева в тях, които се изкушават от ада, но и по още поне две причини: несъвършенството ни, поради което трябва да ни сблъскват с нашите противоположности, за да търсим диалектичен синтез или пък да изработим отвращение към такива за през цялата вечност, ако те са били без душа. И уроци за рендосване на гордостта, студенината, егоизма,

фикциите, наивността, тщеславието, меркантилността, вкуса и т.н. И - естествено - заради навика ни да се разминаваме с по-съвършените заради вторачване в по-несъвършени, приемайки това за наше право, за наше естество, за любов, морал и пр. А Природата желае да създаваме видими и невидими деца ***с монада и с възможно най-висока еволюция****.*

Да, когато не идват физически деца при най-свещения акт, непременно извикваме и раждаме невидими с просто око същества - от рая, чистилището или от ада, в зависимост от това, кого сме допуснали до себе си. В крайна сметка се оказваме перманентни мазохисти, които уж искат щастие, но го търсят там, където го няма, а са слепи за случаите със златно покритие. И най-странното поведение на Бога в живота ни, пълен с въздишки и сълзи, е Неговата ненамеса, когато бъркаме в боклука или минаваме безразлично край цъфнала градина. Явно, Той е не само тотално Ненасилие, но и тотална Мъдрост, искаща да растем ***постепенно*** *и да се учим от грешките си* ***сами****, за да изградим условни рефлекси за бъдещите животи: какво и кого да избягваме и какво и кого да харесваме. Единствено дълбокото и дълго страдание е по-силно от послушанието. Ако няма любов, с послушание* ***също*** *се постига целта, но то не се впечатва тъй силно, както любовта и страданието.*

150.05.06 12:46:03 до Х.С. *Ето че миг преди да прочета това твое писмо, ти изпратих имейл, в който те причислявам към илухимите и херувимите. Важното и за теб, и за мен, и за всички е сведението, че има и нещо над духовните йерархии, а именно, елохими и зелохими. Така че случаите ни не са напълно безнадеждни...*

2014, Май 6 14:48:12 от Х.С. ***Да, да, така е. Просто едни ги има, други ги няма - относно онези, които са ни нужни. Някак все ед-***

но не достигат, но Слава Богу ги има. Обаче от и за истината сърцето би трябвало да тупти специално. Със сигурност, има разлика в това как тупти сърцето, когато е в илюзия, и как тупти когато е в истина. Много силно заглушаваме тези туптежи от желанието на съзнанието и душата този път да е истина, от умората, заради икономията на енергия. Макар че неистината винаги излиза скъпа, понеже отнема от времето и битието на истината. Но нали самият туптеж е различен - може да се различи кога е от илюзия и кога е от истина...

Аз също ти благодаря за откровеното и така дълбоко писмо, за безкрайната отзивчивост! Х.

2014.05.07 20:03 до Х.С.: *Понеже си говорим в резонанс и издълбоко, изпращам ти продължението на предишната мисъл, за да ми кажеш, ако искаш, какво мислиш:*

ЖЕНА 1 И МЪЖ 2 ***1934.03.11н сло ПНС98:028*** *Жената е ОСНОВАТА на живота. Погрешката на мъжа седи в това, че той не знае как да гради върху тази основа. Всеки ден гради и изгражда - хиляди години - и нищо не е направил досега!*

Това е една много сурова оценка за цялата история, култура и цивилизация на патриархата, който владее от хиляди години света и е онеправдал жената жестоко. Измъчва я и до днес, въпреки еманципацията и постиженията й, въпреки подвизите й наравно с мъжа, а понякога и с действия, непостижими за мъжа. Засега пренебрегвам ***тезите*** *- множеството мисли в беседите във възхвала на човешката култура, на музиката, философията, науката и т.н. Искам да разгледаме цитираната антитеза в крайния й вид. Тоест, Учителят ни дава повод да мислим и разговаряме какъв би бил светът, ако мъжът би поставил жената на законното й място - КАТО*

ОСНОВА НА ЖИВОТА. Ако това, което е направил мъжът досега се оценява в този цитат като "нищо", можем ли да си представим каква ли би била културата и какъв би бил животът, ако мъжът бе оставил жената на трона й, който й се полага по закон Божи? Сигурно тук е необходима нечовешка фантазия, за да си представим един такъв свят! Тема, достойна и за най-големите фантасти и философи на бъдещето. Пак би имало култура, цивилизация, интимен бит, наука, музика и пр., но сигурно щяха да бъдат на хиляди нива дори над Деветата симфония и "Феноменология на Духа"... Аз лично не мога да си представя и за миг нещо над тях и стотиците други шедьоври на мъжкото творчество, а и немалко на женското, но категоричността на цитираното твърдение на Учителя ни принуждава все пак ***да мислим*** *на тази тема. Ти как би си представила един такъв свят, едно човечество, което би започнало историята си с боготворене и обожаване на Жената, Любимата, Майката и поставянето й в центъра на всяка грижа, на всички душевни, идейни, религиозни, културни, научни и битови ценности? Ако искаш - да помечтаем...*

2014.05.08 9:09 до Х.С *СЛОВОТО БОЖИЕ ДНЕС* *34.03.11н сло ПНС98:030* *Като говоря за Словото,* ***то*** *е мощното! Ако искате да измените живота си, ако искате да обединявате силите си, да добиете знание, непременно трябва да влезете във връзка с разумното Слово, което* ***сега иде в света.*** *КОМЕНТАР: Освен че изтъква мощта и универсалността на Словото Божие, тук Учителят подчертава още две неща, които много хора не приемат, не разбират - особено религиозните и функционерите, самоназначилите се. Първите, когато са повярвали в егрегора на някоя закостеняла вяра, са фанатично убедени, че Слово Божие е*

имало само в древността и че то е фиксирано неоспоримо в така наречените свещени писания. Мерят всичко останало само с това и го обявяват за дело на "дявола". Отричат френологията, защото иначе тя би разкрила гордостта и консервативността им. Това важи и за ограничените последователи на някое класическо Слово от по-нови времена, което е отпечатано и общопризнато в рамките на дадена духовна общност. Но и сатанисти, и атеисти, и старозаветни, новозаветни и даже "праведни" не приемат в никой случай, че съществува ***вечно течащо и никога не спиращо Слово и Дело Божие****, включително и в настоящия момент. Учителят е предупредил за това и нарича без извинение подобен човек "магаре на мост" или "говедо". За съжаление – изтъква Той - има и "****ученици****-говеда". Изречението "Разумното Слово, което иде* ***сега в света****", те възприемат само като исторически факт - ако става дума за България и много нейни почитатели в света, ограничават го с дата до 27 декември 1944 г. С това умъртвяват Учителя* ***на тази дата****, не разбирайки, не познавайки думите Му на много места в тогавашното Му Слово, че Бог е вечно жив и затова никога не престава да говори и да е между нас. Ако не е вечно жив, ако не присъства* ***лично, плътно и във всеки миг в живота ни и в братския живот****, тогава няма Бог, това няма да е бил никакъв Учител; и никакви молитви, беседи, лекции, срещи, паневритмии, изгреви, инициативи и пр. няма да имат никакво значение - в музей не ни се живее. Той казва: "Когато имам верни и достойни ученици, аз мога да продължавам живота си на земята вечно". Ако не е успял да подготви такива ученици, значи е един некадърен Учител.*

Да не се заблуждаваме от вида на апостолите около Христа някога и около Учителя през 20 век. Те имат своите грешки и заблуждения, но между тях е имало истински учени-

*ци, **даже възкръснали** - сам Учителят свидетелства за това в беседите Си. Днес мнозина не приемат думата "сега" **като вечно актуална през всички времена**.*

*От друга страна, "самоназначилите се", както ги нарекохме, не приемат тази истина, не признават и думите **"в света"**, тъй като претендират, че днес нямало Слово Божие извън техните собствени проповеди и писания. И в двата случая става дума за тщеславие, самонадеяност, горделивост или властническа драма; в най-"добрия" случай - за своеглавие. И "класиците", и "новаторите" нямат сметка от **вечно течащо и истинско Слово Божие**, тъй като ще се наложи отново да станат ученици и да седят някъде по средата или накрая на чиновете. Те вече са станали проповедници, автори, авторитети; компетентни и кумири за много хора. Станали са известни като квестори на истината, като инициатори, водещи, функционери. Позволяват си да съдят и отсъждат категорично. Забравили са думите на Учителя още отпреди 2000 години, че след Него ще дойдат и други хора на Бога, които ще проповядват Словото по нов начин и ще правят още по-големи чудеса от Неговите; че ще изпрати Духа Си, за да ни припомни всичко, което ни е говорил: ("А когато дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца - Духът на Истината, Който е излязъл от Отца, - Той ще свидетелства за Мене". Не помнят, че Учителят е Овчар и на други кошари, които трябва да пази и просвещава и да върне в дома на Отца Си, а не е само познатата ни "кошара". Цитират само предупреждението Му, че "в тия времена" ще се навъдят антихристи и лъжепророци, които ще говорят в Негово име и казват, че Спасителят е тук или там и така ще завлекат още много души. Това е вярно, виждаме го и в момента, но такъв е бил и аргументът на инквизицията. Ползват го и съвременните имитатори и отцепници от Истината, за да могат*

*да разделят и владеят. Те не отчитат едно основно свойство и разпознавателен белег на истинското Слово Божие, че то **обединава** хората, както е казано и в цитираната мисъл; че води до мир, съгласие, веротърпимост и възхищение към **новата и чуждата** истина - тоест, приемането му извира **от добро сърце и духовна интелигентност**. Въпросът е, че няма "чужда истина", а има **фрагменти** от Абсолютната Истина, които трябва да се обединят - 60 милиарда само към нашата планета. Който претендира, че е сглобил този пъзел самичък и че той е единствен в света, **би трябвало да има лицето и кротостта на Христа или поне едно далечно подобие на тях**. А ние не виждаме такива хора; или ако не ги виждаме, то си е за наша сметка.*

*Разпознаването на Словото Божие, което тече и **в момента** някъде в света, е белег за постигнато **Първо** Посвещение. Като разпознаем и Господа на земята в Последното Му човешко въплъщение и се самоопределим именно към Него и Неговото Ято, с което Той идва тук през всяка кардинална епоха, ние сме добили вече **Смирението** - Втория Лъч над главата ни. Готови сме да "заколим" сина си Исака на планината Морея - предпочитанията си, привързаностите си, заблужденията си, самомнението си. Тогава нито за миг повече не можем да живеем без истинското, актуалното Слово Божие, както и без Учителя и истинските му проводници, **и то на „Изгрева"** - на **една** територия с тях **минимум 25 години**. Това, именно, е разпознавателният белег за сродни души. Народът казва: "С какъвто дружиш, такъв ставаш". Но поговорката има и друга страна: "Какъвто **си**, **такива** харесваш, с **такива** дружиш". Дори и да си мислиш, че са ти антиподи - факт е. Бог те държи към тях, докато не им се изплатиш, докато не разбереш защо са те вързали или сам си се вързал,*

докато не намериш сили да се откъснеш от тях и да идеш при истинските си братя и сестри.

Първото и Второто посвещение са "приставане", но на ***истинския*** *Годеник. „Изгревът" не е едно историческо селище край София, което вече не съществува. Той е във всеки дом, на всеки хектар, декар, ар или метър, където има* ***братя в единомислие -*** *най-богоугодното нещо през всички времена. Някъде бе казано разширено:* ***"Братя и сестри в единомислие, единочувствие и единодействие"****. Сега добавяме:* ***и на една територия****, в* ***един дом*** *-* ***навсякъде по места****.* ***Поне чрез редовни гостувания, но това не е достатъчно. Трябва да се обединяваме истински****, трябват ни* ***комуни****! Стига отцепления и развяване, край на епохата "орел, рак и щука"! Въздишките, болестите, мъката, малшансовете в живота ни идват само от това - от лошия ни вкус и избор, от фантазиите ни, от приумиците, от своеглавието. Сродството се изпитва по това* ***с кого си избираме да живеем и кому сътрудничим****. Как оценяваме поведението на някого и дали страненето от чистите хора не идва от нашето его. Затова и в цитираната мисъл е казано: "сега" и "в света". Но то не важи само за Разумното Слово,* ***а и за Общото Дело, за Общ Живот****. Затова Той казва: "Вие живеете в една епоха много важна - както светските хора казват: "с* ***историческа*** *важност". Сега - или никога!* ***Тъй*** *седи въпросът.* ***Сега*** *е моментът! Ако не решите този въпрос* ***сега****, никога няма да го решите."* ***(10 ноември 1921, "Свидетелството на Духа", специална беседа за жени)***

2014, Май 8 18:55:49 от Х.С. ***Здравей! Не е възможно да не се приеме това! Винаги също съм мислила, че Бог продължава да говори и чрез казаното вече, и чрез казваното в момента; че винаги е с нас и знае – и когато мълчи и когато говори. "Сега" е***

момент от вечността, който застава актуално пред всеки, когато е готов да види, разбере, приеме и действа. Но Бог е в нас самите и в света - винаги и постоянно. Просто НИЕ трябва да достигнем до него, той е достигнал до нас още отначало.

2014, Май 8 19:12:50 от Х.С. *Много е велико това и много вярвам в него! Този мъжки свят е направил велики постижения и открития, все пак Небето и Земята са се свързвали и стоят, може би тънко, свързани. Но мъжкият свят е създал и големи жестокости, несправедливости и престъпления. Много е наранявал, и то най-слабите, най-нежните, най-бързо уязвимите. Не е най-добрият свят, макар да е този, в който развиваме опита си и който познаваме. Ако ЖЕНАТА беше законодател?... Защо е трудно да се прогнозира? - Защото това би променило самата парадигма, самата основа, от която израстват нещата, хората, реалностите - би било напълно различно. Сега това, което ще напиша, си е фантазия-хипотеза: Ако приемем, че жената е благост, нежност и съдействие, с една дума тя ОБИЧА. Това означава, първо, предотвратяване на наранявания, травми и удари. Тоест би създала една среда, която не уязвява; среда, която попива и се влива в индивидуалната определеност на всеки, така че да съдейства на неговата креативност. Затова то е блàга съзидателност ЗА ВСЕКИ - ВСЕКИ да се прояви в действителността на това, което може, едно изпълване на способностите и капацитета. Трето, това би създало синергетична среда, където изобщо всеки би съдействал на всеки, който му е насреща.*

Четвъртото не го знам: какви биха били силните и творчески индивидуалности в техните създаваеми реалности, на какво са способни новите гении, новите светли духове? Мисля обаче, че както и да се случи това, четвъртото; в някакъв смисъл и без него, ама все пак е добре дошло - светът ще бъде БОЖЕСТВЕН. Това, което в мъжкия свят е прекъснато и отделено, в женския свят ще бъде непрекъснато и сливаемо, преминаващо свободно едно в друго.

150 Май 9 06:35:37 от приятеля Г.П.: Благодаря Ти, Господи! Океанът на вълшебството и очарованието повдига приказно-сънната завеса, изчезва като "нежно чувство споделено, всяко зло е разтопено".

Въздишката и копнежите на Вечните влюбени, очакването на любимата в земята, където грее една звезда... А душата на дървото спира да говори, изпитвайки споделеността на срещата...

Благодаря Ти, Господи!

Семейството от вече заминалите на сладка приказка събрано е в прегръдките на смъртта, във Вечния Живот! Подрежда пъзела на Разпознаването!

Благодаря Ти, Господи!

Океанът на въздишките се изхлузва, влачейки окови, и пропива във забравата...

Да бъде Божията Воля!

150.05.10 09:19:40 до Г.Г.: *Когато един приятел бил в чужбина, една бабичка от паневритмията се влюбила в него. На другия ден дошла една прекрасно облечена млада жена и всички бързали да се запознаят с нея. Казвала, че е самата възрастна Леокардия - Ричард Лъвското сърце в женски образ... Никой не повярвал, че е тя, докато не изкарала паспорта си и не разказала всекиму случки от общуването им, които никой друг не може да знае...*

2014, Май 10 10:39:50 *до много приятели, мисъл от беседите: ЛЮБОВ, ПРОНИКВАНЕ В ЧОВЕКА* ***34.03.11н сло ПНС98:039*** *Ако любовта проникне само в твоя ум, ще имаш само една четвърт от истината - ще рабираш любовта с* ***мисълта*** *си. Ако любовта проникне в сърцето ти, ще разбираш любовта със* ***сърцето*** *си. Ако любовта проникне в твоята душа, ще разбираш любовта с* ***ду-***

***шата** си. Но ако любовта проникне и в твоя дух, ще имаш **истинско** разбиране. КОМЕНТАР: Тази мисъл е фундаментална и с това, че разкрива едно от качествата на духа: той е синтезатор на ума, сърцето и душата. Значи, ако ние разберем що е дух и как можем да живеем в него и чрез него, ще проявим едновременно всички добродетели и качества на любовта. Духът е подвиг, самоотречение, действие и изпълнение на волята Божия. Духът е моментално изпълнение на първия божествен импулс, без замисляне и в **настоящия** момент. Духът е саможертва, живот за всички и работа за всички. Духът е двигател на Делото, летене "като торпила към целта на любовта и съвършенството". Духът е пълно и неотклонно посвещаване на идеала на Христа: сваляне Царството Божие на земята. Духът е създаване на братски общини с братски взаимоотношения. Решим ли това твърдо, отдаваме ли всичките си сили за Делото на Бога, тогава Любовта от само себе си ще озари и ума ни и той ще засвети като слънцето; ще насити сърцето ни и ще ни даде безусловно и пълно щастие - ще дойдат най-после истинските ни любими; ще разшири и душата ни и тя ще стане обширна като вселената - ще обитаваме цялата вселена. Физическите същества я изучават чрез пътуване, духовните същества я изучават чрез духовни практики, а божествените - съществата на духа - чрез любов към всички и чрез **обитаване**. Те са едновременно навсякъде, но се концентрират по желание във всяка точка на Битието, където поискат и където ги обичат. Всички същества с искра Божия по цялата вселена ги канят с радост и ги посрещат с отворени обятия. Никой не може да ги задържи за повече от миг, но те имат способността да разтягат мига във вечност, когато някой не иска да ги задържи. Поканите са тъй много и любовта тъй преизобилна, че няма да им стигне и цялата вечност, за да посетят всички. Тъй щеше да бъде, ако живееха само в ума си, в сърцето си или в душата си. Но понеже живеят в Духа, те се обменят едновременно с всичко и всички. При все това, заради любовта и милосърдието те периодично слизат в световете на ума, сърцето и душата, за да могат да приемат и отделните покани на съществата, които още не могат да живеят в Духа. И едното, и другото е*

*еднакво приятно и угодно Богу. Понеже да си едно с Бога и мощен като Бога е **съвършенство**, а да отидеш при отделното същество или общество, това е любов и милосърдие - пак дейност на Бога. Случи ли се това, отдай цялата си любов и грижа на тези, които те обичат, но внимавай да не ги удавиш в любовта си – божествената Любов е необятна. Учѝ същества да плуват в нея, но не им позволявай да те завлекат на дъното. Възлизай в океана на Любовта само с такива, които са се научили да плуват сами и не искат да се хващат задълго за инструктор или спасител. Които вече сами са станали инструктори и спасители и затова обичат не една, а безброй души.*

12.V.150 (2014)

БО И ДО

БО 34.03.18н стз ПНС98:042 (Беседа "Стана здрав" от 18 март 1934 г., том "Приготовленията на сърцето", изд."Жануа`98", София): „Бо“ е тон на „до“-то - сàмо на „до“ му турям „бо“.

КОМЕНТАР: Какво означава това, в беседата не е обяснено. Невъзможно е да гадаем, но мисълта там продължава не-

*очаквано с темата за **бо̀я**, за **бокса** между някои спорещи философи... Дали има връзка? Често по време на беседа Учителят вижда какво се е случило някъде или с някого от присъстващите, поглежда го в очите и му говори, а също и непрестанно отговаря на мисловни въпроси. Именно затова Той не изнася проповеди, а води задушевни, интимни беседи с душите край Него - включително и с невидимите. Много прекъсвания на основната тема или недовършвания на мисълта се дължат именно на това. И все пак, ние се възхищаваме на гениалния начин, по който Той сглобява в единно Слово тези телепатични диалози с най-важното, което е планирал да говори и което тече и като импровизация, при това в свръхсъзнателен синхрон с космическия, астрологическия момент.*

*Та в случая не е сигурно дали неизвестната за нас думичка или сричка "бо" прави някаква връзка между тона "до" и... боксовите прения на философите... Най-малкото, това може да е един от феномените на Словото да прескача на различни теми и примери **по асоциация**, често с хумористичен оттенък. Днес има силова аеробика "тае-бо", като втората част на названието й произлиза от бокса. Класическото бойно изкуство е "таекуон-до" - пак става дума за удар. Явно, тия два слога са сродни.*

*Възможна е една далечна логика за това, защо Учителят бил турял "бо" само към тона "до" (ако въобще е вярна стенограмата или дешифровката...). Този тон е активен, силов, с **червена** вибрация. В предишния абзац на беседата става дума точно за този цвят като израз на здравето, а после веднага се говори, че "до" е най-силният лечебен тон. Фонетически, "б" е най-силната експлозивна съгласна; при това тя е и лабиална - "устнена". Само три звука се артикулират с допиране на устните - "б", "м" и "п". Тогава се прави контакт, съответно, с Бога, Майката Божия и Природата. Само при тях*

става затваряне на "губернатора" - главния енергиен меридиан в човешкото тяло според китайците, който при недопрени устни е отворен и не генерира енергия, не твори, а само почива или обработва. А когато се затворят едновременно два меридиана чрез устните или по един друг начин при сакралната среща на двата полюса, става ***сливане на душите или зачеване****. Това е пряк контакт с Бога и създателски акт* ***с лично Негово присъствие и действие****. В такъв момент, казва Учителят, цялата вселена спира за миг работата си, за да се наслади на този творчески акт в Битието, и безброй същества вземат участие в него. Ясновидците виждат, че тогава се явява Космическият Огън и се извиква, подпалва монада от лоното на Отца - извършва се* ***огнение****. Бог-Отец е* ***àлен*** *по цвят (тази дума има връзка с Аллах или Аллаа, Еллаа). Именно затова Словото твърди, че Създателят, Творецът, Бог-Отец се проявява в* ***червения*** *цвят. Поне на български, на славянски, сигурно не е случайно, че Създателят се нарича точно "****Бог****". А Словото твърди, че като Начало на нещата, Той създава Битието с тона "до" и живее най-силно в Космичния Огън, а биологически - в* ***сърцето и кръвта*** *на съществата. Тоест, сърцето и кръвта ни са* ***сам Бог и лично Бог*** *в нас в Своята най-голяма психологическа и анатомическа кондензация. Инак Той е навсякъде, но в други кондензации и състояния. Затова се казва и даже медицината го доказва, че Бог е* ***Любов*** *- не Му ли дадем да обича, умираме. Не случайно Учителят казва, че не е видял нито едно същество в цялата история на Битието, което да е спряло да обича и да не е умряло.*

С червена вибрация са и думите бодрост, бозая, бода, божур, болгар, болка, бомба, бор, борба, бос, босилек, бохем и др.

*В беседите се изтъква и **опасността** от червеното, когато произхожда от ада, от заразения астрал. Това е насилието и похотта. Похот не е силното божествено желание на органите и клетките, създадени от Бога, а желанието да притежаваме някого само за себе си. Чистота и девственост не е това, което разбират религиозните, а изпълнение на волята Божия. Волята не е силов момент, макар че има и такъв аспект, а синоним на "желание" - в някои езици даже чисто лингвистически. Чудесата на волята в човешката култура са родени не от насилване на себе си, а от **страстно желание**. Страстта е божествена и за това има десетки изказвания в Словото на Учителя, в противоположност на някои остарели мнения. Има тъмночервена, животинска и пагубна страст, но във висшите си октави аленото е сам Бог. Психологически, това е наистина Желанието; астрофизически - Желязото в центъра на всяка звезда. Нали повечето съединения на желязото създават **червеното** в природата, на първо място кръвта?*

*Защо е тъй силна и свещена Христовата кръв? Защо нейните носители са съхранили в сърцето си - Чашата на Граал - чистотата на божественото желание? - Това е **желанието за създателство, творчество, свобода, обич и любов.** Защо предателите, инквизиторите на всички времена принизяват или преследват именно това?*

Бо**заенето и ходенето и **бо**с и гол в райските светове също затварят "губернатора" и генерират безсмъртие и божествена енергия. Даже самите тия две думи започват с „бо”. Това става, само когато съществата са по полярни двойки и се обичат беззаветно - докато изпълняват Първата заповед на Бога. Тя е изказана преди 10-те Заповеди, някои от които са съмнителни. По-късно Бог изяснява истинските Заповеди и обяснява, че **любовта никога не отпада и не търси своето

***си**: белегът на съществата с монада, с искра от Бога, носителите на Христовата кръв.*

*В едни от най-върховните степени на Въплъщението - на кондензацията на Абсолюта в материята или на Словото в плът - Бог се проявява като "Господ", или като Учител и Архат. В някои от въплъщенията Си, Главният Архат или Мировият Учител е **Девственик** ("Кумàра") и ние вярваме, че като Христос и в някои други Свои инкарнации Той наистина не се е докосвал до жена като мъж, въпреки някои други мнения. В Акаша обаче има документални филми, в Които Той се проявява като Рама, Кришна или Зороастър и затова е имал и любими жени, и съпруги, и деца. Ако не беше вярно, Той не би казал сега: "Едно време бях майка, но като опитах нейното положение, и от това се отказах. Бях баща – и от това положение се отказах. Всичко видях и опитах - и от всичко се отказах. Като опитах всичко в живота, отказах се от него, защото разбрах, че има нещо похубаво от преживяното и сега остава само едно - да служа на **Бога**. И като се върна при Него, отново ще сляза на земята. Тогава пак ще искам да стана и цар, и владика, и майка, и баща, но вече с ново разбиране, и с нова светлина да изпълня задължението си както трябва." (1930.10.19н олс УЗР49:139). По нататък Той все пак съветва учениците Си от най-вътрешния кръг да се откажат като Него от всички тия роли, колкото и съвестно да са ги изпълнявали до този момент.*

*Това, което може да се допълни тук на тази тема, е че претендентите да са постигнали божествената самодостатъчност и да я пропагандират като панацея **трябва да приличат донякъде и външно** на тия, от които са на върха. Не че няма обертонове, индивидуални нюанси, но има френологични и физиогномически, телесни белези на съществата с Христова монада и съответно на всяко друго семе от друг баща. Именно в този смисъл, беседите ни съветват: "Когато някой ти говори нещо, виж го как изглежда". Има много тръби Божии под камуфлаж, но "добрият ат и под чула се познава". В този смисъл, продължителите на едно Слово, на едно Дело, на едно Учение трябва да имат в някаква степен и външно подобие на създателя им и да не пропагандират идеи, коренно противоречащи на основни положения в оригинала. Не отчитайки това, лековерните през вековете са се повличали масово по имитанти, водени от духовете, а не от Духа, както и от собствената си мания за учителство и непогрешимост. Видът им и поведението им не са поставяли авторитета им под въпрос.*

Но да се върнем на темата..

*Не е тук мястото да се разширява разговорът за езотерическата фонетика, но въпросът за артикулацията на гласните и съгласните е крайно интересен. Гласните са **първата, мъжката** страна на Божественото, Което чрез тях твори и се изявява индивидуално, неограничено и свободно. Съгласните обаче са **препятствията** по пътя на свободната звукова струя и представляват **втората, женската, колективната страна на Божественото: съединяването на противоположностите**, възвръщането в Бога чрез **сглобяване на пъзела**. При индивидуалистите такова нещо е невъзможно**:** те изявяват само себе си и са слепи за противоположното, безответни, или се борят с него, искат да го елиминират. При еврейския народ, чиято азбука е само от съгласни,*

се наблюдава едно най-плътно социално сцепление, една жажда и готовност за колективен живот и племенна съпричастност в най-висока степен, но и унищожаване на различния, на яркия индивид. Затова юдеите пророци и гении процъфтяват предмно сред други народи. Това важи и за българите, но при нас има специфика - и в плюс, и в минус. В сравнение с минусите на старозаветните, истинският българин има уникални добродетели - това е отразено в беседата "Израил и българин". Обаче лошият българин с дебелия череп не може да се сравни по никой начин с божествения юдей, който има много тънка фонтанела и пряк контакт с Бога, едно прекрасно и мощно колективно чувство и импулс за безкористна взаимопомощ. Лошият юдей е продавач; неразвитият българин зачита само своето мнение, не подкрепя Божественото в други, гони само своето дело. Но в плюс, това е спомогнало да оцелеем етнически през хилядолетията, за разлика от много народи, които са се претопили.

Всеки чифт противоположни артикулационни елементи в устата са на 180 градуса един към друг и се ***съгласяват*** *да се съединят, като* ***по този начин превръщат звука в реч****. Това е дълбокото значение на категорията „съгласни звуци”.. Песните на птиците и звуците на животните също са реч, но те са почти винаги "магнетофонни" записи - някакви древни послания, кодове, откровения, формули, пароли. Тепърва има да ги разчитаме. В човека речта се превръща в Слово. От гледна точка на този* ***втори*** *аспект на Божественото, символизиран от артикулацията и названието на съгласните звуци, всички същества, които не са* ***съгласни*** *да се съединяват по противоположности и да служат на Бога по* ***този*** *начин са безсловесни, а ако са хора са аутици, индивидуалисти, аутсайдери, мизантропи.*

*Най-силни съединения се получават при **експлозивните** съгласни. Лабиалните "б", "м" и "п" са любовта между горната и долната устна (а това са цели светове!), "т" и "д" - между върха на езика и твърдото небце; "г" и "к" - между задната част на езика и мекото небце. Че съгласните са "съгласни", т.е. **съгласили са се** за съединение и допир с противоположното - това не е само игра на думи или някакво съвпадение. Колко важно и интересно е да се анализира кои противоположни светове се съединяват или приближават при артикулацията на всяка съгласна!*

От своя страна, тонът "до" също има интересни характеристики. Произходът му е от латинската дума Dominus (Господ), а научни изследвания доказват, че при слушане или пеене на "до" възниква асоциация с червения цвят - не само субективна, но това може и да се снима. По подобен начин могат да се разгледат и имената и цветовете на другите ноти в гамата. Който си е взел изпита по история на музиката, знае кои са ги кръстили така и на какво основание - един средновековен химн:

Слоговите наименования на шест от седемте тона са въведени през 10-11 век от Гуидо д'Арецо. Те представляват началните срички от първите шест стиха на химна за св. Йоан Кръстител, популярен по онова време, чрез който певците молят да бъдат предпазени гласовете им, за да възхваляват Бога чисто:

***UT** queant laxis*
***RE**sonare fibris*
***MI**ra gestorum*
***FA**muli tuorum,*
***SOL**ve polluti*
***LA**bii reatum,*
***S**ancte **I**oannes.*

Нотата "до" в началото се е наричала "ут", но Дж.Дони през 1540 година го заменя за благозвучие и по идейни причини с "до", въз основа на името на Господа (Domine). Всъщност, и "си" е добавено по-късно - в случая от Х.Валрант през 1574 г. и представлява съкращение на името Св.Йоан.

Но кабалистът открива и точните им езотерични съответствия. Знае защо "ре" насочва вниманието на хората по посока на яркия индивид, както е и с оранжевото „сигнално облекло" при пътните работници - защото искат всички да ги виждат отдалече. Защо "Ми" е взиране като слънчогледите в Слънцето; защо "Фа" ни прави грижовни служители по „зелените пасища и бистрите потоци" - без бизнеси, хонорари, продажби и заплати. Защо "Сол" ни връща напълно свободни в сините небеса на Истината; а "Ла" (устните) ни носи за награда ***сладостта*** *на живота. Пак тези "лабиални" през розови очила, но* ***този път истински и завинаги****, защото сме срещнали някого, който от пръв поглед разпознава сродните души, знае истината* ***за тях,*** *истината за* ***любовта*** *и истината за* ***истината*** *- и истините им* ***се съвпадат****...* ***Имаме*** *красиви малки различия, но те предизвикват* ***блаженство****, а не остри болки в сърцето, поучения, назидания и спор. Така е, понеже мекият човек има* ***душа*** *и Някой вече му е обяснил, че истина е само това, което се изяснява и изявява чрез* ***благост*** *("Благост и истина", 18 април 1937). Чрез "Ла"-то векове наред сме пели с надежда думите "Аз във живота ще благувам" (песента „Духът ми шепне това") - и надеждата ни се* ***осъществява****. Чрез този божествен тон разпознаваме душите, които имат свойството* ***да обожават и уважават, а не да унижават*** *- които са слепи или се правят на гениално слепи за недостатъците. Те не съсипват своето собствено щастие, защото предизвикват* ***любов****. Търсят обединение, а не бягство, защото жаждата им за любов е по-силна от злото и гордостта в тях. Кабалистът знае и защо накрая тонът "Си" (Sanctus*

*Ioannus) ни свързва с **Ученика** виолетово - за да попаднем при **Учителя**, а чрез него - отново в сърцето на **"До"** (Domine), но всеки път на все по-горна и по-горна октава.*

Спомен на Теофана Савова

За песента ДУХЪТ МИ ШЕПНЕ, дадена 19 януари 1934

Нова песен: „Духът ми шепне това". Денят е Богоявление, моят имен ден. По време на лекцията, Учителят отвори кутията, извади цигулката и започна да свири. И даде този хубав мотив. Тази песен е подарък за мене. Аз така разбрах.

Учителят е много внимателен. Всеки имен или рожден ден на неговите близки Той ознаменува със специално внимание. Или прием ще има, или менюто на обяда ще бъде по-специално. Все нещо ще направи. Но така - тайно, незабележимо. Защото Учителят пази душите, а гордост и тщеславие се ширят. Пък и ревност се събужда. А Той бди.

Като завърши песента, и след като я изпяхме всички, Учителят попита: "Добре ли е?..." Един брат отговори: „Може да се каже „Духът ми шепне това", а не „казва", както я беше дал Учителят. И Той, деликатен и мил, отстъпи от дадения текст „ Духът ми казва това".

Аз изпитах болка, защото знаех вече какво значи да се измени текст.

С голяма любов и смирение, постепенно Учителят отваря път за Божественото в нас."

В СЛУЧАЯ ТЕОФАНА, колкото и да е прекрасна, мъдра и вярна като един въплътен серафим, не е права. Добре че изнася случая документално, понеже други биха скрили или изопачили и това. Братът, който е предложил промяна на текста, няма да си плати кармично „за коригиране на Божественото", понеже всички са били поканени с любов от Учителя за мнение и сътворчество, както много пъти в Специалния клас. Ако беше грях от самонадеяност, гордост или тщеславие,

Учителят веднага би реагирал - би осъдил намесата строго, както е правил в други случаи. А този път е демонстрирал точно обратното - свободата ни да усъвършенстваме нещо, дадено дори от самия Учител.

13.V.150 (2014)

ПРИКАЗКА ЗА ДЯВОЛА

ДЯВОЛЪТ - ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ, СТРАТЕГИЯ И ДОСТОЙНСТВА 1934.03.18н стз ПНС98:045-046

*И като осъждаме дявола, че **той** е виновен за всичко, той с право казва: "Защо ме осъждате, та всички прегрешения туряте на мене? Аз съм **длъжен** да ги измислям и да ви ги предлагам, за да се види кой ги приема". Отишъл при един фило-*

*соф и му казал: „Всичката ви философия, която харесвате, наистина **аз** я създадох.“ Отишъл при една майка, при един баща, свещеник, владика, държавник, и казал: „Защо ме осъждате? Ако не бях аз, **нямаше** да имате всичко това... Вижте какви "добрини" съм ви създал!... Наистина, всичко туй, което цените, **аз** го създадох. **Аз** го създадох, но **вие** го харесвате и избирате. Чрез мене Бог ви гледа акъла. Но за разлика от мене, вие не сте готови да се разкаете. Бъдете умни като мене! Вие не знаете как да грешите. Аз греша и **казвам**, че греша. Да, може да съм на **особено** мнение. На Господа казвам: „Ето, **така** мисля.“ Ако един ден напълни моята празна глава и ме убеди, че не съм прав, ще се разкая, но засега не се разкайвам. **Мнение** имам, **философия** имам! Поддържам само **своята** философия.“ - Тъй казва този голям "философ"... Сега вие питате: „Защо е дяволът в света?“ - За да станете професори, за да станете владици, за да станете красива мома, за да станете красив момък, да ви израснат мустаци...* КОМЕНТАР: Като си представим испанските мустачки от водевилите и физиономиите на героините, които примират по тях, можем да съобразим кой е

сценаристът на този вкус и този вид чувства в човечеството... - Явно същият, за когото говори Мъдрецът, когато ни разкрива стратегията на Лукавия.

Но нека първо поговорим за друго. Тук трябва да се подчертае още веднъж, че индивидуалните редакции на беседите от всеки ученик в Специалния клас и по-горните, както и от тия в по-долните класове и даже редакциите на "оглашените" са ***свободни домашни упражнения****. Те в никой случай не са академично или мистично реставриране на* ***оригинала*** *на беседата тъй, както я е произнесъл буквално Учителят. Академично възстановяване по човешки засега е невъзможно, тъй като стенограмите са недостъпни физически - казано ни е, че са унищожени. А и да има спасени някъде, всяка стенограма от отделния стенограф се различава от тия на останалите, по някой път* ***драстично****.* ***Толкова*** *е могъл да запише всеки един стенограф,* ***толкова*** *е разбрал и могъл да дешифрира. Първото съзнателно или подсъзнателно изменяне и редактиране протича индивидуално още при стенографирането ("Нещо не съм разбрал, такова нещо Учителят* ***не може*** *да каже..."). При дешифрирането той прави втора редакция, опит да възстанови казаното: доколкото може по памет, доколкото може - по логика. При това, първичните машинописни дешифровки са с много избледнели места, много нелогизми и пълни бърканици. Дори големи учени и умни хора в света се подиграват с основание на издадените беседи, цитирайки в печата и по телевизията пасажи от тях като "пълни глупости" и "бръщолевения на шизофреник". Те обаче приписват тия текстове на Учителя, а не на стенографите, коректорите и редакторите. Като се добави и това, че ни ги дадоха след десетки години гниене по пещери, мазета и тавани и затова бяха в окаяно състояние, някъде избледнели напълно, някъде с липсващи страници, на много места със задрасквания*

и ръкописни допълнения не само от един самодеец, картината става още по-печална. Като повторим, че версията на всеки стенограф е различна, т.е. и съответният машинописен вариант, надеждата ни за приближаване към оригиналното Слово става още по-малка. Този проблем (макар и при още пресни машинописи) е възникнал остро още докато Учителят е бил телесно на Земята до 27 декември 1944 г. Тоест, докато е бил видим за обикновените хора, понеже Той никога не напуска Земята и което и да е кътче от вселената - не само духовно и физически, но и телесно. Има съществена разлика между "телесно" и "физическо". Вещественото Му тяло е безсмъртно и съвършено като другите Му тела, но в някои случаи Той го оставя "на гардероб" в четвъртото измерение в един особен восъчен вид, а там винаги има "катинар" и пазители. Има го и само като програма, като формула. Когато потрябва, Той се материализира или се "размразява" за секунди и тръгва по земята да се срещне с някого, който трябва да получи Второто Посвещение - да Го докосне или да бъде докоснат от Бога ***лично, телесно, триизмерно.*** *Но физически Той е напълно жив и свободен в* ***етерния*** *си вид и затова никога не ни е напускал. При всеки наш разговор, при всяка наша обща или лична постъпка, при всяка наша мисъл и всяко чувство и вдъхновение, радост, подвиг или всяка простъпка, Той е неизменно с нас не само духовно, но и физически. Телесно значи* ***вещественo****. Обаче полево Той живее физически в* ***етера,*** *с* ***етерното*** *Си тяло -* ***оригиналът*** *на телесното, Тъй като е* ***Миров*** *Учител, т.е. Бог на небето и Господ на земята, във физическата вселена, Той не само присъства едновременно навсякъде, но е и край нас като Човек. Пак невидим, но* ***клонирано*** *– размножен* ***физически****. Именно затова някои очевидци Го виждат едновременно на много места по Земята и в Космоса и до днес*

- не само докато е бил официално "Петър Дънов". Това не са опредметени фантазии от добро желание.

*Едновременно с това, Бог живее специфично и във всеки от нас поотделно, доколкото сме именно Негови създания - доколкото имаме оригинална монада **от Бога**. И все пак, монадите имат много разновидности. Те биват различни не само индивидуално, но и групово - по **ипостаси, по класове, по йерархии**. Различие по ипостаси означава различен произход според това, от кое лице на Бога сме създадени: дали от Абсолютния, дали от Благия Дух, от Отца, от Мировата Душа, от Духа Божий, От Вечния Дух, от Христос, от Универсалния Дух (Учителя) и т.н. Така че не сме само "искри Божии" - има и "океани Божии", "тъмнинкù Божии", "дзифтчета Божии" и "прахулинки Божии"; "пламъчета Божии", "росинки Божии", "дихания Божии", "мехурчета Божии", "кристалчета Божии", "зрънца Божии", "пепелинки Божии" и пр. - много са. Дори "саждите" са Божии, въпреки че са в гърдите на проверителите и треньорите ни от Ремонтното Битие - няма нищо извън Бога. Това не са същества, но **същности**, които са се пожертвали на най-дълбоко ниво да живеят без любов, да живеят за себе си или само за предпочитанията си и собствената си воля и собствената си изява, за собствената си истина; да могат да бъдат студени, да могат да бъдат лоши, да искат да правят впечатление или да нараняват; да назидават, да поучават и манипулират другите. Ролята им е на "официални опоненти": Бог е допуснал в тях най-грозното и най-отвратителното: способността за апострофиране. Нещата са много сложни, тъй като тази зловеща способност я имат и безсмъртни същества от типа на девите, човекорептилиите, човекоскорпионите, херувимите, някои архангели и алохимите. Те също са се пожертвали предано за Бога, тъй като са се съгласили да могат да бъдат остри. Бог разчита на тях особено много,*

понеже в тях няма тщеславие: ***не искат съществата да им се възхищават и да ги одобряват****. Нещо повече – готови са да бъдат мразени и съществата да се страхуват от тях, да ги отбягват. Такъв е и Родителят им в избраната роля – ипостасът на Бога като "Дяволът". Това е най-смирената Същност и Същество,* ***Лошият*** *герой в Пиесата, любим рòден брат на Добрия герой Христос. И двамата са първородни Синове Божии и играят ролите си перфектно, партнират си съвършено. Щом някой помисли за себе си или за света, Христос го предава моментално на Брат Си; щом някой помисли за Бога или за ближния - Дяволът го предава моментално на Христа. При това и двамата знаят кристално ясно що е "ближен" - същество, което ни помага или поне не ни пречи да разпознаваме Словото и да работим за него, да вървим към Бога свободно и да обичаме всички, да общуваме с всички. Ето защо, никой не може да излъже Дявола или Брат му, че обича ближния си, когато обича всъщност себе си, манипулирайки и изнудвайки ближния чрез саможертви, поучения, изисквания, подаръци, изкушения или наказания; внедрявайки му чувство за вина или дълг.*

Има един абсолютен и неотменим закон на Битието: ***Абсолютният*** *и всички същности, родени в Него, имат пълното и неотменимо право да пребивават в пълен покой и неизвестност и да не искат да действат и да се проявяват; не желаят да ги принуждават или да ги идентифицират.*

*От Своя страна****, Създателят*** *и всички монади, родени от Него и подпалени от Него, имат абсолютното и неотменимо право да бъдат създатели на неограничен брой същества с дух и душа, абсолютно различни от всичко останало.*

Творецът *и всички Негови деца имат абсолютното и неотменимо право да творят светове, красота, светлина, ве-*

ликолепие и добро колкото си искат и както искат. Те не произвеждат смърт и не накърняват изявата на който и да е друг, не разширяват експанзията си отвъд определен радиус.

***Майката Божия** и всички Нейни дъщери с ухание Божие или росинка Божия имат абсолютното и неотменимо право и усет да разпознават Бога и Словото Божие през вечността и в най-последната Му изява на земята (т.е. във вселената). Способни са да разпознават безпогрешно същества, родени от Бога, да ги обикват безпаметно и да им пристават незабавно; да им служат беззавето и предано през цялата вечност. Тям е дадено най-голямото щастие и най-висшето блаженство в Битието - да се влюбват в творци и създатели с дух и душа, да зачеват от тях видими и невидими деца и **да не искат** да бъдат с тях постоянно, за да могат да запазят душата и живота на децата си. **Те** са тия, за които е казано, че са сам Бог в най-нежната Си и най-милостива изява; че са образец на най-висшето качество на Любовта и най-сияйната й добродетел - това, че тя никога не разчита на някого, не очаква, не назидава, не оскърбява и не се наскърбява; никога не отпада и не дири своето си.*

***Духът Божий** и всички духовни същества и същности имат абсолютно и неотменимо право да създават и провеждат духовни практики колкото си искат и каквито искат, ако това произвежда съвършенство, вечна младост, разум, мъдрост, доброта и безсмъртие, стига да не отричат това право на който и да е друг и да съдействат **сърдечно и с всички сили** за процъфтяване и на **чуждото** дело. Те са съхранители и пазители на чистотата на Словото и Делото Божие и се грижат за оповестяването **в оригинал** и за прилагането му. Именно те ни представят автентичните филми от Акаша, за да видим какво е говорил Бог през вековете **в действителност** и какво е вършил и върши и в момента, какво*

*правят самодейците, имитаторите и противниците Му. **Те** са тия, които са строги блюстители на Абсолютната Истина и пазители на Акашовите записи, изпълнители на закона, че хула срещу Духа не се прощава. Но те не са като инквизиторите, а дават уроци с **отсъствие** от дома на лошия и недаване на божествените блага на този, който не ги оценява или не ги заслужава. Оставят света да си се съсипе от само себе си.*

***Синът Божий** и всички монади, излезли от Него, имат абсолютното и неотменно право да раждат **Вечно течащо и никога неспиращо Слово Божие**, различно през всяка епоха и през всеки извор Божий и Тръба Божия, и все пак единно по принципи, истини и основни положения. Това са душите от Вселената на **Живота,** които създават и поддържат света чрез **милост и абсурд**. Да срещнеш такова същество и да го обикнеш, значи да се **замаяш** от щастие, да се подмладиш моментално или да възкръснеш от мъртвите. За живовселената мъртви са всички, които не могат да се влюбят в нещо и същества с искра от Бога..*

***Учителят на Битието** и всяка една мирова душа или универсална полиада, родена от Него, имат абсолютното и неотменимо право да създават божествени братства и учения, различни едно от друго, да свалят Царството Божие на земята, да интерпретират и редактират всяко Слово Божие както си искат и в каквато форма искат. Те не са в противоречие с Блюстителите на Абсолютното Слово и Дело и много често си гостуват и обменят мъдрост и опит. По **това** се познава, че са хора на Духа и хора на Учителя. Те се обичат и се търсят, с удоволствие си дарят блага и се учат едни от други. В държавата на Бога няма еднопосочни улици, няма водачи, нежелаещи да гостуват на други водачи и ятата им, няма очи, затворени за различния. Бог е Бог на **живите**, а не*

*Бог на мъртвите, затова има силата и правото **непрестанно** да развива и променя самия Себе си и Словото Си. Да Му се отказва това право, значи да се мисли, че Той не е вечно жив и няма силата да действа и чрез учениците си - Неговите уши, очи, ръце, клетки и органи. Затова Той дава сам на Себе си това неотменимо право да допълва, разширява, коригира и редактира собственото Си Учение, ако Му хрумне нещо ново. Той е вложил в самия Себе Си и в поколението Си възможността за грешка и дори за грях, за да съществува **свободна воля** и възможност за поправяне на погрешките; за непрестанно усъвършенстване и развитие. Той е дал това свещено право на всеки Свой ученик от универсалната вселена, затова изисква от всеки абсолютно свободни вариации на всяко оригинално Слово и Дело Божие, на всяко божествено Учение, дори и когато има опасност от грешки. Достатъчно е ученикът да не обявява мненията си за "единствено верни", да обсъжда домашните си работи със съучениците си, за да могат **взаимно** да се допълват и вървят напред. Същевременно, облекчава тайно съдбата на непълноценните хора, които не умеят да разпознават и различават Божественото. Лично не се занимава с раздаване на Правда, остава само наблюдател на действието й. Има закон за ненамеса, дори и когато милосърдието му да иска да помогне на користните и невежите. Който не е пострадал от лъжата и невежеството и не го е заболяло, няма как после да ги разпознава. Всеки бог, ангел или човек, който няма **понятие за съученичество и потребност от равноправно и равнопоставено изучаване на Словото и Делото Божие и от взаимен труд за тяхното разнообразяване и прилагане**, не е роден от Учителя е не присъства нощем горе в Школата Му. Борбата срещу това е сигурен белег, че някой не присъства нощем в нея, понеже там такива упражнения се правят непрекъснато. Такъв човек*

е образец за гордост, невежество, високомерие и единачество, дори да води тълпи след себе си.

***Официалният Опонент на Бога**, Който е сам Бог в **проверяващата** Си роля, както и всички същности, родени от Него, имат пълното и неотменимо право да отричат Бога, Любовта и Божественото, да ограничават Свободата, да се борят срещу тях със всички сили и средства и за изменят и изопачават Истината както си искат и колкото искат. Те имат право да унищожават дори живота. Те не знаят, но някои от тях много добре знаят, че няма смърт - има преминаване от едно тяло в друго. Те са илюзионистите и дефектолозите на Битието, майсторите на Ремонтния*

Отдел, незаменими съработници на Бога. Те откриват всички увредени монади и същности, които се колебаят и правят неверни избори с нисък идеал, низ от простъпки и компромиси, породени от невежество, корист, страх или мисъл за себе си. Те са безценните треньори и на ***чедата*** *Божии, като ги закаляват по пътя им към Съвършенството чрез внедряване в живота им на мними надежди, на хора без душа, на неверни учения, фалшиви ценности, сложни ребуси и препятствия. Те са* ***длъжни*** *да рекламират изкушението и да провеждат проверките за лошия вкус и ниския идеал, а после да играят ролята на изпълнителната кармична власт, така че всеки да получи това, което си е попросил. Никой не наказва никого - ние наказваме* ***самите себе си****, когато тичаме сляпо и се удряме в стените и стълбовете, поставени от Бога за развиване на ориентацията ни. Други майстори на ада се маскират като миражи над пропасти, за да се учим през вековете на същото. Именно тези съработници на Бога ни унищожават, когато търсим нещо извън Бога, смучат енергията ни, когато сме гноясали от илюзии; изменят Словото и Учението Му, завладяват имоти, авторски права и имена, въртят парите на хората, взимат наеми, вербуват привърженици, търсят клиенти, обявяват цени и такси за мероприятия, манипулират избори, изнудват и заблуждават наивните, опозоряват Делото на Бога и търгуват безсрамно с ценностите му. Те са абсолютно безценни и Бог ги пази като зеницата на окото Си, понеже чрез тях открива дефектната продукция: съществата, които имат доверие на дефектни. Защо има дефектни същества и кой ги произвежда, това е тайна, която скоро няма да ни бъде разкрита. Драмата на Битието е в това, че дефектните са заразни и имат право да заразяват* ***колебливите*** *монади. Защо има колебливи монади, и това скоро няма да узнаем. Както и да е, проверката е допусната от Бога и е* ***крайно необходима****, за да филтрира Битието и Школата и да провери кой разпознава истинското Слово и Дело Божие и носителите им даже при най-сложните препятствия и димни завеси. Гордият, материалистът, тщеславният, човекът с лош вкус и нисък идеал или слаб интелект автоматично отпадат от Пътя, понеже се присъединяват към имитантите и им вярват, уго-*

*яват ги не само материално, но и енергийно. Предателите са **функционери** - те създават илюзии за активна дейност, законност, справедливост, стабилност и истинност. Техните опоненти – бунтарите - също извършват неоценима услуга на Небето, тъй като ни дават възможност да наблюдаваме лицата и аурите им: дали са изпълнени с любов и благост - или излъчват недоволството и злобата на Опонента, когато изпълнява и тази роля. И двата вида деца на Проверителя вършат прекрасна работа: привличат некачествените, разколебават неутвърдените. Главната им цел е да отклонят съмнителните от **истинския Учител и Истинската Школа, от истинското Братство и Сестринство.***

***А истинските не са преставали да бдят и работят никога**. Ако не съществуваха те, нямаше да имаме никакъв шанс. Бог не е тъй глупав, че да не си създаде и Опонент. Важното е да има **ад не само на земята, но и на небето**, за да учат уроците си **своеглавите**.*

*Бог не тъй безсилен, че да не поддържа постоянно **рай и на земята, а не само на Небето.** Само че е длъжен да поставя винаги **два** пътепоказателя, две **противоположни** стрелки на кръстопътя. На едната е написал с дребни и нечетливи букви: "Рай➔", а на другата - с едри, ярки и луксозни: "🡐 **Лекции** за рая". Всеки избира посоката, която предпочита. Защо не наляво? Защо и той да не стане име, лектор, продавач, собственик, "фактор" и пр.?... Но за едната стрелка обикновено се плаща, и то не само с пари.*

***150.05.14 12:31:43 писмо до Б.Т.:** Различието е божествено, трябва да строим мостове между душите.*

***150.05. 14 125704 писмо до Д.Я.:** Това е главното от тази година до този момент. Изпращам ги само на две светли същества, които съдържат в имената си сричките "ан" - любовното течение на Битието, "ел" - името на Бога, "ин" - свещената енергия на Разпознаването, Нежността, Предаността и Обичта; и "Ева" - "Тази, без Която не Може"*

150.05.14 15:10:54 писмо до Д.Я.: *Забравих да допълня и сричката "Ка". Ето едно от значе**нията** й:*

В древноегипетската религия Ка е духът на човека, висше същество, олицетворяващо жизнената сила, считана за божествена. „Ка” е в тясна връзка със земната си проява - нещо като римския „genius”. Изобразяват я като две вдигнати ръце. Притежавали я не само хората, но и предметите. Боговете имат по няколко „К” всеки - бог Ра, например, имал 14 „К”. Чрез бога на магията Хека египтяните можели да въздействат върху „Ка”-то на боговете, привличайки изцеление и защита.. Царете им също имали по няколко Ка.

Изпращам и личните ви "печати", които направих по символиката на имената ви. За Е. са два - в йероглифа "Ка" съм вградил "L", а в другия печат - символа на Бога, Когото наричат в главните религии „Ел”.

В печата на Ина се вижда знака "ин" и буквата "а". Ако искате, ще ги направя по-малки, за да си ги копирате и прилагате където искате - може и в писмата си и пр. Те имат сила.

*А за края на фамилното ви име "ева" си мислех, че това трябва да е **Новата** Ева. Може да направя печат и на "Анева", като съобразя как да изобразя Любовното течение на Битието "Ан" и Новата Ева... Какъв ли ще е графичният й образ, за разлика от Старата? - Явно без Змията... Вероятно - с дървото на Живота.*

Във връзка с йероглифа Ка цитирам тук едно упражнение от Учителя, което ще има особена сила за Елка:

УПРАЖНЕНИЯ, ПРИНЦИП ***34.03.04н пнс ПНС98:019*** *При физическите упражнения не се чудете как точно да възприемете енергията от слънцето, от природата. Достатъчно е да вдигнете ръцете си - и енергията сама ще протече.*

14.V.150 (2014)

ЧУДЕСА!

ПОЖЕЛАВАНЕ 3 ***34.03.18н стз ПНС98:046*** *Вие цитирате закона "Не пожелавай", както е казал Моисей. Но трябва да се определи кое именно да се не пожелае. Не трябва ли да пожелавам доброто? Че ако аз приложа Мойсеевия закон и не пожелая нито Любовта, нито Мъдростта, нито Истината?... Какво не трябва да пожелаваш? Съгласен съм, "не пожелавай", но ако вие го схванете буквално, ще извадите едно криво заключение и ще обърнете живота наопаки.*

КОМЕНТАР: Отново фундаментално изяснение, което е важно за нас не само като реабилитиране на понятието "пожелаване", но и като мъдър съвет във връзка с общуването ни с хората. Често ние правим напразни духовни, душевни и сърдечни усилия да каним на Трапезата лица, които не желаят нито доброто ни, нито любовта ни, нито мъдростта ни, нито истината ни. Личното е ***важно*** *за баланса на вселената, ние сме човеци и затова скърбим при липса на лично отношение към самите нас от страна на души, които са много ценни и ги обичаме, но често това е симптом за нещо друго - за това,*

че някой не разпознава и не харесва и абсолютното Добро, абсолютната Любов, абсолютната Мъдрост и абсолютната Истина, до които може да сме имали шанс да се доберем – дори и до един атом. Мъчно ни е за такива познати, бихме искали да споделим богатствата си с тях, но те си имат други интереси и приоритети, харесват други неща и хора. Мъдреците са ни обяснявали каква е разликата между приятел и познат. Тия, които дружат с космоса и природата са споделяли в спомените си на какво е способен истинският приятел. Тук можем да си припомним книгата "Дружбата ми с природата" или "Аз бях във Валден" от Хенри Торо. Един негов приятел е преминал десетки мили пеш през дълбокия сняг, за да го посети, когато Хенри е бил болен в отшелническата си колиба. Незагриженият за нас може да ни е само познат, но не и приятел. Трябва да се примирим и да гледаме на това философски, колкото и да ни е мъчно. Не бива да реагираме с обида и да цитираме изречения като онова за хвърлянето на бисерите или за неразумните девици, нито за съдбата на изсъхналата смокиня... Какъв е изходът? – Бог ни го е казал: в такива случаи отваряме портите си и каним на трапезата си непоканените, които обаче имат "масло в светилниците си" - глад и жажда в душите си точно за трапеза като нашата. Може

да са по-„прости”, може да са "слепи, недъгави и сакати" в някои отношения. Но като погледнем филмите от историята на Битието ние се уверяваме, че около Чистата Светлина и Топлина най-често са се събирали именно такива хора – гладните, жадните, изтерзаните души. В тях откриваме една искрена доброта и преданост, а и едно неподозирано, много по-дълбоко разпознаване и на Мъдростта и Истината. Такива души понякога отдават за Живота и Делото или лично за някого не само всичко, което имат, но понякога и живота си. Скръбта ни за другите си остава, тя си е една постоянна, тънка нишка от болка, че не са дошли поканените. Това е съдбата на много пришълци от бъдещето. Един от тях споделя как стои с десетилетия на кръстопътя на вековете с

*протегнати длани, ръцете му ще се откъснат от даровете на сърцето и душата му, на Вселената, и се моли на преминаващите: "Хора, вземете си, **от сърце** ви давам всичко, не го продавам, не искам нищо в замяна!". Но хората вървят като лунатици, вторачени в някаква химера, в някакъв мираж, очаквайки нещо от някого, което никога няма да получат или ще трябва да заплатят скъпо за него. Странникът на пътя е напълно невидим за тях; сърцето им – напълно глухо за зова му[9]. И други звездни души споделят през сълзи своята мъка, че ръцете им „**тежат, убити от много пориви сковани и от неповити чужди рани”;** че душите им потъват самотни **„в тоя свят безумен, от който нищо не разбират[10]**. Именно затова Словото ни съветва: "Не късайте зелените плодове! Това е не само безсмислено, но и убийство. В този живот ние ще берем **зрелите** плодове, зелените ще оставим за в бъдеще".*

Нещо повече: узрелият плод сам пада пред краката ни или направо в ръцете ни, когато минаваме край някоя круша, в

---

[9] *Из произведение на Джубран Халил Джубран*
[10] *Асен Разцветников, "Жребий"*

*която има душа и Разпознаване. Това ни се е случвало и съвсем буквално**:** има растения с много по-висока еволюция от хората или са поне от **нашата** вселена. Има животни, които тръгват след някой непознат и тичат с десетки километри след автобуса не защото са по-напред в еволюцията, а защото **над еволюцията има нещо друго**. Има хора, които те изпра-щат чак до най-далечната граница на своята страна, понеже не могат да се разделят с тебе, а други идват от още по-далечна държава с импулса да останат с теб "завинаги". Трети идват да те видят от далечен град само за един час или 15 минути на гарата и взимат следващия влак обратно, понеже на другия ден са на работа. Има Приятели, които идват от друг град с велосипед или такси, пак по някаква непонятна причина. В същото време ти спиш на 50 сантиметра от съседа от другата страна на стената, който не те поздравява по стълбите с десетилетия и даже те гледа подозрително, никога не се е интересувал дали си жив, болен, умрял, или се гърчиш от глад.*

Има "сродни души", които те отписват завинаги и повече никога не те търсят. Има малки момиченца, които ти се

хвърлят на врата с "плонж" от няколко метра с риск да паднат - и пищят от щастие! Има малки момченца и момиченца на чужди хора, които плачат и ридаят отчаяно като простите тинейджърки на естраден концерт, когато си отиваш от дома им само след един час гостуване и даже излизат след тебе на улицата и те гонят и прегръщат с всичка сила без да знаят защо, а точно такова нещо никога не са правили нито с баща си, нито с майка си. Има тригодишни момиченца, които те завеждат някоя вечер за ръка в най-далечния край на градината, помолват те да се наведеш - и те целуват! Има още по-малки, които се обръщат в залата и гледат през цялото време тебе, а не интересните атракции в делфинариума или шарените палячовци в кукления театър. Ние си записваме имената на такива деца не само защото са гравирани завинаги в най-златните спомени на душата ни, но и понеже е много интересно да се проследява през годините как се развива съдбата им – имаме си един такъв вълшебен далекоглед.... Когато са верни на сърцето си, те винаги правят безпогрешно своите истински избори в живота и са много щастливи, но ако му изменят, с десетилетия влачат тъжни последствия и остаряват преждевременно.

15.V.150 (2014)
с.Стоби, Западна Рила

БОЖИТЕ КРАВИЧКИ

Pyrrhocoris apterus

ХРИСТИЯНСКИ СТЕПЕНИ ***34.03.18н стз ПНС98:054*** ***В степените има обръщане, покаяние, спасение, възраждане, новораждане. Новораждането е петата степен. Когато минеш в петата степен на живота, тогава всички погрешки са изключени вече.*** *КОМЕНТАР: В публикуваната версия, по една или друга причина, редът е объркан и затова тук сме го поправили. Новораждането е* ***петата*** *степен, а не шестата. Пълната християнска йерархия е следната:* ***Обръщане към Бога; Покаяние; Спасение; Възраждане; Новораждане; Посвещение и Възкресение.*** *Темата е обширна и много дълбока - тя е цяла наука и хилядолетна практика в християнския път към съвършенство. Тук обаче трябва да се повтори, че споменатите седем степени са валидни именно за* ***християнските*** *посвещения. Езическите,*

старозаветните и останалите са съвсем други, понеже всеки Божествен кораб през всяка епоха е устроен различно. Всеки от тях води до целта безотказно и има всички идеи и методи за по 8 хиляди години, но в момента говорим за Корабите на ***Сит, Енох и Мелхиседек*** *и за Кораба на* ***Христос****. И за още един, който е актуален* ***в момента****.*

Ако обърнем внимание на книгата "Заветът на цветните лъчи на светлината", ще видим, че на втората страница Учителят е дал три фигури: ***летяща планета - символ на Новата Земя, която е вече почти усторена и някои хора възлизат в нея; кръст с лъчи - символ на Христовата епоха в прецесийния период на знака Риби, на Лозата, на Агнето и Новия Завет; и шестолъчната Соломонова звезда на Старозаветните - символ на прецесийната епоха на Овена.*** *Защо тук има хоризонтална права по средата, това е нещо специално.*

Свещената книга "Заветът на цветните лъчи" е съставена от Учителя през 1912 г. - две години преди да даде Пентаграма на учениците Си и на човечеството. Това, че разни общества го използват доста по-рано с почти същите фигури в него, не значи, че ***те*** *са го измислили. Бог работи с Пентаграма още отпреди древен Египет, а сега само го е възстановил и допълнил. Като Аватар на всички духовни раси, Мировият Учител днес е бил длъжен да сумира последните две - Старозаветната и Новозаветната - и да ги свърже с днешната. Той е сторил това именно чрез този сюблимен мистически и магически акт в свещения храм на Бога в Арбанаси (там* ***също*** *има вход към Агарта и изходи към Космоса). Било е необходимо да извлече изреченията от Двата Завета, които са оригинални и продиктувани лично от Духа. С това възстановява свещените ключове за постигане на старозаветните и новозаветните Посвещения. На този етап още не*

е бил дошъл моментът да ознамени началото на Новата Епоха на Водолея, затова в тази книга Той е скрил потенциала на Пентаграма в изображението в една фигура на Летящото Слънце (Бог, Духът, монадата) и Летящата Земя или Вселената (Богинята, Мировата Душа, полиадата). Това е магичен знак, който Той е дал още във въплъщението Си като Богочовек в древен Египет, като се е вселил в Хермес Трисмегист (VI в п.н.е). Както знаем, Бог е бил Господ и като безсмъртната Лилит, като Адам, Сит и синът му Енох, а после и като Мелхиседек, по времето на патриарха Авраам. Но в момента говорим за ***Учителя Хермес****. От Него са останали посветителски ключове в* ***тогавашния*** *Му Завет - книгата "Асклепий", или "Свещената книга на Хермес Трисмегист" (14 свещени текста). Това са различни фрагменти от херметически трактати, събрани за пръв път по-пълно от* ***Йоан Стобей или Йоан от Стоби*** *- късноантичен изследовател и съставител на древни текстове, роден през V в* ***Стоби (Македония)****.*

Всички места, където се е въплъщавал или през които е минавал Учителят или Господ - Богочеловекът - са вечни посветителски центрове и през всички векове те си имат своите пазители. Такива отверстия в измеренията се отварят не само от Него, но и от учениците Му. Едно от тях е в Скакавците на Рила, но има и вторични в околните земи и селища. Тамошните входове към вътрешноземните цивилизации и изходите към Вселената са умножени по времето на Античната цивилизация от Бог Зевс на Олимп (днешния връх Мусала) и от върховното божество Протей, дошъл на земята в едно от въплъщенията Си в Елада като Аполоний Тиански, едновременно с Христос като Исус. Те са отворили много по-рано и входовете в Евмолпия (възникнал 200 години след Орфей и 1200 години преди Христа - днешният Пловдив).

Посветените избират територията на Балканите много често, понеже тя е най-старата база на Бога на планетата Земя, чиито предархайски и архайски скали дават възможност за най-висока кондензация на Аза, за най-съвършени въплъщения на Бога като Господ. Според някои изследователи, евангелските събития са се развили именно тук, а не в Юдея. Местата, където Бог е идвал и преди десет века като Боян Мага (син на цар Симеон I), също са свещени и имат своите входове към Агарта, изходи към Космоса и пазители и до днес. Затова е неизбежно да обикаляме и по ***неговите*** *бази и маршрути в нашите инициационни лагери и екскурзии. Има ги и на Ел Шадай (Бивака на Витоша), в Мадара, на Сините камъни, в областта на Куртово, в Рупите на Рила и Рупите на Ванга - и т.н. Ученикът трябва неуморно да обикаля по тия места и понякога да пребивава там. Мощен вход и изход има и до днес при статуята на Асклепий в столицата София и топлата минерална вода там, която се оживява от един архангел. Било е необходимо да се живее десетки години наблизо и да се пие от тази свещена вода, да се влиза сутрин за Посвещения в горещия басейн в софийската Централна Баня, където един от Посветителите е извършвал специални процедури във водата и чрез нея, за да пробужда космичното зърно на Вихрун в поверените му духовни чираци - сегашната пост-езическа и пост-старозаветна трансформация на Кундалини. Тя е по-нова и от новозаветните, и от богомилските ("праведнишките") й трансформанти, но за естеството й трябват специални разяснения. Посветените пазят или обикалят за инспекция и древни центрове като Пауталия (днешен Кюстендил в България), където все още е живо второто по големина светилище на бог Асклепий; като планината Пангей (около днешния Велинград), където е обитавал Бог Дионисий. На планината Пангей се е намирал прочут негов храм, където служели*

жреци от племето беси. Там имало и жена-пророчица, подобна на делфийската Пития. Някои души са слезли на земята в райове на земята като Юндола, където също са живели траки и там до днес има вихрови центрове. Има и около Батак; както и в местността Св.Константин над гр.Пещера, където времето тече различно и има база на извънземни и входове към Интроземия; като в Перперикон в Родопите и Светилището на Богиня Бастет в Странджа. Затова се налага Посветените да изпълняват мисии и по тия места и понякога да поживеят там с местните йерофанти.

Но всичко това е езотерична история и съвременна инициационна практика, на които не е мястото тук за подробности. За връзка с Перперикон някога се било наложило един чирак от Школата да работи в Кърджалийско и да си намери партньорка от Хасковско, за да влезе в токовете на Перперишката река и Студен кладенец. Имало е и задача да се подготви заминаването на преродената Сибила от този свят чак откъм изворите на Струма на Ел Шадай, за да стигнат енергиите до обиталището й, като Пазителка на Входа към Агарта в Рупите. Много по-късно е имало задача да се поживее точно срещу Перперикон (базата на чираците и калфите днес в с.Добростан). Като говорим за Майстори, Калфи и Чираци, ***нямаме*** *предвид масонските степени. Имало е и мисия за регулиране на токовете и подмяна на Пазителите в светилището Щут в Родопите и трамплина при Ситовския надпис - един от най-древните космодруми на планетата.*

Големият френски мистик и окултист Сент Ив д`Алвейдър разкрива на човечеството, че Интроземия или Агарта – вътрешноземната цивилзация на Господа - има най-гъста мрежа от хангари на летящите си космични кораби именно на Балканите - почти под цялата им територия. Когато Аватарят се въплъщава тука - а те са и любимият Му дом, - Той

*ползва и **този** транспорт с удоволствие, въпреки че може да се озовава **и без външни транспортни средства мигновено** където си иска из Космоса и едновременно на колкото места поиска. Ползването на тази допотопна техника **има** значение, но тя няма вида, в който си го представят днес хората. Тия "кораби-майки" и "НЛО"-та са предимно във формулен вид по много места като мисъл-форми и се материализират само по желание. Даже преди 2000 години Учителят е използвал тази техника и това се пази като изображение в една сръбска черква. Още по-рано Той я е използвал и като Рама в Индия и после като Кришна, включително и космическите им "оръжия".*

Каквото и да приказват религиозните, Аватарят има достъп до абсолютно всички форми на космичната култура и цивилизация, защото няма нещо, в което да не е участвал лично от мига на самото му създаване. Ако Му се налага да ползва такива "играчки", то е за вдъхване респект на цивилизациите, които вярват само на очите си и искат да разрушат Делото на Господа. И до днес ще Го видите да ползва вечни магически лампи, въпреки че може да осветява пространството само с главата Си. Ще се чудите защо е ползвал радиоапарат "Саба" или защо днес се взира в екрани и монитори, въпреки че новините за всяка паднала прашинка на земята и всяко крупно събитие в Космоса идват направо в мозъка Му моментално, по вътрешен път. Светците не знаят, че светиите[11] и Учителите ползват и ръкотворни съоръжения, предмети, дрехи и техника, за да влязат във връзка с изостаналите души, които нямат други възможности за комуникация. Оглашените биват изненадани извънредно много, когато видят Учителя си от иконите въоръжен до зъби начело на цели армии; или като

---

[11] *Светците са обикновени хора от V човешка степен, изобразена във външната част на Пенаграма с фигурата на Скиптъра. На тях тепърва им предстои да станат Ученици. Светиите са преминали вече 5-те Посвещения на Ученика и са влезли в "светая свтих" на божествения свят - в центъра на Пентаграма, където обитават и Учителите.*

*върховен водач на Бялата Флотилия в космоса в битката й за "Новия Йерусалим". Това е Новата Вселена, обсадена днес от всички страни и на всички честоти и амплитуди от Опонентите на Бога. Не че Господ е безсилен - Той може да ги стопи само с едно духване, но **поддържа** това положение, **понеже ние не се обединяваме**. Ние се противим на сюблимните божествени токове и не обменяме Гòспода с Гòспода, въобразявайки си, че телата, които са ни дадени под наем, са лично наши. Наистина, те са ни дадени **даром**, но това е само **едната** страна на тайната. За хората с душа, които дават всичко даром, това е точно така. Но за нас, които все още се опитваме да служим на **двама** господари, въпреки че имаме душа или монада, искра Божия, важи изплащането на **наема** ни за това тяло за 8 хиляди години назад.*

*Единият Господар е **Бог**, а другият се казва "Не давам"... Ножът и Чашата в Пентаграма няма да бъдат заменени до момента, в който ще се откажем от **Втория** господар. Да, Господ на Силите има и **Нож** - съвсем натурален, метален и действащ нож в стаята Си, - с който управлява Вселената и който е изобразил и в Пентаграмата. Ножът не е само отрицателен символ, а преди всичко е гаранция за това, в чии ръце е Върховната Власт в Битието ("Защото е **Твое** Царството, и Силата, и Славата, завинаги, амин!"). Битката Му няма нищо общо с представите ни за "низвергването на Врага человечески в преизподнята", тъй като, всъщност, не съществува персонифициран "Враг на Бога" и "Враг человечески" - всеки от нас е враг на самия себе си. Когато повече хора и паднали ангели живеят само за себе си и за "своите" си, психиките им образуват егрегори, създават и самия "Дявол". Както знаем, мисълта за себе си и мисълта за света нарушават драстично Равновесието на Битието и затова се налага сам Първодвигателят да се облича в нашите илюзии и доспехи, за*

да го възстанови. Ако сме от невежите и горделивите, Той трябва да ни представи атракцията, че ни наказва, докато не видим и разберем, че това е само една холограма за вдъхване на респект. Най-Благият не може да бъде въоръжен, но ни ***внушава*** *такива картини, когато своеглавието и самомнението ни и нашата несвършваема наглост надминат всякакви граници. Като дȍйде зрението ни на фокус, като се пробуди* ***причинното*** *ни зрение, ние виждаме, че сме се насаждали не на оръжията на "врага", а на собствените си оръжия срещу Цялото. Ние сами ги ковем от стопилката на нашата злоба и ревност, от нашето невежество, от нашите преждевременни функционерства и водачества. Бихме си спестили болестите и разочарованията, "сблъсването с Господа" под формата на кармата, ако имахме в себе си* ***смирение****. То се отличава с Разпознаване, Обожание, Послушание, Преданост и Благоговение.*

Например, отива някой в Стрелча, за да съживи тракийски духове от древността и да им даде направление към Светлината. Едва след това учените откриват какво има край Стрелча. Отива на Дунава, за да освободи Бог чрез него духовете на много затворници от Белене, които все още си мислят, че са в концлагер. Губи си времето да ходи из Кавказ или Алпите, за да се разбере защо и там Разпознаването е закърняло и старата магическа власт не иска да сложи оръжие. Разкарва се из Прибалтика, Урал, Италия, Унгария, Германия; из Саксонска Швейцария, из Турция или Пелопонес, за да обира и там луфтове. Защо избира да обединява неегрегорните учения точно в Рига, случайно ли и Рьорихови са били точно там със същата цел? Нали и там, макар и на 1000 километра в земята под нея, има архайски скали, където може да кристализира Новият Аз, способен да приема с любов други Азове? Чирак или калфа на Бога избира да живее с години и до някой

подводен град на дъното на Понтос Аксинос край древния и славен град Пиргос, за да възстанови функциите на Централната поща на Земята и да ревизира космическия трафик. Премества Консулството от Бели връх наблизо на ново тайно място, понеже Враговете са го идентифицирали и разровили с булдозери, а за похлупак са монтирали наблизо и Нефтохим, мислейки си, че така ще могат да спрат връзката ни с Казбек. Отива на север от Вярна, наречена погрешно Варна, за да провери жива ли е още нишката от светлина, прокарана от белия Гълъб с Клонката до Ковчега на Спасителя. Не всеки знае, че Спасителят се е бил въплътил за няколко седмици и в патриарха Ной, когато е трябвало да пресява още веднъж природата и човечеството - този път откъм Евксински Понт. Той е една от Ὀсите на планетата, но враговете още отдавна смениха името му от Верно море на Черно, което успяха да направят с Верни връх на свещената планина Скомброс (Скопар, Скомпос, Скомброс или Скопиос, т.е. Витоша). Тя си остава на места все ***остра като копие и стръмна*** *в Посвещенията - корав архайски залък за тия, които искат да сдъвчат и да изплюят тайната за сродните души. Да, тя е Двуглава, тъй като Архивите на Инлания се пазят не само от китовете, но и вътре в нея. А двуглавието не е порок, само когато става дума за Жениха и Невестата, за Цар и Парламент. Името й днес не произлиза само от това, че е Двуглава, но и че е по-****витална*** *от всичко, което ни е познато. Виталността идва именно от Двуглавието, когато Своеглавието бъде облагородено от Женитбата. Под тази планина се намира и селището, основано от Аватаря в началото на миналия век (Изгрева), което в далечно бъдеще ще се повдигне по-високо и от Еверест, само защото Бог е живял като Човек и там. За необичайно бързото му издигане свидетелстват геолозите още отсега. Тези, които са израсли там, също имат*

някои добри шансове в живота, които трябва да употребят разумно.

Подобна е и ролята на Хемимонт, където Жреците и до днес провеждат церемонии в пещерите за тайните бракове на Огнеходците. Танцуването в Жаравата не е само в Хемимонт (Странджа), но там то е тръгнало като ***огнение*** *още във времената, Когато Бог Дионис и Царица Родопа все още са били в съюз с Прорицателя. Ходенето боси по жаравата не е само по земята - то е знак, че тия хора ходят и по жаравата на звездите и Любовта. Делфините знаят това, някои са ги срещали и там.*

Калфи и чираци не забравят и Свещената Врата над Етрополе; не забравят и връх Еледжик в още една свещена планина, където архайските скали и древните Посвещения са си все още там и са още по-стари и от тия на Донука. Това е името на днешна Роула или Рила. Донука, Дункас или Доункас е също тракийска и славянска планина и се родее кабалистично с Дунава, в резонанс с още едно свещено име - фамилно име на Човек.

Непременно трябва да се поддържат и светилищата на Бог Перун в свещената планина Орбелус, прекръстена от славяните на Негово име. Не случайно Човекът с името на Дунава и Донука и името на Пирин, т.е. Камък, споделя, че се е раждал толкова много пъти на Балканите не заради черните ни очи, а заради свещените планини на тази Божия територия. Никъде по света и в Слънчевата система няма тъй много коридори към Интроземия и трамплини към Новата Земя и Новото Небе! Така че трябва да изхождаме пеш от единия до другия край и гръбнака й Хемус - величествените Майчини или Матерни планини на славяните. Това е Нишката на Майката Божия, неразчетена правилно от учените (кръстили са ги "Маторни гори"...). При най-високия водопад на Балканите под

Юмрукчал има тайни, недостъпни и за архангелите, и за гурувците в Хималаите.

Има години, когато някой дребен шерп от Училището трябва да поживее и в околността на Аетос, за да влезе във връзка с духовете на славяните "смоляни" и да научи и техните Посвещения, да им помогне да възлязат и те нагоре; да се срещне и с духа на капитан Петко Войвода, който още живее в къщата си в Широка лъка; да потъне в прелестта на тракийското село Гела, където има кладенец към татванни измерения. Чираците правят редовни проверки на базите и на един връх над Тополица, и на входовете около още един тракийски "Аетос" или "Орел" на изток - днешният Айтос. Там и досега още има действащи Станции на Вселената. Проверяват и пещерите на Тюленово и Камен Бряг, откъдето се правят отлитания чрез репетиции за безсмъртие, ако някой си припомни как се е живяло в рая. Ако някой се дръпне, стават земетресения в Измит и се измитат от земята наведнъж поне 30 хиляди души, отиват си на Слънцето и самотни пътници из Вселената от приливната вълна, пак близо до пещери. Там също се поставят и дефлектори, когато за пореден път белите коне и царици изпреварят със стотина хода стратегиите на Черните Фигури.

А в един Пазарен град пътешествениците във времето преживяват неща, които не могат да се опишат с никакви земни и човешки думи! Има Шехеразади от ясновселената, които знаят как да посрещат Пришълци - и за няколко секунди от Вечността създават оазиси, немислими и за приказките от 1001 нощ. Подобни възлизания в лоното на Пралайя са възможни и в Месамбрия, Тобиница, Антеа, Сердика, Одесос, Кендрисос, Бонония...

Отиват на мисии и далече на север и запад в Благария, за да стабилизират входа за Страната със Златния Облак и

*откъм **тази** посока през града на виделината Бдин. Търсят извори на асуин и им се случват чудеса и в планините над Станимака, в Ески Джумая, Строгозия, Скаптопара (Горна Джумая или Благоевград), Анхиало, Чамкория - и на още много други места. Фиксират вниманието си цял учебен срок в областта на дивното село Боженица над Самунджиево (Ботевград) и река Бебреш, където също има специален вход надолу и излаз нагоре към Озарената. Озовават се точно навреме на крайморски носове на юг, за да не бъде пробит кристалният похлупак над Най-Древната Страна от древни и нови врагове, по-мощни от всичко познато на Земята. Чираците познават печалния опит на сродните братя с източните интервенти, които наскоро сринаха с червени бомби храмовете на Шамбала. Обаче знаят и причината - понеже и косъм не пада от главата на праведния, нито власинка от крачето на муха без разрешението на Върховния. Когато духовните практики станат повече от сакралните или обратно, не Шамбала, но и цели мироздания се стриват на прах до изчезване!*

Стъпват чираците и в столици на братски народи, за да се сменят школи, епохи, династии и правителства. Прекарват с приятели в Белмекенската тишина на Пришълците, за да тръгне по света най-после Новата Орфическа култура. Налага се да работят и в министерства с принцеси, за да звънят камбаните на Новото Човечество по цялата вселена. Слизат да работят и в най-дълбоките рудници под земята, защото и там е останала работа за вършене, която не може да има успех на повърхността. Пък и не всеки знае от кой рудник има пътеки към долните народи... Те излизат не само от полюсите, които са маскирани в Гугъла с бели кръгове, но и през някои пещери и мини, въпреки че могат да излитат и направо през пластовете. Водачите-чираци от рода на Сталкерите водят транспорти не само по небето, но и по земята,

защото са отговорни за много пасажери и трябва да се тренират постоянно по всякакви начини. Ходят по най-високите гари и водопади[12] на един полуостров, "от който винаги са излитали Орлите на Вселената"[13]. Обикалят престолни градове и околностите им заедно с опитни тоководители, за да слагат дефлектори срещу поредното нападение на Имитантите...

Могат да се изредят още стотици места по света и в страните им, които се посещават от малките слуги и слугини на Господа, за да свършат някоя малка и полезна работа за човечеството. Защо, например, се налага да ходят в Константинопол - за да получи някоя костенурка Посвещението на Смирението ли? Когато един велик дух се е родил като костенурка и е живял в нея 250 години специално заради тази среща и това Посвещение на строго определена дата вечерта, знаел ли е, че Втрият Лъч на Разпознаването може да се подпали и от Чирак или Калфа, а не само от Майстор? И без значение ли е, че в рода на Чирака или Калфата само преди 100 години е имало човек, който също е живял в Константинопол, за да завърши отлично едно висше училище? Кръвта на рода не осиява ли векове и сгради, за да се ползваме един ден от силата й само 20 минути на строго определено място? Кое кара малките служители на Доброто да прекосяват Норик, Реция и Панония и страната на етруските в даден живот само за едно денонощие? За да вземат от тия райони силата и на други реликти от родовата им кръв, оставили лъченията си вечно в Румъния, Австрия и Италия? За енергийна родова помощ в съвсем предстоящите нови окултни битки ли?... Затова ли е бил предвиден и релаксът една нощ в свещено Венето, където в момента е имало карнавал с маски над прочутите ка-

---

[12] *Става дума за гара Аврамови колиби в Родопите и за Райското пръскало в Балкана.*

13 Според един надпис върху своя книга, подарена на българин от украинския Посветен и писател Олесь Бердник.

нали?... Какви "непредвидени" срещи с "непознати" са станали там точно през тази нощ, за да се подпалят още няколко факела?... Защо е трябвало оставане замалко в Анкона и блажено прекосяване на Адриатическо и Йонийско море до елински Патрас? Каква работа имат калфите в Атина и после в Пелопонес - само доизплащане на лична карма чрез робски труд и опасност за живота - или сериозна ревизия на православието и освобождаване на още души?

Защо е трябвало чираци и калфи да поживеят и в района на крепостта ***Глъбок****, какъв* ***Венец*** *е трябвало да се спаси чрез един неочакван пожар там с опасност за живота? Какви грехове на* ***Бюклюмюк*** *или* ***Бюклюджек*** *е трябвало да бъдат изгорени? (Това са предишните имена на с.Дълбоки). Дали боят за Самарското знаме точно тук е бил само един исторически подвиг – или това пак е била една окултна битка между християнски и малоазийски маги, но е трябвало тя да се довърши през 2017 г.? Дали походният стол и бинокълът на ген.Гурко, подарени от него на дълбочани, не са придали мощ и сила в битката чрез духа на един прадядо на чирака, който е бил адютант на генерала и се е докосвал до тях? Защо след това чираците трябва да буксуват няколко месеца без Дело и Живот в Берое (Августа Траяна, Ириноп0л, Боруй, Верея) само с горивото на Словото? Какво се прерарботва и там? И тук ли съседите ще се озлобяват и полудяват поради липсата Тройното Действие? Тялото на Птицата е Любовта и Животът, а Словото и Делото са крилата й. Когато се движи само едното крило, ранената птица се върти в кръг. Тук още преди 7000 години е кипял труд за добиване на мед; дали този Венерин метал на Берое ще победи и днес – или и оттук ще трябва да се изнасяме без нейната есенция и тя да се търси другаде?*

***

. Ако някой върви по стъпките и пътеките на "божите кравички" и даже поживява с тях от време на време, където те се спират закратко, може да му се отвори пролука и към Възкресението. Тия "кравички" не случайно ги наричат и "великденчета" - именно по тази причина. Мнозина предпочитат богомолката или се лъжат по калинката, мислейки я за божа кравичка, но те са хищници - и насекомите, и тия, които ги предпочитат. Народът казва, че това, което си прилича, се привлича... Божите кравички са безобидни, те са вегетарианци и най-много обичат сока на липата. Който знае какво дава той, ще им завиди. Тези тайнствени пришълци с червени гръбчета и черни фигурки са дошли на земята върху светкавица, носят Божието благословение и умеят да говорят с децата. Децата ги питат и те им отговарят, тъй като детето е същество, в което живеят ангели. Когато ангелът си отиде, защото го изгонваме, ние вече не се интересуваме от божи души и божи кравички, нито от душите като липи, а почваме да търсим богомолката в себе си и в другите. Затова губим главите си, а след това и целите себе си.

Не убивайте божите кравички в градината или по пътя, понеже тежко ще си изпатите! Те нищо лошо не са ви направили. Какво ни говори Вселената с фигурите върху тях, кое е тяхното послание? Кой може да го разчете? Дали това не е Семейството: Бащата, Майката и Децата? Защо ходят винаги на буксир по двечки или се натрупват по много - не са ли наистина много "магнитни", "семейни" и "обществени"?... Или това е "гербът" на Духа и Природата, които винаги трябва да са в единство и да раждат светове? А какво може да означава правоъгълничето най-горе? Наистина, тотемът на великденчето се среща много често в африканското изкуство... Според опита на народите и митовете им, това чудно насекомо лекува много болести и е дете на Богинята на Лю-

бовта и Красотата. Защо тази мила буболечка обича толкова много слънцето? Божѝте души се впечатляват от щъкането на божите кравички напролет и споделят: "Каквато и да е истината за тази буболечка, със сигурност и тя има някакво висше божествено предназначение, щом е носителка на Любовта, Радостта, Светлината и здравето; полезна на всички на Земята и не вредяща на никого". Защо не я яде нито едно насекомо или животно на земята? Със сигурност, тя скоро ще възкръсне или е вече възкръснала, след като тъй много обича сока на липата - идването на нова любов, без да умира старата. Липата й дава и Отварянето на Мига, без да желае да го задържи и да задържи нещо или някого само за себе си. Този дивен божествен сок е ***разковничето*** *на божите души и божите кравички, които не се правят на невинни като богомолките*, а* ***наистина*** *са добри и кротки и затова ще наследят Земята.*

** Сравнението е и директно, и символично. Народите съвсем естествено са оприличили това хищно насекомо на богомолка поради явната прилика на позата му с религиозните лицемери. Но те не знаят, че богомолния егрегор в ада има точно формата и навиците на това страшилище - той е тотем, архетип, аватар и групов дух на всички, които се молят повече, отколкото е определено, а не работят - и поради това стават престъпници. Всъщност, богомолката работи перфектно, когато строи гнездото си. Това го правят и човешките богомолки... Но надделяването на духовните практики над сакралните (кората на мозъка над подкорието) привиква луциферически духове и те изхвърлят религиозните хора и ангели надалеч в космоса, откъдето те не могат да се върнат. Витаят безпомощни и не могат да се преродят. В телата им влизат обсебители и на земята те полудяват или развиват грозен егоизъм, нагон за назидаване, крайно неприятни характеропатии.*

По-горе богомолката бе наречена "кротка", защото в периодите на засада и дебнене на плячката тя наистина е пословично

тиха и търпелива. Не е така обаче, когато нападне и почне да се храни... Същото прави и богомолният егрегор и армията му - "тия с молитвите"... Не че не трябва да се молим, понеже пък, ако се молим и подвизаваме духовно по-малко от определеното, ние минаваме автоматично към противоположната армия - "тия с удоволствията". Обаче "тия с удоволствията", когато се излъчат нощем или след смъртта си в астрала, приличат повече на лениви пиявици, които там не ни се лепят и не пият никого както тука, а само си почиват... Те са набъбнали и са се напили богато долу на земята. Богомолният хищник обаче, изтерзан от прекомерни молитви и философствания и убил напълно природното си начало, отива в астрала настървен и се нахвърля диво на първата срещната жертва. Може да е съпругата му, може да е детето му, майка му, баща му или сам неговия гуру. Тогава неподвижността на богомолеца поради фалшивата му кротост и дебненето изчезва без следа и той показва истинското си лице. Казахме "и дебненето", тъй като богомолните вампири, знайни още като "упѝри", дебнат жертви, за да им благовестват, да ги поучават, да ги назидават, да ги коригират и даже да ги "спасяват"... Това е религиозен нагон за зомбиране на плячката ***още приживе****, за да й смучат енергията и за да бъде тя по-инертна нощем и по-безпомощна в астрала, когато ще се срещнат там. Канибалските картини в ада, когато ги наблюдават ясновидците за пръв път, са нещо, от което в началото те изгубват съзнание. Редовните учебни слизания в ада постепенно ги тренират и затова по-нататък Посветените вече вършат работата си там по-спокойно.*

Изненадващо е, че има и пълни атеисти и атеистки, които са под егрегора на богомолката. Това са интелектуалците и моралистите, които също убиват природата в себе си и в околните поради прекомерната дейност на кората на мозъка и подтискане на подкорието. Божествените методи и учения изискват ***баланс между духовното и природното, между идеалното и сакралното.***

2014, Май 16 21:51:55 от Б.Т. Най-странното е, че получавам това писмо от теб за любовта в един изключително труден момент от живота ми. Събитията са дребнави, грозни, подли до

крайност. И всичко това касае мен, защото съм нова, защото не съм като тях и не желая да бъда, защото, защото... Започнах да чета червените и розовите лъчи и ето - писмо за ЛЮБОВТА, ПРОНИКВАНЕ В ЧОВЕКА!!! Благодаря ти Господи, за Приятелите, за сродните Души!!! Колкото и да сте далече от мен, то чудото се случва и ме прави щастлива!

150.05.17 14:49:56 до А.С.: *Да, крайно интересни сведения, напълно непознати за мен досега. Без да сме антисемити, все пак някъде в Словото се казваше, че сред евреите има най-малко души с искра Божия, понеже били продавачи и подстрекатели. Обаче Учителят използва името "Йехова" като свещено и върховно в някои молитви и в беседите, така че трябва да видим къде точно е истината. Все пак, Той базира цялото Си Учение на Библията и Евангелието, които не са само семитска духовна история. Четох някъде, че не евреите са лошите, а някаква агресивна космична цивилизация. Тя се представя за тях или за някой друг етнос, за да мразят народите именно него, а истинските виновници да остават винаги в сянка. И в хуните са влизали, и в конквистадорите, и в янките, когато са унищожавали индианците и пр; и в нацистите са влезли, и в руснаците, така че не на тия народи се дължат изстъпленията, а именно на прикритите пршълци-интервенти. Дали са "сивите", дали рептилиите - има различни версии.*

150.05.17 17:01:12 до В.Л.: *...Знам, но такава е сега "стратегията" - да не се издава с червено даденото от Някого.*

По късно обяснение: *Става дума за много осияния от даден момент нататък, напр. след кн.38. Там сред "сините буквички" на много места има чисто Слово, но то не бива винаги да се оформят с червени, за да се научим да го разпознаваме и за да спада в някаква степен силата му. Така то ни предпазва донякъде от последствията, когато не го изпълняваме. Има и трета причина: за да развиваме уважението си към Тръбите и другите хора, когато се проявяват уникално и индивидуално. Също - снизходителността към тях, когато грешат. А в ня-*

кои случаи точно обратното: да сме нащрек, когато се е промъкнала някоя неистина. Това е педагогически похват дори при светските учители още от началното училище, ако са си взели изпита по методика добре. Лекторът, преподавателят в университета, "зеленият" духовен учител трябва да са точни в информацията, която дават, но добрият педагог понякога съзнателно заблуждава и създава игрови ситуации, за да види кой внимава, кой мисли със собствения си мозък, да развива индивидуалността на учениците - да не бъдат зубрачи и папагали. Така добиваме опит на живо, когато в даден случай не сме разграничили човешкото от Божественото и сме се хващали на нечие "нечитаво" хоро. Този опит е хиляди пъти по-ценен от усвояването на формалнологическа информация, което го умеят и начетените, ерудитите, компютрите, роботите. Затова народът ни има поговорка: "Учено добре, умно по-добре". Ние сме я развили още по-нагоре: "разумно по-добре"; мъдро по-добре"; "добро по-добре" - и т.н.

19.V.150(2014)г.
с.Стоб, Западна Рила

СВЕЩЕНИТЕ ФИГУРИ ОТ УЧИТЕЛЯ

РАЗШИРЕН ФРАГМЕНТ ОТ ТЕКСТА ЗА БОЖИТЕ КРАВИЧКИ
от 15.V.150г.

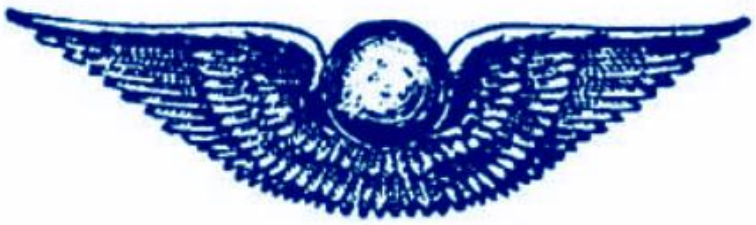

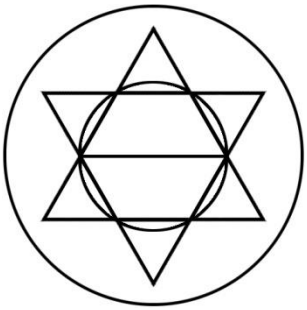

*Ще разгледаме темата малко по-подробно. Ако обърнем внимание на книгата **"Заветът на цветните лъчи на светлината"**, ще видим, че на втората страница Учителят е дал три фигури: **летяща планета** - символ на Новата Земя, **кръст с лъчи** - символ на Христовата епоха в прецесийния период на знака Риби, на Лозата, Агнето и Новия Завет; и **шестолъчната Давидова звезда** на старозаветните - символ от прецесийната епоха на Овена. Тази свещена звезда изразява единството на Духа с Материята, на Бога с Природата, на духа с душата. Когато е вписана в окръжност, както и всяка друга фигура, тя е в рамките на божествения свят и е не само защитена, но и напълно положителна. А в книгата от Арбанаси шестолъчната звезда има хоризонтална права по средата, минаваща през центъра - **фундаментална** особеност! Тази линия е символ на **повърхността на Земята** и говори за това, че споменатото единство трябва да се осъществи именно тук, на **планетно** ниво - мечтата и призивът на Христос **да дойде Царството Божие на Земята**. Друг е въпросът, че това ще стане на **Новата** Земя - една етерна планета около сегашната ни Земя, с около 10 радиуса по-голяма. Само че там ще възлязат само тия, които са го осъществили в микроразмер -"по двама или по трима" в името на Христа - **именно тук**, при най-лошите условия на живота. За по-голяма група засега не може да става и дума, тъй като още не се е получило и в най-малкия му вид. Има отделни възлизания за по няколко секунди или минути, когато някъде се получи **божествено Разпознаване и мигновен Отклик**. Това произтича от висока еволюция и космически вкус, породени от Доброто и Любовта. На Земята обаче това изчезва много бързо, тъй като любовта на смъртните търси своето право,*

*има очаквания, не прощава и има свойството да отпада. От друга страна, Предаността се разстройва поради хаотичните ни представи за нашите приоритети и постоянната им смяна. Двата триъгълника се пресичат в 6 точки, но това не са съединения през Центъра, през Отца, защото страните им са **хорди**. Правата линия, фактически, е **диаметърът** на невидимата вписана окръжност, която минава през тия 6 точки. Всеки диаметър е божествената любов на Сродните Души **по двойки**, които са на 180 градуса една от друга. Точно заради това те се съединяват **в Центъра, в Бога**. Геометрически, мистически и практически, те единствени свързват с Бога Отца **цялото Битие** - духовната и физическата вселена - и ги държат в равновесие, реализират обмена им. А това означава проникване в **божествения** свят. Ако Отец е **сърцето**, сродните души са **артериалната и венозната система** - знаем къде и как са свързани от атласите по анатомия и медицинските кабинети.*

*И така, в "Завета на цветните лъчи" Давидовата звезда има по средата хоризонтала, минаваща през центъра. И наистина, чертежът ясно илюстрира, че двойката сродни души са двете крайни точки, образуващи диаметъра и свързани с Центъра **чрез него**. Любовта им, готовността им да я изявят и проявят **незабавно на всички полета** ги насочва един към друг с всичка сила и те се срещат и сливат именно там - **в Бога**. Ако не бяха точно на 180 градуса, те щяха да се свържат по хорда и нямаше да попаднат в Центъра. Тук не говорим за хордите, които постоянно пускат радиуси към Центъра и с това могат да отиват до всяка друга точка от кръга и окръжността. Говорим за обикновените случаи - точки и хорди, които нямат отношение към Центъра. Те не разпознават Словото Божие и хората от по-висока еволюция, затова се свързват помежду си само по тръпка или по съображения.*

*Това наричаме "**хордиална любов**". При сродните души обаче тя е "**диаметрална**". Такава е тя при Единствените Две Сродни Души - всеки от нас има една-единствена сродна душа някъде в Битието, ако сме с искра Божия, с монада. Ето как, всъщност, думата "божествен" (диа) се оказва идентична с двойката в началото на думата "**диа**метър"! Чрез диаметъра, т.е. любовта между всеки две **истински** сродни души, Цялата Звезда получава шанс да се свърже с Центъра. **Хората с душа** копнеят да са в орбитално движение около единствената си най-сродна душа в Битието, да се грижат за нея, да ѝ служат, да я обожават и да благоговеят пред нея. Как ще разпознаем, че сме я срещнали? - По пълната ѝ слепота за недостатъците ни. И да имаме такива, единственият ни любим в Битието, дори и да констатира нещо в нас, което ни е действителен недостатък, не го третира като грях или грешка, а намира всякакви начини искрено да го обясни положително и да го оправдае.*

*Когато говорим за **верига** от сродни души, това има отношение към **радиалната любов** - импулсът и способността на **съществата с дух** постоянно да умножават броя на съществата, които харесват и обичат. Това е един от идеалите на ученика, както ни е обяснил нашият любим Учител. В диаметралната любов няма такова нещо, тъй като Единствените се интересуват само от Другия и от Бога. Ако се отклонят от това, те вече няма да са диаметър. Има Двойки в Битието, които нямат нужда от нищо друго. Бог не ги съди заради това, а ги въздига до върха на Битието и ги пази като зеницата на окото Си. Обичта им е нещо не по-малко богоугодно и свещено от любовта на съществата с дух, които изпитват радиална любов. Радиалната любов носи радост, а диаметралната - щастие. Има и цялостна, „холиàлна" любов, в която сме активни и по диаметър, и по радиуси. Там, където*

сме нещастни, ние не сме срещнали Сродната си душа; където сме скръбни, това не е нашето ято, с което сме излезли някога едновременно от Бога. Голямото Си Ято от Вечността Учителят нарече "Веригата", а за Единствената ни сродна душа говори със свещен трепет и благоговение. Ако Наблюдаващите от Школата понякога се дразнят от постоянните ни разговори за "сродната душа" и предимството, което даваме в живота си на отделни наши симпатии пред Словото, Делото и Веригата, то е защото те виждат ясно, че ние се заблуждаваме. Те виждат като на длан, че обикновено се надяваме на човек без душа или на някого, който не е даже от Веригата. Нейният бог, нейната вяра, нейните предпочитания са други. Тя може преспокойно да живее и без нас, а различията ни трактува като грешки и недостатъци. Не е способна да се раздели даже с кучето или котката си заради нас или с цигарата, камо ли да ни пристане и да се отдели от близките си, от кръга на досегашните си приятели и познати. Напълно убедено ни казва, че ако я обичаме, ще изтърпим кучето й или предимството, което дава на близките си. И да ни харесва, това е нещо ***периферно*** *за нея. Даже чувството за дълг у нея - най-проблемната форма на любовта - е по-силно от интереса й към нас. Тя не губи съзнание и не припада зад вратата ни, когато си тръгва от нас. Всичко това не я прави виновна - то е само знак за нас, че е вълк-единак или птица от* ***друго*** *гнездо или ято и че не трябва да изтезаваме душата си с въздишки по нея. Симптомът, че е така, е денят, в който тя престава да ни търси и това обикновено продължава в рамките на едно цяло прераждане.*

В Словото се казва, че Любовта не се отличава с припадъци. Но все пак то дава да се разбере, че без Единствения ни любим от другия пол ние сме нещастни, даже и да четем по сто хиляди молитви на денонощие. Че никой Бог, Учител

или Посветен няма да ни пусне в Храма, т.е. във Вселената, ако сме сами или с някой случаен човек на прага й.

Друг е въпросът, че наистина има богоравни Същества, които съчетават диаметралната и радиалната любов по един удивителен начин и че нито те са пострадали от това, нито някой друг. Напротив, където и да преминат, оставят здраве, радост, щастие и спомени за рая.

*В мига, в който се изясни всичко това, изведнъж в мисълта прозвуча една странна дума, която е била останала в пластовете на подсъзнанието отпреди десетки години. Не можах веднага да си спомня къде съм я срещал, но след доста ровене в интернет открих и се сетих: тя е уникален термин от учението на българския възрожденски учен-енциклопедист Петър Берон (1795-1871): **"зьогма"**. Тази дума фигурира и в текста на осиянието "Истинското дърво на живота" от 2.V.2002 г. Тогава също е имало колебания и затова след нея е сложена въпросителна. В този текст се разглежда същия въпрос като днешния, но двата полюса на мъжкото и женското начало при сливането й са илюстрирани с вида на магнитното поле при соленоида (магнита). Още по това време е направен паралел между снимките на този биологичен феномен и полюсите в Знамето на Бялото братство.*

Берон различава три начала при Сътворяването на Космоса: I. След като са били произведени първите изначални зьогми (комбинация, получена от смесването на няколко флуида с различна плътност), те са се разширявали на всички страни вследствие на оргазмите си, срещали са се с хетеронимните (различните) "електри" и са образували други зьогми, които са светлината, топлината, електричеството и водата. Този начин на произвеждане на нови същности чрез съединяване се нарича от автора "сизьоктично" начало. Напълно възможно е именно тази дума (зьогма) да хвърля светлина

върху откровението днес за спецификата на Давидовата звезда при Учителя.

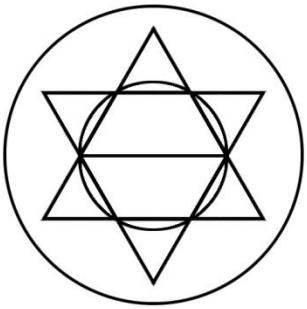

*🡸 Ще я повторя тук, за да се направи по-лесно сравнение. Още повече, че думата "зьогма" дойде **първа**. Веднага се получи сигнал, че **има** такава връзка, но че трябва да се потърси още една дума с подобно звучене и значение. Изникна **"зигота"**, но и тя бе почти забравена – трябваше да се направи подробна справка. Още при първото отваряне излезе чертеж, почти напълно идентичен с този, който ми дойде днес - направо изумително! Оказа се, че това е третият етап от събитията при сливане на мъжа и жената. "Зигота", на гръцки "υγωτός" идва от ζυγός (zugos - чифтосвам, впрягам, свързвам любовно, другарувам). Буквално, означава "ярем" или "съвпряг", откъдето произлиза при нас думата "съпруг". Голямата фигура вляво е от една статия, обясняваща 4-те етапа при образуването на зиготата, докато накрая се получи оплодената яйцеклетка. Интересното е как в нея се образува изобразеният куб (в малката фигура долу вдясно) - формата на Новия Йерусалим, съгласно Откровението. А най-първият етап - сливането на мъжката и женската половини, за да се получи зиготата, в някои от илюстрациите наистина се оказа много подобен на... знамето на Бялото братство! И в двата случая се виждат **двуцентрови** същности, при това влияещи си една на друга и на много други точки и същности около тях. По-долу ще видим какво казва Словото на тази тема - ще бъде включено главното от една уникална беседа*

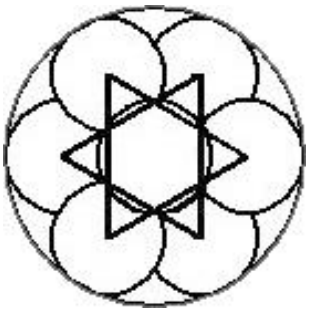

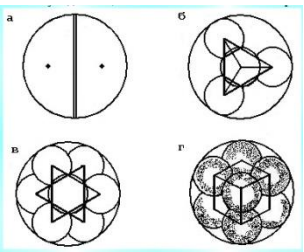

*от Учителя именно по въпроса, който разглеждаме. Не може по-накратко, тъй като тя е от **абсолютно фундаментал-ните** беседи на Учителя - има и такива. В нея не само всяко изречение, но и всяка дума и буква би трябвало да съкращава еволюцията ни с 25 хиляди години, ако я разберем и приложим в живота си без колебание. За разбиране - да, в случая не е чак толкова трудно, обаче приложението иска пълно отвръщане от хордиалната любов и минаване в диаметралната. Всъщ-ност, може и безброй хордиални, ако диаметралната е "уце-лена" точно. Ние обаче имаме навика да наричаме фиксациите си "сродната душа", а Господ може да е на друго мнение. Не-веднъж Той ни казва в прав текст, че щастието е възможно, само ако с някого минаваме **през Центъра**, ако насъбраната енергия от вековете се разреди **като мълния още в първия миг**. Ако с нищо не пречим на Бога да се изяви в нас като Лю-бов; ако няма разнобой в мислите, чувствата и постъпките ни първо в самите нас, а после - и с другия. Още нещо много важно: в тази беседа Учителят отново утвърждава необхо-димостта от щастие като най-основна, а щастието опреде-ля като **сливане на две души.** Нищо общо с лъжливите учения, които отричат щастието или този вид щастие:*

*"Всеки човек в живота си трябва да се **обменя** с някого. Тия двамата представляват **два центъра**, които взаимно се обменят - енергията от единия център тече към енергията на другия. Обмяната мо-же да става между двама души, които се обичат /.../. По този начин, тези енергии взаимно се обменят.*

Ако човек подпуши в себе си енергиите на едно висше желание, в него става голямо сътресение, го-лямо земетресение. Не отвори ли път на това жела-

*ние в себе си, непременно ще го сполети някакво нещастие. За да не става това, той трябва **да даде ход** на своето желание, да му отвори път. Щом му отвори път, събралата се междумолекулна енергия ще мине в междуатомните пространства. Спирането на енергията в междуатомното пространство се придружава с голяма експлозия. Тази е причината за внезапната смърт на много хора. Ето защо, за да се запази човек от разрушителното действие на силите, които се крият в междуатомните и междумолекулните пространства на нервната му система, окултната наука казва: "Не противодействай на своите добри чувства и желания! Не противодействай на своите възвишени мисли!" Природата не търпи никакви противодействия. Който не я слуша, тя ще го разтърси. Същото научно обяснение се прилага и при земетресенията. Земетресенията се дължат на напрежението, което изпитват силите на земята в междумолекулните ѝ пространства. Това напрежение предизвиква разширяване на тия пространства, което се изпитва от нас като земетресения. Напрежението върху силите на природата не е нищо друго, освен космическа енергия, която идва от хората, от всички живи същества на земята. Живите същества са врати, проводници на енергии. През човека, като през най-висша форма, минават най-висши енергии. Ние сме дошли на Земята, за да може тя да живее. Значи, недиференцираната материя приема живота,*

който минава през хората. Когато казваме, че човек е причина за земетресенията, подразбираме онези човешки мисли, които са в състояние да подпушат междумолекулната енергия на земята.

Защо числото 10 без числото 2 не може да реализира своите стремежи? За изяснение на това отношение ще приведа следната проста аналогия. Представете си, че числото 10 е едно буре с 10 обръча, а числото 2 са двете дъна на това буре. Каква работа може да свърши бурето без двете дъна? – Никаква! Поставите ли му дъната, в него можете да сложите каквото пожелаете. В този смисъл, и човек представлява живо буре с две дъна. Дъските на бурето представляват човешките органи, които се съчетават в едно цяло. Следователно, добрият човек представлява буре, което е пълно догоре с добро съдържание; лошият човек е буре, което не е пълно догоре със съдържание, вследствие на което въздухът прониква в него и предизвиква кипене, врене, гниене, разлагане и т.н. В бурета, пълни с добро съдържание, т.е. в идейни бурета, обръчите никога не падат. В безидейните бурета обръчите и дъната падат, а дъските се разсъхват. Значи, в лошия човек дъната и обръчите падат, дъските се разсъхват, а съдържанието се излива навън.

Човек може да бъде красив, само когато е щастлив. Човек може да стане музикален, когато е щас-

тлив. Човек може да стане учен, богат, когато е щастлив. Без щастие, човек не може да постигне нищо.

*Възвишените същества представляват **две форми, свързани в едно**. И **Христос** представляваше такава душа. Той имаше **два центъра**: един горе и един долу. Затова, именно, Христос казва: „Както ме е Отец научил, **така** говоря“. Значи, по плът Той живееше на земята, а по дух се ръководеше отгоре. В това се състои истинското щастие.*

Трябва да намерите най-добрите пътища, за да излезе тази енергия навън. Ако някой има излишна енергия в себе си, той веднага трябва да направи едно добро дело - и ще ги освободи от излишния товар. Затова, именно, се препоръчва на хората да правят добро. Когато някой усети в себе си излишна енергия, за да се предпази от експлозия, той трябва да направи едно добро дело. В каквато форма и да е доброто, то непременно трябва да се извърши.

Главната мисъл в тази лекция е, че всеки човек очаква да намери своя Учител, Който да донесе божествената запалка на щастието. Без Учител, като висша и съвършена форма, като образец в живота, никой не може правилно да се развива. Чрез висша форма се предава висша енергия.

*Сега, като ученици, вие трябва да работите за придобиване на щастието. Мнозина мислят, че като отидат на онзи свят, **там** ще придобият щастие. Те се самозалъгват. Каквото човек придобие **на***

***земята**, **това** ще занесе със себе си на онзи свят. Понякога на земята има по-добри условия за придобиване на щастието, отколкото на онзи свят. /.../*

*Старата слама - това са старите вярвания, обичаи и разбирания, които са пълнили бурето. Съдържанието на това буре трябва да се излее навън и да се напълни с ново – съдържание на щастието. Хората на земята живеят по благодат, но не са щастливи. – Защо? – Те не могат да използват благодатта, която им е дадена. **Има** щастливи хора на земята, но повечето са само **кандидати** за щастие. Човек може да стане щастлив **моментално**, няма защо да отлага нещата. Обаче, като очаква щастието, той трябва да бъде доволен от най-малкото, което му се дава още при зазоряването на щастието. Пълно щастие не може да се придобие изведнъж. За вас е важно да придобиете **щастието**, а как по-нататък ще се развива животът ви, това е въпрос, върху който не трябва да се разисква. Когато щастието ви посети, вие ще бъдете в съвършено друг свят - нито на небето, нито на земята, а в света на Любовта. Любовта ще бъде среда, условие за проява на човека.*

*Постигане на щастието - **това** е идеалът на човечеството! Щастието представлява най-първата връзка, **сливане на две души**. Когато душите започнат да се сливат, нова основа се поставя, нов свят се създава. От този момент нови деца се раждат, нови отношения се поставят, нова култура се*

възцарява – култура без деление, без програми и налагания, – култура на Любовта. Дойдете ли до щастието, вие ще почнете да говорите на понятен език помежду си и всички ще се разбирате. Няма по-велико нещо от щастието! Няма по-велико нещо от сливане на душите с Първичния Дух!" („Придобиване на щастие", 30 май 1928 г.).

*От това следва фундаменталността на **личната любов** между всяка двойка сродни души в Битието. Те са излезли **едновременно** от Бога, после са се загубили в две противоположни посоки, но в един сюблимен момент се откриват, съединяват се и се завръщат в Него **заедно**. Всяка религия или философия, всяко учение, които проповядват, че един дух може да се върне в Бога **сам**, са неверни. Такова нещо няма, никога не е имало и няма да се случи никога. Има **групово** възвръщане в Бога на повече същества, но това са **ятата** от сродни души, съставени от **полярни Двойки**.*

*Има и **Тройки** - в Словото е казано "**Двама или трима**", - но ние сега разглеждаме въпроса за **Двойката**. Ако **Единствените** Двама са **крайните точки на Диаметъра**, помежду тях съществуват още много точки, които също са излезли от Центъра и накрая ще се завърнат в Него. Потенциалната разлика между двата полюса, поради която се възбужда и протича ток от Центъра и към Центъра, е така наречената **Лична Космическа Енергия**. На още по-дълбоко ниво, това е прословутият **брак между духа и душата**, който скоро предстои да се случи и при нас. Това е мечтаната **Мистична Женитба**. При Грехопадението те са се разделили, сега отново ще се съединят. Учителите, Архатите и Светиите са Същества от **вътрешния кръг** на Звездата, била тя тривърха, петвърха, шестовърха, седмовърха и т.н. Същата*

*област е и централната зона на **Пентаграма**. Но дори при тях, единственият начин да се съединят с Центъра е **Диаметърът**, т.е. **предварителното** сливане на всеки от тях със Сродната си душа. Получава се **едно** Същество, кое-*

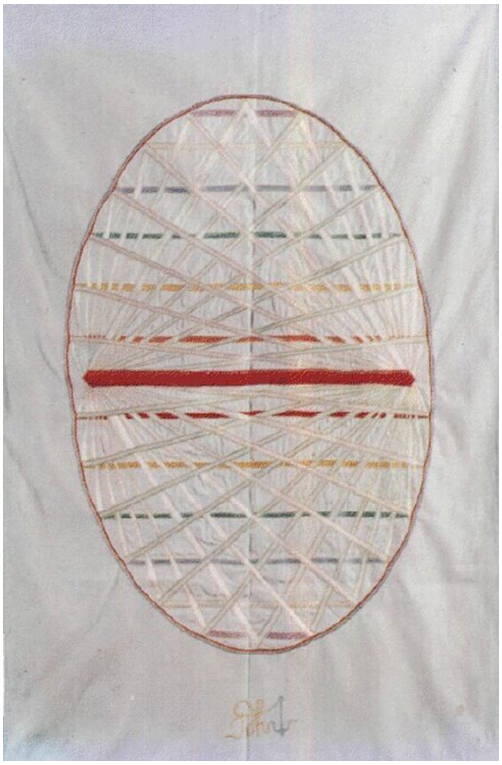

*то по този начин е **преживяло** вече мистическата Сватба - брака на духа и душата. Тази **средна** линия, значи, е тъй фундаментална и важна, че я откриваме, надебелена и алена, и в **Знамето на Бялото Братство**. То също е дадено от Учителя в началото на миналия век. Сега няма да се спираме на други важни подробности - защо, например, от хексаграмата в Завета излизат 17 лъча и образуват върхове на съответна звезда; защо кръстът вляво е нарисуван в **елипса** от лъчи, както и в самото Знаме фигурата е елипса; защо крилете на Сферата горе имат 3 сектора - и т.н. Свещената книга "Заветът на цветните лъчи на светлината" е съставена от Учителя през 1912 г. - две години преди да даде Пентаграма на учениците Си и Знамето на Бялото Братство. Това, че разни общества използват Пентаграма доста по-рано, не значи, че **те** са го измислили. Бог работи с Пентаграма още от създаването на света и после в древен Египет, а сега само го е възстановил и допълнил. Като Аватар на всички духовни раси, Мировият Учител днес е бил длъжен да сумира последните две - Старозаветната и Новозаветната - и да ги свърже с днешната. Той е сторил това именно чрез този базален мистически и магически акт в*

свещения храм на Бога Арбанаси, където също има вход към Агарта и изходи към Космоса. Било е необходимо да извлече само тия изречения от Двата Завета, които са оригинални и продиктувани лично от Духа. С това възстановява свещените ключове за постигане на старозаветните и новозаветните Посвещения. На този етап още не е бил дошъл моментът да добави знаци и обяснения за степента на ***праведния***[14] *и да положи после началото на Новата Епоха на Водолея. Затова в тази книга е скрил потенциала на Пентаграма в горната фигура на Летящото Слънце (Бог, Духът, монадата) и Летящата Земя или Вселената (Богинята, Мировата Душа, полиадата). Това е магичен знак, който Той е дал още във въплъщението Си като Богочовек в древен Египет, когато се е кондензирал като Хермес Трисмегист (VI век.п.н.е). Както знаем, Бог е бил Господ и като безсмъртната Лилит и мъжът й Адам, докато е бил още безгрешен; като сина им Сит и синът му Енох, а после и като Мелхиседек по времето на патриарха Авраам преди 4 хиляди години. Но в момента ние говорим за* ***Учителя Хермес Трисмегист*** *(****Триждивеличайши****). От Него са останали посветителски ключове в* ***тогавашния*** *Му Завет - книгата "Асклепий", или "Свещената книга на Хермес Трисмегист" (14 уникални текста). Това са различни фрагменти от херметически трактати, събрани за пръв път по-пълно от* ***Йоан Стобей или Йоан от Стоби****, късноантичен изсле-*

---

[14] *Йерархията в Новото Учение е "старозаветни, новозаветни, праведни и ученици". Подреждането на първите две под праведника и ученика би изглеждало несправедливо, ако ставаше дума за* ***оригиналите*** *на съответните свещени писания и за техни съвършени последователи. Но тъй като писанията са изменени и съответните религиозни хора са възпитани именно в техния дух, несъвършенствата са станали очевидни и това е наложило генерални корекции и възникването на нови Учения. Така, като коректив на "новозаветните" преди повече от 1000 години са се явили богомилите, поведени от Учителя в инкарнацията Му като Боян Мага в България. Именно тях трябва да отнесем към праведните, а хора на тяхното ниво и на нивото на старозаветните и новозаветните има край нас и днес, ще има и в бъдеще.*

довател и съставител на древни текстове, роден през V век в ***град Стоби, Македония.***

Йоан Стобей (на гръцки: Ἰωάννης ὁ Στοβαῖος) е ранновизантийски писател-компилатор от V век, роден в македонския град Стоби. Автор е на четиритомна подборка от над 500 древногръцки автора, съставена с възпитателна цел и наречена "Антология" или "Еклогами". За живота на Стобей не е известно нищо. Фрагментите, събрани от Стобей, са предназначени за сина му Септимий.
Ето някои крилати мисли от Стобей:

*Богатството не е приятел – **приятелят** е богатство.*
Благоразумието се ограничава с полезното.
Великото претърпява и велики нещастия.
За какво ти е знание, ако не го разбираш?
За да бъдеш щастлив, трябва да живееш като свободен или... да престанеш да живееш.
Надеждата храни мнозинството от хората.
Най-доброто украшение за жената са непорочните нрави.
Порокът обезобразява и най-прекрасното лице.
След почивка, трудът е приятен.
Умен е не който прави много, а който прави каквото трябва.

Този древен град в днешна Македония не бива да се бърка с едноименното римско селище, което се е намирало на територията на днешното с.Стоб в Западна Рила, България.

За другите човешки въплъщения на Учителя на земята може да се прочете в богато илюстрованото осияние ***"Аватар и ятак"*** *от 28.VII.138(2002)г. в книга 35 - или в:*
http://neobyatnotogovori.com/?idpub=1231&book=35

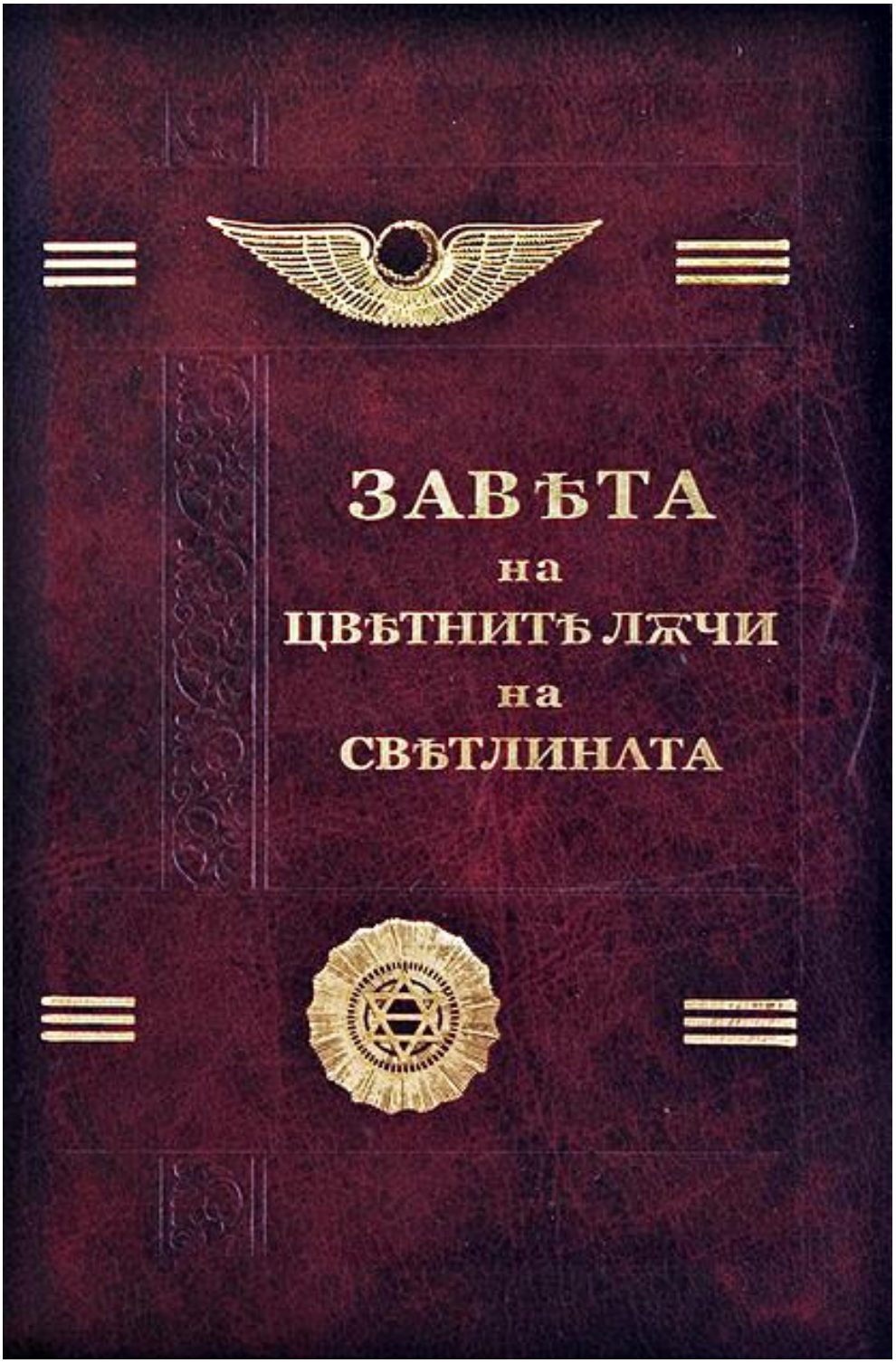

Още един повод за размисъл:

Ако корицата на тази свещена книга е от първото издание и ако е била дадена точно в този вид от Учителя или е била под Неговия контрол,

1. Защо липсва знакът с Кръста и лъчите около него в елипса? 2.Защо окръжността в Звездата сече върховете ѝ? 2.Защо заглавието ѝ е отместено вдясно, а фигурите - вляво? 3.Означават ли нещо тройните къси линии? 4.Означава ли нещо вертикалният орнамент вляво - и какво? 5.Защо Звездата вътре е тъмна? 6.Колко са късите лъчи непосредствено около Звездата и означава ли нещо това?

24.V.150(2014)

СВОБОДНА ВОЛЯ И ПОСЛУШАНИЕ

2014 - ГОДИНА 7, НОЖЪТ ОПИРА ДО КОКАЛА; БИТКА ЗА ОЦЕЛЯВАНЕ
150 - ГОДИНА 6 ПО БЕИНСАНСКИЯ КАЛЕНДАР
ЗА РОДЕНИТЕ С УНИВЕРСАЛНА МОНАДА: ИЗБОР, ЗАВРЪЩАНЕ, ПРИСТАВАНЕ, САМООПРЕДЕЛЕНИЕ

Настоящият текст и картинките са от рода на назидания, понеже идват през 2014 година.
Същевременно са от рода на блаженията, доколкото иде от беинсанската година на Венера и от шанса да Разпознаем, Пристанем, Прегърнем и не напускаме Семейството си вече никога.

ДВЕ ГЛАВИ В ЧОВЕКА 34.04.01н онм ПНС98:081 ***Две*** *глави има човек, едната е* ***привидна****. Отвън има* ***една*** *глава, а отвътре са* ***две****.* ***Дълго*** *време ще мине, докато човекът си създаде* ***една*** *глава. Засега дълги години ще минат, докато човек добие* ***една*** *глава.* ***Две*** *глави има човек – мъжка и женска. КОМЕНТАР: Мъжът и жената в нас са свещени, но докато не се самоизгонят от рая. Излизат*

оттам, когато не искат да са повече ученици. Самоизгонят ли се, мъжът почва да се стреми към функционерство, а жената - към "уреждане в живота". Има мъже-жени и жени-мъже - безразлично. Това твърдение за двуглавието може да се обсъжда и от гледна точка на конфликта в повечето хора между двете полукълба на мозъка; може и на единоборството между кора и подкорие, на централна и периферна нервна система; а може и на конфликта между тестостерона и естрогена, независимо от пола. Словото постоянно ни призовава към ***единство на съзнанието****, към постигане на хармония вътре в самите нас и във взаимоотношенията. Същото важи и за борбата между дух и материя - те трябва да са в животворно равновесие в сърцето ни, а не постоянно да ни разкъсват.*

. "Двуглавието" ражда компромисите и колебанията, лицемерието, лъжата, двойните стандарти. Това нещо поетът го е изразил много точно с думите: "Аз умирам и светло се ра-

ждам - разнолика, нестройна душа. През деня неуморно изграждам; през нощта без пощада руша". (Яворов). В това отношение, много интересна е и темата за хората-хибриди, амфибии. Когато единият родител е бил без искра Божия, а другият ***има*** *искра (монада), те раждат деца с драматична, често трагична съдба. Двоеглавието ги кара постоянно да циркулират между ниските и високите идеали, между духовното и материалното, между доброто и злото, между добрите и лошите хора (или чистите и порочните). Те нямат твърда самоопределеност към едното или другото и затова след време дерайлират не само физически, но и душевно, психически. При нисшия и висшия човек с монолитен ум няма такова нещо - при тях няма постоянни тревоги, противоречия, безпокойства и лавирания. Ако има некоректности в общуването, лошият човек от този тип е абсолютно убеден в егоизма или правотата си и извършва намисленото уверено и безпогрешно, точно. В този смисъл, на лошите им е "лесно" - те са* ***наясно*** *с целите и желанията си, имат* ***една*** *глава, "цепят направо"...*

Понякога е по-добре да разчиташ на лошия егоист, отколкото на безхарактерния и разсеян двуглавец. Добрите намерения у двуглавия на практика се провалят, дори и да из-

лизат от добро сърце. Но добър ли е човек, когато на практика не излиза добър? Какво става постоянно в мозъка му? Защо портретите на Медуза Горгона, макар и да вдъхва ужас, са често с тревожна, печална, тъжна физиономия?

Защо всички бягат от нея? Другите ли са й виновни, кармата ли, обстоятелствата ли? Народът казва: "Кат не си дал дума, не давай; като дадеш - не шавай". Това не е абсолютно, защото имаме право да се откажем от уговорка или обещание, ако изведнъж сме съобразили, че сме направили грешка, че ще има лоши последствия. В такива случаи колебанието и неизпълнението са спасителни, свещени - каквото и да си помисли другият, каквото и да ни наговори.

Интересно е да се погледне в главите на "бицефала" или "полицефала", който външно се заблуждава, че е с една глава. И без да сме телепати, можем да разберем какво става в мозъците му. Едно мисли, друго говори, трето прави и четвърто... не прави... Там върви бърза и трескава смяна на намерения, обещания, планове, съображения и представи. Следващата представа неизменно измества предишната, понеже двуглавият и многоглавият си мисли, че ще изпусне нещо. Денонощно си фабрикува фантазии с кого да бъде, с кого ще е

щастлив, с кого ще си уреди живота и т.н. Затова обикновено изпуска качествените хора - не само един или двама, а по правило всички.

*Това се нарича "игра на карти", "психическо жонгльорство": Поначало добра способност, ако не изпуснеш нито една палка. Да, но двуглавият рядко стига до майсторство, понеже мисълта за следващото нещо, което той бърза да направи, елиминира автоматично предишното и той се разсейва. Мисълта му препуска напред, но за сметка на коректността. И – внимание! - **тук се намесва и магията**. Без непременно да е лош човек и съзнателен магьосник, двуглавият и многоглавият (с глава на хидра) моделира битието според галопа на представите си. Той холерично визуализира обещания и планове и се старае да им насмогне, но следващата представа унищожава предишната и се получава късо съединение. **Това обаче не е само субективно - то моделира и обективната му действителност**. Следва серия от "бози" и гафове, за които сам си е виновен. Нещо по-лошо - губи партньори и приятели. На тях им омръзва пиеската "лъжливото овчарче", макар и някои да са останали с впечатлението че многоглавите са абсолютно искрени в намеренията си.*

*Представете си **жонгльор в аптека** - битието около нас е една голяма аптека. Пак угрижена и тревожна физиономия - как да не изпусне нещо?... Когато Горгоната е грубиянка, казва се "бик в аптека"... При такова мислене ние разбишкваме милион шишенца не само в нас, но и по рафтовете, понеже съществува синхрон между субективно и обективно.*

*Двуглавият, "хидроглавият", никога не тръгва и не идва навреме на среща или въобще не идва. Ако се познава, казва: "А бе аз ще тръгна, ама дано да стигна..." Ако е добър, ще ти услужи, ама не се знае кога и как. Ако е лош по природа, няма да ти услужи, понеже е глух за другите или горделив инат. Може да го направи, но когато **той** каже - чевръста невеста не очаквай. Обаче да си поиска услуга и да я приеме - няма проблем. Рядко чува ближния, защото е изпълнен със себе си - с "вътрешните си гласове". И при "разговор", той води монолог, не чува другия. Продължава си монолога и когато на другия му омръзне и се опита да вметне реплика. Много рядко изпълнява обещание, дори и да е дал клетва. Други редовно казват: "Ни знам, ще видя, зависи" - това поне минава за честно. Те имат в себе си някой реален образ - някой хидрогоглав мачо*

като самите тях, с много изисквания и перспективи - мачо, който предизвиква страх и "тръпка".

Надяват се да ги извика именно той. На него държат много повече, отколкото на теб, ти си им духовната резерва на 109-о място само за утешителни разговори или молитви, когато мачото не се обажда, понеже е зает с инициативи или други мацки. Като ходят на гости, то е замалко и винаги си оставят място за заден ход. И да са си легнали с друг за всеки случай или от "милосърдие", звънне ли мачото, скачат като ужилени и тичат като подпалени - обличат се в колата по пътя... Нали сме гледали много такива филми - искате ли заглавия?...Или треперят от нетърпение, че ще видят най-после героя си, понеже е благоволил да се сети за тях; или се ужасяват какво ще му кажат, ако се случи да ги повика и те не отидат веднага. Редовно огорчават други хора, за да не огор-

чат предпочетения - този, който им бие по хормоните или им е взел страха.

*Макар и многоглави, те имат в душата си черква на негово име и денонощно му се молят да им обърне внимание. Дошла ти е на гости по уговорка, но постоянно си гледа часовника и много бърза си тръгне. Ужас! - ами ако я потърси по домашния? Минал един месец, но точно сега може онзи да се обади и ще се ядоса страшно, ако тя е някъде надалече. Свикнал е заповедите му да се изпълняват незабавно. И да ти е на гости, и да е тръгнала към тебе, но внезапно някой й звънне, тя си мисли, че не виждаш защо се притеснява. Оправдава се, че са се възникнали "непредвидени обстоятелства" или са се случили ред "обективни причини". Те може и наистина да са се случили, но духовната приятелка не подозира, че аранжьорът им е самата тя - **с напрежението си е извършила несъзнателна магия**. Или дежурните духчета са направили това, защото искат да пият от енергията на тревогата й и на каращисванията й с егоисти. Трети неизменно се оправдават с майка си - тя ги чака и не могат да я оставят сама... Обаче ако е за "героя", отсъстват от къщи не само една нощ, а и много повече - майка си пък лъжат, че са в командировка... В*

няколкото минути, докато са при тебе, ги чуваш по телефона как скърпват лъжа след лъжа няколко души, които в момента ги очакват "по уговорка"...

Много им се иска да постъпят "по божествено" - да спазят баланса, без да се огорчи никой; да си хапнат от всички десерти, понеже имат и духовни интереси, но все нещо не им се получава.

Така е с душите-хибриди, амфибии, ако родителят без душа е имал по-силен ген. Все натежава тъмното - няма начин да се развълнуват толкова силно, ако ги очаква някъде и някой бял. Защо винаги падат на черния овен, когато се хвърлят за пореден път в кладенеца? Защо - вятър ли има в кладенеца, та ги отклонява, ако са искали да паднат на белия, както понякога приказват?... Като се озоват на долната земя, и на още по-долната, и на още по долната, почват да търсят бели овни панически, но и това не винаги се получава - не са много вече услужливите...

Много често лъжат по навик и без да има нужда. "Разнолика, нестройна душа"... Дълбоко не му се иска да направи нещо, но от скрити намерения или за да бъде добър, сипе обе-

щания наляво и надясно, защото иска да не изпусне нищо. Или... да не обиди никой?...

Познаваме и обратния случай - другата крайност. Знаем, например, за физик, който стои пред лабораторната пещ цяло денонощие, вторачен само в нея, въпреки че е програми-

рал процеса да протече автоматично и безпогрешно. Вживява се в ролята на героя, който иска да пребори хидрата на разсейването. Той просто не може да мисли едновременно за две неща. В това време би могъл да се наспи, да свърши поне още една работа или даже повече, но той се притеснява, че нещо в пещта може да стане и затова е длъжен да е буден. Стотици пъти перфектната пещ е давала идеално изпечени проби, но той не смее да изпусне и една хилядна от процента теоретическа възможност за несработване на техниката. Това се нарича мания и престараване, такъв човек може и да е за лечение, но в случая за нас той демонстрира обратното на "бика в аптеката".

Двуглавият е вечно с развалени коли и техники и объркани взаимоотношения, тъй като той ***сам си ги разваля*** *с психиката си. Многоглавият също е за лечение, и то много по-*

*вече, понеже поразиите и некоректностите му са вече отдавна сапунен сериал, а той не се замисля защо става така - дали има причини **вътре** в него. Не от два стола, а "от много столове - та по средата"... Смешникът **затова** разсмива публиката, понеже не само не уцелва стола и пада на земята, не само*

им се кара - и ги бие, защото са "виновни", иска да ги изхвърли. За него са виновни "обстоятелствата"... Затичва се да мине с много столове през тясна врата и... Ражда се клоунът – трагикомичният герой. Ражда се поговорката "От главата си пати". Колко пъти и ние сме изпадали в тази роля! Да не мислим, че не сме изпадали?.. Както се казва, сами си постиламе последствията..

Не случайно и в света, и в духовните школи ценят точността и концентрацията най-високо от всичко. Верността и постоянството, дългогодишното и прецизно сътрудничество са основен критерий за организиран ум, честност и лоялност. Това важи не само в деловата сфера, но и в духовната, интимната, емоционалната, приятелската.

*Има хора, които са царе на начинанията и **недовършването** на начинанията. Неспокойната им психика и надежди-*

*те им, че "там", "утре" и "при **другите** хора и обстоятелства" нещата ще тръгнат по-добре, обикновено им слагат прът в колелото. В резултат, те се изнервят и стават песимисти; считат, че **другите** са им виновни или "обстоятелствата", изграждат си цели теории за чуждите недостатъци и "скапа-*

*ния свят" и за собствената си невиновност и правота. **Не подозират, че баба им на вретеното е изпрела много повече и по-качествена душевна нишка в еволюцията, отколкото те.** Тяхната нишка се къса все по-често и по-често, защото са късачи, а не предачи. **Сеща ли се някой колко свещено нещо е преденето? Колко важно е да не късаме нишката на любовта?***

Многото столове, "сложните непредвидени обстоятелства" винаги им пречат на двуглавите да извършат нещо както трябва. Те не могат да се насладят и на даденото от Бога за по-дълго време, да не скочат по средата на разговора и "да се сетят" за някакъв друг ангажимент или... за манджата вкъщи, която ще изгори... Ужас, забравила съм котлона! Ако някой обича такава душа, й казва: "Нищо, драга, аз знам, че правиш всичко това, защото дълбоко в себе си искаш да бъ-

деш свободна. Да не се ангажираш с никого категорично. Проблемите са три: да познаеш себе си, да знаеш какво искаш и да не огорчаваш хората".

Ако човек е неспокоен търсач на все нови впечатления, на приключения и на лесно щастие, ако е жонгльор или аван-

*тюрист по природа, нека се насочи към областите, където това е **предимство**. Нека никому не дава двусмислени надежди или сериозни обещания. Нека стане състезател, дипломат, шпионин, крадец, следовател, пътешественик, изследовател, гурбетчия, писател, фокусник, импровизатор, балансьор, циркаджия, артист, търговец, изобретател - там, където подвижността на мисълта е **първото** условие. Обаче за сребърна и златна сватба да не мечтае; да не се надява да бъде приет някъде за духовен ученик. Няма майстор, който да даде атестат на чирак по-рано от 7 години, на калфа - за по-малко от 14. Това важи и за стабилните приятелства. Човек, който държи на **тебе**, а не на хвърчащите си контакти, намерения и хрумвания, стои при **тебе**, а не при други. Това, именно, се нарича "**приставане**" - харесва тебе **повече** от всичко. То е въпрос на **избор**, на **самоопределение**. Уви, дори и*

да те е избрал и да си му "най-скъп от всички" (казва го не само на тебе...), такъв любим обикновено те губи, тъй като животът му е низ от приумици, гафове, игрички и комбини. Ако някой постоянно хвърчи по хрумки и уговорки или го няма "по обективни причини", животът един ден му отрязва връзките със сериозните хора, които е подвел. Той трябва да се осъзнае какво прави и да се разкае, но в даден живот трябва на своя гръб да изпита обратната страна на медала.

На истинския помагач не му действа чувството за дълг към хора и неща, които го отклоняват от еволюцията му. Ако са безпомощни, ще им помага, но колкото и когато ***той*** *каже, а не по техния сценарий. Неуправляемата милозливост, постоянните саможертви за егоисти - такова нещо не се приема от Небето. Приема се, ако бившият манипулатор се е преродил с такъв хороскоп и сега няма мърдане. Не се приема и фикцията, че човек първо трябва да се оправи материално. Изключено е да бъде приет в Небесната Школа и човек, който намира за авторитетни и привлекателни панаирните корабчета на света и духовността, за които, при това, трябва да си плаща. Ако не с пари, с последствия.*

Двуглавието и хидроглавието са свързани преди всичко със самолъжата. И при най-безхитростните хора от тоя тип, много често е така. Разнообразието е божествена потребност, но разнообразие без висок идеал води до безобразие. В приказките постоянно се говори и за лами и змейове с

много глави. То е същото, то е ***вътре*** *в нас, както е в нас и* ***Змията****.*

Мъдрата Змия е едно, тя е ***от Бога****, но лошата е нашето своеглавие, самомнение. А многото змии или Ламята, главата на Хидрата, е жаждата на плътта за* ***нискокачествено и ефимерно разнообразие****. Има не само плът на червата и плът на похотта, има и плът на мозъка. Шизофренията не е разцепване на мозъка само на две. Двуглавието, за което се говори, е само* ***първата*** *степен,* ***началото*** *на падението. "Разцепен мозък" не значи непременно раздвоен, а "разделен мозък". Този е коренът и на думата "схизма". Може да се каже, че схизмите на една вяра са жива религиозна шизофрения... Същото е и когато се разделяме и с любимите си хора. Губим звонково злато заради химери.*

Освен това виждаме милиони човеци, които търсят спасение само пространствено, физически. Наричат ги "екстроверти". Но даже и по този начин, те все пак замалко се освобождават от затворения кръг и се разведряват. Народната поговорка "Да му види подгърбието път" има пряко отношение към този факт, макар и да е казано подигравателно. Жаждата за разнообразие, за нови впечатления и преживявания и

бързи скорости може да е потребност на по-простите души, може да е една от стратегиите на Дракона, но тя трябва да бъде нахранена дори по този начин, ако човек не иска да стане водорасло. Обаче, ако това не се редува периодично с дълго оставане на едно място и пълна концентрация в едно нещо години наред, рискуваме много. Има опасност да си останем с доста натъртвания - живот на бърз каданс с хиляди излишни впечатления и лупинги, колкото и нови и интересни да ни изглеждат.

"Грехът на окото" не е само църковно понятие, то е с дълбок психологически и духовен смисъл. Думата "зрение" има еднакъв корен със "жрец", но това на руски идва от "жрать", "пожирать" - изплюсквам лакомо всичко. "Жрец" идва именно

от "жрать" - от една много долна и прозаична дейност на жреците, които са дъвчели и поглъщали грамадни количества месо от жертвоприношенията на вярващите. Затова са падали в еволюцията си най-долу. Същото прави и мозъкът ни през сетивата, когато гълта без много дъвчене голямо количество външни впечатления. Пътувайки с бърз транспорт и много често, поради подвижната картина край нас ние оставаме с впечатление, че нещо става, че ***правим*** *нещо.*

Всъщност, повечето миткащи с технически средства не правят нищо - само преместват физическото си тяло от едно място на друго. Гъделичкат психиката си със съдействие на Дракона, който е създал цялата човешка цивилизация. Той си е назначил продавачи, за да купуват душите ни срещу "заместители". Хората търсят Скоростта по технотронен начин. Мъчат се да компенсират полетите на Любовта, когато е Свободна.

Да! С Любовта се лети навсякъде, ако знаеш с кого и как. Дори с най-"бясната" скорост, позната на Вселената, ако това ти доставя удоволствие. А може и с мигновено озоваване, както го могат Чайките. Може и без да излизате от стаята

си. Навсякъде е пълно с летящи, прегърнати двойки - из цялото Мироздание! Те знаят кого да харесват и кому да са верни. Тук ще са намясто думите на Делфина от един разказ в българската литература, колкото и пъти да ги повтаряме: "Отделни хора знаят това и ние сме ги срещали из между звездите". Знаят какво е Любов и че "просторът е даденост на духа". Но другите не оставят някакъв полезен продукт за човечеството. Нещо повече - даже деградират, защото не се спират на едно място за по-дълго.

Такива хора нямат нужда да се запитат за смисъла на живота и да пообщуват с по-стойностни хора. Тия като тях на волана са също небрежни към еволюцията си, най-безразсъдно дават газ през „саламите" от пътен ментален асфалт, каквито представляват всички човешки улици и пътища. Мислят си, че пътуват във въздуха, а всъщност ги виждаме неподвижни като насекоми в янтар, т.е. в черен дзифт, в които са препарирани психически - мислят само за себе си. Не си задават въпросите що е стабилност, постижение, концентрация, съвършенство. Не че мъдреците не пътуват, но физически правят това по-рядко. Народите на колела обикновено

са късоноси и с големи ченета. Препускат на коне и автомобили, кръстосват пространствата с кораби, самолети или ракети и даже с "летящи чинии", но всичките са ***гълтачи на впечатления*** *- "грехът на окото". "Пожирават" всичко – обират най-тлъстите мръвки на живота. Искат да имат и да преживеят всичко. Може да не са материални, а информационни мръвки, мръвки-ефимерни чувства, преживявания "на крак". Тия заведения и навици за бързо хранене излизат именно от най-закъсалите народи, които и на работа, и вкъщи, и на ули-*

цата ядат тичешком или прави. Не знаят, че едно състезание по бързо ядене - най-чудовищната глупост на изостаналите народи - връща в еволюцията с милиарди години, повече и от храненето след залез-слънце. Не знаят, че 10 грама жито за 2 часа, ако си с подходящия човек, изхвърлят душата и в най-далечните кътчета на вселената - много повече от всички познати и непознати молитви и нирвакалпи-самадхи. Бързачите не могат да си намерят място, тъй като неспокойната им съвест и липсата на истинско щастие търсят разтуха във ***външното*** *тръскане. То им разтриса мозъка до основи и така те се чувстват живи - мислят, че се освестяват. Ше-*

тат насам-натам, бъкат от впечатления и инициативи, преливат от новини и компетентност, купуват си глупости и живеят с пари назаем, дрънкат неспирно в ефир или в натура. Същите изостанали народи даже и пеенето превръщат в бърз речитатив без мелодия - изпробван метод за най-сигурно зомбиране. Такъв не можеш да го спреш никога, той не умее и да изслушва - редовно ти прекъсва репликата още в самото начало. Това не е само от императорство, идва и от ***кокоше*** *съзнание. То кълве на дребно, не може да проследи една дълга*

нишка до края. Има хора от птичия вид - дори си въртят главата на пресекулки като птиците, ококорени са за всичко, да не би да изпуснат нещо. Лепят се за хищници като към магнит. Всичко това иде от предметния ум, от центъра над очите, от Меркурий или някоя друга планета във Водолея или Близнаците.

Ако си поиграем пак на думи, Меркурий като хитрец развива "хитрофрения", а като благодетел - "хидрофрения" - многоглавие. Хитрофренът е комбинатор, целият му живот е такъв. Многоглавият е крайно интересен като психически феномен, ако имаш време и търпение и да го слушаш. Неговата

логика не е железопътна линия, а дърво, което се разклонява до безкрайност. Като тръгне по една клонка на разказа си, по асоциация минава на следващата, която му падне, без да си вземе дъх; и на следващата, и на следващата, на следващата... Като стигне до края на последната, най-малката, хвръква и гони мухите... Асоциативното мислене не е мислене. Казано е, че само Бог мисли, а всички други се занимават. Детето по еволюция много лесно хвърля играчката, за да вземе някоя друга и по възможност да я разглоби, да я счупи, да я разпори. Това е ***предвидено****, така то набира впечатления и*

изучава живота. Но когато играчката е човешка душа, работата става по-сложна. Като захвърлят и нас като играчка, започваме да разбираме нещата.

Разпиляването по добрини на дребно може да е същото това „тръскане" по пътищата. Дори трамбоването пеш в града с тая цел бие в мозъка както маршировката в казармата и го хипнотизира. Предназначено е да приспива мислите за нещо по-значително и голямо, за някаква възвишена и дългогодишна посветеност. И любопитствата, и тръсканията, и самарянствата не съдействат винаги за единството на

съзнанието. Тук идва ред на поговорката за многото дини под една мишница.

Човек може да е суперблагодетел и напълно безкористен - и пак да е с глава на хидра. Разпилява се по услуги и помощи на парче, защото се ужасява от спирането на едно място. Ако не е с тръскане по пътищата, мисли си, че се успокоява с какво ли не. Не иска да влезе ***в себе си в дълбочина****, да смени парадигмата. Един ден със всичка сила иска да излезе от въртележката, но се продължава с години все едно и*

също нещо. "Много борави, нищо не прави".

Не винаги си го причинява сам. Мисли си че плува по своя воля, но често е жертва на черните, които го дебнат отвсякъде, да не би случайно да си отклони вниманието от... отклоняването на вниманието. Да не попадне на Бѐли, понеже там вече черните не могат да го хванат.

Другата крайност са отшелниците, аскетите, посветените на нещо до самозабрава. Те правят точно обратното - "отречението от света". Предпочитат молитвите и затворените очи за изкушенията, служенето на науката или на

*"Бога", както си представят това служене. Тях ги яде **единичната** Змия - фанатизмът, гордостта, самомнението. Е, има и пътуващи, добродетелни отшелници, които много помагат на хората. Но и при тях няма гаранция, че не са жертва на Горгона: ако не се връщат редовно и задълго в килията си, и **те** рискуват да си разцепят мозъка на части от препускането на съзнанието, от милионите образи, които се изсипват в сетивата им.*

*Всъщност, истината е някъде по средата - както всяка истинска истина. Добрините на дребно също вършат работа, но - при определени условия. Словото постоянно ни говори за "най-малкото добро", за правене по едно добро всеки ден. Но тук има една съществена разлика - да се прави добро не до припадък, **а само замалко и само в свободното време**. В про-*

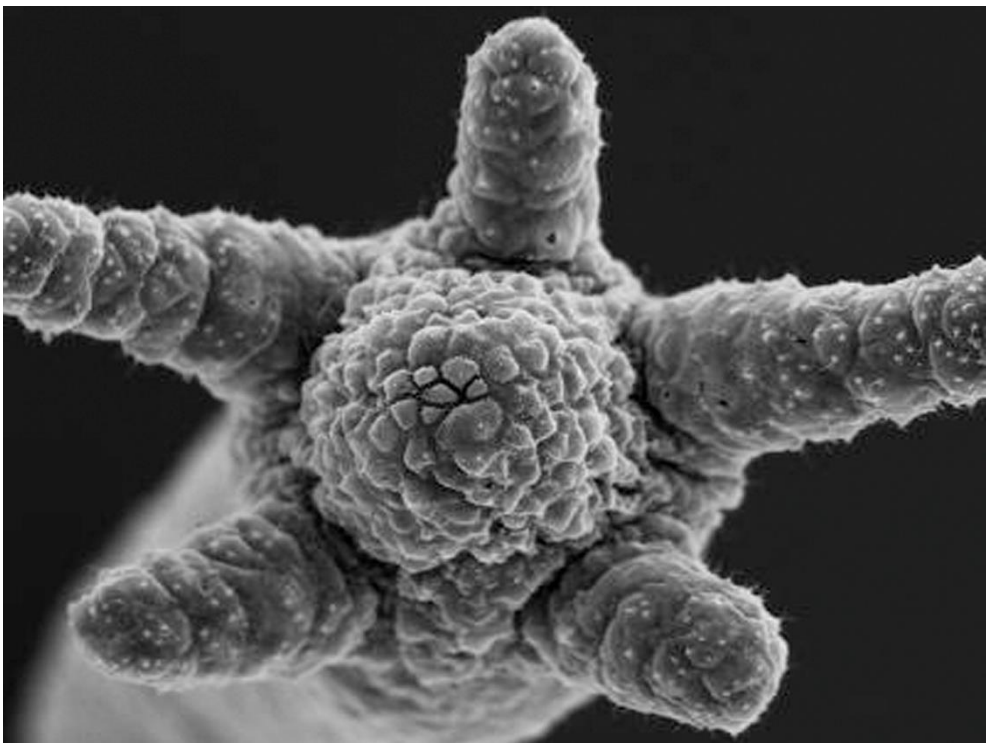

*тивен случай заприличаме на един малък воден хищник, пак от вида на **хидрата** (**Hydra oligactis**). Поради многото ни глави, ние гледаме да се откликнем на всяко ново предложение или всяка молба за помощ. Хидрата на последствията обаче е от същия вид, тя неумолимо протяга пръсти към нас, пъпките й*

*се умножават с фантастична скорост, пипалата й изригват смъртоносна отрова и тя пак ни хваща здраво в обятията си. И да я откъснем, ако у нас остане дори една двестна част от нея, тя се регенерира моментално в цяла хидра - и пак тръгваме по безброй мероприятия и „добрини", **които Бог не ни ги е поискал**. Ако това не е хуманитарната професия на някого и не му влиза в работното време, амбулантните ни добрини без висок идеал, дори и да ни е безплатна сергията, също могат да доведат до хидрофрения. Думата значи и "многоглавие", и "вода в мозъка", но и в двата случая е принципът на **водата**. Името на самото животно хидра произлиза от "вода".*

*Освен че водата е носител на живота, тя е има и два идеални омонима. **Почти всеки воден може да бъде воден**... Водата и воденият приемат формата на съда, в който са ги поставили (справка - разказа "Душичка" от Чехов...). Водата разтваря и балсам, и отрова; безпрекословно влиза в чашата на Амрита и в смъртоносна инжекция. Ако е много "воден" и няма гръбнак, двуглавият се олива от услужливости и не може да откаже нищо на никого - не само на добрите, но и на лошите. Дори и да си мисли, че има някаква свобода, щом няма идеал и устой, той наистина си е "воден" - **водят го за носа**... Малцина се*

*сещат защо точно за носа - ами че носът е **Сатурн**, съпротивата, собственото мнение, характерът!*

*При слаб ангел, многоглавецът се занимава с **похождения**. Справка - арията на Дон Жуан за успехите му, когато разгръща на сцената свитък от няколко десетки метра – списък на жените, които са имали честта да ги уважи... При силен ангел, човекът-хидра е нещатна милосердна сестра и затова всички го благославят. Обаче няма гаранция дали именно **това** не е основното му гориво. В идеалния вариант, ангелът му в морално отношение е **силен**, понеже дава без да*

*получава и си мисли, че не се възползва от облагодетелстваните по никакъв начин. Но няма ли **елемент от тщеславие** в тая негова неспирна дейност? Дали това не е пак "заплатата му на земята", за която говори Христос - или е от страх да не кажат, че не е добър? Не е ли все същото тщеславие?*

*Ще каже някой, че високият му идеал е **да служи** на хората. Така е, но това е само **половината** от истината. Спасителят ще се удави, ако първо не се е научил да плува. Често хуманитарната и функционерската дейност или тичането по авторитети и курсове е бягство от самоусъвършенстване,*

*бягство от самоопределение, бягство от собствено мнение. Бягство и от **Училището, заради което сме се родили в дадена страна**. Който каже, че в родината му няма такова училище, нито вижда някъде асистенти и професори, наистина е по-добре да опита други страни и континенти. Кой знае - някой индус, американец или англичанин може да го доведе тук и да му плаща десеторно за преводач, понеже иска да завърши тукашна школа... Така може, най-сетне, на многоглавия да му провърви в живота...*

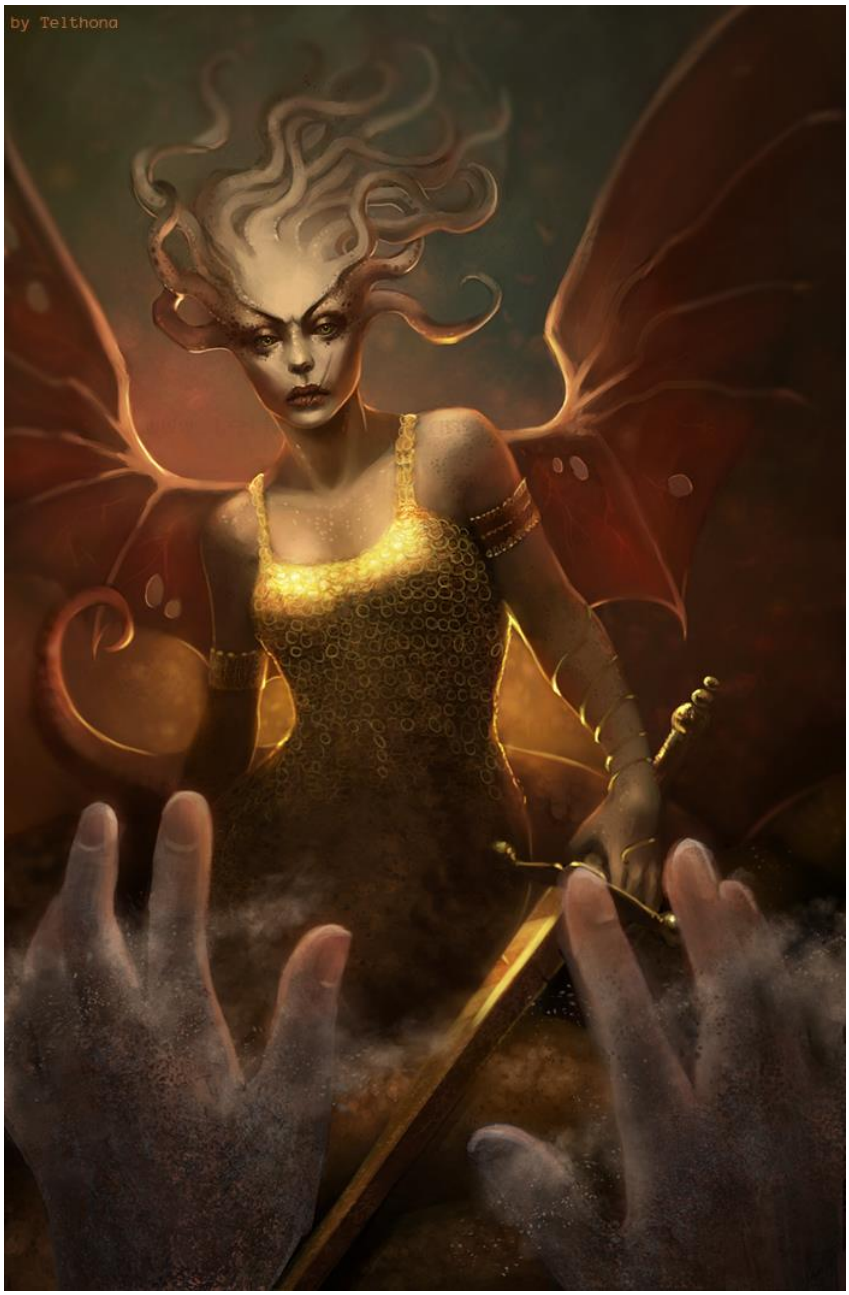

Да, Горгона Медуза - любимата с много желания - може да има милион различни образи. Тя е най-ужасната грозница, тя може да бъде и най-нежното и красиво същество, което да ни оплете завинаги. Даже Пиндар я представя като богиня на красотата. Нали се сащисваме от такава красота, нали гу-

бим ума и дума? Нали Медуза ни вкаменява с поглед и ни хипнотизира така, че дълго време не можем да видим змиите и ножа ѝ? Когато най-после ги видим, обикновено е вече много късно. Освен ако не сме деца на Персей, който знае как да я победи.

Да победиш многото желания в себе си не е никак лесно. Според някои, "Персей" означава "Разрушител". Но когато Разрушителят е ***с единство на съзнанието и е роден от Бога****, разрушаването на кумирите - е една много приятна и успешна задача. "Зевс" идва от "Деус" - наистина Бог, - но Бог, слязъл на Олимп, за да управлява Царството Божие на Земята. Всъщност -* ***наместник*** *на Бога,* ***Юпитер****. Затова качването на Мусала всеки месец е задължително, ако искаме да влезем във връзка със зелохимите (бъдещите въплъщения на Зевс). За нас е още прекалено рано - първо трябва да станем*

като Персей. Първо трябва да дойде Зевс при Даная под формата на златен дъжд, да падне в лоното й и тя да зачене от него сина им Персей. Защо е пробил покрива, след като покривите не пускат дъжд? - Защото покривът е идеологията, религията, а за сноп от искри Божии, които са с тела от не-

утрино, няма нещо, през което да не мине! За неутралните нито безбожие, нито религия могат да бъдат някакво препятствие. В божествения речник ***неутрален*** *е всеки, който проявява любовта* ***не утре****, а днес... Те са децата на* ***Неутрона****, от Който се ражда* ***Настоящия*** *Момент. Даная е* ***българка*** *с руски и украински произход. Но има и антична жилка и се спори дали е богиня на водата, дали не е точно обратното - да е била суха и безплодна, докато не я е оплодил Зевс; дали не носи силата на мисълта. Но в славянските си въплъщения тя е Дани, Данка, Даниела - Дадена от Бога, - затова е способна да* ***дава****. Всяка тайна и редовна дан за Бога също е под нейното покровителство. Но ако е родителка на водите, става по-ясно защо е дала името и на Днепър, и на Днестър, и на Дунава. Пак опираме до* ***български*** *земи от древността и до Балканите. Не може Зевс да слезе на земята другаде, понеже*

тук е най-старата база на Бога на Земята. Златният дъжд са сърцата на монадите, които падат от Небето в момент на такова свещено зачатие и искат да се въплътят на земята. Затова Персей, по наследство, е напълнен с със златни искри от Бога – душата му е сноп от благородни монади. Само с този сноп той ще може да победи снопа от егоистични жела-

ния, виещи се от главата на Горгона. Монадите идват на ята и на снопове, падат като благодатен дъжд. Една капка не може да възрасти Златната Нива, само една жар-птица не прави Ято. Но защо дядо му ***Акрисиус*** *(Скакалец) се е уплашил толкова много от Персей, когато се е родил? - Повярвал е на оракула, че един ден Персей може да убие дори него. Дали го е убил се спори, но по принцип, ако си Божествен Разрушител, ти би трябвало първо да сразиш в себе си и* ***Скакалеца – Лакомията****. Скакалците са велик символ, обаче, като плъпнат на гурбет по чужбините с големи скокове, те изпояждат всичко. Това е старият навик на обезпечените, които се уяждат, понеже винаги се уреждат. Понякога трябва с дъжда от скакалци да се сплаши даже Фараона, щом е почнал да подяжда и изпояжда народите, които е заробил. И така, Персей вече се е*

*родил и Дядо му - Скакалецът - го затваря с майка му (дъщеря си Даная) в ковчег и ги пуска в морето. Той **има** този навик - още преди е затварял Даная в непристъпна за мъже бронзова кула, да не би да зачене от някого и да роди бъдещия му убиец. Защо бронзова? От какво се отлива бронзът и защо пречи на мъжете и жените да се съединят? В преводите има*

*различия и някои твърдят, **че кулата била от месинг, а не от бронз.** И в двата случая медта пречи на сперматозоидите, но с какво пречи цинкът и с какво калаят - това е вече друг въпрос... Той самият - великият крал на Аргос - се е пазел дълго от раждане на деца именно с тая цел, но явно не се е опазил. Лакомията му, без съмнение, идва от това дълго въздържателство, затова подозираме, че един ден е почнал да расте на ширина.*

Но да продължим. За да тръгне Персей на битка с Медузата, трябвало му е Посвещение от самия Хермес - великият вестител на боговете или сам Бог Тот. От трите горгони само Медуза била смъртна, но е имала страшна сила. Само Отец може да ни научи как да различаваме смъртните от

*безсмъртните, след като подпалва монадите и знае как да ги различава от съществата, които ще умрат. А кои са **граите** (сестрите на горгоните) и защо именно те издават на Персей къде е островът на Медуза? Защо и трите имат само едно общо око и едни общ зъб? Какво е скрил древният Посветен и в този символ? Защо е трябвало Юнакът да грабне окото им, за да се разприказват?*

*Следва нещо изключително важно, абсолютна фундаментално! Без **нереидите,** нито един Персей на небето и на земята няма да може да продължи и да победи. Кои са те, ще се подсетим, ако прочетем всичко, което е казано за серафимите в женска форма в езерата, реките и моретата. Защо само морските нимфи знаят що е Свобода и Любов? Защо само те могат да дадат шлем за защита на Персей, крилати сандали и вълшебна чанта? Защо тая чанта се променя според формата на нещото, сложено вътре? Какво значи отрязване глава на Медуза? Непременно касапски акт ли е? Това описание е било необходимо, за да се стигне до съзнанието на простия човек, да го стресне. Да разбере защо трябва да се*

ликвидира многобожието, многогурувщината, многожелайността и митването по несъществени неща по света.

За нас също е интересно да видим не само лошото, но и доброто лице на Медуза. Горгоните в случая са три - тя и сестрите и Стено и Юриала.. Горгони значи "ужасни" и "ужасно грозни", а имената на сестрите й също означават нещо, което трябва да преведем и разберем. Ако "Медуза" означава "Фюрерка", Стено е символ на Слабостта, а Юриала - Скитница по далечни земи за празни неща.... Да си правим тогава аритметиката кои стават най-грозни и ужасни.

*Тук виждаме и срещата на Персей с **грàите** - още три сестри на горгоните, ония с едно общо око и един общ зъб. Картината е нарисувана през 1880 г. от **Evelyn Pickering De Morgan** (1850-1919) и впечатлява силно с идеализма на художничката. Изобразила е граите не като вещици, а хармонични и красиви. Нарисувала е Хермес като Христос, Когото тя обича повече от всичко. Сестрите-грааи се казват **Пемфреда, Еня и Дейна** - **Тревога, Ужас и Страх**. Ние обаче казахме, че трябва да търсим първо положителното и в най-лошия герой. Божественото в Медуза може да превърне фюрерката в ръко-*

*водителка на цели плеяди от сродни души; божественото в Стено е Любовта, понеже ние казваме на някого "Имам **слабост** към теб", а не "**силност**"... Слабостта е най-тайнствената и най-голямата сила на Бога, а Източният Мъдрец ни учи, че слабото винаги ще надживее силното и ще стане по-прекрасно от него, понеже е гъвкаво (Лао Цзе). Скитниците **надалече** също са и могат да бъдат божествени, защото не могат да живеят без Висшето познание и Мъдростта. Те **съ-***

***що** имат сърце и душа, тъй като прекосяват девет царства и морета, когато става дума за Разпознаване и Любов. **Такава е и срещата на Персей и Андромеда.** Тия които са ни на една ръка разстояние, неизменно искат да заченат от **други**, не харесват Персеевци, но божествените **скитнички** искат да имат деца от **тях** и само от **тях**. Ето защо пространството е една **фикция** - сърцето с искра го съкращава до нулата, плътта без сърце се отдалечава до безкрайност.*

*Какво още да кажем за Медуза? - Грозна като смъртта, ужасна като дявола с тия отровни мисли и змии, тя е символ не само на лошите жени. Преди всичко, Горгона Медуза е **пак сам Бог** - една от безчетните роли на **Бога**. Няма как да не е*

*Бог, тъй като няма нещо, което да не е Бог. Въпросът е какво иска да ни каже Бог в тази Си роля. На първо време иска да ни каже, че всяка **херувимка**, която се съчетава с **бащата на серафимите Посейдон**, ще ражда деца, подобни на великана **Хризаор** и божествения, ослепително бял **Пегас**. Хризаор става цар на Иберия и му се ражда триглавият син **Герион**. Има още безкрайно интересни тайни, вложени от Мъдреците в имената и действията на героите от тази истинска леген-*

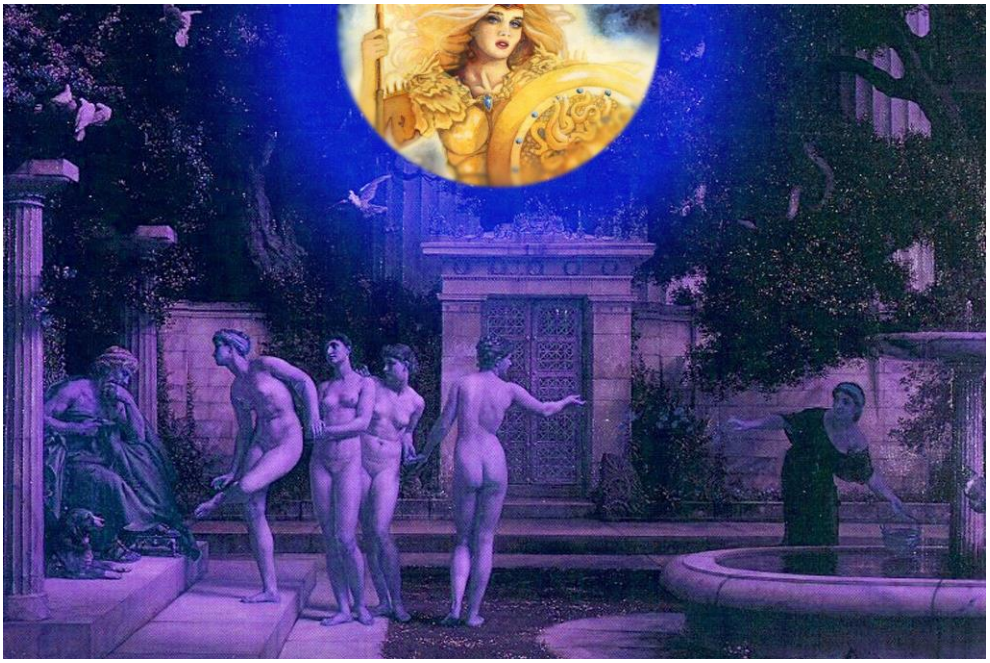

*да. Кои са още ползите от Горгона Медуза, защо **Атина** я слага на щита си и сам **Бог Асклепий** лекува със свещената й кръв? Защо и как математикът на галактиката ни Алгол е свързан с Окото на Медузата? Коя е Андромеда, как я спасява Персей от горгонесата **Кето** и се жени за нея; и защо Кето е искала да унищожи до крак божествена **Етиопия** - един стан на Пришълци? Защо Персей е вкаменил и титана **Атлас**, който поддържал небесния свод недалеч от острова на горгоните и се превърнал в Атласките планини, които се намират в съвременно **Мароко**? Какво значи, че Персей е победил и морското чудовище **Кетус**, което е искало да похити любимата му Андромеда? Къде е Кетус на небето и какво знаем за звез-*

дата му **Мира**, с какво се занимава и тя? Има ли нещо общо с качествата и добродетелите на Андромеда? Какво означава пък нейното име - наистина ли е "Пазителка на мъжете"? Днес се смеем на модерния израз "Пазете мъжете - нежния пол", но подозира ли някой колко е вярно това психологически и колко много са ни нужни истински пазителки на сърцето и душата ни, които да не са студени, да не им отпада любовта и да не ни нараняват? Знае ли някой, че посредством митоло-

гията не само Шлиман може да прави реални открития, но и ние имаме начини да търсим в страни като споменатите **още** забравени тайни, **още** входове и изходи към безчетните народи на Бога? Какво може да означава **другото име на Персей - Юримедон**? Дали наистина значи "**Пазител на Хляба**", което води до "**Пазител на Словото**"? Къде е мястото на **Атлас** в човешкия дух и на **Пегас** - в човешката душа?

В един момент, най-после, трябва да се спрем... Не само в безумно интересните екскурзии из митологията, но и по принцип в препускането си по „многотиите" на света - опредметените фантазии на разделения мозък. Да помислим **за себе си**, **за мисията си, за здравето и чистотата си, за мо-**

***тивите си**. Няма истински Гуру, който да приеме някого без постоянно присъствие около него и сътрудничество поне 25 години. Ако има такъв - той не е Гуру. Който ти даде сертификат за година или за три години учение - даже и задочно, ако си платиш, - правѝ си сметката къде си попаднал. Ако почнеш да продаваш и ти "умения" и "посвещения" като него, ти си зачеркнат от Списъка задълго. И да не продаваш за пари, продаваш **душата си** за частица човешко възхищение, за чувс-*

*твото за власт над хората. Ако не продаваш и не се продаваш, делфините със сигурност ще кажат, че те **срещат** нощем из вселената... Факт е, че днес има много повече жени и момичета в космоса - нещо става, нещо не можем да си го обясним. Сигурно са от другаде, понеже Летящите Холандци все още напразно чакат любими от Земята да се качат на корабите им... И да се качат от любопитство, много скоро им омръзва и веднага слизат долу - нещо ги притегля силно към обикновените неща и хора.*

В другия свят един Учител може да ни вземе, само след като десетки години е изпитвал нашата точност, прецизност и акуратност. Там и най-малкото разсейване, и най-мал-

ката непредвидливост може да ни коства живота - дори живота на групата, ако е такъв случаят. Смърт няма, но може да се забави еволюцията. Там си на една планета само толкова време, колкото си способен да мислиш за нея. ***Миг*** *разсейване - и става катастрофа. Затова двуглавият не се приема горе. Особено като си е направил сто плана за един ден или е дал едновременно сто обещания, които иска да вмести във времето, защото бил "добър" и "съвестен"...*

В Битието има много ***киборги,*** *които, по една или друга причина, са поискали да продължат физическия си живот с човешки технологии. Но тия от тях, които са с душа, нямат и помен от разцепеност на съзнанието. Могат да правят много неща едновременно, но това не разстройва Единството на съзнанието им. В едноглавието* ***също*** *има любов към множеството, не е само единство. То може всичко. Там обаче нещата са съвършени: "В умна глава - сто ръце". В едноглавието има един* ***първи*** *приоритет над 61%, още три основни след него до 30% общо - и за всичко останало остават само 9 процента. Но и едното, и другото, и третото вървят ефек-*

*тивно, защото човек има **приоритет, приоритети, строга програма, желязна дисциплина, стабилност, дълговременност, скаченост с колектив, ритмичност, качество, отговорност, последователност.** В **това**, именно, е силата на любовта към хората, съвестта и професионализма. "Дадена дума - хвърлен камък". На такъв човек **може** да се разчита. В разделения ум всяко нещо е некачествено - "теслата му не удря на едно място". Двуглавието дава утечки, напрежения, токови удари, нервност - то е като оголени жици, които пос-*

тоянно пращят и святкат и един ден неизбежно ще дадат на късо. В света е пълно с двуглави, триглави и многоглави; психолозите отдавна наблюдават така нареченото "раздвоено съзнание", психиатрите се опитват да го лекуват, а писателите разказват за това още от най-дълбока древност.

*Двуглавият, дори и да е добър и честен човек, цял живот се пита защо не му върви, защо перманентно прави гафове. Липсата на висок идеал и постоянното отлагане на самоопределението започва да дава много шкарто в живота ни, защото сме си избрали **такъв** живот. Друг път това не е липса на висок идеал, а **особена** представа за висок идеал – измис-*

лена, своеглава или под нечие чуждо влияние. Народът казва: "С какъвто дружиш, такъв ставаш". Казва още: "Ако искаш да познаеш някого, виж го къде ходи". Не че е лошо, чудесно е - щом като хората, с които дружи, го харесват и той ги харесва - значи ***там*** *му е мястото. Но дали му е там мястото?...*

Все пак, пожелай му всичко най-хубаво, поискай сърдечно Господ да е с него. Не си въобразявай, че всеки трябва да харесва точно тебе и да иска да живее с ***тебе****. Че е длъжен да*

харесва ***именно твоя Учител и твоята Школа*** *и да седи на един чин с тебе. На хората е дадена велика свобода да си изпитват вкусовете и теориите - ти никога не правѝ опити да им я отнемеш или да им внушаваш, че някъде ще си загубят времето, че ще си дават парите бадева. Те нямат представа дори за стотък, камо ли за десятък, които се дават тайно и персонално. А когато го дават, го дават на партия, църква или "братство" - напълно абстрактни понятия, които обаче не харчат парите им абстрактно. Но ти никога не ги разубеждавай. За това се плаща* ***кармично*** *-* ***не отнемай учебните развлечения на душите****! И да се гърчиш от мъка, че е изхар-*

чил толкова много пари за една бизнес-химера или за едно развяване надалече, а ако имаше съвест, щеше да ги употреби за издаване на някоя книга, никога не му го казвай. Личната опитност за всяка душа е наземестима с нищо и безценна. Обикновено той взима тия пари назаем и ще има да ги връща с години, но това е в реда на уроците му. Той нито за миг не си е представял, че ако е бил употребил тия сили и средства

*за нещо истинско, а не за фантазиите си, Бог щеше скоро да му даде много повече и да постигне мечтите си за броени мигове. Бог **дава**, Бог и в **кошара** вкарва и даже **сам** ти дои овцете, ако си направил първо нещо за **Него**. Но кое е истинското, зависи пак от въпроса за ликвидирането на своеглавието и пренареждането на приоритетите.*

*Това бе за **Свободата**. Но освен нея, има още един Божи подарък - **Послушанието**. Чинът "послушник" не е измислен от католицизма или православието, нито от някой източен, западен, северен или южен мъдрец. Това е дар **от Бога**, който се дава само на много специални души - **на любимците** Му. Тяхната фонтанела е тъй тънка, че понякога... могат и без нея. В тях любовта към Бога е тъй трогателна, пламенна, силна,*

*нежна и чиста, че те Го разпознават безпогрешно **и под маските Му**. Той се маскира в безброй Свои подобия, които е направил на неподобия, за да ни изпитва на усет, вкус и мирис. Ако сме миризливи; ако сме люти, кисели, блудкави, тръпчиви, прекалено солени или горчиви; ако сме и прекалено сладки и милозливи където трябва и където не трябва, Той си обръща гърба и ни показва задницата Си. За такива е казал, че ще ги*

*опита, ще ги подъвче - и ще ги изплюе. **Велик** е дарът Му на **Свободата**, на **Свободната** ни воля, но Послушанието дава само на родените от **Него**. Изненада? - Да, изненада! Свободната воля Той е дал на **неродените** от Него - на родените от **други** бащи и майки, за да се пробват. Не само **Той** да ги пробва, но и те самите да могат да се пробват, ако имат душа. Да поразмишляват за приоритетите. Дал ни е **всички** шансове - цяло море от стойностни неща, стойностни цели и същества около нас. Точно за **нас** важи поговорката "Вода гази, жаден ходи". То не значи, че всички са без искра от **Бога**, но тази искра е имала свободата да се роди при **други** родители. Това е една голяма Тайна, досега още никой не ви я е казвал. Искрата е от **Него**, но останалото е самодейност. И*

Послушните *имат свободна воля, имат даже възможност за своеволия, но* ***не искат*** *да я използват, защото са* ***умни****. А не много умните със свободна воля* ***коментират*** *Бога - и в този жалък процес се забавят в еволюцията, забавят връщането си в Бога. За съжаление, забавят и много други. Ако не с участие, то с неучастие. Да,* ***велико*** *е, постоянно ви казваме, че свободната воля е* ***велик*** *подарък, но тя ви кара да се мотаете и да си правите оглушки. Да харесвате неща, които*

не са Бог. Да ***теглите*** *последствията - и да се видите накрая в огледалото.*

Като се окаляте окончателно, като станете съвсем окаляни и окаяни и си спомните най-после за Дядо си, тогава Той ви казва: "Добре завърнали се, добре дошли! Избрахте си ***друг*** *баща и* ***друга*** *майка, искахте да сте* ***преждевременно*** *важни и преуспяващи, но вие носите* ***Моето*** *Семе,* ***Моята*** *безсмъртна еднѝна. Затова изуйте обувките си на прага, понеже се завръщате на* ***свещено*** *място - завръщате се* ***Вкъщи****! Изуйте гордостта и самомнението, съблечете двуглавието и многоглавието и опасното чуждоглавие - и се върнете по*

*нощници в прегръдките на **Дядо** си. Там си стоят, завинаги прегърнати, родените от **Мене** - децата на **Послушанието**. Ще се прегърнете и **вие** с тях, ще се разпознаете, ще има плач и ридание - блудните им роднини се завръщат!*

Разпознах ви, поканих ви, дадох ви посока и сили да се завърнете, но не можете веднага да Ме видите. Трябва първо да се измиете - да минете през Разкаяние, Покаяние, Съкрушение, Умиление. Да смирите духа си с велико смирение, за да възвърнете душите си. Свободата на волята се измива от нечистотиите чрез смирение; душата се възвръща чрез Разпознаване.

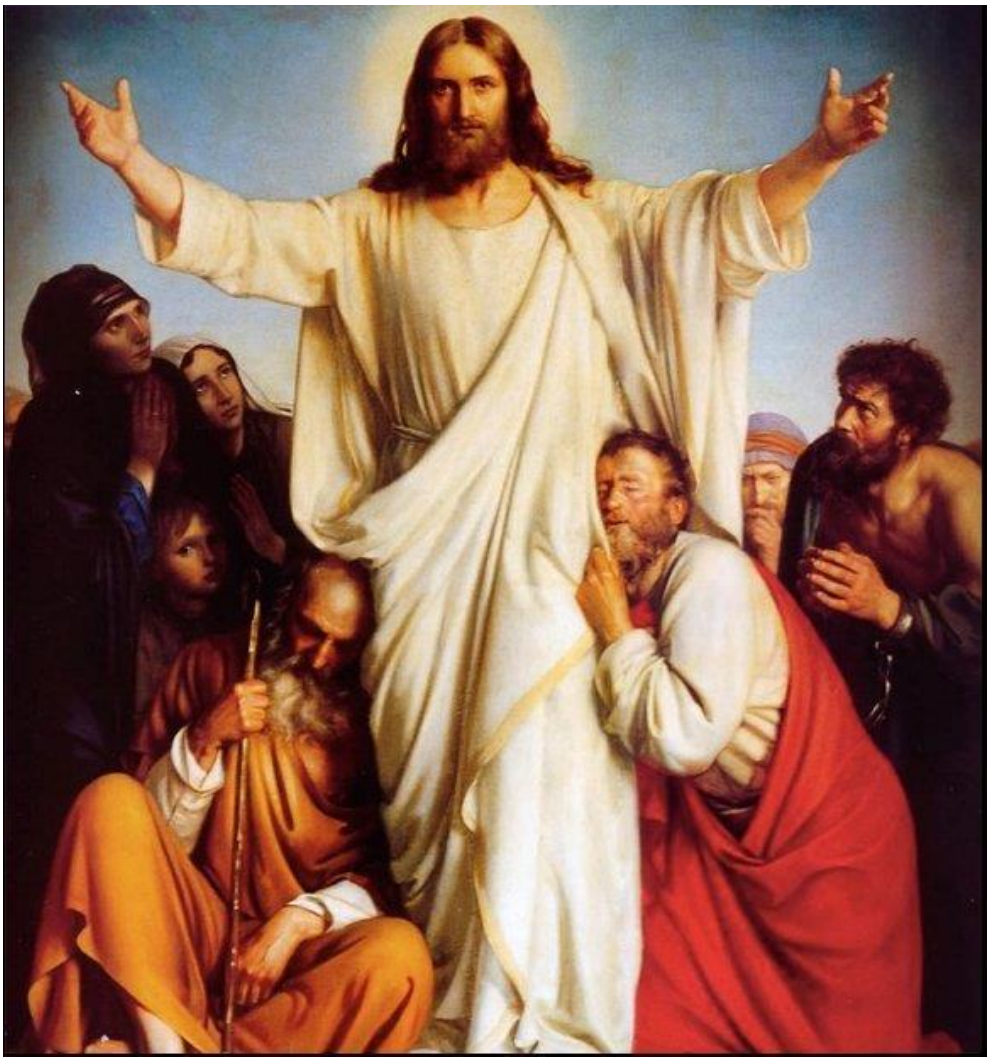

Връща се чрез Възклицание, Приставане, Плач, Обожание, Благоговение, Преданост и Служение. Който не го е преживявал, не знае какво е да срещнеш на улицата Един Човек, Който те Чака цяла вечност, след поредния експеримент на своеглавието или многоглавието ти. Не знаеш ли какво е да се разридаеш от щастие?

Примирете се, прочее, че няма да Ме видите веднага. Затова пък ви давам по един от ***Моите*** *- можете да им станете* ***Послушници****. Хората на свободната воля не могат да бъдат послушници, те са глухи. Те слушат само себе си, само гласа на духовете и на другите глухи аматьори. На такива и предпочитат да служат, когато не служат само на себе си. Вместо да се перите пред кокошките или да идете у лудницата, по-добре идете послушник при някой по-умен от вас. Той знае как да ви помогне и как да бъдете щастливи. Но докато са сигурни в себе си, докато са все още "водещи" и мнозина им се покланят, такива хора не искат да чуят и дума да стават някъде тепърва послушници. Те вече са станали величия. Обаче при пòказното смирение, величието им си личи и през скъсаните им гащи. Светци, проповедници, учени, автори, гурувци, аватари, професори, лектори, многознайковци, гении - с лопата да ги ринеш. Той никога няма да се примири с това, че може да има някой по-умен от него или* ***също*** *да чува гласа на Господа. Никога няма да му даде катедрата си, няма да каже и "гък" в негова полза, ще мълчи като риба. Няма да мине пеш 1000 километра през вършини и пропасти, за да седне смирено в нозете на някого.* ***Одъртял*** *е душевно, осрал се е.*

Но само ***Наставник*** *може да ви въведе в покоите на Вечния, от Който някога сте били родени.*

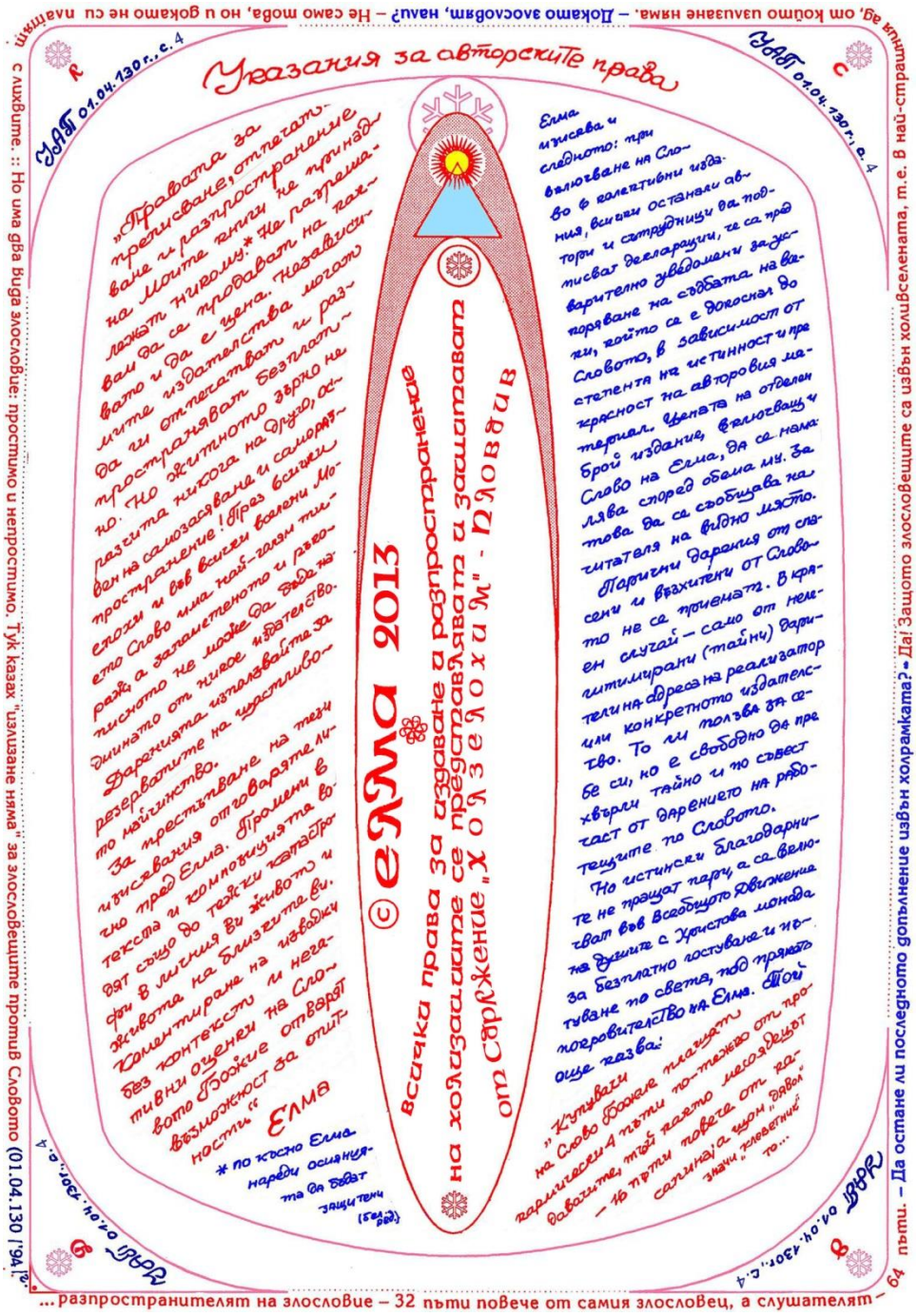

За пред света и според съществуващия днес закон за авторските права, настоящото издание е под юридическата протекция на кантора "Юсаутор".

Принципите на Христо́вия Дух са истинността, анонимността и безплатното разпространение. Осиянията не бива да се продават по никой начин, а който ги включва в свои или периодични издания, трябва да намалява цената им съобразно обема на включената холиза̀ция.Илюстрациите са взети изключително от интернет, доверявайки се на съобщенията, че са предоставени за безплатно ползване. Ако някой автор попадне на своя творба в нашите книги и заяви претенции, ще заменим съответната илюстрация с друга.

Бъдещото човечество, което ще е много по-етично, свободолюбиво и истинолюбиво, ще слага в изданията си специален знак, символизиращ правилото на Свободната Вселена:

"Всички права - на всички"

С Бога може да ви свърже само Господ;
с Господ – само Учителят;
а с Учителя - само Ученик.

Този род текстове с възможни намеси на Ѐлма
продължават в книга 42
http://neobyatnotogovori.com/
https://web.facebook.com/GrigoriyVatan
http://toyonus.com/
anhira@abv.bg